ลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พ.ศ.๒๕๔๙

นางสาววรวรรณ สุขใส

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา ๒๕๕๑
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHARACTERISTICS OF FOREIGN-TRAVEL FEATURE WRITING IN THAI LANGUAGE MAGAZINED IN 2006

Miss Worawan Sooksai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Thai
Department of Thai
Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2008

Copyright of Chulalongkorn University

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พ.ศ.๒๕๔๙
โดย	นางสาววรวรรณ สุขใส
สาขาวิชา	ภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร.เทพี จรัสจรุงเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพจน์ อัศววิรุฬหการ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ชิงอร สุพันธุ์วณิช)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร.เทพี จรัสจรุงเกียรติ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศิริพร ภักดีผาสุข)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วรวรรณ สุขใส : ลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พ.ศ.๒๕๔๙. (CHARACTERICTICS OF FOREIGN-TRAVEL FEATURE WRITING IN THAI LANGUAGE MAGAZINES IN 2006) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อ.ดร.เทพี จรัสจรุงเกียรติ, ๑๔๓ หน้า.

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ ลักษณะเด่น และกลวิธีการใช้ภาษาของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พ.ศ.๒๕๔๙ โดยเก็บข้อมูลจากนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ๔ รายชื่อฉบับ ได้แก่ เที่ยวรอบโลก เพื่อนเดินทาง Travel Guide และ Anywhere รวมทั้งสิ้นจำนวน ๙๐ เรื่อง

ผลการวิจัยพบว่าลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๒ ส่วนคือ ภาพ และเนื้อความ ภาพเป็นภาพถ่ายสีที่มีความสวยงาม ดึงดูดความสนใจให้ชวนติดตาม และเสริมความเข้าใจให้สาระสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้และความประทับใจ ส่วนเนื้อความเป็นส่วนสำคัญที่ใช้ในการบอกเล่าเรื่องราวให้ข้อมูลข้อเท็จจริง อารมณ์ ความรู้สึก รวมทั้งประสบการณ์ ความคิดเห็นต่างๆ ของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยวสู่ผู้อ่าน โดยมีรูปแบบการนำเสนอด้วยงานเขียนประเภทบทความสารคดีที่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๒ องค์ประกอบคือ ชื่อเรื่อง และเนื้อเรื่อง ในส่วนเนื้อเรื่องสามารถแบ่งได้เป็น ๕ องค์ประกอบย่อย ได้แก่ หัวเรื่อง บทนำ เนื้อหา บทสรุป และข้อความล้อมกรอบ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านที่มีเวลาและสนใจการท่องเที่ยว อาจจะติดตามไปดูสถานที่จริง

ส่วนกลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ พบว่ามี ๗ กลวิธี ได้แก่ การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การใช้ภาษาระดับกันเอง การใช้ภาษาเพื่อการเสนอแนะ และการใช้คำภาษาต่างประเทศ ในงานเขียนนำเที่ยวหนึ่งๆ จะใช้กลวิธีการใช้ภาษาหลายกลวิธีประกอบกัน เพื่อทำหน้าที่โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเห็นภาพ แสง สี รวมทั้งอารมณ์ความรู้สึกให้คล้อยตาม จนเกิดความรู้สึกต้องการจะไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ภาษาไทย ลายมือชื่อนิสิต วรวรรณ สุขใส

สาขาวิชา ภาษาไทย ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ปีการศึกษา ๒๕๕๑

4880193422 : MAJOR THAI

KEYWORDS : CHARACTERISTICS / FOREIGN-TRAVEL FEATURE / MAGAZINE

WORAWAN SOOKSAI : CHARACTERISTICS OF FOREIGN-TRAVEL FEATURE WRITING IN THAI LANGUAGE MAGAZINED IN 2006. ADVISOR : DEBI JARATJARUNGKIAT, Ph.D., 150 pp.

This research is aimed at studying patterns, characteristics and linguistic strategies of the language used in foreign travel feature writing in Thai language magazines published in the year 2006. Data collection, in which the study is based, was gathered from 4 Thai travel magazines, including Traveling Around the World, Traveller's Companion, Travel Guide and Anywhere magazines. Totally, there were 90 of them in number.

The research found that characteristics of foreign-travel magazines in Thai had 2 important elements, including images and texts. In case of images, they featured spectacular photograph illustrations to catch attention of the audience and to enhance a complete understanding of the information presented. Besides, images were also effective in providing knowledge and creating impressions among their readers. In case of texts, they were important elements in the narration of facts, emotions, feelings and experience and opinions gained by the writers, who had traveled places to their readers, presented in the writing of features. This kind of writing has 2 important elements, which are the title and the body. In the title, there are more 5 sub-elements, including the subject heading, introduction, details, conclusion and circled texts. These elements are used as means to catch attention of readers to visit the mentioned tourist destinations, possibly successful in leading them to the place.

There were 7 strategies employed in the magazines, such as description, depiction, comparison, rhetorical questions, colloquial expressions, recommendation and the use of foreign language. In each piece of writing in those magazines, in order to impress readers with pictures, light, colors. This might stimulate their interest and intension in visiting the described destinations themselves.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department : THAI Student's Signature : WORAWAN SOOKSAI

Field of Study : THAI Advisor's Signature : .....

Academic Year : 2008

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ ดร.เทพี จรัสจรุงเกียรติ ที่ได้รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และกรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา แนวคิด คำแนะนำอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ตลอดจนตรวจ ปรับปรุงและแก้ไขวิทยานิพนธ์ ด้วยความเอาใจใส่ต่อผู้วิจัยอย่างดีตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อิงอร สุพันธุ์วณิช ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ศิริพร ภักดีผาสุข คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาสละเวลาเวลาอันมีค่าตรวจสอบ ให้แนวทางแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ หลายครั้งด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในทุกด้านให้กับผู้วิจัยตั้งแต่เยาว์วัยจนถึงปัจจุบัน และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ธีรนุช โชคสุวณิช สำหรับคำแนะนำที่มีคุณค่า

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้ชีวิต ให้การศึกษา อบรมเลี้ยงดูด้วยความรักและเอาใจใส่ อีกทั้งเป็นกำลังใจสำคัญในชีวิตของผู้วิจัย ขอขอบคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่ได้ให้กำลังใจและความปรารถนาดี รวมถึงการสนับสนุนในทุกๆ ด้านอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียน

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกคนทั้งในรั้วปาริชาตและจามจุรีที่ได้ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และกำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... จ

กิตติกรรมประกาศ..... ฉ

สารบัญ..... ช

สารบัญภาพ..... ฌ

บทที่

๑ บทนำ..... ๑

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... ๑

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... ๔

๑.๓ สมมติฐาน..... ๔

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย..... ๔

๑.๕ วิธีการดำเนินการวิจัย..... ๔

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... ๕

๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... ๖

๒.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสารคดี และสารคดีท่องเที่ยว..... ๖

๒.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารคดีท่องเที่ยว..... ๑๕

๓ รูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย..... ๒๑

๓.๑ ภาพ..... ๒๑

๓.๒ เนื้อความ..... ๓๓

๓.๒.๑ ชื่อเรื่อง..... ๔๖

๓.๒.๒ เนื้อเรื่อง..... ๕๑

๓.๒.๒.๑ หัวเรื่อง..... ๗๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ หน้า

๓.๒.๒.๒ บทนำ..... ๘๐
๓.๒.๒.๓ เนื้อหา..... ๘๕
๓.๒.๒.๔ บทสรุป..... ๙๑
๓.๒.๒.๕ ข้อความล้อมกรอบ..... ๙๖

๔ กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย..... ๑๐๒
๔.๑ การบรรยาย..... ๑๐๓
๔.๒ การพรรณนา..... ๑๐๘
๔.๓ การเปรียบเทียบ..... ๑๑๗
๔.๔ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์..... ๑๒๔
๔.๕ การใช้ภาษาระดับกันเอง..... ๑๒๗
๔.๖ การใช้ภาษาเพื่อการเสนอแนะ..... ๑๓๐
๔.๗ การใช้คำภาษาต่างประเทศ..... ๑๓๔

๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... ๑๔๒
๕.๑ สรุปผลการวิจัย..... ๑๔๒
๕.๒ อภิปรายผล..... ๑๔๔
๕.๓ ข้อเสนอแนะ..... ๑๔๖

รายการอ้างอิง..... ๑๔๗
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..... ๑๕๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
๑	ภาพประกอบเรื่องในส่วนชื่อเรื่อง ขนาดใหญ่เต็มหน้าจำนวน ๒ ภาพ.....	๒๒
๒	ภาพประกอบเรื่องในส่วนชื่อเรื่อง ขนาดใหญ่ขยายเต็ม ๒ หน้ากระดาษ.....	๒๓
๓	ภาพประกอบเรื่องในส่วนเนื้อเรื่อง ภาพขนาดเล็กจำนวน ๓ ภาพ.....	๒๔
๔	งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เรื่อง หลวงพระบาง ๒๐๐๖.....	๒๕
๕	ภาพทิวทัศน์ของเขาซีหลิน ประเทศจีน.....	๒๗
๖	ภาพธรรมชาติ ลักษณะของเกล็ดหิมะบนยอดเขาง้อไป๊.....	๒๘
๗	ภาพสิ่งก่อสร้างและสถาปัตยกรรม ราชรถของเทพสุริยะ ในวิหารพระอาทิตย์....	๒๙
๘	ภาพบุคคลชาวซิกข์.....	๓๐
๙	ภาพทิวทัศน์ และภาพบุคคลในเมืองฮามลิน.....	๓๑
๑๐	ภาพทิวทัศน์ ภาพบุคคลและภาพสิ่งของ.....	๓๒
๑๑	การใช้ภาพและเรื่องผสมกัน เรื่อง มาเก๊าเมืองมรดกโลก.....	๔๐
๑๒	งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศรูปแบบการสัมภาษณ์ เรื่อง Why do I Paris.....	๔๒
๑๓	การเขียนเลียนแบบเว็บบอร์ด.....	๔๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วรรณกรรมร้อยแก้วของไทยที่เป็นบันทึกประสบการณ์การเดินทางไปต่างประเทศมีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา กล่าวคือในสมัยอยุธยารัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ มีบันทึกการเดินทางชื่อว่า **จดหมายเหตุระยะทางพระอุบาลีไปลังกาทวีป** ในสมัยรัตนโกสินทร์รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หม่อมราโชทัย (ม.ร.ว.กระต่าย อิศรางกูร) ได้เดินทางร่วมกับคณะทูตในฐานะล่ามไปถวายพระราชสาสน์และเครื่องบรรณาการแด่สมเด็จพระราชินีนาถวิคตอเรีย ทั้งนี้หม่อมราโชทัยได้บันทึกการเดินทางไปประเทศอังกฤษในครั้งนั้นเป็นร้อยแก้วคือ **จดหมายเหตุราชทูตไทยไปอังกฤษ**

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีวรรณกรรมร้อยแก้วที่บันทึกการเดินทางไปต่างประเทศ ได้แก่ **ระยะทางเสด็จพระราชดำเนินประพาสทางบกทางเรือรอบแหลมมลายู ร.ศ.๑๐๙ พระราชหัตถเลขาเสด็จประพาสแหลมมลายู ร.ศ.๑๐๙ ระยะทางเที่ยวชวากว่าสองเดือน พระราชหัตถเลขาเสด็จประพาสยุโรปครั้งแรก และพระราชหัตถเลขาไกลบ้าน** เมื่อเสด็จประพาสยุโรปครั้งที่ ๒ วรรณกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นอกจากนั้นสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงพระนิพนธ์**โดยสารเรือเมล์ไปยุโรป ไปเมืองเตอรกี** สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ได้ทรงพระราชนิพนธ์ **เที่ยวเมืองพม่า พระเขี้ยวแก้วประพาสลังกาทวีป** และสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิตได้ทรงพระนิพนธ์ **เที่ยวอินเดีย** และในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพได้เสด็จประพาสประเทศเขมรได้ทรงพระนิพนธ์**นิราศนครวัด** (ดวงเนตร์ มีแย้ม, ๒๕๔๔: ๓)

ใน พ.ศ.๒๔๗๕-๒๕๑๙ มีงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศแพร่หลายทั้งในหมู่ผู้เขียนและผู้อ่านมากขึ้น เห็นได้จากในช่วงปี พ.ศ.๒๕๑๙ มีงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศตีพิมพ์ออกมาหลายเรื่อง ได้แก่ **จดหมายจากโรม** ของสุวรรณี สุคนธา **ฤดูร้อน ๒๕๑๙** ของดวงใจ และ**จากไทเปถึงปักกิ่ง** ของม.ร.ว.ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ เป็นต้น ในช่วงพ.ศ.๒๕๒๓ มีนิตยสารที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของบริษัททัวร์ท่องเที่ยว ได้แก่ **นิตยสารงีบเดียวเที่ยวทั่ว** และ**นิตยสาร**

เที่ยวรอบโลก อาจกล่าวได้ว่าตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๙ งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศแพร่หลายเรื่อยมาและมีมากขึ้นเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน

ในปัจจุบันงานเขียนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือสารคดีแนะนำแหล่งท่องเที่ยวต่างประเทศได้รับความสนใจจากผู้อ่านเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากงานเขียนที่ลงพิมพ์ในวารสารหรือหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีการนำสารคดีท่องเที่ยวที่พิมพ์เป็นตอนๆ ในนิตยสารมาจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม และที่ตีพิมพ์ออกมาเป็นเล่มอีกจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องดังที่ ชลอ รอดลอย (๒๕๓๕) กล่าวว่า งานประพันธ์ประเภทสารคดีของไทยแพร่หลายไปถึงผู้อ่านอย่างรวดเร็ว จะพบว่าสารคดีทุกประเภทตีพิมพ์ในนิตยสารทั่วไปหรือในหนังสือพิมพ์ และนอกจากนี้ยังมีนิตยสารที่นำเสนอสารคดีโดยเฉพาะ เช่นนิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งที่เป็นของรัฐบาลและของเอกชน เช่น อนุสาร อ.ส.ท. ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นิตยสารที่เป็นของเอกชน เช่น นิตยสารเที่ยวรอบโลก และเพื่อนเดินทาง เป็นต้น เช่นเดียวกับที่ รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (๒๕๓๘: ๓๔) กล่าวว่า สารคดีท่องเที่ยวเป็นสารคดีที่มีผู้นิยมอ่านมากที่สุดประเภทหนึ่ง อาจจะเป็นเพราะสอดคล้องกับลักษณะนิสัย ความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ และนอกจากนั้นผู้อ่านจะได้รับความสนุกสนานความตื่นเต้น ความรู้ โดยเฉพาะผู้ไม่มีโอกาสได้เดินทางไปเที่ยวในสถานที่ที่ตนอยากไป จึงหาอ่านเอาจากที่ผู้อื่นเขียนขึ้นเป็นการชดเชยอารมณ์ความต้องการ การอ่านหนังสือลักษณะนี้ จึงเป็นเหมือนประสบการณ์รอง (Second-hand experience) และในทำนองเดียวกัน หนังสือประเภทนี้จะกระตุ้นสัญชาตญาณการเดินทาง การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่และเป็นคู่มือให้นักเดินทางที่นิยมหาประสบการณ์ให้แก่ตนเองอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ทำให้ในปัจจุบันงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศได้รับความสนใจจากผู้อ่านเป็นอย่างมากเพราะนอกจากจะเป็นการชดเชยอารมณ์ความต้องการของผู้อ่านแล้ว งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศยังมุ่งให้ผู้อ่านได้ข้อมูลทั้งที่เป็นสาระความรู้ ตลอดจนมีกลวิธีการเขียนที่มีศิลปะสร้างความบันเทิง จากการศึกษาเบื้องต้นผู้วิจัยสังเกตได้ว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีการใช้ภาพเป็นองค์ประกอบที่ปรากฏในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศทุกเรื่องและปรากฏเนื้อความซึ่งมีลักษณะเป็นการเล่าเรื่องราวในลักษณะของการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงดังตัวอย่าง

> เช้าวันรุ่งขึ้น พวกเราเดินทางเข้าไปชม เลค ทาโฮ ด้วยวิธีการล่องเรือกลไฟแบบโบราณเพื่อสัมผัสกับทะเลสาบแห่งนี้ด้วยตาของตัวเองว่าจะสวยสดงดงามเพียงใด

เลค ทาโฮ หรือที่รู้จักกันว่า โลกสีฟ้า(Blue World) นับเป็นจุดท่องเที่ยวที่คนอเมริกันรู้จักกันดีด้วยความใสสะอาดและประกายแวววาวของผืนน้ำที่เปรียบเสมือนกระจกใสบานใหญ่สะท้อนทิวทัศน์รอบด้านที่รายล้อมด้วยป่าสนและเทือกเขาสูงที่ตั้งตระหง่านเพิ่มสีสันและเสน่ห์ให้กับ เลค ทาโฮ

ทะเลสาบแห่งนี้มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น โดยแบ่งเป็น ๓ ส่วนใหญ่ๆ คือ ชายฝั่งทางด้านเหนือ (North Shore) ซึ่งถือว่าเป็นเพียวทาโฮที่มีความใสบริสุทธิ์ อีกส่วนหนึ่งคือ อินไคลน์ วิลเลจ (Incline Village) ที่มีอ่าวคริสตัล (Crystal Bay) ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นชายฝั่งสีทอง (Golden Shore) ส่วนสุดท้ายอยู่ทางตอนใต้ของทะเลสาบคือ South Lake Tahoe ที่ถูกจัดให้เป็นสถานที่ที่สุดของเลค ทาโฮ เหมาะสำหรับทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กีฬาทางน้ำหรือแคมปิ้ง ปิคนิค ฯลฯ

(เพื่อนเดินทาง ก.พ. น.๕๐-๕๑)

จากตัวอย่างจะเห็นว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีการแนะนำและโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง สังเกตได้จากการกล่าวบรรยายให้ข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญตามธรรมชาติทะเลสาบ “เลค ทาโฮ” ผู้เขียนบรรยายโดยการให้ข้อมูลว่าเป็นจุดท่องเที่ยวที่คนอเมริกันรู้จักกันดี เพราะความใสสะอาดและประกายแวววาวของผืนน้ำ และพรรณนาภาพความใสสะอาดและประกายของผืนน้ำว่าเหมือนกับกระจกใสบานใหญ่ที่สะท้อนทิวทัศน์รอบด้าน และเทือกเขาสูงที่ตั้งตระหง่านเพิ่มสีสันและเสน่ห์ให้กับ เลค ทาโฮ และบรรยายให้ข้อมูลผู้อ่านเกี่ยวกับเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของทะเลสาบแห่งนี้ว่าแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนใหญ่ๆ โดยมีวิธีการบรรยายตามทิศทางคือ ส่วนทางเหนือของทะเลสาบ คือ อินไคลน์ วิลเลจ เป็นทะเลสาบที่มีความใสบริสุทธิ์และมีอ่าวคริสตัล ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นชายฝั่งสีทอง และส่วนทางตอนใต้ของทะเลสาบคือ South Lake Tahoe ที่ถูกจัดให้เป็นสถานที่ “ที่สุด” ของ เลค ทาโฮ คือ เหมาะสำหรับทำกิจกรรมที่หลากหลาย นอกจากนี้ผู้เขียนยังใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่าน โดยการใช้คำที่สื่อความหมายในด้านดี เช่น ใสสะอาด สีสัน เสน่ห์ ความใสบริสุทธิ์ และชายฝั่งสีทอง และใช้คำเปรียบที่สุด เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงและด้วยการให้ข้อมูลที่เน้นการแนะนำและโน้มน้าวใจผู้อ่านนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบและกลวิธีการใช้ภาษาของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย เนื่องจากการศึกษางานเขียนนำ

เที่ยวในต่างประเทศโดยเฉพาะในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยนั้นยังไม่มีผู้ศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ในด้านรูปแบบและกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อทราบรูปแบบ ลักษณะเด่นและกลวิธีการใช้ภาษาของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษารูปแบบของงานเขียนในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พ.ศ.๒๕๔๙

๒. เพื่อศึกษาลักษณะเด่นและกลวิธีการใช้ภาษางานเขียนในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พ.ศ.๒๕๔๙

๑.๓ สมมติฐาน

งานเขียนในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย มีรูปแบบและกลวิธีการใช้ภาษาที่หลากหลาย ซึ่งมุ่งเน้นการให้ข้อมูลโน้มน้าวใจ

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑. ศึกษางานเขียนที่เป็นงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยที่นำเที่ยวในต่างประเทศฉบับรายเดือน ปี ๒๕๔๙ จำนวน ๔ รายชื่อฉบับ ได้แก่ นิตยสารเที่ยวรอบโลก นิตยสารเพื่อนเดินทาง นิตยสาร Travel Guide และนิตยสาร Anywhere จำนวน ๔๖ ฉบับ ๙๐ เรื่อง

๒. ศึกษาเฉพาะงานเขียนที่นำเที่ยวต่างประเทศเท่านั้น จะไม่ศึกษางานเขียนที่นำเที่ยวภายในประเทศ

๑.๕ วิธีการดำเนินการวิจัย

๑. สำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. คัดเลือกและรวบรวมข้อมูลงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศตามขอบเขตที่กำหนด โดยทำการคัดเลือกข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มแบบจับฉลากนิตยสาร รายชื่อฉบับละ ๒ เรื่องจำนวนทั้งสิ้น

๙๐ เรื่อง (เนื่องจากนิตยสาร Travel Guide มีการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาในการออกจำหน่ายคือ ในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน มีระยะเวลาในการออกจำหน่ายเป็นสองเดือนต่อหนึ่งฉบับ คิดเป็นจำนวน ๑๑ ฉบับ สุ่มจับฉลากรายชื่อฉบับละ ๒ เรื่องได้ ๒๒ เรื่อง และในนิตยสาร Anywhere ฉบับเดือนมิถุนายนและพฤศจิกายนปรากฏงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเพียงฉบับละหนึ่งเรื่อง และในฉบับเดือนตุลาคมไม่ปรากฏงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ รวมเป็นจำนวน ๑๑ ฉบับ สุ่มจับฉลากฉบับละ ๒ เรื่องได้ ๒๐ เรื่อง)

๓. ศึกษารูปแบบและกลวิธีการใช้ภาษาของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ

๔. ศึกษาลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ

๕. เรียบเรียงและนำเสนอผลการวิจัย

๖. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทราบรูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย

๒. ทราบลักษณะเด่นและกลวิธีการใช้ภาษาของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย

๓. เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิชาการเขียน และเป็นแนวทางในการเรียนการสอนวิชาการเขียนต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้คือ

๒.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของสารคดี โครงสร้างของสารคดี ความหมายของสารคดีท่องเที่ยว และกลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว

๒.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารคดีท่องเที่ยว

๒.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของสารคดี โครงสร้างของสารคดี ความหมายของสารคดีท่องเที่ยว และกลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว

๒.๑.๑ ความหมายของสารคดี

จากการศึกษาความหมายและขอบข่ายของคำว่า "สารคดี" พบว่ามีผู้ให้นิยามไว้ดังนี้

มล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (๒๕๑๘: ๖-๗) ได้ให้ความหมายของสารคดีว่า สารคดีหมายถึง งานเขียนที่ไม่มีตัวละครสมมุติถึงแม้ว่าจะเป็นงานเขียนที่ผู้เขียนเจตนาจะให้ความรู้แก่ผู้อ่าน แต่ก็เพ่งเล็งจะให้ความพึงพอใจจากการประกอบรูป ประกอบแบบ เลือกเฟ้นการใช้ถ้อยคำในภาษาทำให้เกิดอารมณ์ตามสมควรงานที่เพ่งเล็งเชิงความรู้มุ่งจะสอนไม่คำนึงถึงอารมณ์ ไม่ถือเป็นสารคดีถือเป็นหนังสือให้ความรู้หรือหนังสือวิชาการ แต่ถ้าเป็นหนังสือความรู้ที่ทำให้เกิดรสกระทบอารมณ์ผู้อ่านอาจถือได้ว่าเป็นวรรณคดีประเภทสารคดีก็ได้

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (๒๕๓๘: ๑-๓) ให้ความหมายของสารคดีว่าหมายถึง เรื่องไม่สมมุติ สารคดีจึงต่างจากบันเทิงคดีที่สารคดีแต่งเป็นเรื่องจริง แสดงความถูกต้อง ให้ความรู้ อาหารสมองแก่คนอ่านเป็นสำคัญ

มาลี บุญศิริพันธ์ (๒๕๓๕: ๑๐) กล่าวว่าสารคดี คือข้อเขียนที่ผู้เขียนมีเจตนาเบื้องต้นเพื่อรายงานเรื่องที่เป็นความจริงมิใช่เกิดจากจินตนาการเรียบเรียงอย่างสละสลวยโดยเน้น

องค์ประกอบตรงความสนใจของมนุษย์มากกว่าองค์ประกอบของความสด และมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข่าวสารความรู้ ความผ่อนคลายแก่ผู้อ่านในเวลาเดียวกัน

วนิดา บำรุงไทย (๒๕๔๕: ๙-๑๐) ให้ความหมายว่า สารคดี คือ เรื่องราวสร้างสรรค์ (Creative) บางครั้งมีความเป็นอัตวิสัย เป็นข้อเขียนที่มุ่งให้ความบันเทิง และให้ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน สถานการณ์หรือแง่มุมชีวิตที่น่าสนใจแก่ผู้อ่าน ดังนั้นสารคดีจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สาระความรู้ และความบันเทิง พร้อมทั้งเพื่อชักจูงโน้มน้าวแนวความคิดของผู้อ่านด้วย

สายทิพย์ นุกูลกิจ (๒๕๓๙: ๒๖๖) ให้ความหมายของสารคดีว่า สารคดี คือวรรณกรรมร้อยแก้วที่มุ่งให้ผู้อ่านได้ทั้งสาระ ข้อเท็จจริง ความรู้ และความคิดเห็นเป็นประการสำคัญ ขณะเดียวกันก็มุ่งให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินจากศิลปะการเขียนของผู้แต่งไปพร้อมกัน

ธีรภาพ โลหิตกุล (๒๕๔๔: ๑๕๒) กล่าวว่า สารคดี คือการนำเอาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงมานำเสนอโดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนั้นเมื่อคิดจะเขียน "สารคดี" จะต้องคำนึงถึงข้อมูลและกลวิธีการนำเสนอในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ เนื้อหา (ข้อมูล) ๕๐: รูปแบบ (กลวิธีการนำเสนอ) ๕๐

จากการศึกษาการให้ความหมายของ "สารคดี" พบว่ามีผู้ให้ความหมายแตกต่างกันไปตามแต่ละแนวคิด ได้แก่ งานเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านได้รับความรู้เป็นประเด็นหลัก ความบันเทิงเป็นประเด็นรอง และงานที่มุ่งให้ความรู้และความบันเทิงไปพร้อมๆ กัน โดยมีกลวิธีการนำเสนอในรูปแบบที่น่าสนใจ และความหมายของ "สารคดี" ที่มุ่งเน้นเนื้อหาที่เกิดจากความสนใจของมนุษย์เป็นหลัก เน้นความคิดเชิงสร้างสรรค์ของผู้เขียนเป็นสำคัญ คำจำกัดความต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า สารคดีคืองานเขียนร้อยแก้วที่มุ่งให้ความรู้และเกิดความเพลิดเพลินอารมณ์ด้วยกลวิธีการนำเสนอในรูปแบบน่าสนใจ

๒.๑.๒ โครงสร้างของสารคดี

มาลี บุญศิริพันธ์ (๒๕๓๕: ๓๗) กล่าวถึงโครงสร้างของการเขียนสารคดีว่า การเขียนสารคดีต้องประกอบด้วย ความนำ ส่วนเชื่อม เนื้อเรื่อง และความจบ

๑. ความนำ (lead /introduction) คือส่วนเริ่มต้นของข้อเขียน ทำหน้าที่เสมือนหนึ่งจุดนำทางหรือไตเติ้ลของเรื่องที่จะบอกให้ผู้อ่านหันมาสนใจต่อสิ่งที่เรานำเสนอต่อไปแบ่งเป็น ๑๐

ประเภทคือ ความนำประเภทสรุปประเด็น ความนำประเภทบรรยาย ความนำประเภทพรรณนาหรืออธิบาย ความนำประเภทคำพูด ความนำประเภทคำถาม ความนำแบบพูดคุยกับผู้อ่านโดยตรง ความนำประเภทหยอกล้อ ความนำประเภทไม่มีรูปแบบ ความนำแบบกระทบความรู้สึกและความนำประเภทคำกลอน สุภาษิต

๒. ส่วนเชื่อม (bridge) คือข้อความที่เขียนขึ้นเพื่อโยงจินตนาการของผู้อ่านซึ่งมีความยาวตั้งแต่ประโยคเดียวถึงหนึ่งย่อหน้า โดยจะทำหน้าที่เชื่อมโยง (tie-in) ข้อความหรือจูงความคิดของผู้อ่านจากส่วนความนำกับเนื้อเรื่องไม่ให้เกิดการสะดุดหรือขาดตอนไป และบอกกล่าวล่วงหน้าให้ผู้อ่านทราบว่าความนำและเรื่องที่จะเขียนนั้นเน้นเรื่องเกี่ยวกับอะไรบ้าง

๓. เนื้อเรื่อง (body/content) คือการลำดับเรื่องราวที่จะเล่าให้จบโดยอาจลำดับตามความสำคัญหรือความน่าสนใจของเรื่อง หรือลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งการถ่ายทอดเนื้อหาจะมีเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล ซึ่งแสดงออกโดยสำนวน ลีลา ภาษา ลูกเล่น และการใช้เทคนิคกระตุ้นความสนใจที่แตกต่างกัน

๔. ความจบ (ending) คือส่วนสุดท้ายของข้อเขียนหลังจากเล่าเรื่องต่างๆ ครบถ้วนแล้วก็ถึงเวลาที่จะจบเรื่อง นั่นหมายความว่า ผู้เขียนได้เสนอข้อมูลทุกอย่างครอบคลุมประเด็นทั้งหมดแล้วต้องสรุปความ (conclude) เพื่อให้ข้อเขียนสมบูรณ์อย่างปราศจากช่องว่างและการสะดุดทางความรู้สึกความคิดจากการอ่านตั้งแต่ต้นมี ๔ แบบ ได้แก่ จบแบบสรุปความ จบแบบคาดไม่ถึง จบแบบคลี่คลายประเด็น และจบแบบให้คิดต่อ

ถวัลย์ มาศจรัส (๒๕๓๘: ๓๒) กล่าวถึงส่วนประกอบของสารคดีว่า สารคดีจะต้องประกอบด้วยส่วนนำเรื่อง ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนสรุปเรื่อง

ส่วนนำเรื่อง คือส่วนที่ผู้เขียนต้องจูงใจผู้อ่านให้ไปถึงเนื้อเรื่อง วิธีการเขียนนำเรื่องมีหลายวิธี ได้แก่ แบบสรุปเนื้อหา เปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์สำคัญ เปิดเรื่องโดยยกสุภาษิต คำพังเพย กวีนิพนธ์ หรือคำคมมากล่าวนำ เปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์สำคัญ เปิดเรื่องโดยใช้คำถาม เปิดเรื่องโดยยกเหตุการณ์เปรียบเทียบ เปิดเรื่องโดยการพรรณนา และเปิดเรื่องแบบย้อนอดีต

เนื้อเรื่อง คือการนำเสนอสาระ

การสรุปเรื่อง คือการเขียนเพื่อขมวดปมของเรื่องโดยยุติตรงตามเป้าหมายที่ต้องการตามจุดหมายที่กำหนดไว้ เช่น การสรุปให้เห็นความสำคัญของเนื้อเรื่องที่นำเสนอ สรุปความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์กับชีวิตและสังคม หรือสรุปเพื่อให้เกิดความตระหนักต่างๆ เป็นต้น

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (๒๕๓๕: ๘๖) ได้กล่าวถึงการเขียนสารคดีว่า สารคดีประกอบด้วยโครงเรื่อง ๓ ส่วน คือ ความนำ ตัวเรื่อง การปิดเรื่อง (การลงท้าย)

๑. ความนำ คือส่วนที่จูงใจให้ผู้อ่านติดตามอ่านเรื่องไปได้ตลอด

๒. ตัวเรื่อง แบ่งออกเป็น ๒ ตอนคือ

๒.๑) ขยายความ หมายถึงข้อความที่ขยายความต่อจากความนำที่ขึ้นต้นไว้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น

๒.๒) รายละเอียด หมายถึงการขยายความโดยพิสดาร ข้อความในตอนนี้จะต้องมีเหตุมีผล มีการอ้างอิง ยกสถิติ ข้อมูลต่างๆ มีการเปรียบเทียบ ยกตัวอย่าง และขยายความให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น หรือให้เห็นคล้อยตาม

๓. การปิดเรื่อง (การลงท้าย) หมายถึงการสิ้นสุดของข้อเขียน

จะเห็นได้ว่าการแบ่งโครงสร้างของสารคดีนั้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือมีความนำหรือส่วนนำเรื่อง เนื้อเรื่องหรือตัวเรื่อง และความจบหรือส่วนสรุปเรื่องหรือการปิดเรื่อง แต่มาลี บุญศิริพันธ์ (๒๕๓๕) นำส่วนเชื่อมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างของสารคดีด้วย

๒.๑.๓ ความหมายของสารคดีท่องเที่ยว

จากการศึกษาความหมายของสารคดีท่องเที่ยว พบว่ามีผู้ให้ความหมายของสารคดีท่องเที่ยวไว้ดังนี้

สายทิพย์ นุกูลกิจ (๒๕๓๙: ๒๖๗) ให้ความหมายของสารคดีท่องเที่ยวว่า สารคดีท่องเที่ยวคือ วรรณกรรมร้อยแก้วที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยวของผู้แต่ง โดยมีลีลาการเขียนที่กอปรไปด้วยศิลปะเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินไปพร้อมกับความรู้ด้วย

ประทีป เหมือนนิล (๒๕๑๙: ๑๑๓) ได้อธิบายไว้ในหนังสือ วรรณกรรมไทยปัจจุบันว่า สารคดีท่องเที่ยว หมายถึง วรรณกรรมร้อยแก้วที่ผู้เขียนบันทึกเรื่องราวจากสิ่งที่ตนเองได้ไปพบเห็นขณะท่องเที่ยว มีแนวการเขียนเอียงไปในทางวิชาการ โดยมุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านในด้านสภาพของท้องถิ่น ความเป็นอยู่ของผู้คน ความรู้ทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ

ประเพณี วัฒนธรรม เกร็ดตำนาน การทำมาหากิน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจฯลฯ ทั้งนี้ต้องเต็มไปด้วยศิลปะในการถ่ายทอดที่ดีให้คนอ่านเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินไปด้วย

มาลี บุญศิริพันธ์ (๒๕๓๕: ๗๖) กล่าวว่า สารคดีการท่องเที่ยว (Travel Features) คือ เรื่องราวการเดินทางท่องเที่ยวทุกแห่งหน นำมากล่าวเชิญชวนหรือให้ความเพลิดเพลินใจกับผู้อ่าน

ถวัลย์ มาศจรัส (๒๕๓๘: ๒๕) สารคดีท่องเที่ยว (Travel Features) เป็นการนำเรื่องราวที่พบเห็นจากการท่องเที่ยวมาเขียนถึงในแง่มุมต่างๆ ตามแต่ทรรศนะของแต่ละคน

มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ (๒๕๓๘: ๑๒๐) กล่าวไว้ในหนังสือ “ภาษากับการสื่อสาร” โดยจัดงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวไว้ในการเขียนประเภทการเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การเขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ เป็นการเขียนเล่าเหตุการณ์ที่ผู้เขียนประสบหรือเล่าเรื่องที่เกิดขึ้น และวิธีการเขียนเพื่อเล่าเรื่องนี้ผู้เขียนต้องเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ และให้ข้อมูลถูกต้องตามความเป็นจริง

วนิดา บำรุงไทย (๒๕๔๕:๙๒) กล่าวว่า สารคดีบันทึกการท่องเที่ยวมีลักษณะเป็นข้อเขียนบันทึกเรื่องราวและประสบการณ์จากการเดินทางท่องเที่ยวของผู้เขียน และในความหมายกว้างๆ ยังครอบคลุมถึงเรื่องราวประสบการณ์ใช้ชีวิตในต่างแดนแม้จะมิใช่การเดินทางไปท่องเที่ยวโดยตรง เช่น "ลับแลลอนดอน" ของวิลาศ มณีวัต "เมื่อปีนังแตก" และ "โลกเก่าโลกใหม่" ของ มจ.พูนพิศมัย ดิศกุล เป็นต้น

ธัญญา สังขพันธานนท์ (๒๕๔๘: ๒๕) กล่าวว่า สารคดีท่องเที่ยวเป็นสารคดีที่ได้รับความนิยมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นแนวการเขียนสารคดีที่เก่าแก่ เกิดขึ้นนับแต่มนุษย์ได้เดินทางไปในที่ต่างๆ เป็นแนวบันทึกและถ่ายทอดประสบการณ์ ความประทับใจเกี่ยวกับสถานที่ ผู้คนในภูมิประเทศและวัฒนธรรมที่นักเดินทางไปสัมผัสพบ การให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น การเดินทาง ที่พัก แหล่งซื้อของ ฯลฯ

คำจำกัดความต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่า สารคดีท่องเที่ยว หมายถึง งานเขียนร้อยแก้วที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยวของผู้เขียนตามความเป็นจริง

รวมเข้าด้วยกันกับมุมมองและทัศนคติที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้ข้อมูลที่เป็นสาระความรู้ ความเพลิดเพลินสนุกสนานและความบันเทิงควบคู่กันไป

จากการศึกษาความหมายของสารคดีท่องเที่ยวข้างต้น ประกอบกับการสำรวจงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในเบื้องต้น พบว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในปัจจุบันนั้นมุ่งให้ผู้อ่านได้ข้อมูลทั้งที่เป็นสาระความรู้ และได้รับความบันเทิงไปด้วย โดยมีรูปแบบการเขียนที่ดึงดูดความสนใจผู้อ่าน ตามแต่กลวิธีของผู้เขียน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า

"งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ คือ งานเขียนร้อยแก้วที่เล่าเรื่องราวประสบการณ์การตรงของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ รวมถึงการสอบถามจากผู้รู้ซึ่งอาจเป็นคนในท้องถิ่นนั้นหรือผู้อื่นที่เคยทราบมานำเสนอ ในแง่มุมต่างๆ ตามความคิดเห็นของผู้เขียน และใช้ถ้อยคำที่มีศิลปะ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลที่เป็นสาระความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลินควบคู่กันไป "

๒.๑.๔ กลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว

กลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ (๒๕๓๐: ๗๘๐-๗๘๑) ระบุลักษณะของสารคดีท่องเที่ยวว่า

๑. รูปแบบที่ใช้ในการเขียนมี ๔ รูปแบบคือ หนังสือ บทความ จดหมาย และอนุทิน
๒. ข้อมูลที่นำมาเขียนจะต้องมีความถูกต้อง
๓. การเสนอเนื้อหาให้แก่ผู้อ่าน นิยมเรียบเรียงในลักษณะบรรยาย พรรณนา แทรกรายละเอียดที่น่าสนใจเพื่อความบันเทิงของผู้อ่าน
๔. สำนวนภาษาที่เขียน สามารถเขียนได้หลายระดับขึ้นอยู่กับผู้เขียน
๕. การแทรกทรรศนะของผู้เขียน สามารถกระทำได้อย่างอิสระ ทั้งทรรศนะส่วนตัวและทรรศนะที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วๆ ไปรวมถึงความเป็นกลางในการแสดงทรรศนะด้วย
๖. การใช้ภาพและแผนภูมิประกอบ จะต้องใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องที่เขียน และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่เขียนได้ดีขึ้น
๗. ความน่าสนใจของสารคดีท่องเที่ยว ทั้งในแง่การเรียบเรียง และการเสนอเนื้อหา รวมทั้งการเลือกสถานที่หรือแฝงมุมที่น่าสนใจ

๘. ประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับในการอ่าน มีทั้งความรู้และความบันเทิง ทั้งยังช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันด้วย

ชลอ รอดลอย (๒๕๔๔: ๘๘) กล่าวถึง กลวิธีในการเขียนสารคดีท่องเที่ยว ไว้ดังนี้

๑. ผู้เขียนต้องเขียนด้วยข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริงและน่าสนใจผู้เขียนสารคดีท่องเที่ยวจึงต้องออกเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่นั้นด้วยตนเอง ไม่ใช่นึกฝันเอา หรือถ่ายทอดจากคำบอกเล่าของผู้อื่น พยายามเขียนให้ผู้อ่านได้รับความรู้มากที่สุดในเวลาน้อยที่สุด

๒. ผู้เขียนพยายามให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้นอย่างสมบูรณ์เท่าที่จะทำได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสภาพภูมิประเทศ ความเป็นอยู่ของผู้คน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมและวัฒนธรรม รวมทั้งรายละเอียดปลีกย่อยที่เป็นคู่มือนักเดินทางอย่างอื่นๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สถานที่สำคัญ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ฯลฯ

๓. ผู้เขียนควรใช้ศิลปะการเล่าให้ผู้อ่านเพลิดเพลิน ไม่หนักสมองจนเกินไป ภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญยิ่งสำหรับสารคดีท่องเที่ยว ยิ่งมีมากและเป็นภาพสีสวยงามจะจูงใจผู้อ่านมากขึ้นและทำให้หนังสือมีคุณค่า

๔. ผู้เขียนสารคดีท่องเที่ยวที่ดีควรแทรกเกร็ด ตำนาน นิทาน ข้อขำขัน เกี่ยวกับสถานที่นั้น เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน รวมทั้งให้ความรู้และความบันเทิงไปพร้อมกันด้วย เกร็ดต่างๆ นี้ คือ "เสน่ห์ " อย่างหนึ่งของสารคดีท่องเที่ยวที่ทำให้ผู้อ่านได้รับรสชาติในการอ่านมากเพิ่มขึ้น

๕. ผู้เขียนควรให้ข้อสังเกตและแสดงทัศนะส่วนตนต่อสิ่งที่พบเห็นตลอดจนทัศนคติเชิงเปรียบเทียบกับสิ่งที่พบเห็นในบ้านเกิดเมืองนอนหรือสถานที่อื่นๆ ด้วยแต่ทัศนคติของผู้เขียนเป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องระวัง อย่าด่วนสรุปอันใดง่ายๆ ข้อมูลทั้งปวงควรได้มาจากการเห็น ประจักษ์ด้วยตนเอง ไม่ควรเก็บเอามาจากคำบอกเล่าของนักท่องเที่ยวคนอื่นอีกทีหนึ่ง

จากข้อความข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า กลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว ผู้เขียนต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริงและน่าสนใจ สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้นอย่างสมบูรณ์ มีศิลปะในการเล่าให้ผู้อ่านเพลิดเพลิน ควรมีการแทรกเกร็ด ตำนาน นิทาน ข้อขำขัน เกี่ยวกับสถานที่นั้น เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน รวมทั้งให้ความรู้และความบันเทิงไปพร้อมกัน นอกจากนี้ควรตั้ง

ข้อสังเกตและแสดงทัศนะส่วนตนต่อสิ่งที่พบเห็นตลอดจนทัศนคติเชิงเปรียบเทียบกับสิ่งที่พบเห็นในบ้านเกิดเมืองนอน หรือสถานที่อื่นด้วยๆ

วนิดา บำรุงไทย (๒๕๔๕: ๙๒-๙๔) ได้กล่าวถึง กลวิธีการเขียนบันทึกการท่องเที่ยวไว้ว่า โดยทั่วๆ ไปโครงสร้างหรือรูปแบบของงานเขียนบันทึกการท่องเที่ยวก็คงประกอบด้วย บทนำ ตัวเรื่อง หรือเนื้อเรื่อง และบทสรุป เช่นเดียวกับสารคดีประเภทอื่นๆ แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีกลวิธีการเขียนส่วนที่เป็นลักษณะเฉพาะของงานเขียนประเภทนี้ ดังต่อไปนี้

๑. ขนาดความยาวของเรื่อง

ดังได้กล่าวแล้วว่า สารคดีบันทึกการท่องเที่ยวเป็นงานเขียนที่ได้รับความนิยมสูง และด้วยเหตุนี้เองงานเขียนประเภทนี้จึงมีการนำเสนอในความยาวทุกขนาด ขึ้นอยู่กับวัตถุดิบ หรือปริมาณประสบการณ์ของผู้เขียน

๒. มุมมองของการเสนอเรื่อง

โดยปกติเรื่องเล่าการท่องเที่ยวเป็นการเล่าโดยผ่านการรับรู้ ดู เห็น รู้สึกของผู้เขียน หรือกล่าวในแง่ของเทคนิคการเขียนว่า เป็นมุมมองของผู้เขียน แต่ในบางเรื่อง ผู้เขียนอาจเลือกใช้วิธีเล่าแบบกลางๆ คือ เป็นการให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ที่ไม่ผ่านมุมมองของผู้เล่า มุมมองในการเสนอเรื่อง มี ๒ แบบคือ

๒.๑) ใช้มุมมองของผู้เขียน การเล่าแบบนี้จะปรากฏสรรพนามของผู้เขียน หรือผู้เล่าเรื่องเป็นฉัน ผม ข้าพเจ้า หรืออาจแทนตัวว่าผู้เขียนก็ได้ อย่างไรก็ตามแม้บางเรื่องอาจไม่ปรากฏหรือแสดงตัวผู้เล่าเรื่อง แต่ก็เป็นการเล่าโดยผ่านมุมมองของผู้เขียน การพิจารณาเรื่องนี้ จึงต้องดูรายละเอียดการเล่าเรื่องประกอบด้วย

๒.๒) ไม่ปรากฏมุมมอง คือ การนำเสนอข้อมูลหรือทัศนะอย่างกลางๆ ไม่สอดแทรกอารมณ์ความนึกคิดของผู้เขียน การเขียนแบบนี้จะไม่ปรากฏตัวผู้เล่าเรื่อง

การเขียนลักษณะที่สอง คือ ลักษณะที่ไม่ปรากฏมุมมองนี้ ไม่สู้เป็นที่นิยมแพร่หลายเท่าลักษณะแรก อาจเป็นเพราะการเล่าเรื่องแบบเสนอมุมมองจากผู้เขียนให้ความมีชีวิตชีวามีสายสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนมากกว่า

๓. กลวิธีการเสนอเรื่อง

นอกจากการเล่าเรื่องหรือเสนอเรื่องสู่ผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นกลวิธีที่ใช้กันโดยทั่วไปในงานเขียนเล่าประสบการณ์แล้ว ผู้เขียนบันทึกการท่องเที่ยวยังพยายามแสวงหากลวิธี

เล่าอื่นๆ อาจเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซากจำเจ หรือเพิ่มรสชาติแปลกใหม่ เพิ่มสีสันให้แก่การเขียนเล่าเรื่องมากขึ้น สรุปวิธีนำเสนอเรื่องที่เป็นที่นิยม ดังนี้

๓.๑) ผู้เขียนเล่าสู่ผู้อ่านโดยตรง โดยผู้เขียนใช้สรรพนามแทนตนอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วเล่าเรื่องในลักษณะที่เสมือนบอกเล่าพูดคุยกับผู้อ่าน ในบางครั้งมีคำเรียกผู้อ่านด้วยบรรยากาศสนิทสนมเป็นกันเอง

๓.๒) ผู้เขียนเล่าในรูปแบบของงานเขียนแบบอื่นๆ เช่นเขียนเล่าในรูปของจดหมายถึงเพื่อนหรือถึงญาติสนิทคนใดคนหนึ่ง หรือเขียนเล่าในลักษณะบันทึกประจำวัน ตลอดจนเล่าโดยสมมติเป็นเรื่องราวแบบนวนิยาย หรือเรื่องสั้น แต่ในกรณีหลังนี้ก็ถือว่าเป็นงานเขียนประเภทนวนิยายหรือเรื่องสั้นตามกลวิธีที่ใช้แม้จะอิงข้อมูลข้อเท็จจริงจากการท่องเที่ยวเดินทางก็ตาม เช่น พระนิพนธ์เรื่อง รัตนาวดี ของ ว.ณ.ประมวลมารค และน้ำตาลที่ไม่ละลาย ของอมราวดี

นอกจากกลวิธีเสนอเรื่องที่ดีและเหมาะสมแล้วภาพประกอบก็นับว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างมากอีกส่วนหนึ่งของหนังสือบันทึกการท่องเที่ยว เพราะจะทำให้การเสนอเรื่องมีความชัดเจน น่าอ่าน น่าสนใจยิ่งขึ้น

ธัญญา สังขพันธานนท์ (๒๕๔๘: ๑๖๖-๑๖๘) กล่าวถึง แนวทางการเขียนสารคดีท่องเที่ยวไว้ดังนี้

๑. จุดเน้นหรือสารัตถะสำคัญในการเขียนสารคดีท่องเที่ยว คือการแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสถานที่และเพื่อนมนุษย์ในสถานที่นั้นๆ โดยการมองผ่านสายตาของผู้เขียน การตีความเกี่ยวกับสถานที่และผู้คนจึงขึ้นอยู่กับผู้เขียนเป็นสำคัญ

๒. กลวิธีที่นิยมใช้มากในสารคดีท่องเที่ยว คือการเล่าเรื่องโดยตัวผู้เขียนเอง ดังนั้นมุมมองและการแปลความหมายต่อสิ่งที่ได้ประสบพบเห็นจะต้องชัดเจนและมีความน่าสนใจ นักเขียนสารคดีท่องเที่ยวจึงต้องเป็นมากกว่า "นักท่องเที่ยว" โดยทั่วไป คือต้องมีคุณสมบัติของนักสังเกตการณ์ นักจดบันทึกและต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ อย่างละเอียดต้องใช้ความรู้เป็นตัวนำการเขียนมากกว่าอารมณ์และความประทับใจต่อสถานที่ที่เขียนถึง

๓. สารคดีท่องเที่ยวที่ดีจะต้องมีการใช้ภาษาในการเล่าเรื่องที่ดีมีสีสันบรรยากาศการสอดแทรกรายละเอียดและเกร็ดความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะทำให้สารคดีที่เขียนน่าอ่านและมีคุณค่ามากขึ้น นักเขียนสารคดีท่องเที่ยวควรจะ "พกพาความเป็นกวีติด

กระเป๋าไปด้วย" นั่นคือนักเขียนสารคดีท่องเที่ยวจะต้องเป็นนักเปรียบเทียบ นักพรรณนารู้จักใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดภาพพจน์พอๆ กับความเป็นนักท่องเที่ยว

๔. นักเขียนสารคดีท่องเที่ยวจะต้องไม่ลืมว่า เรื่องราวที่ปราศจากผู้คนไม่นับเป็นเรื่องที่ดี เมื่อเขียนบรรยายสถานที่ตึกรามบ้านช่อง ถนนหนทาง สถานที่ขนส่งหรือแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ก็ควรแสดงให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้สัมพันธ์กับวิถีชีวิตของผู้คนตลอดเส้นทางที่เราเดินผ่านไปอย่างไรบ้าง

๕. แม้ว่าสารคดีจะมีเนื้อหาหลักที่กล่าวถึงประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ แต่ก็สามารถที่จะเชื่อมโยงไปได้ทุกสาระเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี สถาปัตยกรรม ภูมิศาสตร์ สัตววิทยา มานุษยวิทยา ชีววิทยาและศิลปะ วรรณคดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เขียนว่าจะให้น้ำหนักไปในด้านใด

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเขียนสารคดีท่องเที่ยว พบว่าการเขียนสารคดีท่องเที่ยวต้องใช้ข้อมูลที่ถูกต้อง ใช้ภาษาในการเล่าเรื่องที่ดีมีสีสันบรรยากาศ มีการสอดแทรกรายละเอียดและเกร็ดความรู้ต่างๆ โดยสามารถเชื่อมโยงไปได้ทุกสาระเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ รวมถึงมีการตั้งข้อสังเกตและแสดงทัศนะ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และมีกลวิธีการนำเสนอเรื่องราวสู่ผู้อ่าน ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การเล่าสู่ผู้อ่านโดยตรง หรือผู้เขียนจะนำเสนอผ่านรูปแบบงานเขียนประเภทจดหมาย บันทึกประจำวัน รวมทั้งนำเสนอเรื่องต่อผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งกลวิธีการเขียนเหล่านี้จะทำให้สารคดีที่เขียนน่าอ่านและมีคุณค่ามากขึ้น

๒.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ "สารคดีท่องเที่ยว"

จากการสำรวจและศึกษางานวิจัยทางด้าน "สารคดีท่องเที่ยว" ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าสามารถจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ งานวิจัยทางด้านภาษา และวรรณคดี

๒.๒.๑ งานวิจัยทางด้านภาษา

นันทา อาจแย้มสรวล (๒๕๓๑) วิจัยเรื่อง "การศึกษาลักษณะภาษาในวารสารเพื่อการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. ๒๕๒๙" โดยศึกษาลักษณะภาษาในวารสารเพื่อการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.๒๕๒๙

จากวารสารเพื่อการท่องเที่ยวฉบับรายเดือน ๗ รายชื่อวารสาร ได้แก่ วารสารเพื่อนเดินทาง ชีวิตกลางแจ้ง เที่ยวรอบโลก อนุสาร อ.ส.ท. แค้มปิ้งท่องเที่ยว ท่องโลก และแมกกาซีนเดินทางท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่าลักษณะภาษาในวารสารการท่องเที่ยวใช้คำภาษาพูด คำสแลง คำภาษาถิ่น อักษรย่อหรือคำย่อ คำภาษาต่างประเทศ คำเลียนเสียง และคำสร้างขึ้นใหม่ ในส่วนวลีพบว่ามีส่วนประกอบเป็นคำชนิดต่างๆ ดังกล่าวปะปนอยู่ด้วย และนอกจากนี้ยังพบว่ามีลักษณะการใช้ประโยคมีทั้งประโยคความเดียว ประโยคความซ้อน และประโยคความรวม ประโยคส่วนใหญ่เป็นลักษณะของประโยคที่บกพร่องปะปน ประโยคบกพร่องดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นประโยคไม่สมบูรณ์และประโยคที่มีหน่วยประโยคเกิน ลักษณะการใช้คำ วลี และประโยคดังกล่าวนี้จะไม่พบในงานเขียนที่เป็นทางการ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ลักษณะภาษาในวารสารการท่องเที่ยวจะมีลักษณะภาษาที่ไม่เป็นทางการ งานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่า สารคดีท่องเที่ยวมีลักษณะภาษาที่ไม่เป็นทางการ ลักษณะภาษาในวารสารท่องเที่ยวเป็นภาษาเฉพาะกลุ่ม (Sublanguage) ที่แตกต่างไปจากภาษาปกติทั่วไป

ศศิวิมล ผลิตาภรณ์ (๒๕๔๔) ศึกษาวิจัยเรื่อง "ลักษณะภาษาในพระราชนิพนธ์ประเภทสารคดีท่องเที่ยวในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี" โดยศึกษาจากพระราชนิพนธ์ประเภทสารคดีท่องเที่ยวจำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่ พระราชนิพนธ์เรื่องย่ำแดนมังกร ชมช่อมาลตี ปริศนาดวงดาว ไอรักคืออะไร? และมหัศจรรย์ทุกวัน ใน ๔ ประเด็น ได้แก่ ๑) ศึกษาโครงสร้างภาษา ๒) ศึกษาลักษณะภาษาแสดงหัวเรื่องและลักษณะภาษาแสดงการเปลี่ยนหัวเรื่องย่อย ๓) ศึกษาการเชื่อมโยงความ และ ๔) ศึกษาการใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างภาษาในพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวจะประกอบด้วยโครงสร้างภายในและโครงสร้างภายนอก สารคดีท่องเที่ยวทุกเล่มจะมีโครงสร้างภายใน ได้แก่ การเริ่มต้น และการลงท้าย โดยพบการเริ่มต้น ๒ ประเภท คือ การเริ่มต้นแบบการเขียนบันทึก และการเริ่มต้นแบบอธิบายความ ส่วนการเขียนลงท้ายพบ ๖ ประเภท คือ การลงท้ายโดยแสดงการจบเหตุการณ์ประจำวัน การลงท้ายโดยการเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อสันนิษฐาน การลงท้ายโดยการอธิบายความ การลงท้ายด้วยการตั้งคำถามหรือเสนอประเด็น การลงท้ายด้วยการแสดงวัตถุประสงค์ของการบันทึก และการลงท้ายด้วยการขอบคุณ

โครงสร้างภายนอก ได้แก่ ส่วนคำนำ และส่วนภาคผนวก โครงสร้างภายนอกนี้จะปรากฏเฉพาะบางเล่มเท่านั้น ส่วนคำนำปรากฏในสารคดีท่องเที่ยว ๓ เรื่อง ได้แก่ ย่ำแดนมังกร ปริศนาดวงดาว มหัศจรรย์ทุกวัน ส่วนภาคผนวกปรากฏเฉพาะในเรื่องปริศนาดวงดาวเพียงเรื่องเดียว โดย

ลักษณะของส่วนคำนำจะเป็นการบรรยายเกี่ยวกับประเทศที่เดินทางไป บอกวัตถุประสงค์ของการเดินทาง ตลอดจนแนะนำบุคคลที่ร่วมเดินทางไปด้วย เพื่อเป็นการเกริ่นนำก่อนที่จะนำผู้อ่านเข้าสู่เหตุการณ์ที่บันทึกประจำวัน และลักษณะภาษาส่วนภาคผนวกเป็นการอธิบายเพื่อให้รายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่ไม่ได้บันทึกลงในเหตุการณ์ประจำวัน และพบว่าลักษณะภาษาแสดงหัวเรื่องมี ๒ ลักษณะ คือ การแสดงหัวเรื่องโดยใช้ (วัน)-วันที่-เดือนปี ที่บันทึกเหตุการณ์ และการแสดงหัวเรื่องโดยใช้ชื่อส่วนประกอบของโครงสร้างสารคดี (คำนำ เนื้อเรื่อง และส่วนลงท้าย) ส่วนลักษณะภาษาแสดงหัวเรื่องย่อยมี ๒ ลักษณะ คือ การเปลี่ยนหัวเรื่องย่อยโดยไม่มีตัวกำหนดการเปลี่ยนหัวเรื่องเป็นเครื่องหมายแสดง และการเปลี่ยนหัวเรื่องโดยมีตัวกำหนดการเปลี่ยนหัวเรื่องเป็นเครื่องหมายแสดง แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ได้แก่ การใช้คำแสดงเวลา การซ้ำแสดงสถานที่ การใช้คำแสดงลำดับ การใช้คำเชื่อมแสดงการตัดตอนหรือแยกส่วน และการใช้คำแสดงการเกิด การปรากฏหรือการมีอยู่ ในส่วนการเชื่อมโยงความในพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยว พบว่ามีการเชื่อมโยงความด้วยการอ้างถึง การซ้ำ และการใช้คำเชื่อม นอกจากนี้ยังมีการใช้เครื่องหมายนขลิขิต อัญประกาศ และตัวอักษรเอน

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะบุคคล โดยมุ่งศึกษาทางด้านปริจเฉทวิเคราะห์ ให้แนวคิดในเรื่องโครงสร้างภาษา และลักษณะภาษาที่ปรากฏในสารคดีท่องเที่ยว

ดวงเนตร์ มีแย้ม (๒๕๔๔) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาพัฒนาการของการเขียนสารคดีท่องเที่ยวต่างประเทศ ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๗๕ จนถึงพุทธศักราช ๒๕๔๐” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการ วัตถุประสงค์ของการเขียน รูปแบบ เนื้อหา กลวิธีการเขียน และการใช้ภาษาจากสารคดีท่องเที่ยวต่างประเทศ จำนวน ๗๒ เรื่อง ผลการศึกษาสรุปว่าวัตถุประสงค์ของการเขียนสารคดีท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วง พ.ศ.๒๔๗๕-พ.ศ.๒๕๔๐ เป็นการเสนอสาระและความรู้ของประเทศต่างๆ ช่วง พ.ศ.๒๕๐๑-พ.ศ.๒๕๑๙ เป็นการแนะนำการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ และช่วง พ.ศ.๒๕๒๐-พ.ศ.๒๕๔๐ เป็นการเขียนเพื่อสนองความต้องการของผู้อ่าน ในด้านรูปแบบนั้น ปรากฏ ๔ รูปแบบ คือ รูปแบบเล่าเรื่อง รูปแบบจดหมาย รูปแบบบันทึก และรูปแบบผสม ในส่วนเนื้อหากล่าวถึงเส้นทางการท่องเที่ยว ความรู้เกี่ยวกับประเทศที่เดินทาง ประสบการณ์ที่ได้จากการท่องเที่ยวและทรรศนะของผู้เขียน สำหรับกลวิธีการเขียนพบว่าการเสนอเรื่องและการตั้งชื่อเรื่องมีความโดดเด่นที่สุด มีการใช้ภาษาในเชิงบรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร และอธิบายโวหารใน

การเล่าเรื่อง มีการใช้ภาพพจน์แบบอุปมาและการกล่าวอ้างถึงเป็นส่วนใหญ่อีกทั้งยังพบว่ามีการใช้ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการและภาษาระดับสนทนา

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาพัฒนาการเขียนสารคดีท่องเที่ยวต่างประเทศในหนังสือสารคดีโดยมุ่งศึกษาในส่วนที่เป็นวัจนภาษา มิได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับส่วนที่เป็นอวัจนภาษาแต่อย่างใด

มัญชุสา อังคะนาวิน (๒๕๔๗) วิจัยเรื่อง "ปริจเฉทสารคดีการท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท." โดยศึกษาปริจเฉทสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๔๑ - ๒๕๔๕ จำนวน ๓๐ ปริจเฉท ตามแนวความคิดของ ลองเอเคอร์ (longacre) ใน ๒ ประเด็น คือ ๑) องค์ประกอบและกลวิธีการเล่าเรื่องในสารคดีท่องเที่ยว และ ๒) การเชื่อมโยงความในปริจเฉทสารคดีท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่าสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. แสดงความสัมพันธ์กัน ด้วยองค์ประกอบ ๔ องค์ประกอบ คือ บทนำ เนื้อเรื่อง บทสรุป และบทส่งท้าย แต่ละองค์ประกอบสามารถแยกออกจากกันโดยการตัดสินจากลำดับเวลาและรูปภาษาที่ใช้ ผู้เขียนจะใช้องค์ประกอบเหล่านี้ในการโน้มน้าวใจและแนะนำสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว แต่ละองค์ประกอบของสารคดีท่องเที่ยวแต่ละเรื่องจะมีรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกัน บทนำสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ บทนำที่กล่าวถึงสถานที่โดยตรง และบทนำที่ไม่ได้กล่าวถึงสถานที่โดยตรง ส่วนเนื้อเรื่องสามารถแบ่งองค์ประกอบย่อยได้ ๓ องค์ประกอบ คือ การให้รายละเอียด การแสดงความคิดเห็น และการอ้างอิง ในส่วนบทสรุปจะจบแบบสรุปความโดยสรุปเรื่องราวทั้งหมด และบทส่งท้ายผู้เขียนจะเขียนให้สอดคล้องกับส่วนที่เป็นบทนำเพื่อแฝงความคิดบางประการให้กับผู้อ่านและอาจมีการกล่าวเชิญชวนให้ผู้อ่านเดินทางไปเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ ในส่วนของกลวิธีการเล่าเรื่องพบว่าปริจเฉทสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. มีกลวิธีการเล่าเรื่องด้วยการใช้คำบอกเวลาเป็นแกนในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้เขียนเป็นผู้เล่าเรื่องราวการท่องเที่ยวผ่านมุมมองของตนเอง สังเกตได้จากการใช้สรรพนามแทนตัวผู้เล่าเอง และปรากฏลักษณะการเชื่อมโยงความ ๓ ลักษณะ ได้แก่ การเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึง การใช้ศัพท์เชื่อม และการใช้คำศัพท์ นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่าปริจเฉทเรื่องเล่าที่เป็นสารคดี แตกต่างจากปริจเฉทเรื่องเล่าที่เป็นบันเทิงคดีที่นอกจากจะสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินและความน่าสนใจให้กับผู้อ่านในการติดตามเรื่องแล้วยังมีลักษณะการโน้มน้าวใจแทรกอยู่ งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยทางด้านปริจเฉทวิเคราะห์ที่ชี้ให้เห็นว่าองค์ประกอบ ๔ ส่วนเป็นองค์ประกอบที่ผู้เขียนจะใช้ในการโน้มน้าวใจผู้อ่านและแนะนำสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว

๒.๒.๒ งานวิจัยทางด้านวรรณคดี

สรตี ใจสอาด (๒๕๔๒) วิจัยเรื่อง "จดหมายเหตุรายวัน พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว: ต้นเค้าการเขียนสารคดีท่องเที่ยวยุคแรกของไทย" เพื่อศึกษาลักษณะการเขียนและวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของจดหมายเหตุรายวันพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเก็บข้อมูลจากพระราชนิพนธ์จดหมายเหตุรายวัน จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่ จดหมายเหตุรายวันระยะทางเสด็จประพาสไทรโยค จ.ศ.๑๒๓๙ จดหมายเหตุรายวันระยะทางเสด็จพระราชดำเนินประพาสทางบกทางเรือรอบแหลมมลายู ร.ศ.๑๐๙ จดหมายเหตุรายวันระยะทางเที่ยวชวากว่าสองเดือน ร.ศ.๑๑๕ จดหมายเหตุรายวันระยะทางเสด็จประพาสชวาครั้งหลัง ร.ศ.๑๒๐ ผลการศึกษาพบว่า พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้กลวิธีการเขียนจดหมายเหตุรายวันด้วยสำนวนภาษาที่ประณีตสละสลวย มีการใช้โวหารใน ๓ ลักษณะ คือ อธิบายโวหาร บรรยายโวหาร และพรรณนาโวหาร และทรงใช้โวหารภาพพจน์เปรียบเทียบ ๖ ประเภท ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ บุคลาธิษฐาน สัทพจน์ และการอ้างถึง นอกจากนี้ยังมีการเรียบเรียงข้อความที่มีเสียงสัมผัสมีดุลทั้งในด้านความหมายและน้ำหนักของเสียง ทำให้มีความสละสลวย ในด้านลักษณะเฉพาะภาษาพบว่า พระราชนิพนธ์จดหมายเหตุรายวันมีการใช้ข้อมูลจริงประกอบการให้ความรู้ด้านสถานที่ บ้านเมือง เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งยังแทรกอารมณ์ขัน ช่วยก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และมีรูปถ่ายประกอบสถานที่ต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพที่ชัดเจนถูกต้องเกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ โดยลักษณะเฉพาะทั้งหมดนี้สอดคล้องกับสารคดีท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงอาจถือได้ว่าพระราชนิพนธ์จดหมายเหตุรายวันในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่เป็นต้นเค้าการเขียนสารคดีท่องเที่ยวยุคแรกของไทย

วรรณศิริ ตั้งพงศ์ธิติ (๒๕๔๔) ศึกษาวิจัยเรื่อง "พระนิพนธ์ประเภทสารคดีท่องเที่ยวของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ" โดยศึกษาพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ในด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษา รวมทั้งพระประวัติที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยว จำนวน ๑๔ เรื่อง ผลการศึกษาพบว่าสารคดีท่องเที่ยวของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพมี ๓ รูปแบบ คือ รูปแบบบันทึกรายวันซึ่งเป็นการบันทึกการเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ เรียงลำดับวันเวลา รูปแบบจดหมายซึ่งเป็นการเล่าเรื่องการเดินทางท่องเที่ยวประทานแก่บุคคลใกล้ชิด และรูปแบบบทความซึ่งนำเสนอเรื่องของสถานที่ที่น่าสนใจในการท่องเที่ยว เนื้อหาของพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยว

เป็นการนำเสนอเรื่องที่เน้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแบ่งได้เป็น ๔ ลักษณะ คือ ๑) บันทึกการเดินทางและสถานที่ท่องเที่ยวที่บันทึกลักษณะการเดินทางและสภาพเท่าที่พบเห็นอย่างละเอียด ๒) เน้นให้ข้อมูลประวัติศาสตร์และโบราณคดีของสถานที่ต่างๆ ที่ทรงค้นคว้าจากเอกสารมานำเสนอ ๓) การเล่าเกร็ดเรื่องของการเดินทางซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลเสริมบันทึกการเดินทางของผู้อื่น และ ๔) เป็นคู่มือนำเที่ยวที่มีเนื้อหามุ่งเน้นเสนอข้อมูลสำหรับการท่องเที่ยวสถานที่นั้นๆ โดยตรง การใช้ภาษาในพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวทรงใช้ภาษาง่ายๆ ที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและเห็นภาพได้อย่างชัดเจน โดยการใช้คำชนิดต่างๆ ทั้งคำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำเชื่อมบอกการเปรียบเทียบอย่างกลมกลืนสอดคล้องกับเนื้อหา ทั้งยังทรงใช้สำนวนและภาพพจน์ที่ช่วยสร้างภาพและสื่อความหมายได้ลึกซึ้ง นอกจากนี้ยังใช้คำซ้อนที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองทำให้เกิดความไพเราะรื่นหู มีการเรียบเรียงข้อความอย่างเป็นระบบระเบียบ คือ การเรียบเรียงข้อความอย่างเป็นระบบ และการเรียบเรียงข้อความเพื่อแสดงความคิดเห็น และลำดับความคิดอย่างมีสัมพันธภาพด้วยการแสดงเหตุผล การเปรียบเทียบ และการอ้างถ้อยคำสนทนา ทั้งยังมีคุณค่าในด้านประวัติศาสตร์และสังคม งานวิจัยชิ้นนี้ให้ความหมายของสารคดีท่องเที่ยว รูปแบบของสารคดีท่องเที่ยว และเนื้อหาที่ปรากฏในสารคดีท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการศึกษาลักษณะภาษาที่ปรากฏในสารคดีท่องเที่ยว

จะเห็นได้ว่าจากเอกสารและงานวิจัยที่ทบทวนมาทั้งหมดนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับสารคดีและสารคดีท่องเที่ยว ได้มีผู้กล่าวให้ความหมายของสารคดีท่องเที่ยวในลักษณะที่คล้ายๆ กันคือ สารคดีท่องเที่ยวเป็นการเล่าเรื่องราวประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของผู้เขียนมาเล่าสู่ผู้อ่าน และแบ่งโครงสร้างของสารคดีในลักษณะที่คล้ายกัน คือมีความนำหรือส่วนนำเรื่อง เนื้อเรื่องหรือตัวเรื่อง และความจบหรือส่วนสรุปเรื่องหรือการเปิดเรื่อง ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารคดีท่องเที่ยว ผลงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่สอดคล้องกันว่า สารคดีท่องเที่ยวเป็นสารคดีที่มีโครงสร้างรูปแบบและมีกลวิธีการเขียนที่หลากหลาย ทั้งการศึกษาในด้านลักษณะภาษาและด้านปริจเฉทวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยจะได้อาศัยเอกสารและงานวิจัยเหล่านี้เป็นแนวทางในการศึกษาลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๓

รูปแบบงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เป็นงานเขียนร้อยแก้วที่เล่าเรื่องราวประสบการณ์การตรงของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ รวมถึงการสอบถามจากผู้รู้ซึ่งอาจเป็นคนในท้องถิ่นนั้นหรือผู้อื่นที่เคยทราบมา ในแง่มุมต่างๆ ตามความคิดเห็นของผู้เขียน และใช้ถ้อยคำที่มีศิลปะ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลที่เป็นสาระความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลินควบคู่กันไป จากการศึกษาข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย จำนวน ๙๐ เรื่อง ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศทุกเรื่องนั้นจะประกอบด้วยภาพและเนื้อความ ซึ่งปรากฏเป็นลักษณะสำคัญของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ภาพจะเป็นส่วนที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านก่อนที่จะนำไปสู่การอ่านเรื่องราวต่างๆ

๓.๑ ภาพ

ภาพมีความสำคัญต่อนิตยสาร เนื่องจากนิตยสารจะใช้ภาพเป็นเนื้อหาสำคัญ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน (ชวรัตน์ เชิดชัย, ๒๕๒๐: ๓๗๕) ภาพจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยปรุงแต่งให้งานเขียนมีสีสันน่าสนใจ และสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านให้ถูกต้อง ภาพในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในต่างประเทศซึ่งเป็นเรื่องราวที่ไกลจากประสบการณ์ของผู้อ่าน การแสดงภาพจะทำให้การสื่อความหมาย หรือเรื่องราวต่างๆ แก่ผู้อ่านได้รับรู้ถูกต้องและแจ่มชัดยิ่งขึ้น

จากการศึกษาพบว่า ภาพในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาพถ่ายสี (Photograph illustration) ที่มีความสวยงาม คมชัด สอดคล้องกับเนื้อหาเรื่องราวและถ่ายโดยช่างภาพประจำนิตยสาร การใช้ภาพในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมี ๒ ลักษณะคือ ภาพประกอบเรื่อง (Text-illustration) ภาพและเรื่องผสมกัน (Picture-text)

๑) ภาพประกอบเรื่อง (Text-illustration)

ภาพประกอบเรื่อง (Text-illustration) คือภาพที่ใช้ประกอบไปกับเรื่อง ซึ่งอาจจะปรากฏคำบรรยายภาพหรือคำอธิบายภาพ (Caption) ด้วยหรือไม่ก็ได้ จากการศึกษาพบว่าภาพประกอบเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ มีการใช้ภาพประกอบเรื่องในส่วนชื่อเรื่อง และเนื้อเรื่อง โดยภาพที่ปรากฏในส่วนชื่อเรื่องเป็นภาพขนาดครึ่งหน้า ภาพขนาดใหญ่เต็มหน้า หรือภาพขนาดใหญ่ขยายเต็ม ๒ หน้ากระดาษ ส่วนภาพประกอบที่ปรากฏในส่วนเนื้อเรื่องจะเป็นภาพหลายขนาดทั้งขนาดเล็กซึ่งปรากฏเป็นจำนวนหลายภาพใน ๑ หน้าหรือภาพขนาดใหญ่ขยายเต็มหน้า ซึ่งภาพที่ปรากฏในส่วนชื่อเรื่องจะมีจำนวนไม่เกิน ๒ ภาพ ซึ่งต่างจากภาพในส่วนเนื้อเรื่องที่มีจำนวนมากกว่า ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

ภาพที่ ๑ ภาพประกอบเรื่องในส่วนชื่อเรื่อง ขนาดใหญ่เต็มหน้าจำนวน ๒ ภาพ

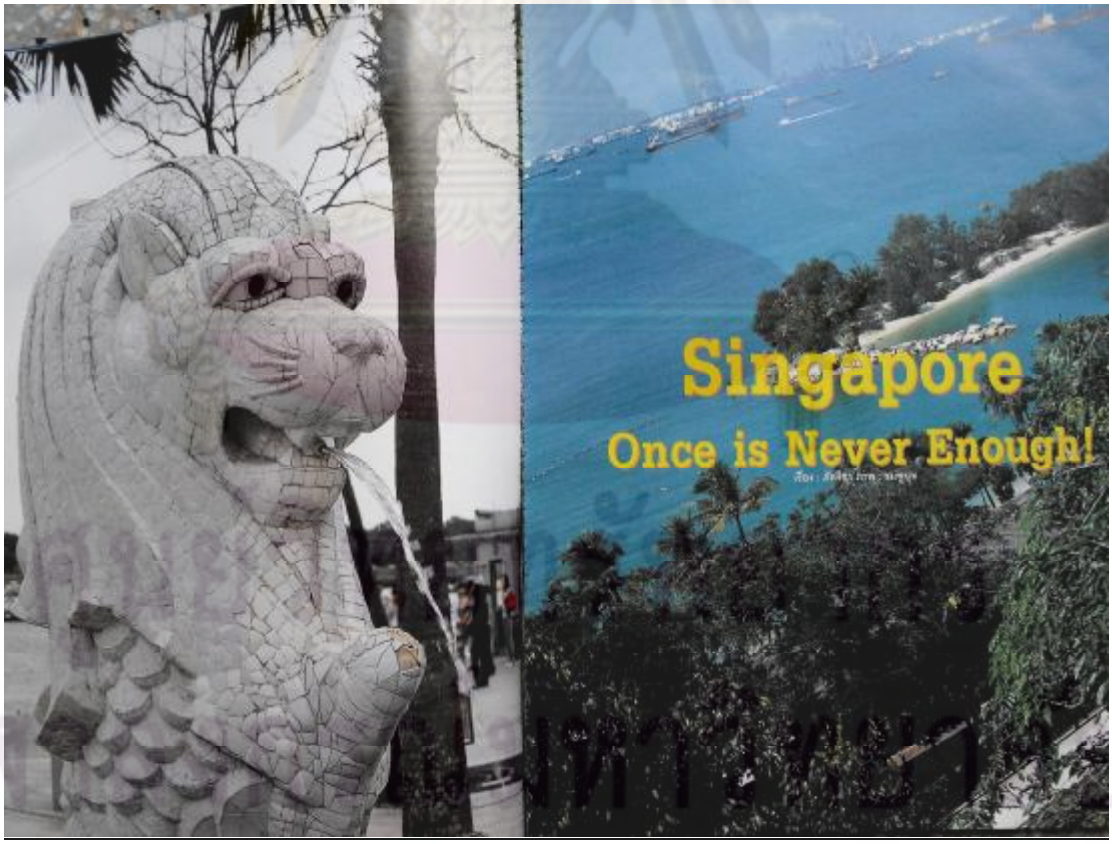

(เที่ยวรอบโลก มี.ค. น.๔๒-๔๓)

จากตัวอย่างเป็นภาพประกอบเรื่องปรากฏอยู่ในส่วนชื่อเรื่อง ซึ่งมีลักษณะเป็นภาพขนาดใหญ่เต็มหน้าจำนวน ๒ ภาพ

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๒ ภาพประกอบเรื่องในส่วนชื่อเรื่อง ขนาดใหญ่ขยายเต็ม ๒ หน้ากระดาษ

(เพื่อนเดินทาง ส.ค. น.๑๔๒-๑๔๓)

จากตัวอย่างเป็นภาพประกอบเรื่องในส่วนชื่อเรื่อง ซึ่งมีลักษณะเป็นภาพขนาดใหญ่ขยายเต็ม ๒ หน้ากระดาษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๓ ภาพประกอบเรื่องในส่วนเนื้อเรื่อง ภาพขนาดเล็กจำนวน ๓ ภาพ

(เที่ยวรอบโลก ก.พ. น.๑๕๖)

จากตัวอย่างเป็นภาพประกอบเรื่องในส่วนเนื้อเรื่อง ซึ่งมีลักษณะเป็นภาพขนาดเล็ก จำนวน ๓ ภาพ โดยมีตัวเลขกำกับในภาพเพื่อประกอบคำอธิบายภาพ

การใช้ภาพประกอบเรื่อง (Text-illustration) ในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย นอกจากจะเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน หรือหยุดสายตาผู้อ่านเพื่อนำไปสู่เนื้อหาอื่นๆ ในเรื่องแล้ว ยังช่วยเสริมอธิบายส่วนที่เป็นเนื้อหา แนะนำให้ผู้อ่านรู้จักสถานที่ บุคคล หรือสิ่งของ เพื่อช่วยเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ให้ถูกต้องแจ่มชัดยิ่งขึ้นอีกด้วย

๒) ภาพและเรื่องผสมกัน (Picture-text)

ภาพและเรื่องผสมกัน (Picture-text) คือภาพที่ถูกจัดให้เกี่ยวเนื่องติดต่อไปกับเนื้อเรื่อง แต่เนื้อเรื่องจะมีฐานะเป็นรองภาพซึ่งจะปรากฏคำอธิบายภาพ (Caption) อยู่ด้วย จากการศึกษาพบว่าปรากฏการใช้ภาพและเรื่องผสมกัน ในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยจำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่ เรื่อง “หลวงพระบาง ๒๐๐๖” (เที่ยวรอบโลก เม.ย. ๔๙) เรื่อง “อลาสกา ผืนน้ำ ขอบฟ้า ธารน้ำแข็งและ... “ (เที่ยวรอบโลก ส.ค. ๔๙) และเรื่อง “Macau มาเก๊า เมืองมรดกโลก” (เที่ยวรอบโลก ธ.ค. ๔๙) ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

ภาพที่ ๔ งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เรื่อง หลวงพระบาง ๒๐๐๖

(เที่ยวรอบโลก เม.ย. น.๑๑๒-๑๑๓)

จากตัวอย่างงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เรื่อง “หลวงพระบาง ๒๐๐๖” ภาพที่ปรากฏในเรื่องเป็นภาพที่จัดให้เกี่ยวเนื่องติดต่อไปกับเนื้อเรื่องตลอดทั้งเรื่อง แต่เนื้อเรื่องจะมีฐานะเป็นรองภาพซึ่งจะปรากฏคำอธิบายภาพ (Caption) ปรากฏไปจนจบเรื่อง

การใช้ภาพและเรื่องผสมกัน (Picture-text) ในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เป็นการช่วยสร้างความเข้าใจเชิงความคิดรวบยอดแก่ผู้อ่าน เนื่องจากผู้อ่านจะเห็นภาพไปพร้อมๆ กับคำอธิบายภาพหรือรายละเอียดของภาพไปพร้อมๆ กันทำให้ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ได้ดี

ภาพในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศปรากฏในสองลักษณะคือ การใช้ภาพประกอบเรื่องและการใช้ภาพและเรื่องผสมกัน เพื่อช่วยอธิบายส่วนที่เป็นเนื้อหารวมทั้งสร้างความเข้าใจเชิงความคิดรวบยอดให้ผู้อ่านได้รู้จักสถานที่ บุคคลหรือสิ่งของต่างๆ และเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ให้ถูกต้องแจ่มชัด การใช้ภาพในสองลักษณะนี้จะมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่องที่ผู้เขียนนำเสนอ ภาพที่ใช้จะเป็นภาพแสดงข้อเท็จจริง อารมณ์ความรู้สึก และมีการจัดองค์ประกอบของภาพที่สวยงามทางศิลปะ โดยปรากฏเนื้อหาของภาพในลักษณะต่างๆ ได้แก่ ภาพทิวทัศน์ภาพธรรมชาติ เช่น ภาพสัตว์ ภาพต้นไม้ ภาพทะเล ภาพน้ำตก เป็นต้น ภาพสิ่งก่อสร้างหรือสถาปัตยกรรม และภาพบุคคล โดยมีการถ่ายภาพทั้ง 3 ระยะ คือ ระยะไกล (long shot) ระยะปานกลาง (medium shot) และระยะใกล้ (close-up shot) และถ่ายจากมุมต่างๆ เช่น มุมสูง มุมต่ำ แนวตั้ง และแนวนอน ซึ่งภาพเหล่านี้เป็นภาพที่โน้มน้าวใจและดึงดูดให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง ดังตัวอย่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๕ ภาพทิวทัศน์ของเขาซีหลิง ประเทศจีน

(เพื่อนเดินทาง พ.ค. น.๑๙๓)

จากตัวอย่างเป็นภาพทิวทัศน์ของเขาซีหลิงประเทศจีนที่ปกคลุมด้วยหิมะโดยรอบบริเวณ ซึ่งเป็นภาพถ่ายระยะไกล เพื่อให้เห็นยอดเขาง้อไป๊ทั้งหมดอย่างกว้าง ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๖ ภาพธรรมชาติ ลักษณะของเกล็ดหิมะบนยอดเขาง้อไบ๊

(เพื่อนเดินทาง เม.ย.น.๑๙๔)

จากตัวอย่างเป็นภาพธรรมชาติของลักษณะของเกล็ดหิมะบนยอดเขาง้อไบ๊ เป็นภาพระยะใกล้ เพื่อให้เห็นรายละเอียดของเกล็ดหิมะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๗ ภาพสิ่งก่อสร้างและสถาปัตยกรรม ราชรถของเทพสุริยะ ในวิหารพระอาทิตย์

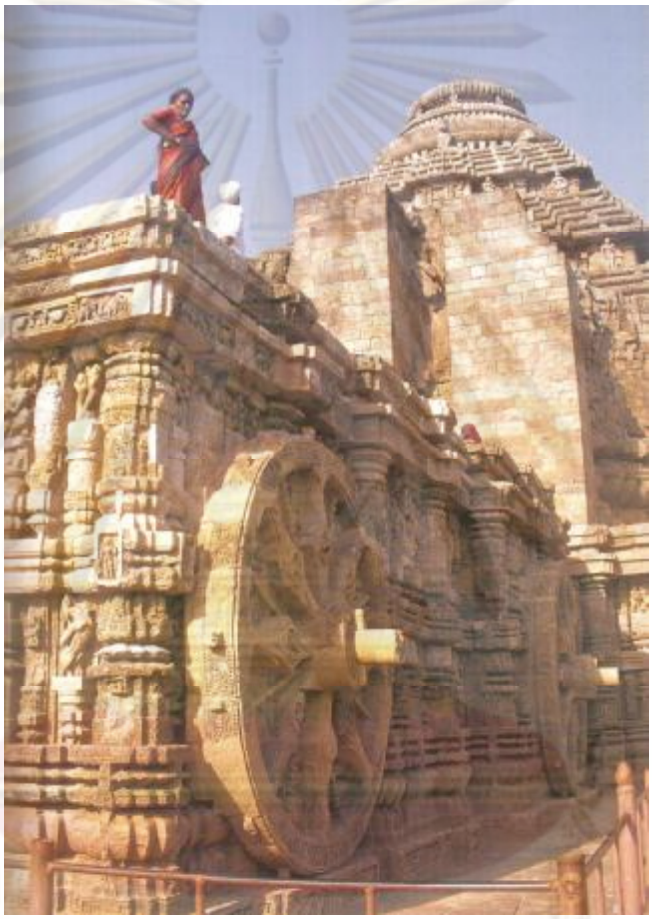

(Travel Guide ธ.ค. น.๗๓)

จากตัวอย่างเป็นสถาปัตยกรรม ราชรถของเทพสุริยะในวิหารพระอาทิตย์ ประเทศอินเดีย ถ่ายในระยะปานกลางเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุกับส่วนประกอบสำคัญอื่นๆ และสิ่งแวดล้อมบางส่วน ได้แก่ คนที่เข้าไปเที่ยวชมวิหารพระอาทิตย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๘ ภาพบุคคลชาวซิกข์

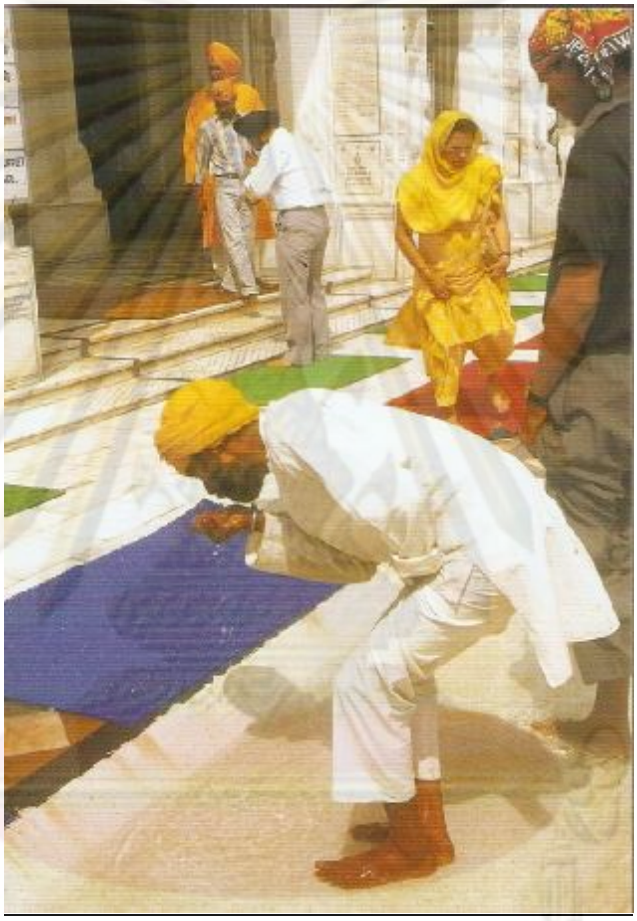

(Travel Guide ก.ย. น.๖๒)

จากตัวอย่างเป็นภาพของบุคคลชาวซิกข์วักน้ำที่อ่างล้างเท้าขึ้นดื่มโดยไม่รังเกียจ เพื่อทำความสะอาดร่างกายก่อนเข้าสู่บริเวณวิหารทองคำวัดศักดิ์สิทธิ์ของชาวซิกข์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๙ ภาพทิวทัศน์ และภาพบุคคลในเมืองฮามลิน

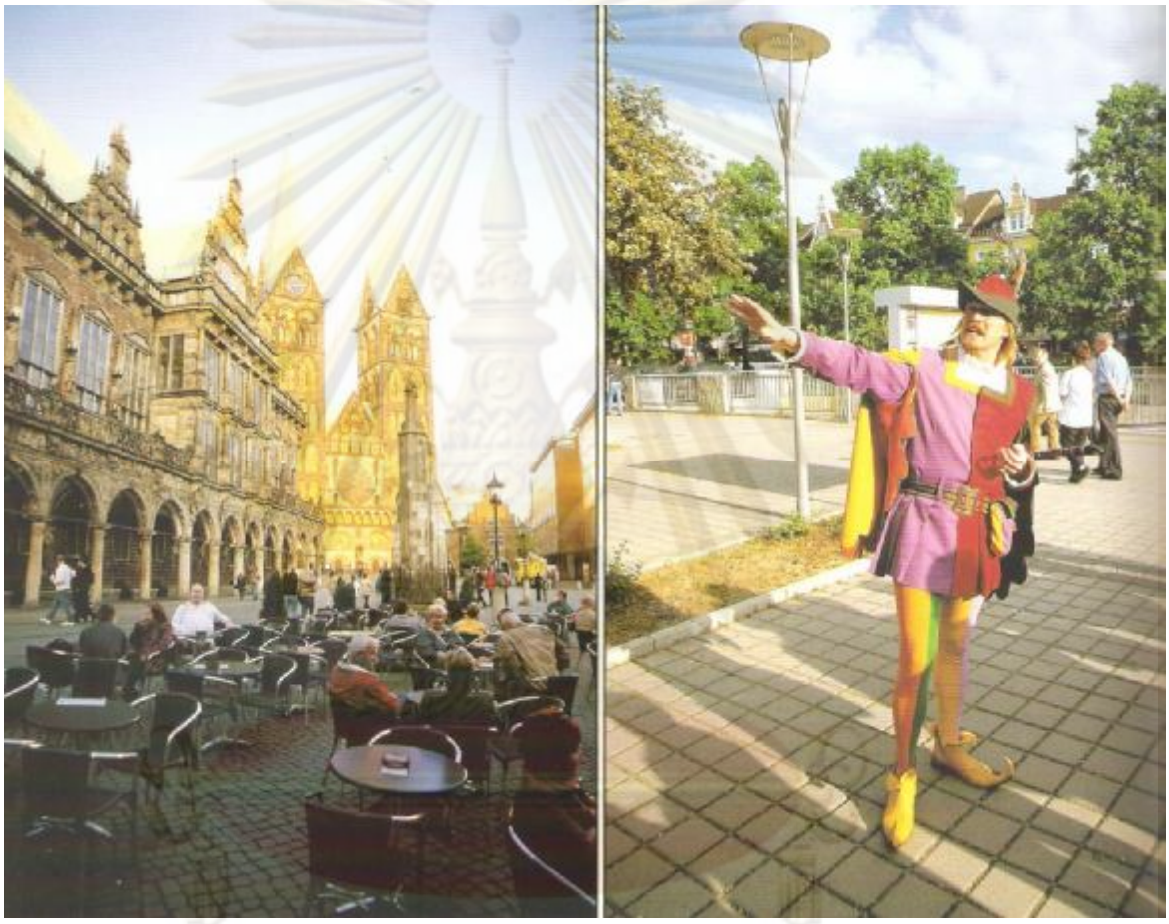

(Travel Guide ก.พ. น.๓๖)

จากตัวอย่างภาพซ้ายเป็นภาพทิวทัศน์ของกรุงอัมสเตอร์ดัม เมืองหลวงของประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเป็นที่พักผ่อนและจุดนัดพบของนักท่องเที่ยวที่ใช้ชมบรรยากาศของเมือง ภาพขวาเป็นภาพบุคคคล มัคคุเทศน์ของเมืองฮามลิน ประเทศเยอรมันที่แต่งตัวเป็นตัวละครในเรื่อง ไพด์ไพเพอร์ แห่งฮามลินนวนิยายของกริมม์

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๑๐ ภาพทิวทัศน์ ภาพบุคคลและภาพสิ่งของ

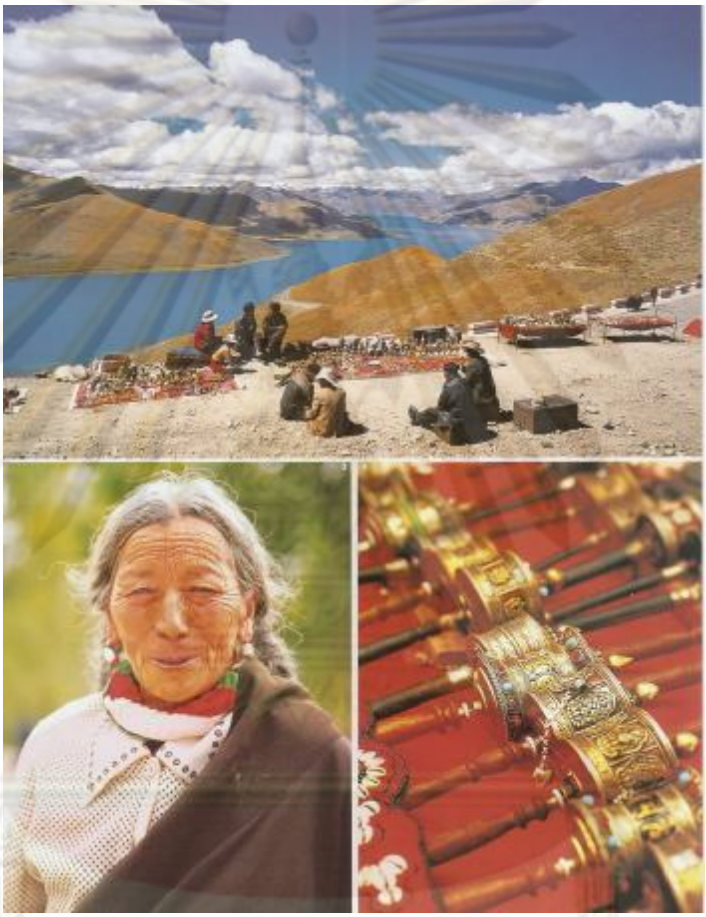

(Anywhere ธ.ค. น.๕๗)

จากตัวอย่างภาพบนเป็นภาพทิวทัศน์ของทะลสาบยัมดร๊กและของที่ระลึกที่ชาวทิเบตนำมาขายนักท่องเที่ยว ภาพซ้ายเป็นภาพบุคคลชาวพื้นเมืองทิเบต และภาพขวาเป็นถ่ายในระยะใกล้ของ Prayer Wheel กงล้อศักดิ์สิทธิ์ที่วางขายเป็นที่ระลึก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กล่าวโดยสรุปแล้วภาพในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเป็นภาพที่สื่อความหมายเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งมีเนื้อหาของภาพเกี่ยวกับทิวทัศน์ ธรรมชาติ บุคคล และสิ่งก่อสร้างหรือสถาปัตยกรรม เป็นภาพที่สวยงามเต็มไปด้วยอารมณ์ทำให้สามารถบอกเล่าเรื่องราวได้ดี และช่วยเสริมเนื้อหาให้มีความชัดเจนและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้อ่านได้ทั้งสาระความรู้ อรรถรสจากการอ่าน และเห็นภาพที่ปรากฏไปพร้อมๆ กันทำให้งานเขียนมีความโดดเด่นทั้งเนื้อหาและภาพ

ภาพมีความสำคัญต่องานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย เพราะจะเป็นวิธีการนำเสนอรูปแบบหนึ่งที่จะทำให้งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเรื่องนั้นๆ ดึงดูดใจ ชวนติดตาม และเสริมความเข้าใจให้สาระสมบูรณ์ขึ้น ภาพในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเป็นภาพถ่ายสีที่มีความสวยงาม เนื่องจากภาพถ่ายสีเป็นภาพที่แสดงเนื้อหาเรื่องราวได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ดึงดูดความสนใจผู้อ่าน นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญต่อการตกแต่งหน้านิตยสาร ช่วยให้การจัดหน้าเกิดความสวยงาม หากนิตยสารท่องเที่ยวมีแต่อักษรพิมพ์อย่างเดียวทำให้มองดูน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ แต่เมื่อวางภาพลงไปจะช่วยทำให้งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีจุดสนใจ มีชีวิตชีวา และดึงความสนใจสู่เนื้อหาใกล้เคียงได้มาก นอกจากนี้ภาพที่สวยงามหรือภาพที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้อ่านไม่มีโอกาสได้สัมผัสโดยตรงทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้และความประทับใจแล้ว ยังกระตุ้นให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้นๆ อีกด้วย

๓.๒ เนื้อความ

รูปแบบสำคัญอีกประการหนึ่ง นอกจากภาพคือเนื้อความหรือถ้อยคำที่ใช้ในการเล่าเรื่อง เนื่องจากเนื้อความเป็นส่วนสำคัญในการบอกเล่าเรื่องราวให้ข้อมูลข้อเท็จจริง อารมณ์ ความรู้สึก รวมทั้งประสบการณ์ ความคิดเห็นต่างๆ ของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยวสู่ผู้อ่าน โดยมีกลวิธีการเสนอเรื่องในลักษณะการเล่าเรื่อง การใช้เนื้อความในการเล่าเรื่องเป็นการให้ภาพอีกประการหนึ่ง คือภาพที่ผู้อ่านเห็นจากการจินตนาการตามคำบอกเล่าของผู้เขียน

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เป็นงานเขียนประเภทบทความสารคดี (Feature) มีลักษณะเป็นข้อเขียนขนาดไม่ยาวตีพิมพ์ในนิตยสาร มีเนื้อหาเสนอความรู้หรือความคิดโดยใช้วิธีการเขียนเป็นภาษาร้อยแก้วที่สละสลวย อ่านได้อย่างเพลิดเพลิน

ตรีศิลป์ บุญขจร และธิดา โมสิกรัตน์ (๒๕๓๙: ๑๖๕) กล่าวถึง บทความสารคดี ว่า

"บทความสารคดี คือบทความที่เขียนบรรยายถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยมุ่งเสนอความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ อย่างละเอียดชัดเจน เนื้อหาของบทความสารคดีจะเน้นที่การให้ความรู้มากกว่าความคิดเห็น ข้อมูลที่นำมาเขียนมักได้มาจากประสบการณ์ตรง คือ ผู้เขียนเป็นผู้รู้เรื่องราวนั้น ได้พบเห็นด้วยตนเองแล้วรวบรวมมาเขียน หรือได้มาจากการค้นคว้ารวบรวมประสบการณ์ทางอ้อม เช่น การสัมภาษณ์ ค้นคว้าจากหนังสือเอกสารต่างๆ บทความสารคดีจะให้ความสำคัญกับวิธีการเขียนที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินกับผู้อ่าน การเขียนจึงไม่ใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการนัก ใช้ภาษาง่ายๆ อาจปะปนด้วยภาษาพูด ภาษาปากบ้าง บทความสารคดีที่นิยมอ่านกันมักเป็นสารคดีที่ผู้เขียนได้พบเห็นหรือมีประสบการณ์ด้วยตนเอง การเขียนจึงมีรสชาติเพราะได้ฟังเรื่องราวที่เป็นประสบการณ์ของผู้อื่น โวหารที่ใช้เขียนสารคดีมักใช้บรรยายโวหาร และพรรณนาโวหาร คือ เขียนเป็นร้อยแก้วตรงไปตรงมา หรือเขียนโดยใช้รายละเอียดเห็นภาพราวกับผู้อ่านได้ไปพบเห็นเหตุการณ์ที่เขียนด้วยตนเอง"

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เป็นบทความสารคดีท่องเที่ยวที่มีเนื้อหาแนวบรรยาย เล่าเรื่องราวประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งผู้เขียนมีจุดประสงค์เพื่อแนะนำให้ผู้อ่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ และชักชวนให้ผู้อ่านสนใจ จนเกิดความต้องการจะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u> เรื่อง มะนาลี เพียงฝันฤๅเพียงจริง

<u>บทนำ</u>

'...สวรรค์อยู่ที่มะนาลี'

ฉันหวนถึงคำพูดของ เจอโรม หนุ่มฝรั่งเศสบ่อยครั้ง ในขณะที่รถบัสไต่อยู่บนสายเล็กๆ อันคดเคี้ยว ลดเลี้ยวไปตามรอยหยักบนเทือกเขาเส้นทางอันยืดยาวเลาะเลียบโตรกผาสูง บางคราหายเข้าไปในความมืดของอุโมงค์

และหากสวรรค์อยู่ที่มะนาลี จริง...ฉันก็กำลังเดินห่างจากสวรรค์ออกมาทุกที –ทุกที

<u>เนื้อหา</u>

มะนาลี...มะนาลี...ถึงแล้ว ตื่น...ตื่น...มะนาลี...ลงได้แล้ว...

เช้ามืดวันนั้น ในรถบัสสายแม็คลอยด์กานจ์ (McLeod Genj) - มะนาลี ฉันและผู้โดยสารคนอื่นๆ ถูกปลุกให้ตื่นจากฝันกะทันหัน งอหลังนิ้วชี้ถูหัวตา... รวบผมเผ้า...กินน้ำ... กลั้วปาก... พยายามทำตัวตื่น กระเด็นลงจากรถบัสด้วยอาการงงๆ

อากาศยามตีห้าที่เมืองมะนาลี ค่อนข้างเย็น แม้จะเป็นเดือนพฤษภาคม ช่วงฤดูอบอุ่นของที่นี่ก็ตาม และโดยไม่ต้องเหลียวซ้ายแลขวาให้ยาก เหล่าญาติก็ปราดเข้ามาเรียกหาทันที ทั้งแท็กซี่และริก ชอร์!

“ห้องพักดี ราคาถูก พร้อมทีวี ไปดูก่อนไหม?” พี่ๆ ต่างนำเสนอสิ่งดีๆ ให้แก่ญาติ

“คุณหาที่พักแถวไหน?” บาบูคนหนึ่งถาม

“ฉันจะไป ‘โอลด์ มะนาลี’ เท่าไหร่?” ฉันหมายถึง มะนาลีดั้งเดิม (Old Manali) ซึ่งดูแผนที่มาก่อนแล้วว่าต้องอาศัยพี่ๆ ให้ไปส่งแน่นอน

“30 รูปี” บาบูตอบ

“20 ได้ไหม... บาบูจะพาไปดูที่พักแถวนั้นด้วยไม่ใช่เหรอ ? แต่เรื่องที่พัก ต้องขอฉันดูก่อนนะ ถ้าถูกใจค่อยตกลง” ฉันต่อรองพร้อมยื่นข้อเสนอที่บาบูมิอาจปฏิเสธและไม่ผูกมัดตัวเอง

“ไม่มีปัญหา”

เมืองมะนาลี ตั้งอยู่สุดปลายหุบเขาคุลลู (Kullu Valley) ในแคว้นหิมาจัล ประเดช (Himachal Pradesh) ทางเหนือของอินเดียภูมิประเทศคล้ายแอ่งกระทะที่สูง ๒ พันเมตรจากระดับน้ำทะเลมีเทือกเขายอดขาวโพลนสูงราว ๕-๖ พันเมตรล้อมรอบตรงขอบแอ่ง

แท็กซี่คันสีขาวแก่แล่นผ่านเมืองมะนาลี อันเป็นย่านเมืองใหม่ ผ่านป่าสนครึ้มใหญ่ ผ่านรีสอร์ทสวยๆ ขึ้นไปเรื่อยๆ กระทั่งผ่านแม่น้ำสายใหญ่ชื่อมะนัลซู (Manulsu) ข้ามสะพานเข้าสู่เขตมะนาลีดั้งเดิม...

<u>บทสรุป</u>

ถนนสาย มะนาลี-เดลี ยาว ๕๕๐ กิโลเมตร เวลา ๑๕ ชั่วโมง, เส้นทางอันยืดยาวเลาะเลียบโตรกผาสูง บางคราหายเข้าไปในความมืดของอุโมงค์

คนนั่งข้างฉันมิใช่ ปัวลา หากแต่เป็น 'ก้อนหิน' เผ่าพันธุ์อาทิตย์อุทัย ผู้กระหืดกระหอบมาขึ้นรถเป็นคนสุดท้ายและหลับไปในทันทีที่หัวพิงเบาะ, ในลมหายใจสม่ำเสมอขับกลิ่น 'หญ้าแห้ง' ผสม 'ละมุด' ออกมาชัดจมูก -โดยไม่ต้องพึ่งขั้นตอนการตรวจหาคาร์บอน ๑๒ ก็พอจะเดาได้ว่าบ่มมาไม่ต่ำกว่า ๒ วัน!

หวนคิดถึงคำของ เจอโรม อีกครั้ง, คราวนี้ฉันอยากจะฝากกลิ่นละมุดผสมหญ้าแห้งกลับไปบอกว่า หากสวรรค์อยู่ที่อินเดีย นรกก็อยู่ที่อินเดียเช่นกัน

(Travel Guide ม.ค. น.๗๗-๘๖)

จากตัวอย่างเป็นงานเขียนประเภทบทความสารคดี ซึ่งมีองค์ประกอบสองส่วน คือ ชื่อเรื่องและเนื้อเรื่อง และมีองค์ประกอบย่อยของเนื้อเรื่องประกอบด้วย ๓ ส่วนได้แก่ บทนำ เนื้อหา และบทสรุป ผู้เขียนใช้กลวิธีการเขียนด้วยวิธีการเล่าเรื่อง โดยเล่าเรื่องราวประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวในเมืองมะนาลี และให้รายละเอียดข้อมูลข้อเท็จจริง อารมณ์ความรู้สึก รวมถึงความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว นำมาเล่าด้วยภาษาและอรรถรสที่น่าติดตาม

<u>ตัวอย่าง</u> เรื่อง เอ๋อเหมยซาน มรดกธรรมชาติและภูแห่งพระสมันตภัทร

<u>บทนำ</u>

'ง้อไบ๊'

จำได้ว่ารู้จักชื่อนี้ครั้งแรกในสมัยวัยเด็ก จากภาพยนตร์เรื่องนางพญางูขาว เรื่องราวของนางพญางูขาวผู้บำเพ็ญตบะนานกว่าพันปี จนมีอิทธิฤทธิ์สามารถแปลงร่างเป็นหญิงสาวสวย แล้วชวนนางพญางูเขียว งูสาวตบะแก่กล้าอีกคน ลงจากดอยไปเที่ยวเมืองมนุษย์ กระทั่งพบรักกับบัณฑิตหนุ่ม แต่เต้าหยินผู้เคร่งครัดคนหนึ่งเห็นว่าเป็นความรักวิปริตอาเพศ เรื่องจึงจบลงด้วยความเศร้า – ครับ..ดงดอยที่นางพญางู บำเพ็ญตบะ คือ 'ง้อไบ๊'

ต่อมาชื่อนี้ ก็คุ้นอยู่นานเมื่อครั้งติดตามอ่านวรรณกรรมกำลังภายในนิยายบู้ลิ้มหลายๆ เรื่อง มักเอ่ยถึงหนึ่งในสำนักใหญ่ฝ่ายธรรมะ ซึ่งมีประมุขเจ้าสำนักเป็นแม่ชี และเหล่าศิษย์ก็ล้วนเป็นอิสตรีชีเพศ - - ใช่...หนึ่งในสำนักใหญ่ฝ่ายธรรมะที่ว่า คือ 'ง้อไบ๊' (มีวรรณกรรมเรื่องหนึ่งที่ให้สำนัก"ง้อไบ๊" เป็นบุรุษเพศ)

...พูดกันตามตรง ผมไม่เคยคิดมาก่อนว่า 'ง้อไป๊' จะเป็นสถานที่ที่มีอยู่จริง จนกระทั่งทศวรรษ'๙๐ ครั้งแรกที่ได้เยือน เฉิงตู เมืองเอกมณฑลซื่อชวนถึงได้รู้ว่า 'ง้อไป๊' มีอยู่จริง เป็นภาษาจีนแต้จิ๋วของ 'เอ๋อเหมยซาน' แปลว่า 'ภูคิ้วนาง' ศาสนคีรีที่ตั้งอยู่ค่อนลงไปทางใต้ราวกว่าร้อยกิโลเมตร และต่อมาได้มีโอกาสไปเที่ยวอยู่หลายครา

ปล่าวครับ...คราวนี้ผมมิได้จะชวนไปตามรอยพิสูจน์หาสถานที่จำศีลของ ไป๋ซู่เจิน นางพญางูขาว และก็ไม่ได้ชวนไปสืบเสาะค้นสำนักบู้ลิ้มในภูเขาลูกนี้ - -แต่ผมกำลังจะชวนไปไหว้พระและถือโอกาสชื่นชมกับนิเวศน์ธรรมชาติระดับ "มรดกโลก"

<u>เนื้อหา</u>

...รอบกว่าทศวรรษที่ผ่านมา 'ง้อไป๊' หรือ 'เอ๋อเหมย ซาน' ได้กลายเป็นจุดหมายระดับ 'ไฮไลท์' แห่งหนึ่งของโปรแกรมท่องเที่ยวย่านมณฑลซื่อชวน มีทั้งทัวร์ -ไหว้พระ, -ไปเล่นหิมะ และ-ไปชื่นชมธรรมชาติ

เรื่องราวของขุนภูแห่งนี้ อันที่จริงเคยเป็นสารคดีท่องเที่ยวเดินทางใน Travel Guide มาแล้วถึงสองครั้งสองครา – ครั้งแรก ใน Vol.๑ No.๖ เดือนกันยายน ค.ศ.๒๐๐๔ สูงสุดแห่งศรัทธา จาก เล่อ ซาน ลู่ ภู ง้อไป๊ โดย ปริวัฒน์ จันทร ครั้งที่สอง ใน Vol.๑ No.๑๒ เดือนพฤษภาคม-มิถุนายน ค.ศ.๒๐๐๕ เอ๋อเหมย เล่อซาน ขุนภู อัศจรรย์ โดย ชาติ อภิศิริ

ใช่ มันอาจจะดูเหมือน ผมกำลังเอาเรื่องเก่ามาซ้ำใหม่ แต่อย่าเพิ่งคิดเช่นนั้นเลยครับ เพราะผมกำลังจะแนะนำข้อมูลความน่าสนใจล่าสุดจากที่นั่นมาบอกเล่า

ครั้งสุดท้ายที่ผมไป เอ๋อเหมย ซาน คือปลายเดือนพฤศจิกายน เมื่อ ๒ ปีก่อน (ค.ศ.๒๐๐๕) เวลานั้น ถ้าพูดกันอย่างครอบคลุม อาณาบริเวณทั่วทั้งตัวเมืองเอ๋อเหมย รวมถึงเขตภูเขาเนื้อที่ประมาณ ๓๐๐ ตารางกิโลเมตร ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนประกาศเป็น 'มรดกโลก' จากองค์การยูเนสโก้ มาตั้งแต่ปลายปี ค.ศ. ๑๙๙๖ นับว่าลงตัวสวยงามและเพียบพร้อมด้วยการจัดการสมฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับ 'มรดกโลก' - - ยกเว้น 'จินติ่ง' ยอดเขาสูงอันดับ ๒ (๓,๐๗๗ เมตรจากระดับน้ำทะเล) แห่งเทือก เอ๋อเหมย ซาน ที่ดูเหมือนจะยังไม่เข้ารูปเข้ารอยนัก เพราะบนนั้นทางการจีน กำลังเร่งปรับปรุง

ภูมิทัศน์และสร้างพระพุทธองค์ใหญ่ ซึ่งผมได้เห็นการก่อสร้างนี้มาตั้งแต่กลางปี ค.ศ.๒๐๐๔!...

...จากเรื่องพระเรื่องเจ้า - - ความสำคัญยิ่งอย่างของเอ๋อเหมย ซาน คือ ธรรมชาติ

ฟ้าดินได้สร้างสรรค์ให้สถานที่แห่งนี้ พิเศษพิสดารไปจากที่อื่น!!!

ในแง่ธรณีวิทยา เอ๋อเหมย ซาน ก่อตัวกำเนิดขึ้นราวช่วงเพอร์เมี่ยน (Premian) ประมาณ ๒๙๙.๙ ล้านปี ถึง ๒๔๘ ล้านปีก่อนอันเป็นช่วงสุดท้ายของยุคพาเลโอโซอิค (Paleozoic)

ในแง่กายภาพทางภูมิศาสตร์ หากกางแผนที่แสดงความสูงต่ำของแผ่นดินออกดู จะพบว่า เอ๋อเหมย ซาน เป็นแนวภูเขาที่โผล่ขึ้นมาตรงบริเวณทิศตะวันตกเฉียงใต้ของแอ่งที่ลุ่มซื่อฉวน และถัดไปอีกไม่ไกล คือตะเข็บรอยต่อที่ราบสูงทิเบต ซึ่งมีแนวเทือกเขาต้าแสว่ ที่มียอดเขาซึ่งชาวทิเบตเรียก 'มินญา ฆอนฆา' ส่วนจีน เรียกว่า 'ก้งก่า ซาน' สูง ๗,๕๕๖ เมตรจากระดับน้ำทะเลเป็นเสมือนกำแพงกั้น - - ด้วยตำแหน่งที่อยู่ ระหว่างลักษณะอากาศชื้นของแอ่งที่ลุ่มซื่อชวน กับอากาศหนาวเย็นของที่ราบทิเบต ด้วยสภาพทิวเขาที่ครอบคลุมอาณาเขต กว้าง-ยาว ด้านละประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร ของ เอ๋อเหมย ซาน ทำให้เป็นดินแดนที่มีทั้งปรากฏการณ์อัศจรรย์และความหลากหลายทางชีวภาพ

เป็นที่เลื่องลือกล่าวขานกันมานาน ว่ายอดทั้ง ๓ ของเอ๋อเหมย ซาน คือยอดเขาว่านฝอติ่ง ยอดเขาจินติ่ง และยอดเขาเซียนฝอติ่ง มักเกิดความอัศจรรย์ของฟ้าดินอยู่ ๔ ประการ หยุนไห่ รื่อชู ฝอกวง และเซิ่งเติง ซึ่งปริวัฒน์ จันทร เคยบอกเล่าไว้แล้วในสูงสุดแห่งศรัทธา จาก เล่อซาน สู่ ง้อไป๋ ครับ ในแง่วิทยาศาสตร์ นั่นเป็นปรากฏการณ์ในจังหวะห้วงยามสัมพัทธ์ที่ลงตัวของธรรมชาติที่พบเห็นเฉพาะบางสถานที่เท่านั้น...

<u>บทสรุป</u>

และทั้งเรื่องพระเรื่องเจ้า รวมกับความหลากหลายทางชีวภาพนี่เอง คือประเด็นโดดเด่นซึ่งทำให้สภามณฑลซื่อชวนขึ้นทะเบียนให้ เอ๋อเหมย ซาน เป็น 'สถานที่น่าสนใจทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์' เมื่อ ค.ศ.๑๙๘๘ และเสนอต่อรัฐบาลกลางจนประกาศเป็นเขตอนุรักษ์ในปี ค.ศ.๑๙๙๕ แล้วปีถัดมา

ก็ได้รับฐานะ มรดกโลก-ทางธรรมชาติและวัฒนธรรม จากองค์การยูเนสโก้โดย ผนวกรวม เล่อซาน ต้าฝอ (หลวงพ่อโต แห่งเล่อซาน) เข้ามาด้วย...

ครับ...มันอาจจะดูเหมือน ผมนำเอาเรื่องเก่ามาเล่าใหม่!

แต่พูดก็พูดเถอะ... นี่ไม่เพียงเป็นข้อมูลล่าสุด แต่ทว่าเอ๋อเหมย ซาน ขุนภูแห่งพระสมันตภัทร แม้จะเป็นที่รู้จักกันมานานกว่าสองพันปี ก็ยังมีเรื่องราวน่าสนใจอีกมากมายให้ค้นหา

(Travel Guide ต.ค. น.๓๔-๔๒)

จากตัวอย่างเป็นงานเขียนประเภทบทความสารคดี ซึ่งมีองค์ประกอบสองส่วน คือ ชื่อเรื่องและเนื้อเรื่อง และมีองค์ประกอบย่อยของเนื้อเรื่องประกอบด้วย ๓ ส่วนได้แก่ บทนำ เนื้อหา และบทสรุป ผู้เขียนใช้กลวิธีการเขียนด้วยวิธีการเล่าเรื่อง โดยเล่าเรื่องราวประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยว เอ๋อเหมย ซาน และให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยวและจากการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่อ้างอิงได้ รวมถึงความคิดเห็นของผู้เขียนและข้อเสนอแนะต่างๆ

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า นอกจากผู้เขียนจะใช้กลวิธีการเขียนโดยการเล่าเรื่องในการนำเสนองานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศประเภทบทความสารคดีแล้ว ยังพบว่าผู้เขียนนำเสนองานเขียนนำเที่ยวประเภทบทความสารคดีในรูปแบบงานเขียนต่างๆ ได้แก่ การใช้ภาพและเรื่องผสมกัน บันทึกประจำวัน การสัมภาษณ์ จดหมาย และการเขียนเลียนแบบเว็บบอร์ด แต่ปรากฏในปริมาณจำนวน ๒-๓ เรื่อง ดังรายละเอียดดังนี้

๑) การใช้ภาพและเรื่องผสมกัน

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศการใช้ภาพและเรื่องผสมกัน (Picture-text) ปรากฏพบเป็นจำนวน ๓ เรื่อง โดยมีลักษณะการเขียนที่ผู้เขียนใช้ภาพเป็นหลักในการดำเนินเรื่องและเล่าเหตุการณ์ รวมทั้งความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ประกอบไปกับภาพ โดยผู้อ่านเห็นภาพประกอบขณะที่ผู้เขียนเล่าเรื่องราวสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่พบในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยมีลักษณะการเล่าเรื่องราวตามลำดับตั้งแต่ต้นจนจบโดยผู้เขียนใช้ภาพเป็นหลักในการดำเนินเรื่อง และเล่าเหตุการณ์

รวมทั้งความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ประกอบไปกับภาพ โดยผู้อ่านเห็นภาพประกอบขณะที่ผู้เขียนเล่าเรื่องราวสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

ภาพที่ ๑๑ การใช้ภาพและเรื่องผสมกัน เรื่อง มาเก๊าเมืองมรดกโลก

(เที่ยวรอบโลก ธ.ค. น.๙๘)

จากตัวอย่างผู้เขียนจะเล่าเรื่องตามลำดับตั้งแต่ต้นจนจบ โดยใช้ภาพเป็นหลักในการดำเนินเรื่อง และให้ข้อมูลประกอบภาพซึ่งเป็นการอธิบายภาพ รวมถึงให้รายละเอียดข้อมูลประวัติความเป็นมาของสถานที่ ผู้อ่านจะเห็นภาพประกอบไปพร้อมกันขณะที่ผู้เขียนเล่าเรื่องราวสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒) บันทึกประจำวัน

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่มีรูปแบบบันทึกประจำวันปรากฏพบจำนวน ๒ เรื่อง มีลักษณะเป็นการบันทึกเรื่องราวการเดินทางท่องเที่ยว ผู้เขียนจะกล่าวถึงกิจกรรมที่ผู้เขียนได้ทำ พร้อมทั้งแทรกข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการเดินทาง และเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในแต่ละวัน พร้อมทั้งระบุวันที่บันทึกอย่างละเอียดโดยระบุทั้งวัน เดือน ปีพุทธศักราช หรือระบุจำนวนวันในการเดินทางท่องเที่ยว เช่น

ตัวอย่าง

> ๓ เมษายน ๒๕๔๙
>
> วันนี้เราไปเที่ยวที่ท็อปคาปึ (Topkapi) กันครับ ท็อปคาปึ เป็นพระราชวังแห่งหนึ่งในอิสตันบูลมีของหลายอย่าง เช่น เพชร และห้องต่างๆ ที่เจ้าชายเจ้าหญิงเคยอยู่ ท็อปคาปึใหญ่มากจนเราต้องใช้เวลาถึงครึ่งวันถึงจะดูทุกที่ในนั้นครบ
>
> ตลาดใหญ่เป็นที่เที่ยวอีกแห่งที่เป็นที่นิยมมาก ไม่ว่าจะมาซื้อของหรือมาเดินเล่น พวกเราเดินเที่ยวซื้อของที่นี่กันนานมาก แม่ได้ของที่ทำจากผ้าไหม ส่วนลุงก็ได้โกโก้เดอแมร์ ผู้คนที่นี่น่ารักมากเลย พวกเขาพูดอย่างอ่อนโยนและเป็นมิตรมากๆ...
>
> (เที่ยวรอบโลก พ.ย. น.๑๓๑)

ผู้เขียนจะระบุวัน เดือน ปีพุทธศักราชที่บันทึกไว้อย่างละเอียด พร้อมทั้งบันทึกเรื่องราวการเดินทางท่องเที่ยวรวมทั้งแทรกข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รวมถึงกิจกรรมที่ผู้เขียนได้ทำในแต่ละวัน

การใช้รูปแบบบันทึกประจำวันในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศนอกจากเพื่อบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในแต่ละวันตลอดการเดินทางของผู้เขียนแล้ว ยังจะช่วยให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวที่เกิดขึ้นในแต่ละวันได้อย่างชัดเจนต่อเนื่องว่าผู้เขียนเดินทางไปท่องเที่ยวที่ใดและพบเห็นอะไรบ้าง อีกทั้งผู้เขียนยังได้แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นต่อเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างอิสระ

๓) การสัมภาษณ์

รูปแบบการสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการต่างๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว โดยเขียนขึ้นจากการสัมภาษณ์บุคคลหลายคนในหัวข้อเรื่องเดียวกัน ผู้วิจัยพิจารณาให้เป็นรูปแบบงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากมีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์เพื่อแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่ใช้รูปแบบการสัมภาษณ์ปรากฏ ๑ เรื่อง ได้แก่ เรื่อง “Why do I Paris” (เพื่อนเดินทาง ธ.ค. ๔๙) โดยลักษณะของการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการต่างๆ เช่น วงการแฟชั่น สถาปนิก อาจารย์มหาวิทยาลัย เป็นต้น ในหัวข้อเรื่องเดียวกันเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๑๒ งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศรูปแบบการสัมภาษณ์ เรื่อง “Why do I Paris”

(เพื่อนเดินทาง ธ.ค. น.๔๖-๔๗)

จากตัวอย่างเป็นงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศรูปแบบการสัมภาษณ์ เรื่อง “Why do I Paris” โดยผู้เขียนสัมภาษณ์คุณปองขวัญ และ อ็องตวน ลาซูส สถาปนิกและนักออกแบบตกแต่งภายใน ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน ๒ คน จากจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ๗ คนในเรื่อง โดยผู้เขียนจะสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียงในหัวข้อเดียวกันคือ “Why do I Paris” ใน ๓ ประเด็นได้แก่ ไปทำอะไรที่ปารีสหรือไปปารีสทำไม สถานที่ที่ต้องไปทุกครั้งเมื่อไปปารีส และเสน่ห์ของปารีส โดยผู้ให้สัมภาษณ์จะให้สัมภาษณ์เรียงลำดับไปตามประเด็น

การใช้รูปแบบสัมภาษณ์ในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวประสบการณ์การท่องเที่ยวจากผู้ที่ได้เดินทางท่องเที่ยวจริง ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวโดยตรง

๔) จดหมาย

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยที่มีรูปแบบจดหมายมีปรากฏ ๑ เรื่อง ได้แก่ เรื่อง จดหมายจากเวียนนา ‘เจ้าพระยา’ แนบ ‘ดานูบ’ (Travel Guide มี.ค.-เม.ย. ๒๕๔๙) มีรูปแบบเป็นจดหมายส่วนตัว ปรากฏการใช้คำขึ้นต้น (ชื่อผู้รับจดหมาย) เนื้อความและคำลงท้ายของจดหมาย (ชื่อผู้เขียน) ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

สายน้ำ

ขณะที่ลูกอ่านจดหมายฉบับนี้พ่อคงกำลังเดินอยู่ที่ไหนสักแห่งในกรุงปราก (Prague) หรือไม่ก็เมืองครุมลอฟ (Krumlov) ในสาธารณรัฐเช็ก (Czech Republic) ซึ่งเป็นจุดหมายของพ่อต่อจากกรุงเวียนนา (Vienna) นครหลวงของออสเตรีย (Austria) แผ่นดินแรกในภาคพื้นยุโรปตะวันออกที่พ่อเพิ่งสัญจรมาถึงเมื่อเช้าตรู่ของวันนี้ หลังจากแรมคืนบนเที่ยวบิน OS ๐๒๖ ของสายการบินออสเตรียน แอร์ไลนส์ (Austrian Airlines) เป็นเวลา ๑๑ ชั่วโมงเต็ม...

...

เห็นไหมล่ะลูก แท้จริงแล้ว อำนาจไม่ได้นำมาซึ่งความเข้มแข็งมั่นคงเสมอไป สติปัญญาต่างหาก เรื่องนี้พ่อว่าเราชาวลุ่มเจ้าพระยาน่าศึกษาเรียนรู้

จากออสเตรียยิ่งนัก

พ่อเอง...

(Travel Guide มี.ค.- เม.ย. น.๗๒-๘๐)

จากตัวอย่างผู้เขียนเริ่มต้นด้วยการลงชื่อผู้รับจดหมายว่า “สายน้ำ” โดยหมายถึงลูกสาวของผู้เขียน จากนั้นจึงเล่าเรื่องราวการเดินทาง และส่วนสุดท้ายของจดหมายลงท้ายชื่อผู้ส่งว่า “พ่อเอง” ซึ่งหมายถึงผู้เขียนเป็นการจบจดหมายของผู้เขียน

การใช้รูปแบบจดหมาย เป็นการเจาะจงผู้รับ ผู้เขียนนำเสนองานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศด้วยรูปแบบจดหมายในนิตยสารท่องเที่ยวนั้น ทำให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดกับผู้เขียนเนื่องจากรูปแบบจดหมายส่วนตัวเป็นการสื่อสารระหว่างคนที่สนิทสนมคุ้นเคยกัน นอกจากนี้ผู้เขียนยังสามารถสอดแทรกเรื่องราวต่างๆ ได้โดยง่าย สามารถใช้ภาษาแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนได้อย่างอิสระ ซึ่งทำให้ผู้อ่านได้รับความเพลินเพลิน และเป็นส่วนหนึ่งของผู้รับสารอย่างแยบคาย การนำเสนอเรื่องราวการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่ากำลังพูดคุยกับผู้เขียนโดยตรงอีกด้วย

๕) การเขียนเลียนแบบเว็บบอร์ด

จากการศึกษางานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พบว่ามีลักษณะงานเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอโดยการใช้รูปแบบเว็บบอร์ด ๑ เรื่อง คือ เรื่อง “Summer Sweet Swiss” (เที่ยวรอบโลก ก.ค. ๒๕๔๙) งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศรูปแบบการเขียนเลียนแบบเว็บบอร์ดเป็นงานเขียนนำเที่ยวที่ผู้เขียนใช้รูปแบบเว็บบอร์ดทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อกระทู้ ความคิดเห็นของผู้สนทนา วัน เวลา และผู้ตอบกระทู้

การใช้รูปแบบการเขียนเลียนแบบเว็บบอร์ด ก็เพื่อสร้างจุดสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามอ่านเรื่องราวไปจนจบ รวมถึงสร้างความสนิทสนมเป็นกันเองกับผู้อ่าน เนื่องจากมีลักษณะเป็นการพูดคุยสนทนา แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว และให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ภาพที่ ๑๓ การเขียนเลียนแบบเว็บบอร์ด

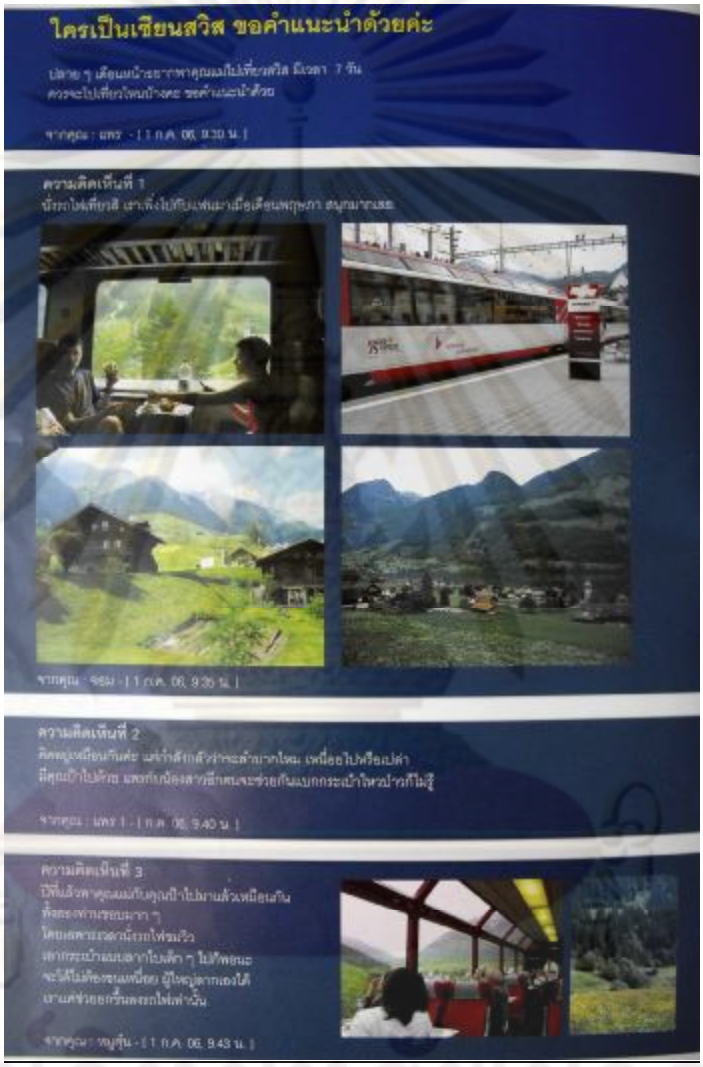

(เที่ยวรอบโลก ก.ค. น.๔๒)

จากตัวอย่างผู้เขียนเริ่มเรื่องด้วยหัวข้อกระทู้คำถาม “ใครเป็นเซียนสวิส ขอคำแนะนำด้วยค่ะ” และข้อความประกอบหัวข้อกระทู้ที่แจ้งแก่ผู้สนทนาว่าต้องการคำแนะนำในการเดินทางพาคุณแม่ไปเที่ยวประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ๗ วัน ในปลายเดือนหน้า และลงชื่อผู้ตั้งกระทู้ว่ามาจาก “คุณแพร” วัน เวลาในการตั้งกระทู้ และตามด้วยความคิดเห็นของผู้ตอบกระทู้ในแต่ละคน

จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศนั้นมีวิธีการนำเสนองานเขียนนำเที่ยวในรูปแบบงานเขียนประเภทต่างๆ แม้จะยังปรากฏเป็นจำนวนน้อย แต่ก็เป็นแนวโน้มที่น่าสนใจในอนาคต เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าไม่ว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศนั้นจะนำเสนอด้วยวิธีการเขียนรูปแบบใดแต่ก็ล้วนเป็นงานเขียนประเภทบทความสารคดี ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๒ ส่วน ได้แก่ ชื่อเรื่อง และเนื้อเรื่อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๓.๒.๑ ชื่อเรื่อง

ชื่อเรื่องจะปรากฏอยู่ในส่วนแรกของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ ชื่อเรื่องเป็นส่วนสำคัญมากส่วนหนึ่งของงานเขียน เนื่องจากเป็นส่วนเชื้อเชิญความสนใจของผู้อ่านให้อ่านเนื้อเรื่องของผู้เขียน มาลี บุญศิริพันธ์ (๒๕๓๕) กล่าวว่า ชื่อเรื่องคือ สิ่งที่จุดความคิดเริ่มต้นให้ปรากฏในใจของผู้อ่าน ซึ่งมีผลต่อเนื่องไปถึงการอ่านบทนำ เนื้อเรื่อง จนกระทั่งจบ

การตั้งชื่อเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ นับว่ามีความสำคัญ เพราะการตั้งชื่อเรื่องที่ดีจะเร้าความสนใจของผู้อ่าน ถ้าผู้อ่านสะดุดตากับชื่อเรื่อง ย่อมทำให้ผู้อ่านใส่ใจต้องการติดตามอ่านเรื่องนั้น จากการศึกษาพบว่าชื่อเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ปรากฏทั้งรูปประโยคภาษาไทยและรูปประโยคภาษาอังกฤษเพื่อเร้าความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามอ่านและโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภทดังนี้

๑) ชื่อเรื่องที่กล่าวถึงสมญาของสถานที่ท่องเที่ยว

ชื่อเรื่องในลักษณะนี้จะปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยวร่วมกับสมญานามหรือฉายา (label) ของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ สมญานามที่เกิดขึ้นมีวิธีการสื่อความหมายทั้งจากแนวคิดส่วนตัวของผู้เขียน หรือที่มีผู้ยกย่องหรือตั้งให้ซึ่งรับรู้กันอยู่โดยทั่วไป สมญานามส่วนใหญ่เป็นการบรรยายลักษณะเด่นหรือนำเอาสิ่งที่ขึ้นชื่อของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นมาตั้งชื่อเรื่อง การตั้งชื่อเรื่องที่ปรากฏชื่อสถานที่ร่วมกับสมญานามของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ เป็นการสร้างความสนใจและดึงความสนใจของผู้อ่านให้ศึกษาข้อมูลจากเรื่องและตัดสินใจเดินทางไปเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

(๑) ซินจ่าว ซาปา หลังคาอินโดจีน

(เพื่อนเดินทาง ก.ค. ๔๙)

(๒) เรื่องเล่าจาก ภูฏาน วิมานมังกรสันติภาพ

(Travel Guide ธ.ค.๔๘ - ม.ค.๔๙)

(๓) Windy City Afrika

(Anywhere มิ.ย.๔๙)

จากตัวอย่าง (๑) ชื่อเรื่อง “ซินจ่าว ซาปา หลังคาอินโดจีน” ผู้เขียนจะใช้ชื่อเรื่องที่เป็นสมญานามของเมืองซาปาซึ่งอยู่เหนือสุดในประเทศเวียดนามจนได้รับสมญานามว่าเป็น “หลังคาอินโดจีน” และใช้คำว่า “ซินจ่าว” คำทักทาย “สวัสดี” ในภาษาเวียดนามมาประกอบเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและติดตามว่าหลังคาอินโดจีนคืออะไร เมื่อผู้อ่านอ่านเนื้อหาภายในเรื่องแล้วจะเข้าใจชัดเจน (๒) ชื่อเรื่อง “เรื่องเล่าจาก ภูฏาน วิมานมังกรสันติภาพ” ผู้เขียนกล่าวถึงเมืองภูฏานว่าเป็นเมืองที่มีความสงบเพราะยึดถือพระพุทธศาสนาสายวัชระยานอย่างเหนียวแน่น โดยผู้เขียนกล่าวถึงเมืองภูฏานโดยให้สมญานามว่าเป็นเมือง “วิมานมังกรสันติภาพ” คำว่า “วิมาน” หมายถึง ที่อยู่หรือที่ประทับของเทวดา ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายในด้านดี ส่วนคำว่า “มังกรสันติ” มาจากที่ท่านงาวัง นัมเกล พระลามะผู้ก่อตั้งภูฏานได้กำหนดให้เรียกดินแดนของภูฏานว่า “ดรุกยุล” ซึ่งหมายถึง “อาณาจักรมังกรสันติ” ผู้เขียนจึงนำความคิดมาผสมผสานกับคำว่า “วิมาน” และเลือกเอาคำว่า “มังกรสันติ” มาใช้ แต่เนื่องจาก “มังกร” เป็นคำที่ในความคิดของคนทั่วไปจะนึกถึงประเทศจีน ผู้เขียนจึงเติมคำว่า “ภาพ” ลงไป จึงให้สมญานามเป็น “วิมาน มังกรสันติภาพ” เพื่อสื่อความหมายว่าประเทศภูฏานเป็นดินแดนแห่งความสงบ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านที่รักสงบและสนใจพุทธศาสนาสายวัชระยานเดินทางไปท่องเที่ยวในเมืองภูฏาน (๓) ชื่อเรื่อง “Windy City Afrika” ผู้เขียนกล่าวถึงแอฟริกา ซึ่งเป็นดินแดนที่อยู่ห่างไกลจากความคิดของผู้อ่านหรือผู้อ่านคิดว่าเป็นดินแดนที่ไม่น่าจะมีสถานที่ท่องเที่ยวมากล่าวถึง แต่เมื่อผู้เขียนนำสมญานามของเมืองเอสซาวีร่าว่า “Windy City Afrika” หมายถึงเมืองที่มีลมพัดแรงตลอดปี ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและติดตามไปอ่านเรื่องราว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒) ชื่อเรื่องที่กล่าวให้ผู้อ่านฉุกคิด

ชื่อเรื่องที่กล่าวให้ผู้อ่านฉุกคิด คือชื่อเรื่องที่ผู้เขียนกล่าวให้ผู้อ่านฉุกคิดหรือชวนสงสัย โดยซ่อนสาระสำคัญไว้คลี่คลายในเนื้อเรื่องภายหลัง ชื่อเรื่องในลักษณะนี้จะมีทั้งที่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยวและไม่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

ก) ชื่อเรื่องที่กล่าวให้ผู้อ่านฉุกคิดโดยปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยว เป็นชื่อเรื่องที่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยวพร้อมกับข้อความประกอบให้ผู้อ่านฉุกคิดหรือชวนให้สงสัย ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

(๑) Turkey จากนี้และตลอดไป

(เที่ยวรอบโลก ม.ค. ๔๙)

(๒) มะนาลี เพียงฝัน ฤาเพียงจริง

(Travel Guide ธ.ค.๔๘-ม.ค. ๔๙)

จากตัวอย่าง (๑) ชื่อเรื่อง “Turkey จากนี้และตลอดไป” เป็นชื่อเรื่องที่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่กล่าวให้ผู้อ่านฉุกคิด โดยผู้เขียนกล่าวถึงเมืองตุรกี และใช้วลีจากนี้และตลอดไป เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยว่า จากนี้และตลอดไปหมายถึงสิ่งใด โดยคลี่คลายสาระไว้ภายในเรื่องกล่าวคือ “จากนี้และตลอดไป” หมายถึงผู้เขียนต้องการให้เมืองตุรกีมีความสวยงามและคงคุณค่าเหมือนที่ผู้เขียนได้พบจากการเดินทางท่องเที่ยวเช่นนี้ตลอดไป (๒) ชื่อเรื่อง “มะนาลี เพียงฝัน ฤาเพียงจริง” เป็นชื่อเรื่องที่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนตั้งชื่อโดยใช้คำถามให้ผู้อ่านเกิดฉุกคิดและหาคำตอบว่า เมืองมะนาลีนั้นเป็นเมืองที่เป็นความฝันหรือเป็นความจริง โดยคลี่คลายคำตอบไว้ภายในเรื่องให้ผู้อ่านได้คิดหาคำตอบตามแนวความคิดของผู้อ่านเองจากคำถามที่ผู้เขียนตั้งไว้

ข) ชื่อเรื่องที่กล่าวให้ผู้อ่านฉุกคิดโดยไม่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยว เป็นชื่อเรื่องที่ไม่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยวโดยตรง แต่มีคำหรือข้อความที่สื่อโดยนัยถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนจะกล่าวถึงในเนื้อเรื่อง โดยผู้อ่านอาจจะสามารถอนุมานได้ว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวใด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

(๑) สะบายดี ซินเจ่า หมายเลข 9

(Travel Guide พ.ค.-มิ.ย. ๔๙)

(๒) ตามรอยมนต์รักเพลงสวรรค์

(เที่ยวรอบโลก พ.ค. ๔๙)

จากตัวอย่าง (๑) ชื่อเรื่อง "สะบายดี ซินเจ่า หมายเลข 9" ผู้เขียนตั้งชื่อเรื่องโดยไม่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้อ่านฉุกคิดถึงคำว่า สะบายดี ซินเจ่า และหมายเลข ๙ ว่าหมายความถึงสิ่งใด โดยคลี่คลายคำตอบไว้ภายในเรื่อง กล่าวคือ คำว่า "สะบายดี" เป็นคำทักทายในภาษาลาว และ "ซินเจ่า" เป็นคำทักทายในภาษาเวียดนาม ส่วน "หมายเลข ๙" คือเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางของผู้เขียน เป็นการสื่อถึงการเดินทางท่องเที่ยวของผู้เขียนในประเทศลาวและเวียดนาม โดยใช้ถนนหมายเลข ๙ เป็นเส้นทางในการเดินทาง การตั้งชื่ออย่างนี้ทำให้โน้มน้าวใจผู้อ่านให้สงสัยว่าคืออะไร เกี่ยวข้องกันอย่างไร เมื่ออ่านจบแล้วจึงหาความสัมพันธ์ของเรื่องได้ นับเป็นกลวิธีโน้มน้าวใจได้ดี (๒) ชื่อเรื่อง "ตามรอยมนต์รักเพลงสวรรค์" ผู้เขียนตั้งชื่อเรื่องโดยไม่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ผู้เขียนกล่าวถึงการเดินทางตามรอยมนต์รักเพลงสวรรค์ ทำให้ผู้อ่านต้องหยุดคิดว่า "มนต์รักเพลงสวรรค์" นั้นหมายถึงสิ่งใด ซึ่งผู้อ่านอาจอนุมานได้ว่า ผู้เขียนจะกล่าวถึงการเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางของเพลง โดยเรื่องนี้ผู้เขียนคลี่คลายคำตอบไว้ภายในเรื่องว่าเป็นการเดินทางท่องเที่ยวตามรอยเรื่องราว "The Sound of music" ภาพยนตร์เพลงที่โด่งดังของฮอลลีวู้ด เมื่อพูดถึงตามรอยก็คือการเดินทางตามเส้นทางในภาพยนตร์นั่นเอง

การตั้งชื่อเรื่องที่กล่าวให้ผู้อ่านฉุกคิดโดยไม่ปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้ผู้อ่านได้คิดหาคำตอบว่าผู้เขียนจะนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวใด การตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้เป็นการสร้างจุดสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านติดตามหาคำตอบ นอกจากนี้ยังเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกร็ดของสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดและโน้มน้าวความสนใจให้ผู้อ่านเดินทางไปเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

๓) ชื่อเรื่องที่กล่าวถึงบุคคลที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป

ชื่อเรื่องในลักษณะนี้ผู้เขียนจะนำบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือตัวละครที่เป็นที่รู้จักมาประกอบในการตั้งชื่อเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนใจว่าบุคคลที่ผู้เขียนกล่าวถึงนั้นคือใครเกี่ยวข้องกับสถานที่

ท่องเที่ยวในแง่ใด เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านติดตามและเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

(๑) Auver-sur-oise-shadow of Van Gogh
(เที่ยวรอบโลก มี.ค. ๔๙)

(๒) ตามรอยผู้กล้า ธรรมปาละ จาก 'คยา' ถึง 'สารนาถ'
(Travel Guide ก.ค.๔๙)

(๓) Ingolstadt เมืองต้นกำเนิดแฟรงเก็นสไตน์
(เพื่อนเดินทาง ก.พ.๔๙)

จากตัวอย่าง (๑) ชื่อเรื่อง "Auver-sur-oise-shadow of Van Gogh" ผู้เขียนกล่าวถึงแวนโกะห์ ศิลปินเอกของโลก เพื่อให้ผู้อ่านติดตามอ่านเรื่องราวของแวนโกะห์ว่า เมืองโอแวร์สเกี่ยวข้องอย่างไรกับแวนโกะห์ (๒) ชื่อเรื่อง "ตามรอยผู้กล้า ธรรมปาละ จาก 'คยา' ถึง 'สารนาถ' " ผู้เขียนกล่าวถึง ท่านธรรมปาละ ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้ง มหาโพธิ์สมาคม องค์กรกลางของชาวพุทธที่เรียกเอาดินแดน พุทธคยา ดินแดนที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้กลับคืนมาจากชาวฮินดู (๓) "Ingolstadt เมืองต้นกำเนิดแฟรงเก็นสไตน์" ผู้เขียนกล่าวถึงแฟรงเก็นสไตน์ตัวละครในเรื่องแฟรงเก็นสไตน์โดยกล่าวถึงเมืองอินโกลชตัดท์ว่าเป็นเมืองต้นกำเนิดของแฟรงเก็นสไตน์เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

๔) ชื่อเรื่องที่กล่าวถึงลักษณะทางธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยว

ชื่อเรื่องที่กล่าวถึงลักษณะทางธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น เป็นการตั้งชื่อเรื่องที่ผู้เขียนนำลักษณะทางธรรมชาติที่โดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว มาตั้งเป็นชื่อเรื่อง

ตัวอย่าง

(๑) Jordan ทะเลทราย ผืนน้ำ และความทรงจำ
(เที่ยวรอบโลก ก.พ.๔๙)

(๒) อลาสก้า ผืนน้ำ ขอบฟ้า ธารน้ำแข็ง และ ...
(เที่ยวรอบโลก ส.ค.๔๙)

(๓) Sakura in Tohoku

(เพื่อนเดินทาง ก.ค.๔๙)

จากตัวอย่าง (๑) ชื่อเรื่อง “Jordan ทะเลทราย ผืนน้ำ และความทรงจำ” ผู้เขียนกล่าวถึงทะเลทรายและผืนน้ำหรือทะเลในเมืองจอร์แดน ซึ่งเป็นลักษณะทางธรรมชาติที่โดดเด่นของเมืองจอร์แดน (๒) ชื่อเรื่อง “อลาสก้า ผืนน้ำ ขอบฟ้า ธารน้ำแข็ง และ...“ ผู้เขียนใช้สภาพธรรมชาติที่โดดเด่นของสถานที่ที่ผู้เขียนเดินทางไปท่องเที่ยวมาตั้งเป็นชื่อเรื่อง (๓) ชื่อเรื่อง “Sakura in Tohoku” ผู้เขียนกล่าวถึงฤดูดอกซากุระบานในโทโฮกุ การตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

จากการศึกษาชื่อเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ พบว่าชื่อเรื่องเป็นส่วนเชื้อเชิญให้เกิดความสนใจทำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวของผู้เขียน โดยจะใช้ถ้อยคำที่เรียบง่ายและสื่อความหมายครอบคลุมเนื้อหาของเรื่อง ให้ความรู้สึกและสร้างจินตนาการในด้านต่างๆ และโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง เพราะมีทั้งการกล่าวถึงสมญาของสถานที่ท่องเที่ยว ชื่อที่ให้ผู้อ่านเกิดสงสัยใคร่รู้และแม้แต่ไม่ระบุชื่อสถานที่แล้วให้ผู้อ่านคาดเดาได้เหล่านี้จึงเป็นกลวิธีโน้มน้าวที่ดีอย่างหนึ่ง

๓.๒.๒ เนื้อเรื่อง

การนำเสนอเนื้อเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย เป็นการจุดประกายความสนใจให้ผู้อ่านต้องการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่นั้นๆ ได้ โดยมีเนื้อหาที่ผู้เขียนให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงอารมณ์ความรู้สึก ความคิดเห็นของผู้เขียน เนื้อเรื่องทำให้งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีสีสันและมีความน่าสนใจอีกทั้งยังเป็นการให้ข้อมูลรอบด้านแก่ผู้อ่านสามารถโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

เนื้อเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ ประกอบด้วยส่วนที่เป็นข้อมูลข้อเท็จจริง อารมณ์ความรู้สึก และความคิดเห็นของผู้เขียน มีวิธีการนำเสนอ สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ ได้แก่ การบรรยาย และการพรรณนา

๑. การบรรยาย

ปรีชา ช้างขวัญยืน (๒๕๓๙: ๔๒๘) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการเล่าเรื่องราวโดยการบรรยายว่าเพื่อให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะเป็นความคิด เหตุการณ์ หรือชีวประวัติของบุคคลก็ได้ การให้รายละเอียดก็เพื่อให้ผู้อ่านมีข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนั้น วิธีการบรรยายจึงเป็นพื้นฐานในการเล่าเรื่องทุกแบบ และแทรกอยู่ในเรื่องแทบทุกชนิด เป็นวิธีการเสนอความคิดอย่างตรงไปตรงมาที่สุด

สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา (๒๕๔๘: ๕๑) กล่าวว่า การเขียนสำนวนบรรยายนั้นคือ การเขียนอย่างตรงไปตรงมา มุ่งเข้าหาจุดสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่องทันที ส่วนประกอบหรือพลความที่เป็นเกร็ดเป็นฝอยไม่จำเป็น ต้องตัดทิ้งให้หมด คงไว้แต่เนื้อหาของเรื่องแท้ๆ เท่านั้น ดูเผินๆ บรรยายโวหารเกือบจะเหมือนย่อความ แต่หาใช่ไม่ เพราะบรรยายโวหารนั้นเก็บสาระสำคัญหรือเนื้อหาทุกแง่ทุกมุม แต่ย่อความเก็บเฉพาะแก่นของเรื่องเพียงประการเดียว

จากการศึกษางานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พบว่าผู้เขียนใช้การบรรยาย โดยใช้วิธีการนำเสนอข้อมูลงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศไปตามลำดับเวลาของเรื่องราวหรือเหตุกาณ์ที่เกิดขึ้นโดยมุ่งเข้าหาจุดสำคัญทันทีจากตำแหน่งหนึ่งไปสู่อีกตำแหน่งหนึ่งอย่างมีระเบียบ โดยบรรยายลักษณะส่วนรวม ลักษณะเด่น แล้วตามด้วยส่วนที่เป็นรายละเอียด กล่าวคือผู้เขียนจะบรรยายสิ่งที่เห็นได้จากที่ไกลซึ่งเป็นส่วนเด่นมากล่าวก่อน และบรรยายส่วนที่ใกล้ในลำดับต่อมาจนถึงส่วนของรายละเอียดที่เห็นในระยะใกล้ตัว ผู้เขียนใช้การบรรยายเพื่อนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว โดยสามารถแบ่งรายละเอียดของข้อมูลข้อเท็จจริงได้เป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยว

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ที่ตั้ง ภูมิประเทศของสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวนั้น จากการศึกษาพบว่าการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์เป็นข้อมูลสำคัญที่ปรากฏในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศทุกเรื่อง เนื่องจากการบอกสภาพภูมิศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนนำเสนอ และเพื่อให้ผู้อ่านที่ไม่เคยเดินทางไปหรือไม่รู้จักได้รู้จักว่าสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้นอยู่ ณ ที่ใด นอกจากจะช่วยให้ผู้อ่านได้รับสาระความรู้แล้วยังช่วยให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพเกี่ยวกับสถานที่

นั้นๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย เพื่อเป็นการโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> เมืองซาปาอยู่สูงจากระดับน้ำทะเล ๑,๖๐๐ เมตร ท่ามกลางอ้อมกอดของเทือกเขา หวงเหลียน (Hoang Lien Mountains) ซึ่งทอดตัวยาวมาจากมณฑลยูนนานในประเทศจีนได้รับการขนานนามจากชาวฝรั่งเศสว่าเป็นเทือกเขาแอลป์สแห่งตังเกี๋ย (Tonkkinese Alps) และไม่ว่าจะอยู่ทางทิศใด หากมองไปทางทิศเหนือทุกคนจะต้องเห็นยอดเขาสูงลูกหนึ่งที่โดดเด่นเหนือเขาอื่นของเทือกเขาหวงเหลียน นั่นก็คือ ยอดเขาฟานซีปัน (Fansipan) ซึ่งสูงถึง ๓,๑๔๓ เมตร เป็นยอดเขาที่ไม่เพียงแต่จะสูงที่สุดในเวียดนาม แต่ยังสูงกว่ายอดเขาไหนๆ ในกลุ่มประเทศอินโดจีน
>
> (เพื่อนเดินทาง ก.ค. น.๑๗๒)

ผู้เขียนบรรยายให้ข้อมูลผู้อ่านเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของเมืองซาปา ด้วยการบรรยายถึงสิ่งที่เห็นได้จากที่ไกลโดยกล่าวถึงความสูงจากระดับน้ำทะเล ๑,๖๐๐ เมตร และกล่าวถึงลักษณะเด่นของเมืองซาปาว่าเป็นเมืองที่อยู่กลางเทือกเขาหวงเหลียนที่ทอดตัวยาวมาจากมณฑลยูนนานประเทศจีนจนได้รับการขนานนามจากชาวฝรั่งเศสว่าเป็นเทือกเขาแอลป์สแห่งตังเกี๋ย และบรรยายความสูงของเทือกเขาหวงเหลียนโดยการกล่าวถึงยอดเขาฟานซีปัน ยอดเขาในเทือกเขาหวงเหลียนว่าสูงถึง ๓,๑๔๓ เมตร และเน้นย้ำความสูงโดยให้รายละเอียดความสูงและเปรียบเทียบโดยการใช้ชุดคำเปรียบขั้นว่าไม่เพียงแต่จะสูงที่สุดในเวียดนามแต่ยังสูงกว่ายอดเขาอื่นๆ ในกลุ่มประเทศอินโดจีน เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพที่ตั้งของเมืองซาปาและระดับความสูงของเทือกเขาหวงเหลียนเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปเที่ยวในสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึงเพราะว่าเมืองนี้มีลักษณะพิเศษและมองเห็นสูงที่สุดในอินโดจีน

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติเมืองหรือประวัติสถานที่ และตำนานที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับสถานที่นับเป็นข้อมูลสำคัญที่ทำให้งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีความน่าสนใจ ซึ่ง

นอกจากจะให้ความรู้แก่ผู้อ่านแล้วยังให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน อีกทั้งยังเป็นการเสนอข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้ผู้อ่านรู้และเข้าใจถึงที่มาของความคิด ความเชื่อของผู้คนในประเทศนั้นๆ อีกทั้งยังทำให้ผู้อ่านมองเห็นความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว และเกิดความต้องการที่จะไปเที่ยวชม โดยผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาของสถานที่ด้วยการกล่าวอ้างหลักฐานที่มาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อบรรยายประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่างประวัติเมือง</u>

> จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ นูเรมเบิร์กเริ่มปรากฏชื่ออย่างเป็นทางการในเอกสารของราชวงศ์ (ที่มีอำนาจครอบครอง) ในค.ศ. ๑๐๕๐ หรือเกือบพันปีมาแล้ว จักรพรรดิหลายพระองค์ได้ขยายความใหญ่โตของปราสาทที่มีอยู่เดิมบนภูเขาหิน ซึ่งเรียกเป็นภาษาเยอรมันว่า “Nuorenberc” ซึ่งแปลว่าภูเขาหิน นั่นเอง จนปราสาทมีความสวยงามตามพระประสงค์ของจักรพรรดิมาจนถึงทุกวันนี้ และชื่อเมืองนี้ก็คงมาจากชื่อของภูเขาหินนั่นเอง...
>
> (เที่ยวรอบโลก ธ.ค. น.๘๔)

ผู้เขียนบรรยายโดยการอ้างหลักฐานถึงเอกสารของราชวงศ์เพื่อให้รายละเอียดของประวัติศาสตร์ที่มาของชื่อนูเรมเบิร์ก โดยกล่าวว่าชื่อ นูเรมเบิร์ก นั้นอาจมีที่มาจากชื่อของภูเขาหิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับปราสาทที่มีอยู่บนภูเขาหิน เพื่อให้ผู้อ่านรู้ที่มาของประวัติชื่อเมือง และมองเห็นความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยวเกี่ยวกับปราสาทบนภูเขาหินในเมืองนูเรมเบิร์ก

<u>ตัวอย่างข้อมูลตำนาน</u>

<u>ตัวอย่าง</u>

> ว่ากันว่าในอดีตหมู่บ้านในแถบ คาบสมุทรโอกะ (Oga Peninsula) ทางตอนเหนือของญี่ปุ่น ได้ถูกปีศาจรุกรานอยู่เป็นเวลานาน โดยในช่วงคืนวันส่งท้ายของปีจะมีเหล่าปีศาจหน้าตาหน้ากลัวที่ชาวญี่ปุ่นเรียกกันว่า นามาฮาเกะ (Namahage) สวมชุดฟางรุ่มร่าม มือขวาถือมีดมือซ้ายถือถังน้ำ จะมาลงโทษมนุษย์วิ่งไล่ขู่คำรามผู้คน โดยเฉพาะผู้หญิงให้ตกใจกลัว และทำให้เด็กๆ ร้องไห้กันจ้าละหวั่น

> จนทุกวันนี้แม้ว่าเรื่องราวของปีศาจนามาฮาเกะจะเป็นแค่เพียงในตำนาน แต่ชาวบ้านในแถบคาบสมุทรโอกะก็ยังรำลึกถึงอยู่เสมอ จนกลายมาเป็นเทศกาลที่สำคัญของดินแดนแถบนี้ในนามาฮาเกะ เมื่อพบเห็นเทศกาลนี้ก็จะเข้าใจได้ว่ามีประวัติความเป็นมาอย่างไร
>
> (เพื่อนเดินทาง ก.ย. น.๑๘๘)

ผู้เขียนให้ข้อมูลโดยการบรรยายเล่าเรื่องตำนานของปีศาจนามาฮาเกะ (Namahage) ปีศาจที่เข้ามารุกรานชาวญี่ปุ่นแถบคาบสมุทรโอกะ (Oga Peninsula) ตอนเหนือของญี่ปุ่นในช่วงคืนวันส่งท้ายของปี ผู้เขียนนำเรื่องโดยใช้คำว่า “ว่ากันว่า” ในการกล่าวอ้างคำพูดต่อๆ กันมา ผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตำนานของปีศาจนามาฮาเกะ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางมาท่องเที่ยวในเทศกาลสำคัญของนามาฮาเกะ เมื่อพบเห็นเทศกาลนี้ก็จะเข้าใจได้ว่ามีประวัติความเป็นมาอย่างไร

<u>๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพบ้านเมือง วิถีชีวิต และความเชื่อ</u>

นอกจากการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ของสถานที่แล้ว ผู้เขียนยังนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพบ้านเมือง วิถีชีวิต รวมถึงความเชื่อของผู้คนในสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ อีกด้วย เพราะการนำเสนอข้อมูลประเภทนี้จะทำให้ผู้อ่านเห็นสภาพบ้านเมือง การดำเนินชีวิตที่แตกต่างออกไป ทำให้สถานที่นั้นมีความน่าสนใจ และทำให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างสีสันให้แก่งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่างข้อมูลสภาพบ้านเมือง</u>

> เมื่อพวกเราเดินเท้าเข้าสู่ย่านใจกลางเมืองเก่า สองข้างทางคืออาคารโบราณที่มีความน่าดูชมมาก อาคารต่างๆ เหล่านี้ แม้จะมีอายุหลายร้อยปี บ้างก็สร้างมาตั้งแต่ราวศตวรรษที่ ๑๖-๑๗ แต่ยังคงสภาพดีและสดใสยิ่งนัก
>
> นี่คือสถาปัตยกรรม ‘วีเซอร์ เรอเนส์ซอง (Weser Renaissance)’ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากยุคฟื้นฟูศิลปะในอิตาลี แล้วปรับปรุงดัดแปลงจนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของบริเวณนี้ โดยทั่วไปเป็นอาคารสูง สร้างเรียงติดเป็นแถวยาว ด้านหน้าของอาคารแต่ละหลัง ต่างพยายามตกแต่งด้วยงานศิลปะอย่างสุดฝีมือ และด้วยความเป็นเมืองแห่งพ่อค้าเวนิช จึงมีกำลังทรัพย์มากมาย

ที่จะเนรมิตอาคารบ้านเรือนของตนเองให้ออกมาดูหรูหราฟู่ฟ่าน่าประทับใจ บางหลังตกแต่งด้วยหน้าจั่ว ประดับลายปูนปั้นอันละเอียด บ้างก็ทาสีสดใส หรือมีลายผนังเป็นตารางหมากรุกให้ความรู้สึกดูกลมกลืนงดงามเป็นหนึ่งเดียว

(Travel Guide ก.พ. น.๔๓)

ผู้เขียนบรรยายถึงสภาพบ้านเมืองของเมืองฮามลินว่ามีลักษณะเป็นเมืองเก่า มีอาคารโบราณแบบสถาปัตยกรรมวีเซอร์เรอเนส์ซอง ซึ่งเป็นผลงานศิลปะที่มีความงดงาม โดยผู้เขียนโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึงด้วยการบรรรยายอาคารโบราณย่านใจกลางเมืองว่ามีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และเป็นงานศิลปะที่ทำอย่างสุดฝีมือ เนรมิตอาคารบ้านเรือนให้ออกมาดูหรูหราฟู่ฟ่าน่าประทับใจ ทั้งยังมีการตกแต่งด้วยหน้าจั่ว ประดับลายปูนปั้นอันละเอียด ทาสีสันสดใส มีลายผนังเป็นตารางหมากรุกให้ความรู้สึกดูกลมกลืนงดงามเป็นหนึ่งเดียว ผู้เขียนใช้วิธีการบรรยายจากส่วนที่อยู่ไกลซึ่งเป็นลักษณะโดยรวมไปสู่ลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของอาคารบ้านเรือนในบริเวณนั้น แล้วตามด้วยการบรรยายรายละเอียดในระยะประชิดตัว

<u>ตัวอย่างข้อมูลวิถีชีวิต</u>

<u>ตัวอย่าง</u>

เราจำใจจากจัตุรัสรูสชิอูมาด้วยความเสียดาย พระอาทิตย์เริ่มคล้อยต่ำ ถนนออกุสตา ช็อปปิ้งสตรีทชื่อดังของลิสบอนในยามนี้ช่างเต็มไปด้วยสีสัน นักดนตรี หน้าใหม่ตีกลองอย่างเมามัน ข้างๆ กันนั้นก็เป็นจิตรกรรับวาดภาพเหมือน ผู้คนนั่งรับลมเย็นหน้าร้านกาแฟ เด็กน้อยเลียไอศกรีมอย่างเอร็ดอร่อย หญิงสาววัยรุ่นวิ่งเข้าร้านนู้นร้านนี้อย่างรีบเร่ง สองข้างทางของถนนสายนี้คือบรรดาร้านรวงเล็กๆ น่ารักมากมาย ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็สามารถหาจับจ่ายได้ที่นี่ ร้านขายจิวเวลรี่ ร้านขายหนังสือ ร้านขายขนม ร้านขายรองเท้า และอีกสารพัดร้านต่างยืนกระทบไหล่กันอย่างเท่าเทียม ทุกร้านตกแต่งอย่างมีสไตล์ ฮิปมากก็มี ฮิปน้อยก็มี แต่ไม่ฮิปเลยนั้นก็หายากสักนิด ทุกร้านอยู่ในอาคารเก่าแก่อายุร้อยปีขึ้นไปทั้งนั้น

(Anywhere ก.พ. น.๘๑)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนบรรยายสภาพวิถีชีวิตของผู้คนบนถนนออกุสตา ซึ่งเป็นถนนสายช็อปปิ้งชื่อดังในเมืองลิสบอน โดยผู้เขียนบรรรยายให้เห็นสภาพของผู้คนและร้านค้าที่มีหลากหลายบนถนนออกุสตา ผู้เขียนใช้วิธีการบรรยายให้ผู้อ่านเห็นภาพที่มีลักษณะเป็นภาพเคลื่อนไหวของวิถีชีวิตของผู้คนบนถนนออกุสตา เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง เพราะว่ามีอะไรๆ ที่น่าสนใจหลายอย่าง และแม้ผู้เขียนจะจากมาแล้วก็ยังใช้คำว่า "จำใจจาก" "ด้วยความเสียดาย" ยิ่งเน้นให้เห็นว่าเมืองนี้มีสิ่งที่น่าสนใจอยู่มากควรที่ผู้อ่านจะติดตามไปดูของจริงให้ได้

<u>ตัวอย่าง</u>

> เส้นทางสัญจรหลักซึ่งตัดผ่านด้านหลังของแนวโรงแรมและบาร์ริมหาดขนานไปกับความยาวของไวท์บีชสามารถพาพวกเราไปสู่อีกโลกหนึ่งที่ห่างไปอีกเพียง ๑ กม. จาก D'Mall เราได้เห็นวิถีชีวิตชาวบ้านที่ยังใช้ชีวิตเรียบง่าย จับปลา เก็บผลไม้ และชอบกีฬาตีไก่ แสงแดดสีทองรำไรลอดใบมะพร้าวแต่งแต้มลงบนกระท่อมชาวเกาะ ใต้ถุนสูงที่ปลูกสร้างจากไม้ไผ่สาน หลังคารูปทรงหน้าจั่วที่ยื่นแหลมมาทางด้านหน้ามุงหญ้าพื้นเมือง อันเป็นเอกลักษณ์แบบฟิลิปปินส์ รูปแบบบานหน้าต่างดูเผินๆ เหมือนกับประตูญี่ปุ่น โดยนำเนื้อไม้เข้มมาตอกเป็นตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัสแต่ช่องเล็กกว่า แต่ละช่องปิดด้วยเปลือกหอยกาบสีขาวสะท้อนแสงคล้ายผิวมุก ยิ่งเมื่อกระท่อมเหล่านี้มาอยู่รวมๆ กันด้วยแล้วยิ่งดูมีเสน่ห์ ถ้าหากพวกเขาสนใจเรื่องกระแสการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์รับรองว่าจะสามารถแบ่งจำนวนนักท่องเที่ยวมาจากรีสอร์ทริมหาดได้สบายๆ
>
> (Anywhere เม.ย. น.๔๘)

ผู้เขียนบรรยายให้ผู้อ่านเห็นภาพวิถีชีวิตของผู้คนบนหาดไวท์บีช ประเทศฟิลิปปินส์ ว่ามีลักษณะเหมือนอยู่อีกโลกหนึ่งที่ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ซึ่งต่างจากโลกในปัจจุบันที่วุ่นวาย ด้วยการจับปลา เก็บผลไม้ และกีฬาตีไก่ และให้ผู้อ่านเห็นภาพของแสงสีที่ลอดใบมะพร้าวลงบนกระท่อมชาวเกาะ และบรรยายลักษณะของกระท่อมชาวเกาะว่าเป็นใต้ถุนสูงที่ปลูกสร้างจากไม้ไผ่สาน หลังคารูปทรงหน้าจั่วมุงด้วยหญ้าพื้นเมือง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์แบบฟิลิปปินส์ ผู้เขียนบรรบายให้ผู้อ่านเห็นภาพแสง สีและวิถีชีวิตชาวบ้านบนหาดไวท์บีช เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปสัมผัส

ศึกษาเอกลักษณ์ในแบบฟิลิปปินส์ที่สงบและมีชีวิตที่เรียบง่ายผู้อ่านที่ชอบบรรยากาศแบบนี้ก็จะไม่พลาดที่จะเดินทางไปชม

ตัวอย่างข้อมูลความเชื่อ

ตัวอย่าง

> ชาวพม่าเชื่อกันว่าพระอินทร์ได้เสด็จลงมาจากสรวงสวรรค์เพื่อนำเอาพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้ามาแขวนไว้ให้ชาวบ้านได้กราบไหว้บูชา และหากใครได้ขึ้นไปกราบนมัสการพระธาตุอินทร์แขวนได้ถึง ๓ ครั้ง คนๆ นั้นไม่ว่าจะทำอะไรก็จะประสบความสำเร็จไปหมด
>
> (เพื่อนเดินทาง ต.ค. น.๑๑๖)

จากตัวอย่างผู้เขียนบรรยายความเชื่อของชาวพม่าว่า หากใครได้ขึ้นไปกราบนมัสการพระธาตุอินทร์แขวนได้ถึง ๓ ครั้ง คนคนนั้นไม่ว่าจะทำอะไรก็จะประสบความสำเร็จ ผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านที่สนใจและต้องการประสบความสำเร็จด้วยการนมัสการพระธาตุอินทร์แขวนเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> สะพานที่ใช้เดินข้ามผ่านไปยังเกาะไดโดะมีชื่อว่า Sukashi-bashi หรือสะพานโปร่งสีแดงพื้นสะพานออกแบบเป็นไม้ระแนงมองลอดเห็นน้ำทะเลเบื้องล่างได้ มีความเชื่อกันว่า หากคู่รักที่เดินข้ามสะพานด้วยกันจะสามารถรักษาสัมพันธภาพอันยืนยงจนถึงขั้นแต่งงานกัน
>
> (Anywhere พ.ค. น.๕๔)

ผู้เขียนบรรยายให้ข้อมูลความเชื่อเกี่ยวกับสะพาน Sukashi-bashi ว่าหากคู่รักคู่ใดที่เดินข้ามสะพานด้วยกันจะสามารถรักษาสัมพันธภาพได้ยืนนานถึงขั้นแต่งงานกัน เพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านโดยเฉพาะผู้ที่เป็นคู่รักให้เดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนนำเสนอเพราะปรารถนาสัมพันธภาพที่ยืนยาวตามที่ผู้เขียนให้ข้อมูลไว้

๔) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญหรือสถานที่น่าเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญหรือสถานที่น่าเที่ยว ผู้เขียนนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหรือสถานที่น่าเที่ยวไว้ เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญเหล่านี้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่ผู้อ่านควรเดินทางไปเที่ยวชมให้ได้เมื่อเดินทางไป กล่าวได้ว่าสถานที่เหล่านี้เป็นจุดเด่นหรือไฮไลท์ของการเดินทางครั้งนั้นๆ การนำข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญหรือสถานที่น่าเที่ยวมากล่าวอาจเป็นเพราะสถานที่เหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของเมืองหรือประเทศ หรือได้รับการกล่าวขาน และเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว หรืออาจเพราะมีความสวยงามหรือความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โดยข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญตามธรรมชาติ และสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่มนุษย์สร้างขึ้น

ก) สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญตามธรรมชาติ

ผู้เขียนนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญตามธรรมชาติไว้ เช่น ทะเล เกาะ น้ำตก ภูเขา ทะเลสาบ เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการพักผ่อนหรือหาประสบการณ์ที่แตกต่างในชีวิต การท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความสวยงามตามธรรมชาติจึงเป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญตามธรรมชาติ

ตัวอย่าง

> เลค ทาโฮหรือที่รู้จักกันว่า โลกสีฟ้า (Blue World) นับเป็นจุดท่องเที่ยวที่คนอเมริกันรู้จักกันดีด้วยความใสสะอาดและประกายแวววาวของผืนน้ำที่เปรียบเสมือนกระจกใสบานใหญ่สะท้อนวิวทิวทัศน์รอบด้านที่รายล้อมด้วยป่าสนและเทือกเขาสูงที่ตั้งตระหง่านเพิ่มสีสันและเสน่ห์ให้กับเลค ทาโฮ
>
> (เพื่อนเดินทาง ก.พ. น.๕๐)

ผู้เขียนกล่าวบรรยายให้ข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ คือ เลค ทาโฮ ว่าเป็นทะเลสาบที่มีขนาดใหญ่คาบเกี่ยวถึงสองรัฐคือ รัฐเนวาดา และรัฐแคลิฟอร์เนีย ผู้เขียนบรรยายโดยการให้ข้อมูลว่าเป็นจุดท่องเที่ยวที่คนอเมริกันรู้จักกันดี เพราะความใสสะอาดและประกายแวววาวของผืนน้ำ และพรรณนาภาพความใสสะอาดและประกายของผืนน้ำว่าเหมือนกับกระจกใสบาน

ใหญ่ที่สะท้อนทิวทัศน์รอบด้าน เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางมาท่องเที่ยวยังเลค ทาโฮ เพื่อสัมผัสธรรมชาติที่งดงามดังฝัน

ตัวอย่าง

> เช้าวันต่อมา เราออกเดินทางจากกรุงโซลด้วยเครื่องบินของสายการบินอาเซียน่ามุ่งตรงสู่เกาะดังนามว่าเชจูโด (Cheju-do) หรือ เกาะเชจู (Jeju Island) ซึ่งเป็นจังหวัดที่แยกออกจากแผ่นดินใหญ่ โดยตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเฉียงใต้ของเกาหลี
>
> เกาะนี้ได้รับฉายาว่าเป็นเกาะที่สวยรวยเสน่ห์ที่สุดของเกาหลีใต้ เพราะเป็นเกาะที่นักท่องเที่ยวรู้จักกันดี โดยเฉพาะคู่รักต่างก็นิยมใช้เป็นสถานที่ดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ อีกทั้งยังเป็นสถานที่ยอดฮิตสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ของเกาหลีอีกด้วย
>
> (เพื่อนเดินทาง มิ.ย. น.๑๖๒)

จากตัวอย่างเป็นการให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ คือ เกาะเชจู ด้วยการบรรยายที่ตั้งของเกาะว่าแยกออกจากแผ่นดินใหญ่ และตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเฉียงใต้ของเกาหลี ผู้เขียนใช้วิธีการบรรยายด้วยการบอกลักษณะโดยรวมและบอกทิศที่ตั้ง และให้ข้อมูลว่าเป็นเกาะที่ได้รับฉายาว่าสวยรวยเสน่ห์ที่สุดเพราะเป็นสถานที่ที่ได้รับความนิยม เพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านว่าเป็นสถานที่ที่ได้รับความนิยมทำให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง เพราะจะได้สัมผัสบรรยากาศสถานที่ยอดฮิตสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์เกาหลีที่เคยติดตามดูในเมืองไทยพร้อมทั้งไปสังเกตดูว่าบรรยากาศที่ว่าเหมาะกับการดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์เป็นอย่างไร สถานที่นั้นจะดีสมคำร่ำลือหรือไม่

ข) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่มนุษย์สร้างขึ้น

นอกจากการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติแล้ว ผู้เขียนยังนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัด วัง พิพิธภัณฑ์ ปราสาท เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเหล่านั้นอาจมีประวัติศาสตร์ ความสำคัญทางศาสนาหรือมีความงดงามทางศิลปะ และมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ผู้เขียนเดินทางไปท่องเที่ยว เช่น

ตัวอย่างข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่มนุษย์สร้างขึ้น

ตัวอย่าง

สถานที่แห่งแรกที่ควรเข้าชมคือ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติอเล็กซานเดรีย (Alexandria National Museum) ซึ่งย้ายมาจาก พิพิธภัณฑ์กรีก-โรมัน (Graeco-Roman Museum) เดิม

พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีวัตถุโบราณกว่า ๔๐,๐๐๐ ชิ้น ซึ่งขุดพบในเมืองอเล็กซานเดรีย ส่วนใหญ่เป็นประติมากรรมแบบกรีก เครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งเหรียญบรอนซ์ ซึ่งมีอายุนับพันปี รวมทั้งรูปสลักสฟิงซ์ ศรีษะฟาโรห์ เครื่องปั้นดินเผาอิยิปต์โบราณ และสิ่งที่สำคัญที่สุดในพิพิธภัณฑ์นี้คือ รูปปั้นหินอ่อนส่วนหัวของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชและพระนางคลีโอพัตราที่ ๗ ซึ่งการจัดแสดงข้าวของภายในตัวพิพิธภัณฑ์ทำได้ยอดเยี่ยมน่าสนใจอย่างมาก เป็นรายการที่ไม่ควรพลาด

(เพื่อนเดินทาง มี.ค. น.๑๕๓)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนให้ข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในเมืองอเล็กซานเดรีย ได้แก่ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติอเล็กซานเดรีย ที่ผู้อ่านควรเดินทางไปเยี่ยมชมเนื่องจากพิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีวัตถุโบราณกว่า ๔๐,๐๐๐ ชิ้น โดยให้ข้อมูลว่ามีสิ่งที่สำคัญที่สุดในพิพิธภัณฑ์นี้คือ รูปปั้นหินอ่อนส่วนหัวของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชและพระนางคลีโอพัตราที่ ๗ และยังมีการจัดแสดงข้าวของภายในตัวพิพิธภัณฑ์ทำได้ยอดเยี่ยมน่าสนใจ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวและเห็นของจริงที่เกี่ยวกับสฟิงซ์ ฟาโรห์ รวมทั้งพระนางคลีโอพัตราที่โด่งดัง

ตัวอย่าง

สำหรับผู้ที่มีเวลาน้อย ควรเลือกชมพิพิธภัณฑ์หลักๆ ของเมือง เช่น Musée Oceano graphique de Monaco พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่ดีที่สุดในยุโรป ตั้งอยู่ติดกับหน้าผาริมทะเล มีตู้โชว์มากถึง ๙๐ ตู้รวมถึงการจัดโชว์การใช้ชีวิตของหินปะการังโดยนักสำรวจมหาสมุทรอย่าง Jacques Cousteau นอกจาก

จะได้ความรู้แล้ว รอบตัวพิพิธภัณฑ์ยังจัดเป็นสวนหย่อมไว้ชมวิวพาโนรามาของท้องทะเล...

(Anywhere ม.ค. น.๙๖)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนบรรยายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญสำหรับผู้ที่มีเวลาน้อยว่า ควรเลือกชมพิพิธภัณฑ์หลักๆ ของเมืองโมนาโก คือ พิพิธภัณฑ์ Musée Oceano graphique de Monaco โดยผู้เขียนให้ข้อมูลว่าเป็นพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่ดีที่สุดในยุโรป เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวนั้น หากมีเวลาไม่มากพอที่จะไปชมอะไรได้ไกลๆ

๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยว

การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวหรือคู่มือของการเดินทางท่องเที่ยว เป็นข้อมูลสำคัญที่ปรากฏในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย เพราะนอกจากผู้อ่านจะได้รับความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ แล้ว ก็จะต้องได้รับข้อมูลความรู้เกี่ยวกับเส้นทางการเดินทาง พาหนะ รวมถึงข้อมูลที่พัก อาหารการกิน เนื่องจากผู้อ่านนิตยสารท่องเที่ยวเป็นนิตยสารเฉพาะกลุ่ม การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลรอบด้าน ครบถ้วน ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านที่สนใจใช้ประกอบการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวแบ่งออกได้เป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

ก) ข้อมูลเกี่ยวกับพาหนะและเส้นทางการเดินทาง

ข้อมูลเกี่ยวกับพาหนะและเส้นทางการเดินทาง เป็นข้อมูลสำคัญที่ให้ผู้อ่านได้นำไปใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ เช่น พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง เส้นทางการเดินทาง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

สำหรับการเดินทางง่ายสุด ถ้ามาจากทางใต้ ไม่ว่าจากเมืองกลาสโกว์ (Glasgow) หรือจากเมืองเอดินเบิร์ก เพื่อจะเข้าสู่เขต-ไฮแลนด์ส คงต้องเริ่มจากเมืองฟอร์ต วิลเลี่ยม (Fort William) ศูนย์กลางการท่องเที่ยวของเขต -

ไฮแลนด์ส เดินทางไปตามเส้นทางหลวงสาย A๘ มุ่งหน้าตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อถึงเมืองอินเวอร์การี่ (Invergary) ก็เลี้ยวซ้ายบ่ายหน้าสู่ทิศตะวันตก โดยใช้ถนน A๘๗ สู่เมือง ไคล์ ออฟ ล็อคคัลช์ (Kyle of Lochalsh) ตลอดเส้นทางนี้มีภูมิประเทศที่จะสร้างความเพลิดเพลินอย่างที่สุด!

(Travel Guide ก.ย. น.๗๕)

ผู้เขียนกล่าวบรรยายโดยให้ข้อมูลแนะนำเส้นทางการเดินทางเข้าสู่เขต-ไฮแลนด์ส โดยแนะนำเส้นทางการเดินทางที่ง่ายและเส้นทางที่มีภูมิประเทศที่สวยงามให้แก่ผู้อ่าน ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้ผู้อ่านที่ต้องการเดินทางไปตามเส้นทางที่กล่าวไว้ได้อย่างสะดวกและสัมผัสกับธรรมชาติที่สวยงาม

ตัวอย่าง

ผมกำหนดโปรแกรมอุ่นเครื่องเอาไว้ โดยเริ่มต้นจาก อเล็กซานดร้า (Alexandra) ไปถึงทางเดินเท้ามหาวิทยาลัยไคลด์ (Clyde University Walkway) ระยะทาง ๑๒ กิโลเมตรนี้จะผ่านสะพานและเมืองที่เคยเป็นเหมืองทองในอดีตถึง ๒ เมือง ซึ่งเป็นตำนานการตั้งรกรากของชาวยุโรป เป็น ๑๒ กิโลเมตร ที่อาจดูง่ายๆ แต่ก็ตื่นเต้นและสนุกเหลือเชื่อครับ...เพราะสีเหลือง แดง เขียว หลากสีสันของฤดูใบไม้ร่วง อีกทั้งถนนเส้นโอบแม่น้ำสายใหญ่ คลอธ่า (Clutha) เอาไว้นั้น ก็ถูกปกคลุมด้วยใบไม้ยักษ์ที่หล่นร่วงเกลื่อนพื้น สีตัดกันไล่เฉดสวยงามน่าตะลึงใจ ดูเหมือนว่าจะเป็นเส้นทางที่สวยที่สุดแห่งหนึ่งที่ผมเคยเห็นมาเลยทีเดียว

(Travel Guide มี.ค. น.๓๘)

ผู้เขียนบรรยายเส้นทางการขี่จักรยานระหว่างอเล็กซานดร้าไปถึงมหาวิทยาลัยไคลด์ โดยกล่าวถึงเส้นทางการเดินทางเส้นนี้ว่ามีความสนุกและตื่นเต้นจากต้นไม้ ใบไม้สีต่างๆ ซึ่งสีสันของฤดูใบไม้ร่วงที่มีสีตัดกัน และยังแสดงทัศนะชื่นชมว่าเป็นเส้นทางที่สวยที่สุดแห่งหนึ่งที่ผู้เขียนเคยพบมา เพื่อโน้มน้าวให้ผู้สนใจที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยการขี่จักรยานได้เดินทางไปตามเส้นทางที่ผู้เขียนนำเสนอไว้

ข) ข้อมูลเกี่ยวกับที่พักอาศัยของผู้เดินทาง

ผู้เขียนกล่าวถึงข้อมูลที่พักอาศัยของผู้เดินทางไว้ โดยมักกล่าวถึงสภาพของที่พักที่มีความสวยงาม สะดวกสบาย หรือมีลักษณะบางประการที่น่าสนใจ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> Le Meridien Nice เป็นอีกหนึ่งโรงแรมหรูซึ่งอยู่ติดถนน The Promenade des Anglais จึงสามารถมองเห็นวิวทะเลและวิวบ้านเมืองนีซในเขต Old Town ได้อย่างถนัดตา โดยเฉพาะจากชั้น ๙ บริเวณที่ตากอากาศและสระว่ายน้ำในส่วน Roof Top ของโรงแรม ที่มองไปด้านหน้าจะเห็นทิวทัศน์ที่รับกับฟ้าสีใสและเวิ้งทะเลเต็มสองตา ด้านซ้ายคือตัวตึกน้อยใหญ่ที่สร้างไล่ตามเชิงเขา...
>
> (Anywhere ม.ค. น.๙๐)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนแนะนำโรงแรมในเมืองนีซว่าเป็นโรงแรมที่มีลักษณะน่าสนใจ คือเป็นโรงแรมหรูที่สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ของเมือง การให้ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ที่สนใจเดินทางไปเมืองนีซมีโอกาสรู้จักโรงแรมนั้นว่ามีส่วนดีอย่างไรเป็นการช่วยตัดสินใจในการเลือกโรงแรมแก่ผู้อ่าน

ค) ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารการกิน

ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารการกิน ผู้เขียนมักนำเสนออาหารหรือร้านอาหารที่มีชื่อเสียง ซึ่งอาจเป็นสัญลักษณ์ของบ้านเมืองนั้นๆ เนื่องจากเป็นสิ่งดึงดูดใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอยากลองรับประทาน เพื่อให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างข้อมูลเกี่ยวกับอาหารการกิน

ตัวอย่าง

> หนึ่งในอาหารขึ้นชื่อเมื่อมาเยือนมัตสึชิม่าคือ คามาโบโกะ (Fish Paste) เป็นเนื้อปลาผสมแป้งขาวปรุงรส นำไปต้มหั่นเป็นชิ้นขนาดประมาณ ๒ นิ้ว เสียบใส่ไม้พร้อมปิ้งหากเสิร์ฟตามร้านอาหารทั่วไปคามาโบโกะจะถูกปิ้งมาให้เสร็จสรรพ แต่ตรงข้ามเกาะไดโดะมีร้านให้นั่งทานเล่นชื่อร้านมัตสึคามะ

(www.matsukama.jp) ในร้านมีเตาปิ้งและเก้าอี้นั่งโดยรอบเพื่อให้ลูกค้าได้ย่างทานเองตามใจชอบ ยิ่งอากาศหนาวๆ ได้ไปนั่งจิบชาอุ่นๆ ย่างคามาโบโกะให้ได้สีน้ำตาลจนเกิดกลิ่นหอม จิ้มด้วยวาซาบิและซอสโชยุรสชาติหวานนิดๆ คล้ายลูกชิ้นปลาแต่เนื้อแป้งเนียนนุ่มหยุ่นๆ และไม่คาว เห็นทีว่า สั่งแค่ไม้เดียวคงจะไม่พอ (ราคาไม้ละ ๑๕๐ เยนพร้อมชาหนึ่งถ้วย)

(Anywhere พ.ค. น.๕๔)

จากตัวอย่างนี้ผู้เขียนบรรยายถึงอาหารขึ้นชื่อของอ่าวมัตสึชิม่าคือ คามาโบโกะ โดยบรรยายลักษณะส่วนรวมของคามาโบโกะว่าเป็นเนื้อปลาผสมแป้งขาวปรุงรส และบรรยายขั้นตอนในการทำและการรับประทานคามาโบโกะ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพตามไปด้วยพร้อมทั้งได้กลิ่นและบรรยากาศอย่างชัดเจน

ตัวอย่าง

และสิ่งที่ขอท้าให้คุณพิสูจน์ในเขตฮอนโดริคือ พิซซ่าญี่ปุ่นฉบับต้นตำรับที่ หมู่เกาะโอโกโนมิยากิ...โอโกโนมิยากิ หรือพิซซ่าญี่ปุ่นนั้น มีฐานะเทียบเท่าอาหารจานด่วนของตะวันตก กรรมวิธีการทำก็ไม่ซับซ้อน ใช้เพียงตะหลิวแบนกับกระทะเหล็ก โดยเริ่มจากการเทน้ำแป้งลงกระทะเหล็กร้อน ๒ แผ่น เมื่อแป้งสุกก็ใส่ผักกะหล่ำปลีฝอยกองใหญ่ ถั่วงอก ส่วนอีกแผ่นตอกไข่ไก่ยีรวมกับกะหล่ำฝอยและซอสญี่ปุ่น จากนั้นใส่เนื้อสัตว์ตามชอบใจก่อนแซะแป้งสองแผ่นมาประกบกัน แต่งหน้าด้วยต้นหอมซอยกับสาหร่ายแห้ง ชโลมซอสญี่ปุ่นอีกครั้งเป็นอันเสร็จพิธี อันที่จริงพิซซ่าญี่ปุ่นมี ๒ ตำรับด้วยกัน ได้แก่ ฉบับโอซากา และฉบับฮิโรชิมา แตกต่างกันที่พิซซ่าโอซากาจะบางและส่วนประกอบน้อยกว่า ในขณะที่พิซซ่าฮิโรชิมาไม่หวงเครื่องเครา ความหนาจึงเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ตามสัญชาตญาณนักชิมเราจึงเข้าต่อคิวที่ร้าน “ชินจัง” ร้านที่มีคนต่อคิวแน่นที่สุด (เคาน์เตอร์มุมซ้ายสุดของชั้น ๒) ลุงร่างอ้วนเจ้าของร้านวาดลีลาตวัดตะหลิวหน้าเตาก่อนจะยกพิซซ่าญี่ปุ่นควันฉุยกลมโตมาเสิร์ฟตรงหน้า หนุ่มวัยรุ่นข้างๆ ใจดีสอนวิธีการทานแบบต้นฉบับคือ นำตะหลิวเหล็กแบนตัดเนื้อพิซซ่าออกเป็นชิ้นพอคำ จากนั้นก็เข้าปากได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องมืออื่นช่วยให้ยุ่งยากแต่อย่างใด หากต้องการรสจัดจ้านก็สามารถเติมพริกป่น ซอส

เผ็ดหรือซอสหวานได้อีก ประมาณ ๑๕ นาที พิซซ่าขนาด ๒ คน ทานตรงหน้าก็หายวับไปกับตาอย่างง่ายดาย

(Anywhere ก.ย.น.๗๔)

ผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารโดยบรรยายลักษณะ ขั้นตอน วิธีการทำและวิธีการรับประทานของพิซซ่าญี่ปุ่นในเขตเมืองฮอนโดริที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ผู้เขียนกล่าวบรรยายลักษณะของพิซซ่า โดยการบรรยายเปรียบเทียบความแตกต่างของพิซซ่าฉบับโอซากาและฉบับฮิโรชิมา และให้ภาพรายละเอียดรวมถึงกลิ่นของพิซซ่า เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและเห็นความแตกต่าง เมื่อผู้อ่านจะเดินทางไปญี่ปุ่นและพบโอโกโนมิยากิหรือพิซซ่าญี่ปุ่นที่มีลักษณะแตกต่างกัน

๖) ข้อมูลที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

ผู้เขียนจะโน้มน้าวใจผู้อ่าน โดยการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อคนกลุ่มต่างๆ โดยการเสนอข้อมูลที่เข้ากับกลุ่มเป้าหมายนั้นๆ เพื่อโน้มน้าวใจให้คนกลุ่มนั้นๆ เดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ตามประสานักเดินทางกระเป๋าบาง เราเริ่มยามเช้าที่ฟู้ดคอร์ตแห่งหนึ่งในย่าน บูกิส (Bugis Village) ซึ่งเป็นเช่นเดียวกับฟู้ดคอร์ตที่อื่นๆ ของสิงคโปร์ คือมีอาหารให้เลือกหลายชนิด และที่สำคัญ ราคาไม่แพงเหมาะกับคนแบกเป้เป็นยิ่งนัก

(เที่ยวรอบโลก มี.ค. น.๔๔)

ผู้เขียนกล่าวให้ข้อมูลแนะนำบรรยายร้านอาหารในย่านบูกิส ซึ่งเหมาะกับนักเดินทางที่มีงบประมาณในการเดินทางท่องเที่ยวน้อย เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านที่มีงบประมาณในการเดินทางท่องเที่ยวน้อย อาจจะมีโอกาสเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงได้ไม่ยาก

ตัวอย่าง

เรือซูเปอร์สตาร์ เวอร์โก้ เป็นเรือสำราญที่มีขนาดใหญ่ หรูหรา สามารถจุผู้โดยสารได้มากกว่า ๒,๕๐๐ คนและลูกเรืออีกกว่าพันคน ภายในแบ่งเป็น

ห้องพักหลายร้อยห้อง ทั้งที่เป็นห้องพักแบบธรรมดา ห้องพักแบบมีระเบียงส่วนตัวที่สามารถเปิดออกไปสูดกลิ่นไอทะเล ห้องพักแบบสวีทที่มีระเบียงส่วนตัว ตกแต่งหรูหรา เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการความพิเศษสุดๆ ซึ่งแม้ว่าห้องพักที่พูดถึงจะมีหลายแบบหลายราคา แต่ทุกห้องล้วนครบครันด้วยอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและบริการที่อบอุ่นเป็นกันเองของลูกเรือ

(เพื่อนเดินทาง ส.ค. น.๑๔๗)

ผู้เขียนกล่าวถึงห้องพักแบบสวีท เพื่อเสนอข้อมูลที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความหรูหราหรือความพิเศษ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้ที่ชอบความหรูหรา สะดวกสบายเดินทางมาท่องเที่ยว อีกทั้งยังให้ข้อมูลเพื่อโน้มน้าวกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ ว่าจะมีหลายแบบหลายราคา แต่ก็ล้วนครบครันด้วยอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและบริการที่อบอุ่นเป็นกันเองของลูกเรือ เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้เดินทางมาท่องเที่ยวว่าบนเรือนี้มีบริการแบบหลากหลายเหมาะสมกับฐานะของแต่ละกลุ่ม

<u>ตัวอย่าง</u>

พวกเรายังคงอยู่ที่เมืองมะละกา ใช้เวลาเดินทางต่อไป ๓๐ นาที ไปยังสถานที่ที่ทำให้ฉันนึกย้อนเวลากลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง A'Famosa Resort ถูกจัดวางอยู่ในพื้นที่กว่า ๑,๓๐๐ ไร่ ล้อมรอบด้วยภูเขาเป็นเหมือนอาณาจักรสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนในวันหยุดกับครอบครัว และเหมาะกับเจ้าหนูน้อยตัวเล็กๆ และผู้ใหญ่ที่ชอบความสนุกอย่างฉันด้วย สิ่งที่ดีที่สุดของที่นี่คือ มาที่เดียวเที่ยวได้ครบ เพราะเป็นสวนสนุกขนาดใหญ่ที่มีความสนุกมากมายหลายรูปแบบ มีสนามกอล์ฟ ๒๗ หลุม สวนสัตว์ซาฟารีที่มีสัตว์กว่า ๑๐๐ ชนิด สวนน้ำขนาดใหญ่ เมืองเคาบอย สนามขี่ม้า สนามโกคาร์ต เครื่องร่อน ล่องแม่น้ำด้วยแพยาง

(เที่ยวรอบโลก ต.ค. น.๑๑๑)

ผู้เขียนกล่าวถึงสวนสนุกขนาดใหญ่ โดยเสนอสิ่งที่น่าสนใจคือ การพักผ่อนแบบครอบครัวที่ผู้ใหญ่ก็สนุกได้ เด็กก็สนุกดีเหมาะกับการพักผ่อนในวันหยุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๗) ข้อมูลที่ได้รับการรับรอง

ข้อมูลที่ได้รับการรับรอง เป็นข้อมูลที่ผู้เขียนนำมาเสนอเพื่อเป็นเครื่องรับประกันว่าสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ มีความน่าสนใจ ความโดดเด่นหรือความสวยงาม พรทิพย์ สัมปัตตะวณิช (๒๕๔๖) กล่าวถึง การกล่าวอ้างว่าเป็นกลวิธีการโน้มน้าวใจที่สำคัญที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นได้มาก โดยการกล่าวอ้างนั้นจะน่าเชื่อถือมากหรือน้อยจนก่อให้เกิดการโน้มน้าวใจ ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการให้ข้อมูลสนับสนุน กล่าวคือต้องเลือกใช้ข้อมูลที่เป็นหลักฐาน เพื่อพิสูจน์คำกล่าวอ้างนั้นให้มีน้ำหนักน่าเชื่อถือมากขึ้น การให้ข้อมูลที่ได้รับการรับรองสามารถแบ่งได้เป็นสองลักษณะคือ

ก) ข้อมูลที่ได้รับการรับรองจากสถาบันและบุคคลที่มีชื่อเสียง

ข้อมูลที่ได้รับการรับรองจากสถาบันและบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นการอ้างถึงชื่อสถาบันหรือบุคคลที่รับรองหรือให้รางวัลแก่สถานที่ท่องเที่ยวหรือที่พักต่างๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้นได้ผ่านการรับรางวัล และรับรองมาตรฐานที่น่าเชื่อถือ เพื่อช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ และเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้อ่านที่กำลังตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

> อีกรายการที่ต้องขอเพิ่มเข้าไปในลิสต์ของสิ่งที่ควรทำ เมื่อมาเยือนบอราไคก็คือ Mandala Spa สปาที่ดีที่สุดของฟิลิปปินส์ ได้รับรางวัล Crystal Awards 2005 จากนิตยสาร Asia Spa และอีกหลายรางวัลจากหลายสถาบัน สามารถนำความโดดเด่นของธรรมชาติ และสถาปัตยกรรมพื้นบ้านมาสร้างความกลมกลืน จนกลายเป็นหนึ่งใน Spa Destination ที่ดีที่สุด...
>
> (Anywhere เม.ย. น.๔๙)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนกล่าวถึงสปาบนเกาะบอราไค คือ สปา Mandala Spa โดยกล่าวอ้างว่าเป็นสปาที่ดีที่สุดของฟิลิปปินส์ ซึ่งได้รับรางวัล Crystal Awards 2005 จากนิตยสาร Asia Spa นิตยสารสปาของเอเชีย และอีกหลายรางวัลจากหลายสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นว่าเป็นสถานที่ที่มีคุณภาพ ได้รับรางวัลจากสถาบันต่างๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

จากนั้นมาหาดไวท์บีช (White Beach) ที่ยาวถึง ๔ กิโลเมตร และงามอย่างไร้ที่ติ จึงเป็นที่กล่าวขวัญถึงจนกระทั่งได้รับการโหวตให้เป็น ๑ ในหาดที่ดีที่สุดของโลกโดย BMW Tropical Beaches Handbook และต่อมาในปี ๑๙๙๖ ก็ได้รับเลือกให้เป็น Tropical Beach อันดับหนึ่งของโลก โดย The British Publication และยังได้รับการโหวตให้เป็น World's Best Beach โดย The Sun Herald หนังสือพิมพ์ของ Sydney และนิตยสาร Harper's อีกด้วย (Anywhere เม.ย. น.๔๗)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนกล่าวถึงหาดไวท์บีช (White Beach) ว่าเป็นหาดที่มีความสวยงามมาก จนได้รับการโหวตให้เป็น ๑ในหาดที่ดีที่สุดของโลกโดย BMW Tropical Beaches Handbook และต่อมาในปี ๑๙๙๖ ก็ได้รับเลือกให้เป็น Tropical Beach อันดับหนึ่งของโลก โดย The British Publication และยังได้รับการโหวตให้เป็น World's Best Beach โดย The Sun Herald หนังสือพิมพ์ของ Sydney และนิตยสาร Harper's อีกด้วย ผู้เขียนกล่าวถึงหลายรางวัลจากหลายสถาบันที่หาดไวท์บีชได้รับ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นว่าเป็นสถานที่มีความสวยงามเหมาะแก่การเดินทางท่องเที่ยว

นอกจากนี้ยังมีการกล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น นักร้อง นักแสดง นักกีฬา หรือบุคคลที่มีฐานะทางสังคมสูง เพื่อเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือให้ผู้อ่านเห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้นได้รับความนิยม และได้รับการยอมรับจากบุคคลที่มีชื่อเสียง

ตัวอย่าง

เมืองนี้ยังมีร่องรอยที่เตือนความจำให้รำลึกถึงคนดังสารพัดความเก่งอย่างโยฮันน์ โวล์ฟกัง ฟอน เกอเธ่ (Johann Wolfgang von Goethe) ที่หลายคนคงรู้จักในความสามารถสักอย่างของเขา ไม่ว่าจะเป็นกวี นักเขียน นักปรัชญา นักวิทยาศาสตร์ และนักสิทธิมนุษยชน เขาเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยไลป์ซิก ตอนเรียนอยู่ที่นี่เขาก็เหมือนชาวไลป์ซิกที่ชอบดื่มเบียร์ "Gose" เบียร์ของเมือง และเป็นขาประจำของผับชื่อ Auerbachs Keller จนใช้เป็นฉากในละครโศกนาฏกรรมเลื่องชื่อ "Faust" ด้วย และแน่นอนว่าเขาไม่

พลาดการเป็นแขกของร้านกาแฟ Zum Arabischen Coffee Baum ร้านกาแฟที่ยืนยงมากว่า ๓ศตวรรษ ปัจจุบันก็ยังเปิดบริการอยู่เลย สมัยนั้นจะเห็น Gottsched, Klinger, E.T.A. Hoffmann และ Richard Wagner เข้าออกเป็นประจำ Bach ก็ด้วย แล้วยังเป็นที่นัดพบ สังสรรค์ หรือแม้กระทั่งปรึกษาเรื่องการรวมชาติของคนสำคัญอีกหลายคนคอกาแฟไม่อาจพลาดโอกาสการลิ้มรสกาแฟสักแก้ว ซึ่งอาจได้นั่งในที่ที่ใครเคยนั่งสักคน...

(เที่ยวรอบโลก มิ.ย. น.๙๑)

ผู้เขียนกล่าวถึงโยฮันน์ โวล์ฟกัง ฟอน เกอเธ่ (Johann Wolfgang von Goethe) ผู้มีชื่อเสียงในหลายด้านทั้ง กวี นักเขียน นักปรัชญา นักวิทยาศาสตร์ และนักสิทธิมนุษยชน ว่าเป็นลูกค้าขาประจำของผับชื่อ Auerbachs Keller และร้านกาแฟ Zum Arabischen Coffee Baum ร้านกาแฟเก่าแก่ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงบุคคลสำคัญคนอื่นๆ เช่น Gottsched, Klinger, E.T.A. Hoffmann Richard Wagner และ Bach ที่เข้าออกร้านกาแฟ Zum Arabischen Coffee Baum ร้านกาแฟเก่าแก่นี้เป็นประจำ ผู้เขียนกล่าวอ้างถึงบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียงและกล่าวทิ้งท้ายว่าคอกาแฟควรเดินทางไปที่ร้านกาแฟแห่งนี้ เพราะนอกจากจะได้ลิ้มลองรสกาแฟแล้วยังอาจจะได้นั่งในที่ที่บุคคลสำคัญเหล่านี้เคยนั่ง ซึ่งเป็นการจูงใจและโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง โดยการกล่าวอ้างว่าเป็นสถานที่ที่ได้รับความนิยม และได้รับการยอมรับจากบุคคลที่มีชื่อเสียง

<u>ตัวอย่าง</u>

หากคุณเป็นแฟนตัวจริงของงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ รายนามตึกในฝันที่ต้องไปชมให้ได้คือ Sendai Mediatheque (www.smt.city.sendai.jp) ตึกนี้โด่งดังมากในฝรั่งเศสเนื่องจากได้รับการนำเสนอจากรายการทีวีที่แนะนำสถาปัตยกรรมใหม่ๆ มีมูลค่าการก่อสร้างถึง ๑๓ พันล้านเยนเปิดในปี ๒๐๐๑ ออกแบบโดย Toyo Ito (www.toyo-ity.co.jp) สถาปนิกชื่อดังชาวญี่ปุ่นผู้เคยโชว์ฝีมือกับช็อป Tod's ที่ถนนโอโมเตะซังโดะอันโด่งดังมาแล้ว ล่าสุดเขาได้รับรางวัล ๒๐๐๖ Royal Gold Medal for Architecture ในเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ณ Royal Institute of British Architects (RIBA) ซึ่งเป็นรางวัลที่มอบเป็นประจำทุกปีให้กับสถาปนิกที่มีผลงานเป็นที่ชื่นชมและรู้จักอย่างกว้างขวาง และ

มีอิทธิพลต่อวงการออกแบบ งานส่วนใหญ่ของอิโตนั้นได้รับแรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติ (Organic Geometries) และการใช้พื้นที่ที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา

(Anywhere พ.ค. น.๕๕)

ผู้เขียนกล่าวอ้างถึง Toyo Ito สถาปนิกชื่อดังชาวญี่ปุ่นที่ออกแบบตึก Sendai Mediatheque ตึกที่โด่งดังมากในฝรั่งเศสเนื่องจากได้รับการนำเสนอจากรายการทีวีที่แนะนำสถาปัตยกรรมใหม่ๆ และ Toyo Ito ยังเป็นบุคคลที่ได้รับรางวัล ๒๐๐๖ Royal Gold Medal for Architecture ซึ่งเป็นรางวัลที่มอบให้กับสถาปนิกที่มีผลงานเป็นที่ชื่นชมและรู้จักอย่างกว้างขวาง และมีอิทธิพลต่อวงการออกแบบผู้เขียนกล่าวอ้าง Toyo Ito สถาปนิกที่ออกแบบตึก Sendai Mediatheque ว่าได้รับรางวัลและมีผลงานที่น่าสนใจเป็นการเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือ และความน่าสนใจของสถานที่เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางมาชมตึกที่สถาปนิกผู้นี้ออกแบบ

ข) ข้อมูลที่ได้รับการอ้างถึงว่าเป็นสถานที่ที่ได้รับการยกย่อง

ข้อมูลที่ได้รับการอ้างถึงว่าเป็นสถานที่ที่ได้รับการยกย่อง เป็นการกล่าวถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหรือได้รับการยกย่องจากคนทั่วไป จุดประสงค์ของการใช้ความมีชื่อเสียงหรือการได้รับการยกย่องนี้ เป็นข้อพิสูจน์ถึงความน่าสนใจ ความโดดเด่น หรือความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ ไปในตัว จึงช่วยสร้างความน่าเชื่อถือได้มาก การให้ข้อมูลในลักษณะนี้ เป็นการเพิ่มน้ำหนักความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึงได้เป็นอย่างดี ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

เกาะนี้ได้รับฉายาว่าเป็นเกาะสวยรวยเสน่ห์ที่สุดของเกาหลีใต้ เพราะเป็นเกาะที่นักท่องเที่ยวรู้จักกันดี โดยเฉพาะคู่รักต่างก็นิยมใช้เป็นสถานที่ดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ อีกทั้งยังเป็นสถานที่ยอดฮิตสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ของเกาหลีอีกด้วย

(เพื่อนเดินทาง มิ.ย. น.๑๖๒)

ผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกาะเชจูโด (Cheju-do) หรือ เชจู (Jeju Island) ว่าเป็นเกาะที่สวยรวยเสน่ห์ที่สุดของเกาหลีใต้ โดยกล่าวว่าเป็นเกาะที่นักท่องเที่ยวรู้จักกันดี และยังเป็นสถานที่ที่

นิยมใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ของเกาหลี เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางมาพิสูจน์ว่าเกาะที่สวยรวยเสน่ห์เหมาะกับคู่รักและยอดฮิตสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ในเกาหลีนั้นจะเป็นจริงดังที่กล่าวหรือไม่

ตัวอย่าง

> เตามินาเป็นเมืองที่สวยงามฮิตติดอันดับของซิซิลี ตั้งอยู่บนเชิงเขาที่ลดหลั่นเป็นชั้นๆ มองลงไปเห็นฝั่งทะเลไอโอเนียน ทั้งยังมีภูเขาไฟเอ็ตนาเป็นฉากหลังอีกด้วย
>
> มีซากสลักหักพังของ โรงละครกรีก (Greek Theatre) ปัจจุบันนอกจากจะเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาชมแล้ว ในฤดูร้อนยังมีการจัดแสดงทั้งโอเปร่า วงออร์เคสตรา หรือแม้กระทั่ง เอลตัน จอห์น ก็เคยแสดงคอนเสิร์ตที่นี่มาแล้ว
>
> (เพื่อนเดินทาง ต.ค. น.๑๖๔)

ผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองเตามินาว่าเป็นเมืองที่สวยงามและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมติดอันดับของซิซิลี เป็นการให้ข้อมูลเพื่อดึงดูดใจผู้อ่าน เพราะแม้แต่ เอลตัน จอห์น ก็เคยแสดงคอนเสิร์ตที่นี่มาแล้ว ย่อมประกันได้ว่าดีจริง ถ้าผู้อ่านที่ชื่นชอบการเดินทางและมีความพร้อมด้านการเงินก็อาจเดินทางมาชมได้ไม่ยาก

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ปรากฏการนำเสนอข้อมูลด้วยการบรรยายมากที่สุด เนื่องจากงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่นำมาศึกษานั้นมีลักษณะเป็นการเล่าเรื่อง ผู้เขียนจึงใช้การบรรยายเพื่อเล่าเรื่องราวตามที่ได้พบเห็นมาว่ามีลักษณะอย่างไร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้ แม้จะไม่ได้ร่วมอยู่ในการเดินทางขณะนั้น ผู้เขียนจะให้ข้อมูลต่างๆ ที่น่าสนใจไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สภาพบ้านเมือง วิถีชีวิต ความเชื่อ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญๆ ข้อแนะนำในการเดินทาง การให้ข้อมูลตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลที่ได้รับการรับรอง ข้อมูลเหล่านี้จะมีส่วนช่วยในการโน้มน้าวใจผู้อ่านได้เป็นอย่างดีเพราะผู้เขียนจะค้นคว้าหาหลักฐานมาอ้างอิงทำให้มองเห็นภาพชัดเจน ตลอดจนการให้รายละเอียดในการเดินทางรวมทั้งคำรับรองว่าเป็นสถานที่ สวยที่สุด ดีที่สุด ฯลฯ ทำให้ผู้อ่านปรารถนาจะเดินทางไปยังสถานที่นั้นๆ ด้วยตนเอง

๒) การพรรณนา

ปรีชา ช้างขวัญยืน (๒๕๒๕: ๘-๗๔) กล่าวว่า พรรณนาโวหาร หมายถึง การที่ผู้เขียนถ่ายทอดสิ่งที่ตนสังเกต และความรู้สึกประทับใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปสู่ผู้อ่าน สิ่งที่ถ่ายทอดนี้ได้แก่ อารมณ์ มโนภาพ ความรู้สึก เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกหรือมโนภาพอย่างเดียวกับผู้เขียน

สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา (๒๕๔๘: ๕๓) กล่าวถึง หลักของการเขียนพรรณนาโวหารคือ เขียนให้ซาบซึ้ง เขียนให้อ่านเพลิน และให้จับใจ การเขียนพรรณนาโวหารจึงต้องยืดยาวกว่าการเขียนบรรยายโวหาร ต้องมีความละเอียดลออมาก ต้องเล่นคำ เล่นเสียง และความหมาย ถึงจะมีใจความน้อย แต่ใจความนั้นต้องดีเด่นไม่กระจัดกระจาย ข้อสังเกตประการหนึ่งสำหรับพรรณนาโวหารจะต้องมีอุปมาให้เห็นเด่นชัด และมีอุปมาบ่อยๆ แม้จะอุปมาเปรียบเทียบเกินความจริงไปบ้าง ถ้าหากเกิดภาพพจน์ มีความงาม ความไพเราะทางภาษาแล้ว ก็ยังนับว่าใช้ได้

การพรรณนาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นการพรรณนาเพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการเห็นภาพพจน์ของสถานที่ท่องเที่ยว แสง สี เสียง รวมถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน โดยพรรณนาถึงสถานที่ บุคคลและเหตุการณ์ที่ตนรู้สึกประทับใจให้ผู้อ่านเห็นภาพและสร้างความรู้สึกให้ผู้อ่านคล้อยตามกับเรื่องราวที่ผู้เขียนกำลังกล่าวถึง ผู้เขียนมีวิธีการเขียนพรรณนาโดยนำเอาลักษณะที่สำคัญมากล่าว และเขียนตามลำดับของการเห็น โดยการกล่าวถึงลักษณะส่วนรวมแล้วจึงกล่าวถึงรายละเอียดและมีการเลือกสรรคำที่แสดงความหมายชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ รวมถึงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้เขียน ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

> ผู้โดยสารสามารถเลือกรายการได้ตามความพอใจ เพราะมีบริการพาเที่ยวทั้งเช้า กลางวัน เย็นและค่ำ ซึ่งแต่ละช่วงเวลาคุณก็จะได้เห็นภาพความงามของเลค ทาโฮ แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะช่วงเวลาที่แสงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้านั้นงดงามยิ่งนักแสงสีทองผ่องอำไพริมทะเลสาบค่อยๆ อ่อนลงจนลับขอบฟ้า น้ำในทะเลสาบก็ดูสงบนิ่งอิงแอบแนบชิดอยู่ระหว่างทิวเขาที่ดูตระหง่านราวกับภาพวาดและสีสันของน้ำก็จะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ จนมืดสนิท
>
> (เพื่อนเดินทาง ก.พ. น.๕๗)

ผู้เขียนพรรณนาภาพความงามของเลค ทาโฮ ในช่วงเวลาที่แสงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า โดยพรรณนาภาพให้เห็นลักษณะเด่นของความงามของทะเลสาบเลค ทาโฮ คือ ภาพของแสงและสีดวงอาทิตย์ที่ค่อยๆ ลับขอบฟ้าว่ามีแสงสีทองที่ผ่องอำไพและค่อยๆ อ่อนลงจนลับขอบฟ้า และภาพของน้ำทะเลที่ดูสงบนิ่งอิงแอบแนบชิดอยู่ระหว่างทิวเขา ทำให้ดูเหมือนกับภาพวาด ผู้เขียนเลือกสรรคำที่แสดงให้เห็นภาพและสื่อความหมาย เช่น ผ่องอำไพ สงบ อิงแอบแนบชิด และตั้งตระหง่าน

<u>ตัวอย่าง</u>

"...ใกล้สุดปลายทางของ "โตรก" หรือภาษาอาหรับเรียกว่า "ซิค" ผมมองลอดช่องหินสีชมพูเรื่อๆ ออกไป แลเห็นเสาของอาคารขนาดใหญ่ตระหง่านขึ้นแนบหน้าผาฝั่งตรงข้าม งานสถาปัตยกรรมอันงดงาม แต่ถูกแนวผาหินบังไม่สามารถ เห็นได้หมดทั้งอาคาร ดั่งสาวน้อยคลี่ผ้าสีชมพูสวยขึ้นบังใบหน้างาม แย้มให้เห็นแค่เพียงเรียวตางามเพียงข้างเดียว

เมื่อก้าวเดินทะลุปลายโตรกแคบๆ ที่ใช้เป็นช่องทางเดินเข้ามาโผล่ออกไปกลางลานทรายกว้าง เบื้องหน้าสิ่งก่อสร้างที่ผมแลได้เพียงบางส่วนจากด้านใน บัดนี้ปรากฏให้เห็นได้เต็มตาแล้ว! ...อาคารขนาดความสูงถึง ๔๓ เมตร และกว้างถึง ๓๐เมตร มันไม่ได้สร้างแนบติดหน้าผาอย่างที่ผมเข้าใจ แต่มันจำหลักขึ้นจากเนื้อของหน้าผาหิน เนรมิตออกมาเป็นสถาปัตยกรรมที่น่าทึ่งจนต้องตะลึงเลยทีเดียว! - - นี่คือ 'หอคลังสมบัติ' หรือ 'Treasury' ภาษาอาหรับเรียกขานว่า 'Ar-Khazneh' ซึ่งได้ยืนอวดตัวอย่างสง่างามต้อนรับผู้มาเยือนนครแห่งนี้มากว่าสองพันปีแล้ว..."

(Travel guide ส.ค. น.๖๘-๖๙)

ผู้เขียนพรรณนาภาพความสวยงามของหอคลังสมบัติหรือ 'Ar-Khazneh' ด้วยการพรรณนาภาพในระยะไกลจากภาพมุมแคบแล้วค่อยๆ ให้ภาพในมุมกว้างขึ้น โดยใช้จังหวะของการเดินเข้าไปใกล้หอคลังสมบัติที่มองเห็นเป็นระยะๆ พรรณนาให้ผู้อ่านเห็นภาพ ผู้เขียนให้ภาพในระยะไกลจากการมองผ่านแนวโตรกว่าเห็นเสาของอาคารแนบหน้าผาแต่ถูกแนวผาหินบัง ซึ่งไม่สามารถเห็นภาพของอาคารได้ทั้งหมด โดยเปรียบเทียบว่าเหมือนสาวน้อยกำลังคลี่ผ้าสีชมพูขึ้นบังใบหน้างาม แย้มให้เห็นแววตางามเพียงข้างเดียว และพรรณนาภาพเมื่อผู้เขียนเดินผ่านแนวโตรก

ว่าเป็นภาพของอาคารขนาดความสูงถึง ๔๓ เมตรและกว้างถึง ๓๐ เมตร ซึ่งเป็นภาพในมุมกว้างที่ผู้เขียนเห็นลักษณะส่วนรวมของหอคลังสมบัติ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพในความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว

ตัวอย่าง

นอกเมืองโพครา เยื้องขึ้นไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ใช้เวลารถประมาณครึ่งชั่วโมงเศษมีเนินยอดเขาสูงราวเกือบ ๑,๖๐๐ เมตร ลานแคบๆ ไม่กี่สิบตารางเมตรบนนี้ของ ซารังกอต (Sarangkot) เกือบทุกเช้าจะคึกคักเต็มแน่นไปด้วยนักท่องเที่ยว เพราะที่นี่คือจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นที่สวยที่สุดของเมือง

จริงอยู่โดยตำแหน่งที่ตั้งและทิศทาง ดวงตะวันค่อยๆ แย้มขึ้นจากมุมขอบฟ้าอีกด้านของแนวเทือกเขาอันนาปูรณะ หิมัล ซึ่งมียอดเขา- มัจฉาปูซาเร (Machhapuchare: ๖,๙๙๖ เมตร) โดดเด่นอยู่ค่อนมาทางทิศเหนือ- - ครับ การชมฉากเทือกเขาสูงยามอรุณรุ่ง ความสำคัญมิได้อยู่ที่พิกัดโผล่พ้นของดวงอาทิตย์ หากเป็นห้วงเสี้ยววินาทีที่แสงแรกของวันทาทาบยอดเขาและเปลี่ยนแปรสีสันไล่จากสีเงินยวงเป็นส้มเป็นเหลืองแล้วอร่ามคล้ายทองก่อนจะขาวกระจ่างจ้า

(Travel Guide ก.พ.น.๖๙)

จากตัวอย่างผู้เขียนพรรณนาถึงแสงของพระอาทิตย์เมื่อโผล่ขึ้นจากยอดเขาว่ามีสีสันไล่จากสีเงินยวงเป็นส้มเป็นเหลืองแล้วมีสีอร่ามคล้ายทองก่อนที่จะมีลีขาวกระจ่างจ้า เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของแสงสียามพระอาทิตย์ขึ้นที่สวยที่สุดของเมืองโพครา และโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านที่มีโครงการเดินทางไปเมืองโพคราต้องไปชมพระอาทิตย์ขึ้นให้ได้เพราะเป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นที่สวยที่สุดของเมือง

ตัวอย่าง

ฉันกับ เคตะ เดินเรื่อยๆ เข้าไปในทะเลทราย หญิงสาวหลายคนแต่งกายคล้ายกลุ่มของ อัครา พวกเธอกำลังร้องเพลงและเต้นรำโชว์นักท่องเที่ยว เด็กๆ เดินหิ้วตะกร้าถุงผ้าเร่ขายขนมถุง น้ำอัดลมเบียร์ อิทธิพลของเงินตราซอกซอนเข้าไปทุกที่ ราวกับฝุ่นผงทรายชำแรกเข้าไรฟัน เราต่างเป็นฟันเฟืองเล็กๆ

ในการขับเคลื่อนระบบทุนนิยมทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ที่สำคัญ – เราต่างปฏิเสธมันไม่ได้

เราเดินไปจอดตัวเองบนสันทรายสูง นั่งมองความเป็นไปของทุ่งทรายยามตะวันรอนดวง ผู้คนมากมายนั่งอูฐ เดินเป็นแถวเป็นแนวมุ่งเข้าสู่ทะเลทราย หวังอิ่มอาหารตากับแสงสุดท้ายของวัน และ เคตะ ก็เช่นกัน ส้มยังเหลือ ๒ ลูก ฉันยื่นให้ เขารับไว้ไม่กล่าวอะไรแต่ค้อมหัวและยิ้มในดวงตา ฉันปอกเปลือกส้มเป็นสายยาว ส่วนเคตะฉีกส้มออกเป็น ๒ ซีก โดยไม่ปอกเปลือก ๑ ญี่ปุ่น ๑ ไทย นั่งกินส้มช้าๆ ในโมงยามแห่งความเงียบงัน บนเนินทรายทองในแสงสีผีตากผ้าอ้อมของตะวันยามใกล้ตกดิน รู้สึกคล้ายตัวเองกำลังนั่งอยู่ในภาพถ่ายสีซีเปียซึ่งถ่ายด้วยเลนส์ตาปลา

(Travel Guide เม.ย.น.๔๔)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหญิงสาวที่กำลังร้องเพลงและเต้นรำโชว์นักท่องเที่ยวว่าระบบของทุนนิยมเข้ามาอิทธิพล โดยมีนักท่องเที่ยวอย่างผู้เขียนเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนระบบทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ว่าเหมือนกับฝุ่นผงทรายที่ชำแรกเข้าไรฟันคือแทรกซึมไปทีละน้อย และผู้เขียนพรรณนาภาพของทุ่งทะเลทรายที่มีผู้คนมากมายนั่งอูฐ เดินแถวเข้าสู่ทะเลทราย เพื่อชมภาพดวงอาทิตย์ตก และพรรณนาความรู้สึกของตนที่นั่งอยู่บนเนินทรายว่ามีความรู้สึกคล้ายกับตัวเองกำลังนั่งอยู่ในภาพถ่ายสีซีเปีย ให้ผู้อ่านเห็นภาพของเนินทรายและแสงสีของพระอาทิตย์ตอนตะวันตกดิน เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยใช้การพรรณนา โดยการพรรณนาสิ่งที่ผู้เขียนพบเห็น รวมถึงความรู้สึกความประทับใจจากการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึงได้ชัดเจน ด้วยการใช้การเปรียบเทียบ ใช้คำขยายให้เห็นภาพ สี แสง จะสร้างความรู้สึกให้ผู้อ่านคล้อยตามไปกับเรื่องราวที่ผู้เขียนกำลังกล่าวถึงเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียน และปรารถนาจะเดินทางไปยังสถานที่นั้นๆ ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุปแล้วงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยมีวิธีการเสนอเนื้อหาที่สำคัญ ๒ ลักษณะได้แก่ การบรรยาย และการพรรณนา โดยผู้เขียนจะให้ข้อมูล

ข้อเท็จจริง โดยนำเสนอแบบการบรรยายเพื่อให้รายละเอียดของข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และใช้วิธีการนำเสนอแบบการพรรณนาเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ แสง สี และรวมถึงสื่ออารมณ์ความรู้สึกไปสู่ผู้อ่าน

จากการศึกษาเนื้อเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ ผู้วิจัยพบว่าสามารถแบ่งองค์ประกอบที่ปรากฏในส่วนเนื้อเรื่องของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง โดยสามารถแบ่งองค์ประกอบออกได้เป็น ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ หัวเรื่อง บทนำ เนื้อหา บทสรุป และข้อความล้อมกรอบ

๓.๒.๒.๑ หัวเรื่อง (Headings)

หัวเรื่อง (Headings) เป็นส่วนที่มาคั่นเนื้อเรื่อง ซึ่งมีความยาวมาก เพื่อมิให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่ายที่ต้องอ่านเรื่องติดต่อกันนานๆ (ชวรัตน์ เชิดชัย, ๒๕๒๐: ๓๙๘) หัวเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศยังมีหน้าที่เชื่อมโยงเนื้อหาของงานเขียนนำเที่ยวทั้งเรื่องเข้าด้วยกัน รวมทั้งบอกแนวทางของเนื้อหาทำให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาได้ว่าผู้เขียนจะกล่าวถึงเรื่องใดหรือสถานที่ท่องเที่ยวใด เพื่อดึงความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องราว ผู้วิจัยพบว่าหัวเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเป็นหัวเรื่องที่บอกรายละเอียดของเนื้อหาภายในเรื่องโดยผู้อ่านสามารถคาดเดาได้ว่าภายในหัวเรื่องนั้น ผู้เขียนนำเสนอเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเรื่องใดหรือนำเที่ยวในสถานที่ใดและสถานที่นั้นเกี่ยวข้องกับอะไร หรือมีชื่อเสียงในด้านใด ดังตัวอย่างเรื่อง Blossoming Sendai จะมีหัวเรื่อง ๔ หัวเรื่อง คือ

ตัวอย่าง

MIYAGI KEN วัฒนธรรมและความทันสมัยในมิยากิ

แค่หนึ่งชั่วโมงสี่สิบห้านาทีเราก็มาถึงสถานีรถไฟเซนได (Sendai Station) แม้ตัวเมืองจะเต็มไปด้วยตึกสูงใหญ่เป็นรองโตเกียวเมืองหลวงอยู่นิดหน่อย แต่เสน่ห์ที่โดดเด่นของเมืองนี้คือความร่มรื่นเขียวขจี จนได้ชื่อว่า City of Trees ...

Fukushima Ken **ฟุกุชิม่า แหล่งอาบน้ำแร่แช่กาย ชมสีสันจากธรรมชาติ**

หากเอ่ยนามถึงสถานที่ชมความงามของดอกซากุระของเขตโทโฮกุในเมืองฟุกุชิม่า (Fukushima City) ทุกคนต่างมุ่งไปยังภูเขาชมดอกไม้ชื่อว่าฮานามิยามะ (Hanamiyama Park) สวนสวยที่เปิดมาแล้ว ๘๖ ปี ช่วงที่น่ามาชมสีสันความงามของภูเขาแห่งนี้มี ๒ ฤดูคือ ช่วงใบไม้ผลิ (กลางเดือนเมษายน) และช่วงฤดูใบไม้ร่วงอันเป็นช่วงที่ใบไม้กำลังเปลี่ยนสี (ปลายตุลาคม)...

Yamagata Ken **เล่นสกีและชิมผลไม้แสนอร่อยที่ยามากาตะ**

เมืองแห่งผลไม้ที่มีชื่อเสียงอย่างยามากาตะ (Yamagata) เป็นแหล่งปลูกเชอรี่อร่อยที่สุดของญี่ปุ่นมีเทศกาลเก็บเชอรี่ทุกเดือนมิถุนายน เชอรี่พันธุ์ที่ดีที่สุดคือ Satonishiki ตั้งชื่อตามเกษตรกรผู้คิดการปลูกเชอรี่พันธุ์นี้...

Iwate Ken **ตราตรึงความงามไปกับอิวาเตะแห่งมรดกโลก**

อิวาเตะตั้งอยู่แถบเหนือของโทโฮกุ อากาศที่นี่จึงค่อนข้างหนาวมาก ทำให้ดอกซากุระบานช้าที่สุด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมมาชมความงามของผาสูงที่เกบีเคะ (Geibikei Gorge) ตั้งอยู่ในเมืองฮิกาชิยามะ...

(Anywhere พ.ค. น. ๔๖-๖๑)

จากตัวอย่างเรื่อง “Blossoming Sendai” ผู้เขียนแบ่งหัวเรื่องออกเป็น ๔ หัวเรื่อง หัวเรื่องแรก “MIYAGI KEN วัฒนธรรมและความทันสมัยในมิยากิ” ผู้เขียนนำเสนอประวัติของผู้สร้างเมืองเซนได สถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในเมืองเซนได ได้แก่ วัด ศาลเจ้า ปราสาท สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ได้แก่ อ่าวมัตสึชิม่า เกาะ น้ำตก และอาหารที่มีชื่อเสียง และสิ่งก่อสร้างทันสมัยที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ตึกในมิยากิ ในหัวเรื่องที่สอง “Fukushima Ken ฟุกุชิม่า แหล่งอาบน้ำแร่แช่กาย ชมสีสันจากธรรมชาติ” ผู้เขียนนำเที่ยวแหล่งอาบน้ำร้อนและธรรมชาติในเมืองฟุกุชิม่า และหัวเรื่องที่สาม “Yamagata Ken เล่นสกีและชิมผลไม้แสนอร่อยที่ยามากาตะ” ผู้เขียนกล่าวถึงเมืองแห่งผลไม้ยามากาตะ โดยนำเที่ยวแหล่งปลูกเชอรี่ และเที่ยวชมสกีรีสอร์ทในเมืองซาโอะ และในหัวเรื่องสุดท้าย “Iwate Ken ตราตรึงความงามไปกับอิวาเตะแห่งมรดกโลก ผู้เขียนนำเที่ยวอิวาเตะ ล่องเรือชมความงามของหน้าผาสูง และเที่ยวชมวัดซึ่งเป็นมรดกโลกสองแห่ง และกล่าวสรุปเรื่อง โดยหัวเรื่องที่ผู้เขียนตั้งขึ้นเป็นเนื้อหาที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง และเป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนนำเสนอ โดยในเรื่องกล่าวถึง ๔ จังหวัดที่อยู่ทางเหนือของญี่ปุ่นผู้อ่านอาจสนใจวัฒนธรรม แหล่งอาบน้ำแร่ เล่นสกี แหล่งมรดกโลก ก็จะได้เลือกได้

ตามต้องการ การใช้หัวเรื่องเพื่อสรุปเนื้อหาและรายละเอียดเหล่านี้ทำผู้อ่านติดตามได้ง่ายและถ้าต้องการจะไปยังสถานที่ดังกล่าวก็อาจเลือกไปให้เหมาะสมกับความสนใจของตนเองได้

ตัวอย่าง

ความล้ำสมัยที่แคแอล ศิวิไลซ์ตื่นตาเมืองใหม่ปุตราจายา ความสนุกสนานที่มะละกา

ก่อนอื่นพวกเราเข้าชมสถานที่สำคัญของกัวลาลัมเปอร์เป็นอันดับแรก นั่นคือพระราชวังสุลต่าน หน้าประตูพระราชวังมีทหารม้าหน้าตาขึงขังยืนเฝ้าอยู่ พวกเราได้แต่ยืนชมและถ่ายรูปกันด้านนอก ไม่สามารถเข้าไปข้างในได้ ประชาชนจะสามารถเข้าชมพระราชวังได้ปีละครั้งคือ วันเกิดของสุลต่านเท่านั้น...

รอยยิ้ม ความสุข สนุกสนานที่ A'Famosa Resort

พวกเรายังคงอยู่ที่เมืองมะละกา ใช้เวลาเดินทางต่อไป ๓๐ นาที ไปยังสถานที่ที่ทำให้ฉันนึกย้อนเวลากลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง A'Famosa Resort ถูกจัดวางอยู่ในพื้นที่กว่า ๑,๓๐๐ ไร่ ล้อมรอบด้วยภูเขาเป็นเหมือนอาณาจักรสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนในวันหยุดกับครอบครัว และเหมาะกับเจ้าหนูน้อยตัวเล็กๆ และผู้ใหญ่ที่ชอบความสนุกอย่างฉันด้วย...

สนุก หวาดเสียว ตื่นเต้น ที่เกาะเซ็นโตซ่า สิงคโปร์

หลังอาหารเช้าพวกเราบอกลา A'Famosa Resort แล้วออกเดินทางกันแต่เช้าตรู่ จุดหมายปลายทางอยู่ที่เกาะเซ็นโตซ่า ประเทศสิงคโปร์ เมื่อผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมืองที่หาดวู้ดแลนด์เรียบร้อยแล้ว เราก็รับประทานอาหารเที่ยงกันที่เกาะเซ็นโตซ่า แล้วสถานที่แรกที่พวกเราไปชมคือ Image of Singapore...

(เที่ยวรอบโลก ต.ค. น. ๑๑๐-๑๑๒)

จากตัวอย่างเรื่อง "ความสนุกหลากรสที่มาเลเซีย-สิงคโปร์" ผู้เขียนแบ่งหัวเรื่องออกเป็น ๓ หัวเรื่อง ในหัวเรื่องแรก "ความล้ำสมัยที่แคแอล ศิวิไลซ์ตื่นตาเมืองใหม่ปุตราจายา ความสนุกสนานที่มะละกา" ผู้เขียนนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในกัวลาลัมเปอร์ และมะละกา ประเทศมาเลเซีย ในหัวเรื่องที่สอง "รอยยิ้ม ความสุข สนุกสนานที่ A'Famosa Resort" ผู้เขียนนำเที่ยว A'Famosa Resort ในมะละกา ซึ่งเป็นสวนสนุกขนาดใหญ่ และหัวเรื่องที่สาม "สนุก

หวาดเสียว ตื่นเต้น ที่เกาะเซ็นโตซ่า สิงคโปร์" ผู้เขียนนำเสนอเนื้อหาสถานที่ท่องเที่ยวในเกาะเซ็นโตซ่า ประเทศสิงคโปร์ โดยหัวเรื่องที่ผู้เขียนตั้งขึ้นเป็นข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อเรื่องและเป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนนำเสนอ เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านที่อาจเลือกเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงเพียงแห่งเดียว หรือหลายแห่งได้ตามใจชอบตามวันเวลาและกำลังเงินที่เหมาะสม

หัวเรื่องในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ มีหน้าที่เชื่อมโยงเนื้อหาของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศทั้งเรื่องเข้าด้วยกัน รวมทั้งบอกแนวทางของเนื้อหาทำให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาได้ว่าผู้เขียนจะกล่าวถึงเรื่องใดหรือสถานที่ท่องเที่ยวใด เพื่อดึงความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องราว นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านสามารถเลือกหรืออาจข้ามหัวเรื่องไปอ่านเรื่องที่ผู้อ่านสนใจได้

๓.๒.๒.๒ บทนำ

บทนำ เป็นส่วนที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเร้าความสนใจของผู้อ่านให้เกิดความใคร่รู้ ต้องการติดตามอ่านเรื่องราวไปโดยตลอดเรื่อง มาลี บุญศิริพันธ์ (๒๕๓๕) กล่าวถึง บทนำหรือส่วนนำว่า มีหน้าที่หลัก ๒ ประการ คือ ๑) สร้างความสนใจแก่ผู้อ่าน และ ๒) ดึงดูดให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวจนจบเรื่อง จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยมีรูปแบบการเขียนบทนำที่โน้มน้าวใจของผู้อ่านให้เดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงโดยสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท ได้แก่ บทนำที่กล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว บทนำที่กล่าวถึงสาเหตุของการเดินทางท่องเที่ยว และบทนำที่กล่าวเท้าความเรื่องราว

ก) บทนำที่กล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

บทนำรูปแบบนี้ ผู้เขียนจะกล่าวให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ โดยยกเอาสิ่งที่เป็นจุดเด่นหรือจุดสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนเดินทางไปมากล่าวถึง เช่น

<u>ตัวอย่าง</u>

> เป็นเวลานานกว่า ๕,๐๐๐ ปีมาแล้วที่ดินแดนแห่งอารยธรรมโบราณที่เก่าแก่ที่สุดในโลก ยังคงอวดโฉมความงามของมหาสมบัติให้ผู้คนทั่วโลกได้รู้จัก ไม่ว่าจะเป็น มหาปิระมิด สิ่งมหัศจรรย์ของโลก...มัมมี่...ฮีโรกลีฟิก อักษร

ภาพเก่าแก่ที่สุดในโลก ตลอดจนสมบัติพัสถานอันวิจิตรพิสดารของบรรดาฟาโรห์ที่ยิ่งใหญ่แห่งอดีตกาล หรือแม้กระทั่งเรื่องราวอันลึกลับเต็มไปด้วยอาถรรพ์ต่างๆ นานาที่ถูกถ่ายทอดออกไปสู่สายตาของคนรุ่นหลังจากทั่วทุกมุมโลก

และอียิปต์ไม่ได้โด่งดังแค่เพียงฟาโรห์ผู้ยิ่งใหญ่ผู้สร้างอาณาจักรไอยคุปต์โบราณ หรือฟาโรห์หนุ่มที่สิ้นพระชนม์อย่างลึกลับในวัยเยาว์เท่านั้น แต่ยังมีฟาโรห์ที่เป็นสตรีที่งดงามมีชื่อเสียงลือนามกระฉ่อน พระนามคลีโอพัตรา โดยเฉพาะองค์ที่ ๗ นั้นยังคงติดตรึงอยู่ในความทรงจำของชาวโลกแม้กาลเวลาจะผ่านไปหลายพันปีก็ตาม

ดังนั้นอียิปต์จึงเป็นจุดหมายปลายทางของนักเดินทางแทบทุกคนอย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิตขอให้ได้มาเห็นความยิ่งใหญ่ของอาณาจักรโบราณแห่งนี้

(เพื่อนเดินทาง ม.ค. น.๑๗๔)

จากตัวอย่างผู้เขียนใช้วิธีการบรรยายโดยกล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับปิระมิด ฟาโรห์ พระนางคลีโอพัตรา ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศอียิปต์ อีกทั้งประเทศอียิปต์ยังเป็นจุดหมายปลายทางของนักเดินทางแทบทุกคน สถานที่ที่ผู้เขียนจะนำเสนอในเรื่อง เพื่อเร้าความสนใจให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวและเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

<u>ตัวอย่าง</u>

"...ใกล้สุดปลายทางของ "โตรก" หรือภาษาอาหรับเรียกว่า "ซิค" ผมมองลอดช่องหินสีชมพูเรื่อๆ ออกไป แลเห็นเสาของอาคารขนาดใหญ่ตระหง่านขึ้นแนบหน้าผาฝั่งตรงข้าม งานสถาปัตยกรรมอันงดงาม แต่ถูกแนวผาหินบังไม่สามารถ เห็นได้หมดทั้งอาคาร ดั่งสาวน้อยคลี่ผ้าสีชมพูสวยขึ้นบังใบหน้างาม แย้มให้เห็นแค่เพียงเรียวตางามเพียงข้างเดียว..."

เมื่อก้าวเดินทะลุปลายโตรกแคบๆ ที่ใช้เป็นช่องทางเดินเข้ามาโผล่ออกไปกลางลานทรายกว้าง เบื้องหน้าสิ่งก่อสร้างที่ผมแลได้เพียงบางส่วนจากด้านใน บัดนี้ปรากฏให้เห็นได้เต็มตาแล้ว! ...อาคารขนาดความสูงถึง ๔๓ เมตร และกว้างถึง ๓๐ เมตร มันไม่ได้สร้างแนบติดหน้าผาอย่างที่ผมเข้าใจ แต่มัน

จำหลักขึ้นจากเนื้อของหน้าผาหิน เนรมิตออกมาเป็นสถาปัตยกรรมที่น่าทึ่งจนต้องตะลึงเลยทีเดียว! - - นี่คือ 'หอคลังสมบัติ' หรือ 'Treasury' ภาษาอาหรับเรียกขานว่า 'Ar-Khazneh' ซึ่งได้ยืนอวดตัวอย่างสง่างามต้อนรับผู้มาเยือนนครแห่งนี้มากว่าสองพันปีแล้ว..."

(Travel guide ส.ค. น.๖๘-๖๙)

ผู้เขียนกล่าวพรรณนาถึงจุดหนึ่งของสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนเดินทางไป โดยใช้อุปมาเพื่อเปรียบโตรกแนวหินผาที่ได้พบว่าเหมือนกับสาวน้อยที่กำลังคลี่ผ้าอยู่ และใช้ปุคลาธิษฐานกับหอคลังสมบัติว่ายืนอวดตัว เพื่อสร้างจุดสนใจให้ผู้อ่านสนใจติดตามเรื่องต่อไป

ข) บทนำที่กล่าวถึงสาเหตุของการเดินทางท่องเที่ยว

บทนำประเภทนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงสาเหตุของการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏในเรื่อง โดยสาเหตุของการเดินทางนั้นอาจประกอบกันด้วยหลายสาเหตุ เพื่อเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ เช่น ได้ยินชื่อเสียงคำล่ำลือถึงความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ได้รับคำเชิญจากบริษัททัวร์ หรือสายการบินเพื่อไปร่วมกิจกรรมหรือเปิดเส้นทางการบินสายใหม่ ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

ภูเขาง้อไบ๊ (Emei Shan) ขุนเขาสูงเสียดฟ้าหนึ่งในสิบแห่งอันลือชื่อเรื่องความงดงามของจีน มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของโลก เป็นสถานที่ที่ฉันได้รับเกียรติจากศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวง้อไบ๊ประจำประเทศไทย (Thailand Dept. Mt.Emei Adminstration) ให้ไปร่วมพิธีเบิกเนตรพระโพธิสัตว์ผู่เสียน ซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์ที่ชาวง้อไบ๊และชาวจีนให้ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอันมาก

(เที่ยวรอบโลก ก.ย. น.๘๕)

จากตัวอย่างนี้ผู้เขียนกล่าวถึงสาเหตุของการเดินทางไปยังภูเขาง้อไบ๊ ว่าเกิดจากการได้รับเกียรติจากศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวง้อไบ๊ประจำประเทศไทย เพื่อไปร่วมพิธีเบิกเนตรพระโพธิสัตว์ผู่เสียน โดยให้ข้อมูลเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านว่าพระโพธิสัตว์ผู่เสียนซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์ที่ชาวง้อไบ๊

และชาวจีนให้ความเลื่อมใสศรัทธา เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> ความฉงนอาจเป็นสิ่งแรกที่เกิดขึ้นในใจ เมื่อได้ยินว่าจุดหมายที่ได้รับคำเชิญจากสายการบินไทยให้ไปตามรอยพระพุทธศาสนาครั้งนี้คือ ปากีสถาน ประเทศซึ่งปัจจุบันนับถือศาสนาอิสลามอย่างเหนียวแน่นเกือบทุกพื้นที่ ความสงสัยเพิ่มขึ้นด้วยความตื่นเต้นปนกังวลก่อนเครื่องบินจะทะยานขึ้นฟ้าได้ไม่นานเมื่อข่าวด่วนจากCNN รายงานว่าเกิดจลาจลอลหม่านกลางเมืองอิสลามาบัดอันเป็นปลายทาง แต่ด้วยความมั่นใจในสายการบินแห่งชาติและความกระหายจะพบโฉมหน้าเมืองโบราณมรดกโลกในเส้นทางสายไหมไม่ว่าตักศิลา เซอร์คับ หรือตักติไบ พวกเราเหล่านักเดินทางชาวไทยจึงมุ่งหน้าสู่จุดหมายแห่งใหม่นี้อย่างไม่ลังเล
>
> (Anywhere พ.ค. น.๖๙)

จากตัวอย่างนี้ผู้เขียนกล่าวถึงสาเหตุของการเดินทางไปยังประเทศปากีสถานว่าเกิดจากการได้คำเชิญจากสายการบินไทยให้ไปตามรอยพระพุทธศาสนา รวมทั้งความมั่นใจในสายการบิน โดยผู้เขียนให้ข้อมูลเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านว่าประเทศปากีสถานมีเมืองที่เป็นมรดกโลกในเส้นทางสายไหม ได้แก่ ตักศิลา เซอร์คับ หรือตักติไบ เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง นอกจากนี้ยังประชาสัมพันธ์สายการบินอีกด้วย

ค) บทนำที่กล่าวเท้าความเรื่องราว

บทนำประเภทนี้ผู้เขียนจะกล่าวเท้าความเรื่องราวงานเขียนในฉบับก่อน โดยบอกเป้าหมายของการนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยว แล้วกล่าวถึงสถานที่ที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอในเรื่องนั้นๆ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> หลังจากที่เพื่อนเดินทางพาคุณผู้อ่านเที่ยวเมืองหิมะอย่าง แอสเพ็น (Aspan) ในมลรัฐโคโลราโด (Colorado) ของสหรัฐอเมริกาไปเมื่อฉบับต้นปีที่

ผ่านมาแล้ว พอถึงเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งเป็นเดือนแห่งความรักที่คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงสถานที่ดีๆ สักแห่งเพื่อการพักผ่อนทั้งกับครอบครัว เพื่อนฝูง และที่สำคัญที่สุดคือคนรัก เพื่อนเดินทางก็เลยอดไม่ได้ที่จะนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวติดอันดับความงามและโรแมนติกที่สุดแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา นั่นก็คือ เลค ทาโฮ (LakeTahoe) ทะเลสาบที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่คาบเกี่ยวถึงสองรัฐคือ เนวาดา (Nevada) และแคลิฟอร์เนีย (California) และยังอยู่ในแพ็คเกจ Dreamy USA ของสายการบินยูไนเต็ด (United Airline) อีกด้วย

(เพื่อนเดินทาง ก.พ. น.๔๖)

ตัวอย่างนี้ ผู้เขียนกล่าวเท้าความเรื่องราวงานเขียนในฉบับก่อน โดยกล่าวถึงเมืองแอสเพ็น (Aspan) ในมลรัฐโคโลราโด (Colorado) ของสหรัฐอเมริกาที่ได้นำเสนอไปแล้วในฉบับต้นปี แล้วบอกให้ผู้อ่านทราบว่าผู้เขียนจะนำเสนอเรื่อง ทะเลสาบ เลค ทาโฮ โดยให้ข้อมูลว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ติดอันดับความงามและโรแมนติกที่สุด เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวและเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

จากตัวอย่างของกลวิธีการเขียนบทนำในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ สังเกตได้ว่าการเขียนของผู้เขียนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป แต่ไม่ว่าผู้เขียนจะใช้กลวิธีการเขียนแบบใดมักจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ประกอบเข้าไปในส่วนบทนำด้วย เพื่อเป็นการสร้างจุดสนใจแก่ผู้อ่านและโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางมายังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

๓.๒.๒.๓ เนื้อหา

เนื้อหาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ได้แก่ การให้ข้อมูลข้อเท็จจริง เช่น สภาพภูมิประเทศ ประวัติความเป็นมา ตำนาน สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญหรือสถานที่น่าเที่ยว และการให้ภาพ อารมณ์ ความรู้สึกจากประสบการณ์การท่องเที่ยว รวมถึงความคิดเห็นต่างๆ ของผู้เขียนในลักษณะที่เป็นความเห็นทั่วๆ ไป การกล่าวชม หรือการเสนอแนะ เป็นต้น ซึ่งพบว่าเป็นการแสดงทัศนคติด้านบวกต่อสถานที่ท่องเที่ยว โดยสามารถแบ่งองค์ประกอบย่อยในส่วนเนื้อหาได้ ๒ องค์ประกอบ คือ การให้รายละเอียด และการแสดงความคิดเห็น โดยผู้เขียนมีจุดประสงค์เพื่อแนะนำและโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนนำเสนอ ดังนี้

๑. การให้รายละเอียด

การให้รายละเอียดในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ ซึ่งเป็นการให้รายละเอียดจากประสบการณ์ของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยว และรายละเอียดจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ดังนี้

ก) รายละเอียดจากประสบการณ์ของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยว

ผู้เขียนจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ตนเองพบเห็นและได้สัมผัสจากการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ เช่น ลักษณะของสถานที่ท่องเที่ยว เส้นทางและพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> ย้อนกลับเข้ามาที่เมืองแปรเมืองเล็กๆ ที่สงบเงียบริมฝั่งแม่น้ำอิระวดี เจดีย์เก่าแก่สวยงามประจำเมืองอีกองค์ที่เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวพม่า ตั้งเด่นสวยสง่าอยู่บนเนินเขาเล็กๆ กลางเมืองนี่คือเจดีย์ชเวซานดอว์ (Shwesandaw Pagoda) องค์เจดีย์จะมีรูปทรงคล้ายเจดีย์ชเวมอว์ดอว์แห่งเมืองหงสาวดี แต่มีขนาดและความสูงที่ย่อส่วนลงมา เจดีย์ชเวซานดอว์ได้รับการซ่อมแซมบูรณะมาหลายครั้งในยุคสมัยที่ปกครองโดยกษัตริย์มอญและพม่า โดยสังเกตได้จากยอดเจดีย์ที่มีทั้งศิลปะแบบมอญและพม่าทับซ้อนกันอยู่อย่างเห็นได้ชัด
>
> (เพื่อนเดินทาง พ.ย. น.๑๔๖)

ผู้เขียนบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของเจดีย์ชเวซานดอว์ว่ามีรูปร่างคล้ายเจดีย์ชเวมอว์ดอว์ของเมืองหงสาวดี และมียอดเจดีย์ที่มีศิลปะแบบมอญและพม่าซ้อนทับกันอยู่ ซึ่งการให้รายละเอียดดังกล่าวเป็นการให้รายละเอียดจากประสบการณ์ของผู้เขียนที่ได้จากการเดินทางท่องเที่ยว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

การเดินทางใช้เวลา ๓ ชั่วโมงจากเมืองเฉิงตูก็มาถึงเขตท่องเที่ยวภูเขาหิมะชีหลิง ระหว่างทางจะเห็นหิมะปกคลุมไปตลอดทาง จนมาถึงจุดนั่งกระเช้าขึ้นเขาที่บริเวณนี้จะเต็มไปด้วยแผงขาย ถุงมือ รองเท้ายำหิมะ หมวกไหมพรม ผ้าพันคอ สารพัดเครื่องกันหนาวในราคาที่ถูกมากๆ

จากนั้นก็นั่งกระเช้าตัวใหญ่ขึ้นสู่ช่วงกลางของเขาชีหลิงที่ระดับความสูง ๒,๔๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล บนยอดเขาช่วงนี้เป็นที่ราบกว้างใหญ่ซึ่งขณะนี้กลายเป็นทุ่งหิมะหนาวขาวโพลน

(เพื่อนเดินทาง พ.ค.น.๑๙๒)

ผู้เขียนให้รายละเอียดในการเดินทางจากเมืองเฉิงตูมายังภูเขาชีหลิงว่าใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ ๓ ชั่วโมง จากนั้นนั่งกระเช้าขึ้นสู่ช่วงกลางของเขาชีหลิง และระหว่างการเดินทางผู้เขียนบรรยายสิ่งที่ผู้เขียนพบเห็นเพื่อให้รายละเอียดแก่ผู้อ่าน

ข) รายละเอียดจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ

นอกจากการให้รายละเอียดจากประสบการณ์ของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยวแล้ว ผู้เขียนยังให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลความรู้ สิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสถานที่ท่องเที่ยว โดยการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลอื่นเพิ่มเติม ได้แก่ การให้รายละเอียดแก่ผู้อ่านโดยการยกข้อมูลจากบุคคล เช่น คำพูดของบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนร่วมในการเดินทางหรืออยู่ในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งร่วมกับผู้เขียน และข้อมูลที่เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ผมถาม อาหลี่- -มัคคุเทศก์ท้องถิ่นว่า เขาวัดอายุต้นไม้กันอย่างไร? ถึงระบุจำนวนปีได้ อาหลี่ ตอบว่าการวัดอายุต้นไม้โบราณเหล่านี้ นักพฤกษศาสตร์จะใช้ทั้งวิธีการสังเกตเปลือกลำต้น วัดเส้นรอบวง แล้วเจาะรูเล็กๆ เข้าไปดูความหนาแน่นภายในลำต้นจึงคำนวณจำนวนปีได้ค่อนข้างแม่นยำ

(Travel Guide ต.ค. น.๘๗)

จากตัวอย่างผู้เขียนให้รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการวัดอายุของต้นไม้ โดยสอบถามจากอาหลี่ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ซึ่งเป็นการให้รายละเอียดข้อมูลจากบุคคลท้องถิ่น

ตัวอย่าง

> สอดคล้องกับข้อมูลของอาจารย์พิสมัย จันทวิมล อดีตข้าราชการกระทรวงสาธารณสุข ที่เคยไปทำงานในภูฏานหลายปี และได้บันทึกเรื่องนี้ไว้ในบทความ วิถีภูฏานตอนหนึ่งว่า....
>
> "...ในอดีตเมื่อได้รับอิทธิพลจากทิเบต ชายอาจมีภรรยาหลายคน และหญิงสาวอาจมีสามีหลายคน โดยรับเอาพี่น้องของภรรยาหรือสามีเป็นคู่ครองเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นแรงงานในครอบครัว แต่ปัจจุบันนิยมคู่ครองหนึ่งเดียวแบบสากล เมื่อแต่งงานสามีมักไปอยู่บ้านภรรยาแต่ก็ไม่เสมอไป..."
>
> (Travel Guide ต.ค.น.๖๓)

ผู้เขียนกล่าวถึงธรรมเนียมการมีสามีหลายคนในเมืองภูฏาน ว่าเป็นธรรมเนียมที่มีอยู่จริงแต่อยู่ในสังคมชนบทที่ห่างไกล เนื่องจากภูมิประเทศที่มีภูเขาสูง ทำให้ผู้หญิงอาจมีสามีหลายคนไว้ช่วยกันทำงาน โดยผู้เขียนกล่าวให้รายละเอียดของข้อมูลนี้ว่าสอดคล้องกับข้อมูลของอาจารย์พิสมัย จันทวิมล ซึ่งเป็นการให้รายละเอียดข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ โดยผู้เขียนจะกล่าวไว้ในเอกสารอ้างส่วนท้ายเรื่อง

๒. การแสดงความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นจะทำให้ผู้อ่านทราบถึงความรู้สึกของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งต่างๆ ทั้งสถานที่หรือเหตุการณ์ที่ผู้เขียนพบเจอ ซึ่งจะปรากฏด้วยคำแสดงความรู้สึก เช่น ช่างเป็น รู้สึกว่า และคำแสดงทัศนะ เช่น น่าจะ คง ควร อาจ หรือคำแสดงการเปรียบเทียบ เช่น มากกว่า โดยผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นที่มีทั้งการแสดงความเห็นทั่วไป การกล่าวชม การเสนอแนะ และการตักเตือน เป็นต้น จากการศึกษาพบว่าการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนนั้นจะเป็นการแสดงความคิดเห็นทางด้านบวกต่อสถานที่ท่องเที่ยว หรือหากผู้เขียนแสดงความคิดเห็นในด้านลบต่อสถานที่ก็จะกล่าวแย้งโดยให้ข้อมูลทางบวกต่อสถานที่ท่องเที่ยวไว้ในตอนท้าย การแสดงความคิดเห็นทางด้านบวกก็เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง นอกจากนี้ยังมีการแนะนำผู้อ่านด้วยว่าควรจะเตรียมความพร้อมอย่างไรในการเดินทาง

มาท่องเที่ยว ทำให้งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีความน่าสนใจ และช่วยเสริมแต่งเนื้อเรื่องให้มีสีสันบรรยากาศน่าอ่าน ไม่แห้งแล้งหรือจืดชืดจนเกินไป ดังนี้

ก) ความคิดเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว

การแสดงความคิดเห็นในลักษณะนี้ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ วิธีการเดินทางท่องเที่ยว เส้นทางการเดินทางท่องเที่ยว หรือเสนอแนะสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> ผมกำหนดโปรแกรมอุ่นเครื่องเอาไว้ โดยเริ่มต้นจาก อเล็กซานดร้า (Alexandra) ไปถึง ทางเดินเท้ามหาวิทยาลัยไคลด์ (Clyde University Walkway) ระยะทาง ๑๒ กิโลเมตรนี้จะผ่านสะพานและเมืองที่เคยเป็นเหมืองทองในอดีตถึง ๒เมือง ซึ่งเป็นตำนานการตั้งรกรากของชาวยุโรป เป็น ๑๒ กิโลเมตร ที่อาจดูง่ายๆ แต่ก็ตื่นเต้นและสนุกเหลือเชื่อครับ...เพราะสีเหลือง แดง เขียว หลากสีสันของฤดูใบไม้ร่วง อีกทั้งถนนเส้นโอบแม่น้ำสายใหญ่ คลอธ่า (Clutha) เอาไว้นั้น ก็ถูกปกคลุมด้วยใบไม้ยักษ์ที่หล่นร่วงเกลื่อนพื้น สีตัดกันไล่เฉดสวยงามน่าตะลึงใจ ดูเหมือนว่าจะเป็นเส้นทางที่สวยที่สุดแห่งหนึ่งที่ผมเคยเห็นมาเลยทีเดียว
>
> (Travel Guide มี.ค. น.๓๘)

ผู้เขียนกล่าวถึงเส้นทางการขี่จักรยานระหว่าง อเล็กซานดร้า ไปถึงมหาวิทยาลัยไคลด์ โดยกล่าวแสดงความรู้สึกถึงเส้นทางการเดินทางเส้นนี้ว่ามีความสนุกและตื่นเต้น เนื่องจากสีสันของฤดูใบไม้ร่วงที่มีสีสันจากต้นไม้ใบไม้สีต่างๆ และแสดงความคิดเห็นว่าเป็นเส้นทางที่สวยที่สุดแห่งหนึ่งที่ผู้เขียนเคยเจอมา

ตัวอย่าง

> อย่างไรก็ตาม สำหรับนักปั่นแล้ว สภาพอากาศอาจเป็นปัญหาใหญ่ได้ เพราะหน้าร้อนที่อุณหภูมิอาจสูงกว่า ๓๐ องศาเซลเซียส หรือหน้าหนาวที่

หนาวจัดจนอุณหภูมิอาจลดต่ำถึง -๑๐ องศาเซลเซียส ซึ่งหน้าร้อนจะทำให้คุณมีเวลาชื่นชมธรรมชาติ และสนุกกับการปั่นได้ยาวนานกว่าฤดูใบไม้ร่วงก็จะได้เพลิดเพลินกับสีสันสดใสของใบไม้ผลัดใบและเปลี่ยนสี ส่วนฤดูใบไม้ผลิที่แน่นอนว่าดอกไม้จะพากันแบ่งบาน และถ้าถามว่าช่วงไหนที่ควรหลีกเลี่ยงที่สุด ? ผมว่าน่าจะเป็นช่วงกลางฤดูหนาว เพราะหิมะอาจตกหนัก หรือไม่อากาศก็หนาวจนเกินรับไหว...

(Travel Guide มี.ค. น.๔๔)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวด้วยการขี่จักรยานท่องเที่ยวทางรถไฟสายเซ็นทรัล โอทาโก้ว่าฤดูที่ควรหลีกเลี่ยงคือช่วงกลางฤดูหนาวเพราะเป็นช่วงที่หิมะอาจตกหนักและอากาศอาจหนาวจนเกินรับไหว

ข) ความคิดเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

การแสดงความคิดเห็นในลักษณะนี้ผู้เขียนจะแสดงทัศนะที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

จุดแรกที่แวะชมคือเมืองมาดาบา (Madaba) ซึ่งมีชื่อเรื่องโมเสก (หินสีตัดชิ้นเล็กๆ แล้วนำมาเรียงต่อกันเป็นภาพ) ในโบสถ์เก่าและโบราณสถานต่างๆ ล้วนมีพื้นโมเสกเป็นภาพสวยงาม ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงสภาพเอาไว้ได้ดีชิ้นที่สำคัญที่สุดอยู่ในโบสถ์เซนต์จอร์จ เป็นโมเสกรูปแผนที่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ตามพระคัมภีร์ไบเบิลตั้งแต่เลบานอนไปจนถึงอียิปต์สร้างมาตั้งแต่ปี ค.ศ.๕๖๐ โดยใช้แผ่นหินเล็กๆ ประกอบกันกว่าสองล้านชิ้น น่าเสียดายว่าชำรุดไปกว่าครึ่งแต่ก็ยังน่าทึ่งมากทีเดียว

(เที่ยวรอบโลก ก.พ.น.๕๕)

จากตัวอย่างผู้เขียนกล่าวถึงพื้นโมเสกในโบสถ์เซนต์จอร์จโดยแสดงความรู้สึกเสียดายที่ชำรุดไปแล้วกว่าครึ่ง แต่ผู้เขียนแสดงความรู้สึกเพิ่มเติมด้านบวกว่าแม้ชำรุดไปแล้วแต่ยังมีความน่าอัศจรรย์น่าแปลกใจอยู่

ตัวอย่าง

ในส่วนของเขตเมืองเก่า (Old Town) เป็นตลาดนัดขึ้นชื่อวันจันทร์จะมีการเปิดตลาดนัดของเก่า ถ้าเป็นวันอังคารถึงอาทิตย์จะจัดเป็นตลาดนัดดอกไม้ มีพรรณไม้เมืองหนาวสีสวยจัด แต่ดูๆ ไปปากคลองตลาดบ้านเราน่าจะดีกว่า ของเขาดอกไม้สวยก็จริงแต่มีเพียงจำนวนน้อย แต่สิ่งที่นักเดินตลาดชอบใจมากที่สุด ก็คงไม่พ้นการเสาะหาของอร่อยบรรดาเครื่องปรุงต่างๆ ดูน่าจับจ่ายทั้งนั้น มีทั้งกระเทียม เครื่องเทศ ผัก ผลไม้ อุดมสมบูรณ์ดีแท้ ทั้งขนมปังฝรั่งเศสหลากหลายชนิดและขาดไม่ได้กับพิซซ่าที่มีให้เลือกมากกว่า ๑๐ หน้า ละลานตาจนเลือกสั่งไม่ถูก

(Anywhere ม.ค. น.๙๐)

ในตัวอย่างนี้ผู้เขียนกล่าวแสดงความคิดเห็นด้านลบเกี่ยวกับตลาดนัดของเก่าที่เปิดเป็นตลาดขายดอกไม้ว่าตลาดขายดอกไม้ที่ปากคลองตลาดในเมืองไทยน่าจะดีกว่า เพราะแม้ว่าดอกไม้ที่มีขายในตลาดเก่าจะสวยแต่ก็มีขายเพียงจำนวนน้อย แต่มาแสดงความคิดเห็นด้านบวกต่อตลาดนัดของเก่าที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวนั้นว่าสิ่งที่นักท่องเที่ยวชอบมากที่สุดในตลาดนัดแห่งนี้คือ มีอาหารอร่อยและเครื่องปรุง ผัก ผลไม้ต่างๆ มากมาย รวมถึงขนมปังฝรั่งเศสและพิซซ่ามากกว่า ๑๐ หน้า จนทำให้ผู้เขียนเลือกสั่งไม่ถูก

การให้รายละเอียดและการแสดงความคิดเห็นในส่วนเนื้อหา มีส่วนช่วยโน้มน้าวใจผู้อ่านได้มาก เพราะข้อมูลที่ได้ประกอบกับคำแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนจะช่วยในการตัดสินใจเพื่อเดินทางท่องเที่ยวของผู้อ่าน

๓.๒.๒.๔ บทสรุป

บทสรุป เป็นส่วนสุดท้ายหลังจากที่ผู้เขียนได้เสนอเรื่องราวต่างๆ ในส่วนเนื้อหาจนครบถ้วน ส่วนสรุปจะทำหน้าที่บอกให้ทราบว่าเรื่องได้ดำเนินมาถึงในช่วงท้าย หรืองานเขียนท่องเที่ยวนั้นกำลังจะจบลง โดยตัดสินจากการใช้รูปภาษาที่แสดงการสิ้นสุดของการเดินทาง ผู้เขียนจะนำเรื่องราวของการเดินทางหรือสถานที่ที่เป็นจุดสนใจหรือที่เป็นใจความสำคัญมากล่าว รวมถึงบอกความรู้สึก ความประทับใจของผู้เขียนที่มีต่อการเดินทาง เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางมาเที่ยวตามสถานที่ผู้เขียนนำเสนอ ได้แก่ บทสรุปที่กล่าวถึงความรู้สึกและความประทับใจของ

ผู้เขียน บทสรุปที่กล่าวเชิญชวนผู้อ่านให้เดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง บทสรุปที่กล่าวให้ข้อมูลเชิงโฆษณาประชาสัมพันธ์ผู้อ่าน และบทสรุปที่ให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวต่อไปในฉบับหน้า

ก) บทสรุปที่กล่าวถึงความรู้สึก ความประทับใจของผู้เขียน

บทสรุปนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงความรู้สึก ความประทับใจที่ได้จากการเดินทางท่องเที่ยวของผู้เขียน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> น่าเสียดายที่คราวนี้ช่างภาพนักวินด์เซิร์ฟของฉันไม่มีโอกาสลงโต้ลม เพราะเรามีจุดหมายต่อไปอีกหลายแห่งในโมร็อกโก แต่เราสัญญากันแล้วว่าจะกลับมาเอสซาวีร่าอีกแน่นอน เพราะเมืองตากอากาศเล็กๆ แห่งนี้ช่างมีเสน่ห์น่ารักถูกใจอย่างที่ทำให้อยากกลับมาไม่รู้เบื่อ และคราวหน้าเราจะมาแบบพักผ่อนจริงๆ แบบนั่งๆ นอน ๆ และเล่นวินด์เซิร์ฟอย่างเดียว เวลาใครมาถามก็จะได้ตอบว่า จะไปนอนริมทะเลเล่นวินด์เซิร์ฟในบรรยายกาศเมดิเตอร์เรเนียน มองดูป้อมเมืองแบบโปรตุกีส กินอาหารโมร็อคคัน พูดภาษาฝรั่งเศสกับคนมุสลิม ที่...แอฟริกา
>
> (Anywhere มิ.ย. น.๑๐๙)

จากตัวอย่างผู้เขียนกล่าวถึงความรู้สึกที่ได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยวในเมืองเอสซาวีร่า แอฟริกา ซึ่งเป็นเมืองตากอากาศที่มีเสน่ห์และถูกใจผู้เขียน ทำให้ต้องการเดินทางกลับไปท่องเที่ยวในเมืองเอสซาวีร่าอีกไม่รู้เบื่อ

ตัวอย่าง

> ในคืนสุดท้ายนี้พวกเราสองคนพักผ่อนกันอย่างสบายบนที่นอนนุ่มๆ ในเมืองป้อมปราการกากัสซอนน์ และได้มีเวลาย้อนกลับไปคิดถึงหลายวันที่ฉุกละหุกและวุ่นวายสุดๆ ก่อนการเดินทาง เราพบว่าทุกเมืองในฝรั่งเศสที่ผ่านมาล้วนสวยงามน่าชมจริงๆ แบบนี้ต่อให้ต้องวิ่งวุ่นสะสางงานที่กองเป็นภูเขา

แล้วได้มาเจออะไรที่ดีๆ อย่างนี้ หากมีรายการเที่ยวเมื่อไหร่ขอให้บอก เราพร้อมเดินทางเสมอค่ะ

(เพื่อนเดินทาง เม.ย. น.๑๗๘)

จากตัวอย่างผู้เขียนกล่าวถึงความรู้สึกว่าต้องการจะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวยังฝรั่งเศสอีกเพราะความสวยงามน่าชมของเมืองในฝรั่งเศส ต่อให้ต้องสะสางงานยุ่งมากมายแค่ไหนหากมีรายการเที่ยวในฝรั่งเศสผู้เขียนก็พร้อมเดินทางเสมอ

ข) บทสรุปที่กล่าวเชิญชวนผู้อ่านให้เดินทางไปท่องเที่ยวตามสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

บทสรุปประเภทนี้ผู้เขียนจะกล่าวเชิญชวนให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

แม้ในโลกแห่งความจริง ชาวเกาหลีในอดีตจะขึ้นชื่อในเรื่องความเจ้าอารมณ์ แต่ไม่ว่าจะด้วยอิทธิพลของหนัง หรือบรรยากาศที่สวยงามของฤดูกาลและสถานที่ สิ่งที่เห็นได้วันนี้คือหนุ่มสาวเกาหลีรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการแสดงออกซึ่งความรักและการใส่ใจต่อกัน ทุกครั้งที่ได้ชมหนังรักฉบับชาวโสม สิ่งที่ได้รับคือความรู้สึกอิ่มเอมที่ยังคงกรุ่นอยู่ในใจ ตราบใดที่สื่อยังมีอิทธิพลต่อจิตใจ กลยุทธ์ของเกาหลีใต้ในการส่งหนังรักมาเจรจาจึงได้ผลทุกครั้ง และหากคุณรู้ว่ากำลังถูกคลื่นลูกนี้เย้ายวนสู่ความชวนฝัน ก็คงไม่มีอะไรจะดีไปกว่าการปล่อยจิตใจเดินตามทางสายนี้ดูสักครั้ง

(Anywhere ส.ค. น.๖๕)

ผู้เขียนกล่าวเชิญชวนให้เดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง โดยเชิญชวนให้ผู้อ่านปล่อยใจเดินทางมาเที่ยวไม่ว่าจะจากอิทธิพลของหนัง หรือบรรยากาศที่สวยงามของฤดูกาลและสถานที่ของประเทศเกาหลี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

สีครามจัดของน้ำทะเลไล่เฉดมาสู่สีฟ้าเป็นประกายคริสตัล กวักมือเชื้อเชิญให้ลงไปแหวกว่าย หาดทรายขาวที่ยาวเหยียดสะท้อนแดดบ่าย ยังคงเป็นจุดหมายที่ทำให้ผู้มาเยือนตื่นเต้น เม็ดทรายที่นุ่มละเอียดใต้ฝ่าเท้าก็ทำให้ความสุขง่ายๆ จากการนอนอาบแดด เล่นวอลเลย์บอลชายหาด หรือแม้แต่นั่งดื่มเบียร์ฟิลิปปินส์ San Migule ที่เย็นชื่นใจเป็นประสบการณ์ที่พิเศษขึ้นมากกว่าครั้งใด แล้วคุณจะไม่อยากให้ประสบการณ์ของการได้เห็นชายหาดที่ขาวที่สุดของบอราไคเป็นครั้งแรก เกิดขึ้นกับคุณบ้างหรือ

(Anywhere ส.ค. น.๕๓)

จากตัวอย่างนี้ผู้เขียนกล่าวเชิญชวนผู้อ่านให้เดินทางมายังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง โดยกล่าวสรุปความสวยงามของสถานที่ และกล่าวว่าเป็นประสบการณ์ที่พิเศษมากกว่าครั้งใด และใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบเพื่อเชื้อเชิญว่าไม่อยากให้ประสบการณ์พิเศษเช่นนี้เกิดขึ้นกับผู้อ่านบ้างหรือเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหาคำตอบและเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ค) บทสรุปที่กล่าวให้ข้อมูลเชิงประชาสัมพันธ์ผู้อ่าน

ผู้เขียนจะกล่าวให้ข้อมูลเชิงประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับยานพาหนะหรือเส้นทางการเดินทาง เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มเติมแก่ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนั้นๆ เป็นการเดินทางที่สะดวกสบาย เพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

การเดินทางไปอิสลามาบัดและเมืองใกล้เคียงนี้เหมาะแก่คนที่สนใจเรื่องราวของประวัติศาสตร์และศาสนาเป็นอย่างยิ่ง ที่สำคัญอยากแนะนำให้เดินทางมากับทัวร์เอื้องหลวงของการบินไทยที่เปิดเส้นทางบินมาที่แห่งนี้ เพราะจะได้รับการบริการที่ดีเยี่ยมและไม่ต้องจัดแผนการเดินทางและติดต่อเอกสารหรือการเช่ารถให้วุ่นวาย แล้วทริปของคุณจะราบรื่นและได้รับการดูแลอย่างสบายใจ ในความทรงจำของปากีสถานของฉันในครั้งนี้ ถึงแม้ว่าเราจะเดินทางไปไม่ถึงเส้นทางสายไหมทางตอนเหนือ แต่ก็ได้ย่ำเท้าในถิ่นกำเนิด

พระพุทธศาสนาอีกแห่งหนึ่งในประเทศเล็กๆ นี้มีแหล่งมรดกโลกมากถึง ๖ แห่ง รอคอยให้เราไปสำรวจ ทริปหน้าถ้ามีคนชวนไปย่ำรอยบุญในอิสลามาบัด อย่ารอช้าเพราะอย่างไรคุณก็ได้รับทั้งประสบการณ์ใหม่ และความอิ่มใจที่ได้เท่ากัน ไม่ว่านั่งส่วนไหนของเครื่องบิน

(Anywhere พ.ค. น.๗๓)

ผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางไปเมืองอิสลามาบัดและเมืองใกล้เคียงโดยแนะนำทัวร์เอื้องหลวงของการบินไทยที่จะเดินทางอย่างราบรื่นและการบริการดูแลอย่างทั่วถึงไม่ว่าจะนั่งตรงส่วนไหนของเครื่องบินเพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าการเดินทางมาเที่ยวนั้นมีวิธีการเดินทางที่สะดวกสบายเพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

ฉันขอเล่าเรื่องเรือฟรีดอมออฟเดอะซีส์สั้นๆ ไว้เพียงแค่นี้ โดยขอนำภาพสวยๆ ภายในเรือมาให้ชมกันแทนการบรรยาย หากท่านใดที่อยากไปสัมผัสประสบการณ์บนเรือสำราญลำใหญ่ที่สุดในโลกลำนี้บ้าง ก็คงต้องตามไปที่ไมอามี่ อเมริกา เพราะเรือฟรีดอมฯ ได้เดินทางต่อไปประจำการบนเส้นทางร่องทะเลแคริบเบียนตะวันตก ๗ คืน (ไมอามี่ คอซูเมล จอร์จทาวน์ แกรนด์เคย์แมน จาเมกา ลาบาดี ไฮติ ไมอามี่) ในตลอดเวลาที่เหลือของปีนี้แล้ว

(เที่ยวรอบโลก มิ.ย. น.๑๑๑)

ผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทางเดินเรือฟรีดอมออฟเดอะซีส์ว่าหากผู้อ่านต้องการร่วมเดินทางไปกับเรือต้องไปที่ไมอามี่ เนื่องจากเรือฟรีดอมออฟเดอะซีส์ได้เดินทางต่อไปประจำการบนเส้นทางร่องทะเลแคริบเบียนตะวันตก ๗ คืนในตลอดเวลาที่เหลือของปีนี้ ผู้เขียนให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับเส้นทางการเดินเรือ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ง) บทสรุปที่กล่าวให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวต่อหรือให้ติดตามเรื่องราวต่อในฉบับหน้า

บทสรุปประเภทนี้ผู้เขียนจะให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวของผู้เขียนต่อในฉบับหน้า โดยบอกเรื่องราวที่จะกล่าวถึงในฉบับหน้าให้ผู้อ่านติดตาม โดยงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่มีบทสรุปให้

ผู้อ่านติดตามต่อฉบับหน้านั้น เป็นงานเขียนที่นำเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง ผู้เขียนจัดแบ่งเนื้อหาออกมาเป็นตอนๆ เพื่อนำเสนอแก่ผู้อ่าน การกล่าวสรุปให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวต่อในฉบับหน้า เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าในเมืองหรือประเทศเหล่านั้นยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> การเดินทางท่องแดนไอยคุปต์ของเราไม่จบค่ะ เพราะฉบับหน้าเราจะพาคุณไปเยือนเมืองหลวงเก่าแก่ที่สุดบนแผ่นดินอียิปต์ ไปดูต้นกำเนิดปิระมิดยุคแรก และชมความยิ่งใหญ่ของมหาปิระมิด ๑ ใน ๗ สิ่งมหัศจรรย์ของโลกแล้วพบกันค่ะ
>
> (เพื่อนเดินทาง ม.ค. น.๑๘๑)

จากตัวอย่างผู้เขียนกล่าวให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวต่อในฉบับหน้า โดยให้ข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนจะนำเสนอในฉบับหน้า เพื่อให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวต่อ และเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> เรียกว่าทั้งเดิน ทั้งชิม ทั้งช็อปฯ จนกระเป๋าสตางค์เบาไปเยอะ ฝากไว้ก่อนเถอะ...เซ็นได แล้วจะมาเก็บตกเรื่องท่องเที่ยวทีหลัง
>
> ฉบับหน้าเราจะพาคุณผู้อ่านเที่ยวต่ออีก ๓ จังหวัดที่เหลือทางตอนเหนือสุดของเกาะฮอนชูไปสัมผัสกับตัวปีศาจที่หลุดมาจากตำนานเก่าแก่ที่เล่าขานกันมาหรือจะเป็นขบวนแห่ในเทศกาลต่างๆ ที่ตื่นตาตื่นใจและความสวยงามของดอกซากุระก็ยังมีให้ดูอย่างเต็มอิ่มแล้วพบกันนะคะ
>
> (เพื่อนเดินทาง ก.ค. น.๑๙๓)

จากตัวอย่างผู้เขียนส่งท้ายผู้อ่านโดยให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวการท่องเที่ยวที่เหลืออีก ๓ จังหวัดที่เหลือทางตอนเหนือของเกาะฮอนชู เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าในฉบับหน้ายังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านติดตามและเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

บทสรุปในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย จะจบโดยการกล่าวถึงสถานที่ที่เป็นจุดสิ้นสุดของการเดินทาง โดยสรุปเรื่องราวทั้งหมด หรือกล่าวถึงความรู้สึก ความประทับใจของผู้เขียน เชิญชวนให้ผู้อ่านเดินทางมายังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึงและให้ข้อมูลเชิงประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนนำเสนอในเรื่อง นอกจากนี้ยังเป็นการนัดแนะให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวสถานที่ท่องเที่ยวต่อในฉบับหน้า โดยเป็นการเน้นย้ำความรู้สึกและเร้าอารมณ์ให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้ขียนกล่าวถึง เพื่อเป็นการแสดงให้ผู้อ่านทราบว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเรื่องนั้นๆ กำลังจบลงแล้ว

๓.๒.๒.๕ ข้อความล้อมกรอบ

ข้อความล้อมกรอบ คือข้อความที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้อ่าน ซึ่งปรากฏแยกออกจากส่วนเนื้อหาของเรื่อง โดยผู้อ่านสามารถเห็นได้อย่างชัดเจน ข้อความล้อมกรอบที่ปรากฏในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ปรากฏได้เป็น ๒ ลักษณะคือ ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และข้อมูลคู่มือการเดินทางของนักท่องเที่ยว

ก) ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว เป็นข้อมูลเฉพาะของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงไว้ในเนื้อหาของเรื่อง หรืออาจกล่าวไว้เพียงเล็กน้อย เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยน เวลาเปิดทำการของสถานที่ท่องเที่ยว ผู้เขียนจึงนำมาให้รายละเอียดแก่ผู้อ่านในส่วนของข้อความล้อมกรอบ ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

Facts&Figures

ชื่อประเทศ	The Hashemite Kingdom of Jordan
พื้นที่	๙๗,๗๔๐ ตารางกิโลเมตร
ประชากร	๕,๗๕๙,๗๓๒ คน (ปี ๒๕๔๘)
เมืองหลวง	อัมมาน
ภาษา	อารบิก อังกฤษ
ศาสนา	มุสลิมนิกายซุนนี่ (๙๐%) คริสต์ และชิอะห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย มีกษัตริย์เป็นประมุข องค์ปัจจุบันคือกษัตริย์อับดุลลาห์ที่ ๒
เงินตรา	จอร์แดนดีนาร์ หนึ่งดีนาร์มีค่าเท่ากับ ๕๕.๓๐ บาท (มกราคม ๒๕๔๙)
เวลาทำการ	๐๙.๐๐-๑๓.๐๐ และ ๑๕.๐๐-๑๙.๐๐ น.
วันหยุดราชการ	วันศุกร์และวันเสาร์
	ช่วงเวลาที่ควรไปเยือน มีนาคม-พฤษภาคม และกันยายน-พฤศจิกายน
	(เที่ยวรอบโลก ก.พ. น.๕๗)

ผู้เขียนให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับประเทศจอร์แดน โดยกล่าวถึงชื่อที่เป็นทางการของประเทศจอร์แดน พื้นที่ จำนวนประชากร เมืองหลวง ภาษา ศาสนาและการปกครอง รวมถึงอัตราแลกเปลี่ยน เวลาและวันหยุดราชการ นอกจากนี้ยังให้ข้อมูลแนะนำช่วงเวลาที่ควรเดินทางไปท่องเที่ยว การให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลรอบด้านประกอบการตัดสินใจเดินทางมายังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

<u>ตัวอย่าง</u>

Tips

ในเมืองแถบโทโฮกุ มีช่วงเวลาที่น่าไปเยือนตามฤดูกาลดังนี้ ชมดอกซากุระในฤดูใบไม้ผลิ ราวกลางเดือนเมษายน อากาศเย็นสบายราว ๑๒-๒๐ องศา อีกหนึ่งเทศกาลที่น่าไปชมคือ มัตสึชิม่าฮานาบิไทไค เทศกาลประชันดอกไม้ไฟในฤดูร้อน จัดขึ้นวันที่ ๑๕ สิงหาคม ของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่พอดีกับวัดโกะไดโดะ เปิดให้เข้าชมวันที่ ๑๘-๒๐ สิงหาคม ๒๐๐๖ หลังจากที่ปิดมานานกว่า ๓๓ ปี ฤดูใบไม้ร่วงเป็นอีกหนึ่งฤดูเหมาะกับการชมธรรมชาติของใบไม้เปลี่ยนสีในปลายเดือนตุลาคม ฤดูหนาวมีเทศกาลหอยนางรมแห่งมัตสึชิม่า จัดตรงกับวันเสาร์และอาทิตย์แรกในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

(Anywhere พ.ค. น.๔๙)

ผู้เขียนให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเดินทางไปท่องเที่ยวในเมืองแถบโทโฮกุ โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับช่วงเวลาและเทศกาลที่ควรเดินทางไปท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ข) ข้อมูลคู่มือการเดินทางของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลคู่มือการเดินทางของนักท่องเที่ยว เป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการเดินทางท่องเที่ยวของผู้เดินทาง ได้แก่ ที่พักอาศัยของผู้เดินทาง ข้อมูลด้านอาหาร พาหนะและเส้นทางการเดินทาง ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงไว้ในเนื้อหาของเรื่อง หรืออาจกล่าวไว้เพียงเล็กน้อย จึงนำมากล่าวให้รายละเอียดแก่ผู้อ่านในส่วนของข้อความล้อมกรอบ ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

การเดินทางสู่กรุงโซล

สายการบินอาเซียน่า มีเที่ยวบินตรงสู่กรุงโซลทุกวัน โดยออกจากกรุงเทพฯ เวลา ๒๒.๔๐ น.ถึงกรุงโซลเวลา ๐๕.๕๐น.ของวันรุ่งขึ้นจากกรุงโซลสามารถต่อเครื่องไปยังเมืองต่างๆ ได้อย่างสะดวก สอบถามรายละเอียดเพิ่มได้ที่ชั้น ๑๘ เพลินจิตเซ็นเตอร์ ถ.สุขุมวิท ๒ เขตคลองเตย กทม. ๑๐๑๑๐ โทร.๐-๒๒๖๓-๘๓๓๓ www.asiana-gsa.com

(เที่ยวรอบโลก พ.ค. น.๙๕)

ผู้เขียนกล่าวถึงพาหนะที่ใช้ในการเดินทางสู่กรุงโซล โดยแนะนำประชาสัมพันธ์สายการบินเอเชียน่า และให้รายละเอียดเกี่ยวกับวันเวลาการเดินทางพร้อมทั้งรายละเอียดเพื่อใช้ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมซึ่งเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจเพื่อใช้ในการตัดสินใจเดินทางมายังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

<u>ตัวอย่าง</u>

นอกจากเรือฟรีดอมออฟเดอะซีส์ รอยัลแคริบเบียน อินเตอร์เนชั่นแนล ยังมีเรือสำราญอีก ๒๐ ลำให้บริการยังจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจอีกหลากหลายมุมโลก ทั้งยุโรป ฮาวาย อลาสกา เบอร์มิวดา แคริบเบียน ฯลฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ตัวแทนของรอยัลแคริบเบียน อินเตอร์เนชั่นแนลในประเทศไทย ชั้น ๑๕ ตึก SSP เลขที่ ๘๘ ถนนสีลม กทม. โทร.๐-๒๖๓๔-๑๘๐๖-๗หรือที่เว็บไซต์ www.freedomoftheseas.com, www.royalcaribbean.com

(เที่ยวรอบโลก มิ.ย. น.๑๐๙)

ผู้เขียนให้ข้อมูลเพื่อประชาสัมพันธ์การเดินทางท่องเที่ยวเรือสำราญ โดยให้ข้อมูลติดต่อรายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อความล้อมกรอบที่ปรากฏในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พบว่าเป็นการให้ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและข้อมูลคู่มือการเดินทางของนักท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนกล่าวถึง เป็นการให้รายละเอียดข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้อ่าน นอกจากนี้ยังมีลักษณะเป็นการให้ข้อมูลเชิงประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้อ่านใช้บริการของสายการบิน โรงแรม หรือร้านอาหารที่ผู้เขียนกล่าวถึง ผู้เขียนจะแยกออกมาอย่างชัดเจนจากเนื้อหาในเรื่อง เพื่อให้การประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพและสื่อความหมายได้ชัดเจน จึงนับได้ว่าข้อความล้อมกรอบเป็นการโน้มน้าวใจผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เพราะมีข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงรวมถึงการให้หมายเลขโทรศัพท์ หากต้องการติดต่อเพิ่มเติมจะช่วยในการตัดสินใจเดินทางได้ดีขึ้น เพราะหลังจากการอ่านเรื่องราวจบลงแต่ไม่รู้ว่าจะติดต่อใคร อย่างไร ก็อาจจะไม่โน้มน้าวใจเท่ากับการบอกรายละเอียดการติดต่อเหล่านี้

นอกจากนี้ในส่วนท้ายสุดของเรื่อง ซึ่งเป็นพื้นที่ของผู้เขียน ผู้เขียนจะใช้พื้นที่นี้เขียนคำขอบคุณและประชาสัมพันธ์ถึงชื่อ สถานที่ ที่อยู่ เวลาทำการ และเบอร์โทรศัพท์ของผู้สนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนั้นๆ โดยการใช้สีและขนาดของตัวอักษรที่พิเศษ แตกต่างจากตัวอักษรในส่วนอื่นๆ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

Special Thanks

Macau Government Tourist Office ชั้น ๘ อาคารมณียา เซ็นเตอร์ ๕๑๘/๕ ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

โทร. ๐-๒๒๕๕-๕๙๘๙ แฟกซ์ ๐-๒๖๕๒-๐๕๐๙

www.macautourism.gov.mo

Air Macau โทร. ๐-๒๖๑๔-๓๐๐๐ แฟกซ์ ๐-๒๖๗๖-๖๑๓๒

(เที่ยวรอบโลก เม.ย. น.๕๑)

ตัวอย่าง

คุณผู้อ่านท่านใดสนใจเส้นทางท่องเที่ยวสายนี้ รีบติดต่อไปที่บริษัท อารมณ์ดี ทัวร์ จำกัด โดยด่วน เพราะช่วงนี้กำลังจัดแพ็คเกจ ราคาพิเศษ ๔ วัน ๓ คืน เริ่มตั้งแค่เพียง ๑๓,๕๙๐ บาท ถึงสิ้นเดือนสิงหาคมนี้เท่านั้น โทร. ๐๒-๗๓๖-๓๘๖๖-๙, ๐๒-๓๗๔-๒๐๒๐

(เพื่อนเดินทาง เม.ย. น.๑๗๘)

จากการศึกษารูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พบว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๒ ส่วน ได้แก่ ภาพและเนื้อความ ภาพเป็นภาพถ่ายสีที่มีความสวยงามภาพแสดงเนื้อหาเรื่องราวได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ดึงดูดความสนใจผู้อ่านสู่เนื้อหาใกล้เคียง และเสริมความเข้าใจให้สาระสมบูรณ์ นอกจากนี้ภาพที่สวยงามหรือภาพที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้อ่านไม่มีโอกาสได้สัมผัสโดยตรงทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ ได้รับความรู้และความประทับใจแล้ว ยังกระตุ้นให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้นๆ อีกด้วย ส่วนเนื้อความเป็นส่วนสำคัญที่ใช้ในการบอกเล่าเรื่องราวให้ข้อมูลข้อเท็จจริง อารมณ์ ความรู้สึก รวมทั้งประสบการณ์ ความคิดเห็นต่างๆ ของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยวสู่ผู้อ่าน การใช้เนื้อความในการเล่าเรื่องเป็นการให้ภาพอีกประการหนึ่ง คือภาพที่ผู้อ่านเห็นจากการจินตนาการตามคำบอกเล่าของผู้เขียน ในส่วนเนื้อความของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๒ องค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อเรื่อง และเนื้อเรื่อง ในส่วนเนื้อเรื่องสามารถแบ่งได้ออกเป็น ๕ องค์ประกอบย่อยได้แก่ หัวเรื่อง บทนำ เนื้อหา บทสรุป และข้อความล้อมกรอบ ในส่วนชื่อเรื่องการที่ผู้เขียนตั้งชื่อโดยใช้สมญาของสถานที่ท่องเที่ยวจะทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจใคร่รู้ว่าหมายความว่าอย่างไร และการที่ผู้เขียนไม่ได้ให้ชื่อเมืองไว้ชัดเจนจะเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่ชวนติดตาม ส่วนเนื้อเรื่องจะมีลักษณะเด่นที่การให้ข้อมูลการท่องเที่ยวทั้งภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ฯลฯ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ค้นคว้ามาอย่างดี ส่วนบทสรุปและข้อความ

ล้อมกรอบจะมีส่วนช่วยโน้มน้าวได้ เพราะเมื่อผู้อ่านอ่านเรื่องราวไปจนเกือบสุดท้าย ก็จะพบความประทับใจของผู้เขียนรวมทั้งมีรายละเอียด ถ้าหากผู้อ่านสนใจก็จะติดตามไปท่องเที่ยวได้

อย่างไรก็ดี การพิจารณาเพียงรูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเพียงอย่างเดียวยังไม่สามารถบอกได้ว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศนั้นโน้มน้าวใจผู้อ่านให้เดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนนำเสนอได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจึงต้องพิจารณาในส่วนของกลวิธีการใช้ภาษาที่ปรากฏในรูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศไปด้วย ในบทต่อไปผู้วิจัยจะได้ศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนนำเสนอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๔

กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย

จากการศึกษารูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พบว่าลักษณะสำคัญของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศจะประกอบด้วยภาพและเนื้อความ ซึ่งปรากฏเป็นลักษณะสำคัญของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ในบทนี้ผู้วิจัยจะศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย เป็นงานเขียนร้อยแก้วที่เล่าเรื่องราวประสบการณ์จากการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของผู้เขียน โดยมุ่งเสนอข้อมูลรายละเอียดและความน่าสนใจของสถานที่ ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความเพลิดเพลินเกี่ยวกับการเดินทางและสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ โดยจะเสนอเนื้อหาสาระให้ชวนติดตามด้วยการใช้ภาษาที่สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ผู้เขียนพบเห็นให้ผู้อ่านที่ไม่ได้ร่วมเดินทางไปกับผู้เขียนได้เห็นภาพตามไปกับผู้เขียน เข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้องชัดเจน ผู้วิจัยจึงศึกษาลักษณะทางภาษาที่ช่วยสร้างภาพและสื่อความหมายได้ชัดเจน และมีการเลือกใช้ภาษาในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อมุ่งให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และความรู้สึกที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้เกิดความต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงกลวิธีการใช้ภาษาของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยทั้งหมด ๗ กลวิธี ได้แก่

๑. การบรรยาย

๒. การพรรณนา

๓. การเปรียบเทียบ

๔. การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์

๕. การใช้ภาษาระดับกันเอง

๖. การใช้ภาษาเพื่อการเสนอแนะ

๗. การใช้ภาษาต่างประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๑ การบรรยาย

การเขียนบรรยายเป็นการเขียนเพื่อบอกเรื่องราวที่มีลำดับต่อเนื่องกันไป บอกให้รู้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรอย่างไร และทำไม เป็นการเขียนที่คำนึงถึงความต่อเนื่องของเรื่องราวและเหตุการณ์เป็นสำคัญ การเขียนบรรยายส่วนมากจะอธิบายไปตามลำดับขั้นตอน หรือตามลำดับเวลาของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ถวัลย์ มาศจรัส, ๒๕๔๔) ทำให้ผู้อ่านทราบถึงเรื่องราว ประสบการณ์ เหตุการณ์ ข้อมูลข้อเท็จจริงต่างๆ

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศใช้การบรรยาย เพื่อให้ผู้อ่านทราบเรื่องราว ประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ ว่ามีอะไรเกิดขึ้น มีลักษณะเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นการแสดงข้อมูลข้อเท็จจริงต่างๆ อย่างถูกต้อง มีความชัดเจน และใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มุ่งเข้าหาจุดสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่องทันที เร้าความสนใจให้ผู้อ่านให้ติดตาม งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีลักษณะของการบรรยายเพื่อมุ่งโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง โดยปรากฏการบรรยาย ๒ ลักษณะ คือ การบรรยายโดยใช้คำที่สื่อให้เห็นภาพ และการบรรยายโดยใช้คำที่สื่อความหมายด้านดี

๑) การบรรยายโดยใช้คำที่สื่อให้เห็นภาพ

การบรรยายโดยใช้คำที่สื่อให้เห็นภาพ เป็นการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงโดยใช้คำที่สื่อให้เห็นภาพ โดยผู้เขียนจะใช้คำน้อยแต่กินเนื้อความมากในการนำเสนอ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ เข้าใจเรื่องราวได้ชัดเจน โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

ตัวอย่าง

> ชมวิวบน Skala de la Ville แล้วเดินเลาะกำแพงลงมาทางใต้ของเมืองสู่สะพานปลา ซึ่งจะคึกคักเวลาเรือหาปลากลับเข้ามาราวสี่โมงเย็น ภรรยาชาวประมงจะมีสิทธิ์เลือกปลาก่อน หลังจากนั้นปลาจะซื้อขายกันโดยการประมูล หากอยากลองลิ้มรสชาติปลาสดๆ แบบพื้นเมืองแท้ จะลองซื้อปลาย่างขายสดๆ ที่แผงปลาปิ้งก็ย่อมได้ เลยสะพานปลามานิดหนึ่งมีประตูออกนอกกำแพงเมือง เปิดสู่ท่าเรือที่มีเรือประมงแบบพื้นเมืองทาสีฟ้าแปร๋นแบบเมดิเตอร์เรเนียนจอดเทียบท่าอยู่มากมาย
>
> (Anywhere มิ.ย. น.๑๐๖)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายภาพวิถีชีวิตของชาวประมงบริเวณสะพานปลาและเรือที่จอดเทียบท่าบริเวณท่าเรือ ผู้เขียนใช้คำว่า “คึกคัก” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพบรรยากาศของชาวประมงบริเวณสะพานปลาว่ามีคนพลุกพล่านเข้าๆ ออกๆ มากกว่าปกติ และบรรยายภาพของอาหารทะเลว่ามีรสชาติเป็นปลาสดๆ แบบพื้นเมืองแท้ ผู้เขียนใช้คำว่า “สดๆ, แบบพื้นเมืองแท้” เพื่อบอกลักษณะเฉพาะของปลาว่าใหม่และมีรสชาติเฉพาะถิ่น อีกทั้งบรรยายภาพของท่าเรือที่มีเรือประมงจอดเทียบท่าอยู่มากมายว่ามีลักษณะแบบเฉพาะถิ่น ทาสีฟ้าแปร๋นแบบเมดิเตอร์เรเนียน ผู้เขียนใช้คำว่า “แบบพื้นเมือง, แปร๋นแบบเมดิเตอร์เรเนียน เพื่อบรรยายลักษณะเฉพาะของเรือที่จอดเทียบท่า เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ

ตัวอย่าง

> ถนนโบราณสายเล็กๆ ที่คดเคี้ยวไปตามตรอกซอกซอย ผ่านแนวกำแพงเมืองเก่าไปนั้น อัดแน่นไปด้วยร้านค้าขายสินค้าต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเครื่องทองรูปพรรณลวดลายแบบอาหรับ โบราณวัตถุเครื่องทองเหลือง เครื่องหนังทำจากหนังอูฐ เช่น รองเท้า กระเป๋า เครื่องแก้วใส่น้ำหอม มอระกู่ หรือเครื่องเงิน
>
> (เพื่อนเดินทาง ม.ค. น.๑๘๑)

จากตัวอย่างผู้เขียนบรรยายภาพของถนนโบราณของกรุงไคโร โดยใช้คำว่า “คดเคี้ยว” และ “อัดแน่น” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพถนนโบราณว่ามีลักษณะคดไปคดมา ลดเลี้ยว หรือวกไปวนมาตามตรอกซอย และบริเวณแนวกำแพงเมืองเก่านั้น มีร้านค้าขายสินค้าต่างๆ อยู่เป็นจำนวนมาก ผู้เขียนใช้คำน้อยแต่สื่อความหมายและภาพได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่าง

> พวกเราได้เดินฝ่าสายหมอกและหิมะที่โปรยปรายลงมาไปตามเส้นทางเดินเท้าผ่านป่าสนและดอกไม้ป่ามากมาย อาทิ ดอกคาเมลเลีย (Camellia) อาซาเลีย (Azalea) แม็กโนเลีย (Magnolia) ที่ในช่วงฤดูใบไม้ผลิจะออกดอกผลิดอกสะพรั่งส่งกลิ่นหอมกำจายไปทั่วเขา แต่ตอนนี้ถูกปกคลุมไปด้วยหิมะหนา
>
> (เพื่อนเดินทาง เม.ย. น.๑๙๖)

จากตัวอย่างนี้ผู้เขียนบรรยายให้ผู้อ่านเห็นภาพเส้นทางเดินเท้าที่ผ่านป่าสนและดอกไม้ป่า ผู้เขียนใช้ว่า “โปรยปราย” เพื่อกล่าวถึงหิมะที่ตกลงมาเป็นเม็ดๆ กระจายอยู่ตามเส้นทางเดินเท้า ให้ผู้อ่านเห็นภาพของหิมะ และใช้คำว่า “สะพรั่ง” หมายถึง มีมากมายทั่วไป สล้าง ไสว กับดอกไม้ป่า เช่น ดอกคาเมลเลีย อาซาเลีย และแม็กโนเลีย ที่ผลิดอกมากมายและส่งกลิ่นหอมกระจายไปทั่วในช่วงดอกไม้ผลิ ผู้เขียนเลือกใช้คำว่า “กำจาย” เพื่อสื่อถึงกลิ่นหอมที่ฟุ้ง แต่กลับถูกปกคลุมด้วยหิมะในตอนนี้

๒) การบรรยายโดยใช้คำที่สื่อความหมายด้านดี

เป็นการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงโดยใช้คำที่แสดงรายละเอียดของข้อมูล ผู้เขียนจะเลือกใช้คำที่มีความหมายในด้านดี สร้างทัศนคติที่ดีต่อสถานที่ เพื่อต้องการโน้มน้าวใจผู้อ่านให้เดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> เรือสำราญขนาด ๑๓ ชั้น ไม่เพียงภายนอกจะดูยิ่งใหญ่ แต่ภายในนั้นยังครบถ้วนด้วยความสะดวกสบาย และบริการต่างๆ หรูหราในระดับโรงแรมห้าดาวที่ลอยอยู่บนผืนน้ำ เริ่มตั้งแต่ความอลังการของล็อบบี้ต้อนรับอันโอ่โถง พื้นหินอ่อนลวดลายวิจิตร โซฟาสีสันสดใส ตามมุมประดับประดาด้วยแจกันดอกไม้พุ่มใหญ่ รูปปั้นทหารโรมัน และอาซาสีทองอร่ามทั้ง ๓ ตัว ตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่หน้าลิฟท์แก้วที่พาขึ้นไปสู่ห้องพัก ๙๘๐ ห้อง จุผู้โดยสารได้ทั้งหมด ๑,๙๖๐ คน รวมทั้งลูกเรืออีกกว่า ๑,๐๐๐ ชีวิต โลดแล่นบนเกลียวคลื่นอย่างนุ่มนวลด้วยความเร็ว ๒๔ นอต
>
> (Anywhere มิ.ย. น.๑๐๖)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนกล่าวถึงลักษณะของเรือสำราญ ด้วยการบรรยายลักษณะภายนอกของเรือว่ามีขนาดใหญ่ถึง ๑๓ ชั้น แล้วตามด้วยลักษณะภายในของเรือสำราญว่ามีความสะดวกสบายและบริการต่างๆ ครบถ้วน โดยบรรยายถึงรายละเอียดของลักษณะภายในเรือให้ผู้อ่านเห็นภาพความหรูหราภายในเรือ โดยใช้คำที่มีความหมายด้านดี เช่น เรือสำราญ, ยิ่งใหญ่, หรูหรา, ระดับโรงแรมห้าดาว, อลังการ, โอ่โถง, วิจิตร, ประดับประดา, (สีทอง)อร่าม, เด่นเป็นสง่า, โลดแล่น และ

นุ่มนวล เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยวทำให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

พระราชวังอลัมบรา คือสิ่งมหัศจรรย์ของโลกที่ไม่มีอันดับเป็นทางการ สุดยอดจินตนาการและความสามารถทางศิลปะของชาวมัวร์เป็นจุดสัมผัสกับโลกมายาในนิทานอาหรับราตรีที่เล่าขานสืบต่อกันมา มรดกโลกชิ้นสำคัญนี้ได้ทำให้กรานาด้ากลายเป็นเมืองที่มีเสน่ห์และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้หลั่งไหลมาอย่างไม่ขาดสาย เมื่อได้เห็นภายในของอะลัมบราก็ทำให้ตระหนักในคุณค่าอันล้ำเลิศ ไม่มีคำบรรยายใดมาเปรียบเปรยความวิจิตรพิสดาร และความประณีตอันแสนน่าทึ่งนี้ได้ ความตระการตาของอะลัมบรามิได้เกิดจากโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่เห็นจากภายนอก แต่เป็นจากการตกแต่งภายในชั้นเลิศที่ทำให้พระราชวังแห่งนี้ดูราวกับภาพฝัน อันเกิดจากความละเอียดพิสดารของเพดานไม้แกะสลักไปจนถึงลายนูนอ่อนช้อย ราวกับผ้าลูกไม้บนผนังปูนรวมถึงลายเถาวัลย์ที่เลี้ยวลดและลายฉลุระยิบระยับของคานโค้งบนเสาหินอ่อนอีกด้วย

(Anywhere ก.พ. น.๑๐๗-๑๐๙)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนบรรยายลักษณะของพระราชวังอลัมบรา ที่อาจจัดได้ว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกที่แสดงความสามารถทางศิลปะของชาวมัวร์ โดยใช้คำศัพท์ที่มีความหมายในด้านดี ได้แก่ วิจิตรพิสดาร ความประณีต น่าทึ่ง ความตระการตา ชั้นเลิศ ความละเอียดพิสดาร และอ่อนช้อย เพื่อให้เห็นภาพความงดงาม ทำให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

เมื่อเรือรับส่งเทียบท่าเราจึงไปต่อคิวเข้าชม Pallazzo Ducale (Doges Palace) คฤหาสน์หรูที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของเมืองเวนิส เคยเป็นที่พำนักอย่างเป็นทางการของเจ้าเมือง (หรือDoge) เวนิสมาหลายศตวรรษทั้งยังเป็นที่ตั้งของคณะรัฐบาล ศาล และเป็นศูนย์กลางทางการค้าอีกด้วย ปราสาทแห่งนี้เรียกได้ว่าสร้างกันข้ามศตวรรษเพราะใช้เวลาตั้งแต่ก่อสร้างและต่อเติมเป็นเวลาร่วม ๒๐๐ ปี และเสร็จสิ้นลงในยุคเรเนสซองส์ ภายในตกแต่งอย่าง

อลังการจนเรียกได้ว่าเป็น Venetian Gothic โดยแท้ ห้องว่าราชการด้านในใหญ่โอ่โถง พร้อมด้วยภาพวาดสีน้ำมันโดยรอบ เพดานประดับทอง และรูปปั้นแกะสลักกับรายละเอียดที่หาที่ไหนไม่ได้ โดยมีห้องหนึ่งประดับฝาผนังด้วยภาพวาดสีน้ำมันที่ยาวที่สุดในโลก สถานที่แห่งนี้จึงเป็นแลนด์มาร์กที่สำคัญแห่งหนึ่งของเมือง

(Anywhere ม.ค. น.๑๑๗)

ผู้เขียนบรรยาย Pallazzo Ducale คฤหาสน์ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของเมืองเวนิส โดยบรรยายความเป็นมาของคฤหาสน์ แล้วบรรยายลักษณะภายใน ตามด้วยการให้รายละเอียดในระยะประชิดตัว ผู้เขียนบรรยายโดยใช้คำที่มีความหมายในแง่ดีว่า “หรู, ใหญ่สุด, อลังการ, ใหญ่โอ่โถง, หาที่ไหนไม่ได้ และ แลนด์มาร์ก” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของคฤหาสน์ Pallazzo Ducale ว่าเป็นคฤหาสน์ที่มีความหรูหรา ใหญ่โต และเป็นสถานที่จุดสำคัญของเมือง เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเกิดทัศนคติที่ดี ทำให้เกิดความต้องการเดินทางไปเที่ยวชม

ตัวอย่าง

อาคารบ้านเรือนในย่านเมืองเก่าหลายๆ แห่ง เมื่อมองจากภายนอกจะดูเรียบง่าย แต่ภายในกลับหรูหรา มีสนามหญ้าสวยงาม มีหอคอยที่มีบันไดเวียนเป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร และหลังคาทางเดินภายในที่ตกแต่งอย่างวิจิตรบรรจง

(เพื่อนเดินทาง มี.ค. น.๑๘๕)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนบรรยายให้ผู้อ่านเห็นภาพอาคารบ้านเรือนในย่านเมืองเก่าลียอง โดยบรรยายลักษณะที่ผู้เขียนเห็นจากภายนอก แล้วตามด้วยลักษณะภายในและส่วนที่เห็นในระยะใกล้ตัว โดยบรรยายด้วยการใช้คำที่มีความหมายในแง่ดี ได้แก่ “หรูหรา, สวยงาม, เอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร และวิจิตรบรรจง” เพื่อให้ผู้อ่านเกิดทัศคติที่ดีต่อสถานที่ ทำให้เกิดความต้องการไปเที่ยวชมสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

๔.๒ การพรรณนา

เป็นการพรรณนาเนื้อความที่ผู้เขียนเขียนจากความรู้สึก อารมณ์หรือจินตนาการ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและคล้อยตามผู้เขียน และโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนนำเสนอ ผู้เขียนจะใช้ภาษาที่ไพเราะงดงาม สละสลวย มีการเล่นคำ เพื่อให้ผู้อ่านซาบซึ้งประทับใจ ปรากฏการพรรณนาเป็น ๒ ลักษณะ คือ การพรรณนาโดยการใช้คำ และการพรรณนาโดยใช้ภาพพจน์

๑) การพรรณนาโดยการใช้คำ

ผู้เขียนจะเลือกสรรคำมาใช้เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพตามที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ โดยการใช้คำที่สื่อให้เห็นภาพ แสง สี เสียง รส จินตนาการ รวมถึงอารมณ์ความรู้สึก โดยคำเหล่านี้เป็นคำที่แสดงให้เห็นภาพและความรู้สึก ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจเห็นภาพได้รับความรู้สึกจากคำๆ นั้นทันทีโดยไม่ต้องอธิบายหรือใช้ความเปรียบ เพราะมีความกระจ่างในถ้อยคำ การใช้คำในลักษณะนี้เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพและเกิดอารมณ์คล้อยตามผู้เขียน

ตัวอย่าง

> พลันที่เครื่องบินทะยานเหินฟ้าได้เพียงชั่วอึดใจ สายตาทั้งคู่ที่มองออกไปยังนอกหน้าต่าง ก็บอกให้ทราบทันทีว่า ผมกำลังบินอยู่เหนือเทือกเขาเทียน ซาน ซึ่งโอบล้อมเมืองวู่หลู่มู่ฉี ไว้รอบทิศ ยอดเขาหิมะอันขาวโพลนสลับสล้างและซับซ้อน เป็นลอนหยักสูงต่ำทอดไปยาวไกลสุดสายตา บ้างก็ซ่อนตัวอยู่ใต้หมู่เมฆ บ้างก็โผล่พ้นยอดเฉียบชันปกคลุมด้วยปุยหิมะ แลดั่งผงแป้งขาวบริสุทธิ์ที่ปวงเทพได้มาโปรยปรายลงบนยอด แล้วค่อยเลื่อนไหลลงมาตามลาดไหล่เขา เป็นทิวทัศน์อันบรรเจิดยิ่งใหญ่ สมดังนามที่เรียกขานว่า ‘ภูผาฟ้า’ เป็นยิ่งนัก
>
> (Travel Guide ต.ค. น.๘๓)

จากตัวอย่างผู้เขียนพรรณนาให้เห็นภาพของเทือกเขาเทียน ซาน จากมุมสูงบนท้องฟ้า ซึ่งเป็นทิวทัศน์ที่ดูยิ่งใหญ่งามเด่น ผู้เขียนใช้คำในการพรรณาโดยใช้คำว่า “ทะยาน” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของเครื่องบินที่โผนขึ้นไปบนท้องฟ้า และเมื่อมองลงมาด้านล่างจะเห็นภาพเทือกเขาเทียน ซาน ที่มีเมืองวู่หลู่มู่ฉีล้อมรอบอยู่ โดยใช้คำว่า “โอบล้อม, ขาวโพลน” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ

ของลักษณะภูมิประเทศของเทือกเขาเทียน ซาน และพรรณนาลักษณะของยอดเขาว่ามีสีขาว ผู้เขียนใช้คำว่า “สลับสล้าง, ซับซ้อน, ลอนหยัก, ซ่อนตัว, โผล่พ้น, เฉียบชัน, ปกคลุม, ปุย” เพื่อพรรณนายอดเขาแหลมหลายยอดที่ผู้อ่านมองเห็นเป็นยอดสลับซ้อนทับกันเป็นลอนสูงต่ำเรียงรายลงมา และถูกปกคลุมด้วยหิมะนุ่มบางเบา และใช้คำว่า “โปรยปราย, เลื่อนไหล” ให้ผู้อ่านเห็นภาพของหิมะที่มีลักษณะตกลงมาเป็นเม็ดๆ กระจายไปทั่วบนยอดเขาแล้วไหลลงไปตามไหล่เขา ซึ่งเป็นภาพของทิวทัศน์ที่ดูยิ่งใหญ่

ตัวอย่าง

> ปิดท้ายรายการทัวร์ประวัติศาสตร์ในวันนี้เห็นทีจะพลาดการเดินเล่นเลียบแม่น้ำเตซูไม่ได้ แม่น้ำสายนี้เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่สุดของโปรตุเกสโดยในช่วงที่ไหลผ่านลิสบอลนั้นมีขนาดกว้างเกือบ ๓ กิโลเมตร ซึ่งนับว่ากว้างมากสำหรับแม่น้ำในยุโรป ตลอดแนวทางเดินเลียบแม่น้ำ ภาพที่เห็นคือสายธาราสีครามที่ทอดตัวยาวลดเลี้ยวเคี้ยวคดไปตามตัวเมือง แต่งแต้มด้วยจุดขาวเล็กๆ ของเรือใบและเรือยอชท์ที่ลอยโต้แสงอาทิตย์ยามอัสดง และลมแผ่วๆ จากคุ้งน้ำ เป็นภาพที่มองแล้วสะอาดตายิ่งนัก
>
> (Anywhere ก.พ.น.๘๑)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนกล่าวให้ข้อมูลบรรยายลักษณะเฉพาะของแม่น้ำเตซูว่าเป็นแม่น้ำสายสำคัญที่สุดของโปรตุเกสและกว้างมากสำหรับแม่น้ำในทวีปยุโรป และพรรณนาภาพของแม่น้ำเตซูโดยใช้คำว่า “สีคราม, ทอดตัวยาว, ลดเลี้ยว, เคี้ยวคด, แต่งแต้ม, จุดขาวเล็กๆ, ลอยโต้, คุ้งน้ำ, สะอาดตา“ เพื่อพรรณนาภาพและสีของแม่น้ำเตซูว่าเป็นแม่สายน้ำสีครามที่ทอดตัวยาวและคดเคี้ยวไปมาตามตัวเมืองที่ปรากฏจุดขาวเล็กๆ ของเรือใบและเรือยอชท์ที่ลอยอยู่ต้านแสงอาทิตย์ในตอนเย็นและลมแผ่วๆ จากส่วนเว้าโค้งเข้าไปของฝั่งแม่น้ำด้านที่ตรงกันข้ามกับหัวแหลมของแม่น้ำ เป็นภาพที่ทำให้ผู้เขียนรู้สึกสงบโล่งสบาย ผู้เขียนพรรณนาภาพของแม่น้ำเตซู ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพและมีความรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียน เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

เมื่อข้ามทะเลสาบมาเพียงชั่วครู่ เส้นทางบังคับให้เราต้องขึ้นรถกระเช้าไฟฟ้า เพื่อไปตำหนัก ส่าง ชิง กง อันศักดิ์สิทธิ์บนเขาได้ง่ายขึ้น หนึ่งกระเช้านั่งสองคน ลอยลิ่วขึ้นเหนือนภา ท่ามกลางยอดหมู่แมกไม้อันหนาตา คลอเคล้าด้วยปุยหมอก สายเคเบิ้ลที่ยาว ๙๕๐ เมตร พาเราสูงขึ้นไปจากพื้นล่างประมาณ ๒๕๐ เมตร เมื่อขึ้นไปบนนั้น จะแลเห็นผืนทะเลสาบสะท้อนไอแดดจางๆ เป็นประกาย ประดุจไข่แดงในวงล้อมของขุนเขามรกตอันซับซ้อน

(Travel Guide เม.ย. น.๘๖)

จากตัวอย่างผู้เขียนพรรณนาภาพของการนั่งกระเช้าไฟฟ้าเพื่อไปตำหนัก ส่าง ชิง กง บนเขา โดยผู้เขียนใช้คำว่า “ลอยลิ่ว, หนาตา, คลอเคล้า, ปุยหมอก” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของกระเช้าที่ลอยขึ้นไปบนฟ้าท่ามกลางสายหมอกบางเบาและต้นไม้จำนวนมากที่อยู่เบื้องล่าง เมื่อมองลงมาเห็นภาพผืนทะเลสาบสะท้อนไอแดด โดยผู้เขียนพรรณนาภาพของไอแดดโดยใช้คำว่า “จางๆ เป็นประกาย” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพสะท้อนของไอแดดที่มีแสงสีจางๆ แวววาว

๒) การใช้ภาพพจน์

ภาพพจน์ เป็นการใช้ภาษาด้วยความตั้งใจของผู้เขียนที่จะสื่อจินตภาพแก่ผู้อ่านด้วยกลวิธีต่างๆ กุหลาบ มัลลิกะมาส (๒๕๒๙: ๑๒๖-๑๒๗) กล่าวว่า ภาพพจน์คือถ้อยคำที่เรียบเรียงอย่างใช้โวหาร ไม่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา ทั้งนี้โดยมีเจตนาให้มีประสิทธิผลต่อความเข้าใจ และต่อความรู้สึกยิ่งกว่าการใช้ถ้อยคำบอกเล่าธรรมดา ในร้อยแก้วนักเขียนก็นิยมใช้วิธีการสร้างภาพพจน์เช่นเดียวกัน การใช้ภาพพจน์ในการแต่งทำให้ผู้อ่านได้ร่วมเข้าใจความคิดและรู้สึกถึงอารมณ์ยิ่งขึ้นตามที่ผู้แต่งตั้งใจเสนอ

กาญจนา นาคสกุล และคณะ (๒๕๒๑: ๒๔๐) กล่าวว่า ภาพพจน์คือ คำหรือกลุ่มคำที่เกิดจากกลวิธีการใช้คำเพื่อให้เกิดภาพที่แจ่มชัด และลึกซึ้งขึ้นในใจของผู้อ่านและผู้ฟัง คำสามารถสื่อภาพให้เห็นได้ แต่คำที่สื่อภาพเหล่านี้ไม่เรียกว่าภาพพจน์ เพราะภาพพจน์เป็นผลของการใช้คำอย่างมีศิลปะ โดยกลวิธีการเปรียบเทียบซึ่งมีต่างๆ กัน ภาพพจน์มีหลายประเภทได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ อนุนามนัย อธินามนัย ปุคลาธิษฐาน อติพจน์ สัทพจน์ วิภาษ และอรรถวิภาษ

เมื่อพิจารณาแล้ว ผู้วิจัยพบผู้เขียนใช้การพรรณนาความ ด้วยการใช้ภาพพจน์ ๓ ประเภท คือ อุปมา อติพจน์ และปุคคลาธิษฐาน

ก) อุปมา

อุปมา คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกัน โดยมีคำเชื่อมโยงเช่นคำว่า เหมือน ดุจ ดั่ง เช่น ปาน ราว ประหนึ่ง เพียง เทียบ ฯลฯ (กาญจนา นาคสกุล และคณะ ๒๕๒๑: ๒๐๒) ในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศพบว่ามีลักษณะการใช้ภาพพจน์อุปมา เพื่อนำคุณสมบัติบางประการที่มีร่วมกันของสถานที่หรือสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึงมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้คำว่า ราว ดุจ คล้าย ประมาณ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> ความรู้สึกพิเศษในยามที่เกล็ดหิมะอันเบาบางค่อยๆ โปรยปรายใส่หน้าก่อนจะค่อยลางเลือนไปพร้อมกับปริมาณหิมะที่หนาขึ้น ไม่นานต้นไม้และพื้นที่โดยรอบก็จะถูกปกคลุมด้วยหิมะขาวราวเกล็ดน้ำตาลกระจายไปทั่ว สายลมเย็นที่พัดมาให้รู้สึกเย็นยะเยือก ล้วนเป็นสัมผัสของธรรมชาติที่ทำให้หัวใจหวั่นไหวและใฝ่หาไออุ่นจากใครสักคน
>
> (Anywhere ส.ค. น.๕๗)

ตัวอย่างนี้เป็นความเปรียบที่ลักษณะของพื้นที่ที่ถูกปกคลุมด้วยหิมะว่ามีลักษณะเหมือนกับเกล็ดของน้ำตาลที่กระจายอยู่บนพื้น โดยใช้คำ “ราว” เปรียบให้ผู้อ่านเห็นภาพพื้นที่ที่ถูกปกคลุมด้วยหิมะซึ่งมีลักษณะเหมือนเกล็ดน้ำตาลกระจายไปทั่ว เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

> เมืองนี้วิวสวยมากๆ เลยค่ะ เพราะอยู่ริมทะเลสาบใหญ่ ล้อมรอบด้วยเขาสูงที่ยังมีหิมะปกคลุมโดยรอบ ภาพสะท้อนของแนวทิวเขาขาวโพลน เห็นชัดเจนราวกระจกสะท้อน
>
> (เที่ยวรอบโลก พ.ค. น.๗๗)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนใช้ความเปรียบด้วยการใช้คำว่า “ราว” เพื่อเปรียบทิวทัศน์ของเมืองซาลส์บวร์กที่อยู่ริมทะเลสาบ ที่ล้อมรอบด้วยเขาสูงที่มีหิมะปกคลุม ว่าภาพสะท้อนของแนวทิวเขาขาวโพลน และเห็นชัดเจนเหมือนกับภาพจากกระจกสะท้อน ผู้เขียนเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปสัมผัสภาพความสวยงามของสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> และที่น่าแปลกก็คือเกล็ดหิมะที่ยอดเขาง้อไป๊ถ้าสังเกตให้ดีจะแตกต่างจากที่อื่นคือ มีลักษณะเป็นแท่งๆ พอตกลงมาจับตัวตามกิ่งไม้หรืออะไรก็ตาม แลดู<u>คล้าย</u>กิ่งก้านปะการังในท้องทะเล
>
> (เพื่อนเดินทาง เม.ย. น.๑๙๕)

จากตัวอย่างนี้ ผู้เขียนโน้มน้าวใจผู้อ่านโดยให้ผู้อ่านเห็นภาพของเกล็ดหิมะที่ยอดเขาง้อไป๊ด้วยการใช้คำว่า “คล้าย” เพื่อเปรียบลักษณะของเกล็ดหิมะว่ามีลักษณะแตกต่างจากที่อื่น คือ มีลักษณะเป็นแท่งๆ ดูคล้ายกับปะการังในท้องทะเล เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวชม

ตัวอย่าง

> ท่ามกลางความมืดของสองข้างทาง ภาพเมืองป้อมปราการที่สว่างเรืองรองด้วยไฟสป็อตไลท์ที่ฉายส่องอยู่รอบๆ ค่อยๆ ปรากฏขึ้นในสายตาและชัดเจนขึ้นทุกขณะเมื่อรถพาเราเข้าไปใกล้ขึ้น เป็นภาพที่สวย<u>เหมือน</u>กับฉากจำลอง จนกระทั่งเราผ่านประตูเมืองเข้าไปภายในกำแพงสูง ลดเลี้ยวไปตามถนนสายแคบๆ ที่ปูด้วยหินขนาดย่อม ผู้เขียนอดไม่ได้ที่จะถามเจ้าถิ่นว่าจะพาไปชมเมือง
>
> (เพื่อนเดินทาง เม.ย. น.๑๗๐)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนใช้ความเปรียบด้วยการใช้คำว่า “เหมือน” เพื่อเปรียบภาพป้อมปราการในเมืองกากัสซอนน์ที่มีแสงสว่างจ้าจากดวงไฟฉายแรงสูงที่ค่อยๆ ปรากฏขึ้นในสายตาและชัดเจนขึ้นว่าเหมือนกับฉากจำลอง ผู้เขียนเปรียบเทียบให้ผู้อ่านเห็นภาพของสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข) อติพจน์

อติพจน์ คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบเกินความจริง (กาญจนา นาคสกุล และคณะ ๒๕๒๑: ๒๐๔) ผู้เขียนใช้ภาพพจน์อติพจน์นี้ เพื่อให้กระทบอารมณ์ผู้อ่าน และเกิดจินตภาพของผู้อ่านอย่างชัดเจน เพื่อสื่ออารมณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องราวนั้นๆ เช่น

ตัวอย่าง

จังหวะที่หนังจอยักษ์กำลังฉายอยู่ตรงหน้า ฉันต้องต่อสู้อย่างหนักกับแรงดัน แรงเบียดที่ไม่รู้ถาโถมมาจากด้านไหน เบียดดันอย่างไร้ทิศทางราวกับถ้วยแก้วผีบนแผงตัวหนังสือ ทั้งมือที่มีกล้องวีดีโอของใครต่อมิใคร ยื่นโผล่ออกมาบดบังม่านสายตา บางจังหวะโดนเบียดหลุดแผงหล่นลงไปอีกชั้น ก็ต้องพยายามดันตัวเองขึ้นมายืนตำแหน่งเดิมให้ได้ ไหนจะต้องสนใจกับภาพพี่ทหารที่กำลังเดินยกขากระแทกพื้นโครมๆ ราวกับเกลียดแผ่นดินมาซัก ๑๐ ชาติ

(Travel Guide ก.ย. น.๖๙)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนเปรียบให้ผู้อ่านเห็นภาพการเดินสวนสนามของทหารที่กระแทกเท้าลงกับพื้นว่าการกระแทกเท้าของทหารนั้นเกิดจากความเกลียดชังพื้นดินมาซัก ๑๐ ชาติ เพื่อให้อ่านเห็นภาพความทะมัดทะแมงกระฉับกระเฉงของทหารที่เดินสวนสนามอยู่นั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

ส่วนในยามค่ำคืนบนเขาซีหลิงนี้ก็มีความสวยงามไปอีกแบบ แม้จะเหน็บหนาวจนเจ็บกระดูก แต่ก็เห็นหลายคนออกมาเดินชมจันทร์ดวงโตที่สวยงามโดดเด่นกระจ่างตาอยู่เหนือหัว บ้างก็เล่นหิมะที่หน้าโรงแรมกันอย่างสนุกสนาน เป็นบรรยากาศที่เราไม่สามารถหาได้ในบ้านเรา ดังนั้นจึงเป็นช่วงเวลาทองที่พวกเราต้องกอบโกยประสบการณ์แบบนี้ให้ได้มากที่สุด

(เพื่อนเดินทาง พ.ค. น.๑๙๕)

ผู้เขียนกล่าวถึงอากาศบนเขาซีหลิง ว่ามีอากาศหนาวจัดมาก โดยเปรียบเทียบว่าหนาวมากจนเจ็บไปถึงกระดูก เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกถึงความหนาวเย็นในขณะนั้น ความหนาวเย็นนั้นก็ไม่ได้ทำให้

ผู้เขียนไม่ออกมาชื่นชมบรรยากาศภายนอก เพราะบรรยากาศบนเขาซีหลิงเป็นบรรยากาศที่สวยงามไม่สามารถหาได้

ตัวอย่าง

สำหรับคนที่เคยมีประสบการณ์ถูกนวดมาก่อนคงรู้สึกสบาย แต่ฉันผู้ไม่เคยใช้เครื่องนี้มาก่อนความรู้สึกจึงออกมาเหมือนโดนทุบจนกระดูกแทบหัก แต่พอนวดเสร็จก็ตัวเบาเหมือนกัน

(เที่ยวรอบโลก พ.ค. น.๙๕)

ผู้เขียนกล่าวถึงเครื่องนวดว่ามีความรู้สึกเหมือนโดนทุบจนกระดูกแทบหักเนื่องจากไม่เคยมีประสบการณ์ในการนวดด้วยเครื่องมาก่อน ผู้เขียนเปรียบความรู้สึกตอนถูกเครื่องนวดนวดว่าเหมือนร่างกายโดนทุบหนักๆ จนกระดูกแทบหัก แต่เมื่อนวดเสร็จแล้วก็สบายตัว เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียน

ตัวอย่าง

ฉันมาถึงอมฤตสาร์ (Amritsar) โดยไม่ได้ตั้งใจ เหตุเพราะอากาศเดือนพฤษภาคมในกรุงเดลลี (Delhi) นั้นร้อนจัด ระดับตับเจียนแตก! ทนร้อนจนเนื้อตัวแทบละลาย ฉันเพิ่งรู้วันนั้นเองว่าความร้อน ๔๖ องศาเซลเซียสนั้น ทรมานเนื้อตัวเพียงไหน

(Travel Guide ก.ย. น.๕๙)

ผู้เขียนกล่าวถึงอากาศในเมืองอมฤตสาร์ (Amritsar) ในกรุงเดลลี (Delhi) ว่าอากาศร้อนจัดมาก โดยเปรียบเทียบว่าร้อนถึงขนาดตับเจียนแตก และเนื้อตัวแทบละลาย เพื่อให้ข้อมูลยืนยันผู้อ่านว่าอุณหภูมิ ๔๖ องศานั้น เป็นอุณหภูมิที่ร้อนมาก ทำให้ผู้อ่านรู้สึกถึงความร้อนในขณะนั้น

จากตัวอย่างข้างต้น สรุปได้ว่า อติพจน์เป็นการเปรียบเทียบเกินความจริง เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการรับรู้หรือรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียนในขณะนั้น ทั้งยังเป็นการย้ำความหมายให้หนักแน่นจริงจัง ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพได้ชัดเจน

ค) ปุคลาธิษฐาน

ปุคลาธิษฐาน คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการเปรียบทียบโดยนำสิ่งไม่มีชีวิต หรือมีชีวิต แต่ไม่ใช่คนมากล่าวราวกับเป็นคน (กาญจนา นาคสกุล และคณะ ๒๕๒๑: ๒๔๓) ผู้เขียนใช้ภาพพจน์ปุคลาธิษฐานนี้ เพื่อแสดงให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้น

ตัวอย่าง

ฉันรู้สึกคล้ายเป็นเจ้าหญิงตกยากในละครทีวี ผู้มีความจำเป็นต้องหนีลี้ภัยทางการเมืองมาอยู่บ้านเล็กบนเชิงเขา เพื่อนที่มีคือ บรรดากุหลาบ ดอกไม้ต้นไม้ กองทัพป่าสนโอบล้อม เทือกเขาสวมหมวกขาวโพลนยืนอารักขาล้อมรอบ และเสียงแม่น้ำมะนัลซู ร้องเพลงกล่อมปลุกใจให้ สู้ ซู่ ตลอดเวลา ลองเทียบกับขนาดหัวใจโดยวางกำปั้นใกล้ๆ และก็ได้คำตอบว่าหัวใจกับกุหลาบใหญ่ในมะนาลี- ไม่ต่างกัน

(Travel Guide ม.ค. น.๗๙)

จากตัวอย่างผู้เขียนพรรณาความรู้สึกของผู้เขียนว่ารู้สึกเหมือนตนเองเป็นเจ้าหญิงตกยากในละครทีวี โดยเปรียบให้เห็นภาพของเชิงเขาบนเมืองมะนาลีที่ผู้เขียนรู้สึกว่าเป็นที่ที่มาลี้ภัยทางการเมือง โดยใช้ปุคลาธิษฐานเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ ได้แก่ “กองทัพป่าสน” ซึ่งข้อความนี้สื่อความหมายถึง มีป่าสนจำนวนมาก ผู้เขียนใช้คำว่า กองทัพ ซึ่งใช้กับหน่วยงานทหาร มาเปรียบกับจำนวนของป่าสนที่มีจำนวนมาก และ “เทือกเขาสวมหมวกขาวโพลนยืนอารักขา” โดยใช้คำว่า “สวมหมวก” และคำว่า “ยืน” กับเทือกเขา และ “เสียงแม่น้ำมะนัลซู ร้องเพลงกล่อมปลุกใจให้ สู้ ซู่” โดยใช้กิริยาการร้องเพลงกับต้นไม้ ซึ่งการใช้ปุคลาธิษฐานเช่นนี้ช่วยสื่อความรู้สึกของผู้เขียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

สีครามจัดของน้ำทะเลไล่เฉดมาสู่สีฟ้าเป็นประกายคริสตัล กวักมือเชื้อเชิญให้ลงไปแหวกว่าย หาดทรายขาวที่ยาวเหยียดสะท้อนแดดบ่าย ยังคงเป็นจุดหมายที่ทำให้ผู้มาเยือนตื่นเต้น เม็ดทรายที่นุ่มละเอียดใต้ฝ่าเท้าก็ทำให้ความสุขง่ายๆ จากการนอนอาบแดด เล่นวอลเลย์บอลชายหาด หรือแม้แต่นั่งดื่มเบียร์ฟิลิปปินส์ San Migule ที่เย็นชื่นใจ เป็นประสบการณ์ที่พิเศษขึ้น

มากกว่าครั้งใด แล้วคุณจะไม่อยากให้ประสบการณ์ของการได้เห็นชายหาดที่ขาวที่สุดของบอราไคเป็นครั้งแรก เกิดขึ้นกับคุณบ้างหรือ

(Anywhere ส.ค. น.๕๓)

ผู้เขียนกล่าวถึงความสวยงามสีน้ำทะเลที่หาดบอราไคว่า “กวักมือเชื้อเชิญ” ให้ลงไปแหวกว่าย ซึ่งอาการกวักมือเป็นกริยาท่าทางของมนุษย์ ผู้เขียนเปรียบให้ผู้อ่านเห็นภาพความสวยงามของสีน้ำทะเลในหาดบอราไค เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

จากนั้นก็เดินทางกลับเข้าตัวจังหวัดลาวไก เพื่อจับรถไฟตู้นอนชั้นหนึ่งเดินทางกลับสู่กรุงฮานอยกันอีกครั้ง

แต่โปรแกรมเที่ยวของเรายังไม่จบ ยังเหลือรายการเที่ยวที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่งนั่นคือเมืองโบราณในอ้อมกอดธรรมชาติ ฮัวลือ (Hoa lu) อยู่ในจังหวัดนิงห์บิงห์ (Nih binh) ซึ่งที่นี่มีความพิเศษทางธรรมชาติตรงที่เป็นพื้นที่ที่ชุ่มนี้กินอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล กลายเป็นแหล่งปลูกข้าวที่อุดมสมบูรณ์ อีกทั้งบริเวณนี้ยังเต็มไปด้วยเทือกเขาหินปูนมากมายตั้งซ้อนกันไปมาเป็นชั้นๆ จนได้รับการขนานนามว่าเป็น ฮาลองบก

(เพื่อนเดินทาง ก.ค. น.๑๗๘)

ผู้เขียนกล่าวถึงเมืองโบราณฮัวลือว่าเป็นเมืองที่ล้อมรอบไปด้วยธรรมชาติที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ โดยใช้คำว่า “อ้อมกอด” ซึ่งเป็นกิริยาอาการของมนุษย์กับลักษณะทางธรรมชาติเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพเมือง ฮัวลือว่าเป็นเมืองที่ล้อมรอบไปด้วยธรรมชาติ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

ในทุกปีนอกเหนือไปจากคลื่นระลอกโตโดนใจนักเล่นเซิร์ฟบอร์ดและอุทยานแห่งชาติขนาด ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ตารางเมตรตลอด ๒๗๘ วันในแต่ละปี ชาวโกลด์โคสต์ภูมิใจนักว่าไม่ต้องอยู่ใต้เงาเมฆเลย นั่นก็ดูเป็นเหตุเป็นผล

กับสมญานามเมืองแห่งรีสอร์ท อพาร์ตเมนต์ และคอนโดมิเนียมสูงเสียดฟ้า กลายเป็นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่มีอนาคตอันแจ่มจรัส ใครเลยไม่ต้องการเป็นเจ้าของบ้านพักตากอากาศส่วนตัวในทำเลที่มีอากาศบริสุทธิ์มาเคาะประตูอยู่ทุกคืนวัน

(Anywhere มี.ค. น.๔๘)

ผู้เขียนกล่าวถึงเมืองโกลด์โคสต์ว่าเป็นเมืองที่มีอากาศบริสุทธิ์ โดยใช้คำว่า “เคาะประตู” ซึ่งเป็นกิริยาอาการของมนุษย์กับอากาศบริสุทธิ์ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพบ้านพักตากอากาศส่วนตัวที่มีอากาศบริสุทธิ์อยู่รอบๆ ตัว เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าการใช้ปุคลาธิษฐานช่วยให้ผู้อ่านเกิดความประหลาดใจและสงสัยไปกับพฤติกรรมที่มีกิริยาอาการอย่างมนุษย์ ของพืช และสิ่งไร้ชีวิตต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพไปกับเรื่องราวที่ผู้เขียนนำเสนอได้อย่างชัดเจน และช่วยสร้างอารมณ์ความรู้สึกให้แก่ผู้อ่าน

๔.๓ การเปรียบเทียบ

จากการศึกษางานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ พบว่าผู้เขียนใช้กลวิธีการเปรียบเทียบใน ๒ ลักษณะได้แก่ การเปรียบเทียบโดยใช้ชุดคำเปรียบ และการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ

๑) การเปรียบเทียบโดยใช้ชุดคำเปรียบ

การเปรียบเทียบในลักษณะนี้เป็นการเปรียบเทียบโดยใช้ชุดคำเปรียบที่สุด เพื่อให้ผู้อ่านเห็นลักษณะความโดดเด่นหรือความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ และเข้าใจเรื่องราวได้ลึกซึ้งพร้อมทั้งได้รับข้อมูลความรู้เพิ่มมากขึ้น

ตัวอย่าง

อ่าวมัตสึชิม่า (Matsushima Bay) หนึ่งในสามดินแดนที่นับว่างดงามที่สุดในญี่ปุ่น (นิฮงคังเซ หรือ The three most beautiful view in Japan) มีกิจกรรมล่องเรือเพื่อชมความงาม (ขึ้นที่ท่าเรือ Marine Gate Shiogama)

จำนวนเกาะทั้งหมด ๒๖๐ เกาะ ซึ่งมีต้นสนปกคลุมและมีรูปร่างแตกต่างกันไป ถือเป็นกิจกรรม "a must" ที่จะทำให้คุณตระหนักว่า สถานที่แห่งนี้ติดอันดับวิวสวยที่สุดในญี่ปุ่นได้อย่างไร

(Anywhere พ.ค. น.๕๑)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนเปรียบเทียบโดยใช้ชุดคำที่บอกขั้นสุด เกี่ยวกับข้อมูลของอ่าวมัตสิชิม่าว่าเป็นหนึ่งในดินแดนที่นับว่างดงามที่สุดในญี่ปุ่น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น และเดินทางไปท่องเที่ยวชม

ตัวอย่าง

เมืองบริสเบนเป็นเมืองหลวงของรัฐควีนส์แลนด์ที่ได้ชื่อว่าเป็น รัฐแห่งแสงอาทิตย์อันสดใสของออสเตรเลีย (Australia's Sunshine State) มีทั้งแหล่งช็อปปิ้ง ที่ดีที่สุด ตลาดนัดวันหยุด ร้านอร่อย สวยสาธารณะที่ร่มรื่น รวมถึงเป็นประตูที่จะเดินทางสู่ โกลด์ โคสต์ ที่ผู้เขียนพูดถึงไปแล้ว

(เพื่อนเดินทาง ส.ค. น.๑๗๙)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนเปรียบเทียบโดยใช้ชุดคำที่บอกขั้นสุดของแหล่งท่องเที่ยวของเมืองบริสเบน เมืองหลวงของรัฐควีนส์แลนด์ว่าเป็นแหล่งช็อปปิ้งที่ดีที่สุด ผู้เขียนใช้คำว่า "ที่สุด" เพื่อให้ผู้อ่านเห็นความมีชื่อเสียงหรือความโดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว

ตัวอย่าง

ตักศิลาเป็นเมืองหลวงโบราณของปัญจาบตะวันตก ชื่อที่คุ้นหูนี้อาจทำให้บางคนจำได้ว่าเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแห่งแรกในโลก ในศตวรรษที่ ๑-๕ ซึ่งเป็นยุครุ่งเรืองที่สุด ตักศิลาคือ จุดหมายจาริกแสวงบุญ และศูนย์การศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในโลก มีผู้คนจากแดนไกลจากทั้งชมพูทวีป กรีก และจีน หลั่งไหลมา ปัจจุบันองค์การยูเนสโกได้ให้การบูรณะและขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก

(Anywhere พ.ค.น.๗๑)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนเปรียบเทียบโดยใช้ชุดคำที่บอกขั้นสุดของเมืองตักศิลาของปัญจาบ ว่าในศตวรรษที่ ๑-๕ เป็นศตวรรษที่รุ่งเรืองที่สุด และมีศูนย์การศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้เขียนใช้คำว่า “ที่สุด” เพื่อแสดงข้อมูลให้ผู้อ่านเห็นความมีชื่อเสียงหรือความโดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยว

ตัวอย่าง

ช่วงเย็นก่อนกลับโรงแรม พวกเราได้แวะที่ ตลาดข่านอัล คาลีลี (Khan al Bazaar) เป็นตลาดที่มีชื่อเสียงที่สุดของไคโร และใหญ่ที่สุดในตะวันออกกลาง เพื่อให้ทุกคนได้ซื้อของฝากที่เป็นสินค้าพื้นเมืองที่ระลึกสวยงามมากมาย

(เพื่อนเดินทาง ม.ค. น.๑๘๑)

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนเปรียบเทียบโดยใช้ชุดคำที่บอกขั้นสุดของตลาดข่านอัล คาลีลี ในกรุงไคโรว่าเป็นตลาดที่มีชื่อเสียงที่สุดในกรุงไคโร และใหญ่ที่สุดในตะวันออกกลาง ผู้เขียนเปรียบเทียบโดยใช้คำว่า “ที่สุด” เพื่อแสดงข้อมูลให้ผู้อ่านเห็นความมีชื่อเสียงหรือความโดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยว

๒) การเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ

ผู้เขียนเปรียบเทียบโดยยกเอาเรื่องราว สถานที่ หรือเหตุการณ์ ที่มีลักษณะคล้ายกันนำมาเปรียบเทียบให้เห็นความเหมือนต่าง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนนำเสนอได้อย่างลึกซึ้ง

ตัวอย่าง

Venetian เป็นโรงแรมที่จำลองบรรยากาศโรแมนติกแบบอิตาเลียนมาไว้ เดินๆ ไปนึกว่าอยู่แถวๆ เวนิช เพราะมีคูคลองพร้อมเรือกอนโดล่าพายไปมาทั่วบริเวณ ดูไปแล้วสวยกว่าของจริงที่เวนิชซะอีก เพราะของจริงนั้น น้ำในคลองเป็นสีขาวๆ ขุ่นๆ ธรรมดา แต่ที่นี่น้ำเป็นสีฟ้าใสแจ๋ว ท้องฟ้า (ปลอม) ริ๊กมีแสงเรืองรองผ่องอำไพอยู่ตลอดเวลา มีตังค์ซะอย่างทำอะไรก็ได้ หมั่นไส้

(เที่ยวรอบโลก ก.ค. น.๑๑๐)

ตัวอย่างนี้ ผู้เขียนเปรียบเทียบบรรยากาศจำลองของโรงแรม Venetian กับบรรยากาศในเวนิช โดยกล่าวถึงบรรยากาศของโรงแรม Venetian ที่จัดจำลองบรรยายกาศโรแมนติกแบบอิตาเลียน ผู้เขียนให้รายละเอียดเกี่ยวกับน้ำ และท้องฟ้า เปรียบเทียบระหว่างของจริงในเมืองเวนิช และของจำลองในโรงแรม Venetian โดยบอกสีของจริงนั้นว่า มีสีขาวขุ่นๆ แต่ของจำลองนั้นใสแจ๋ว ท้องฟ้าก็มีแสงเรืองรองอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังโรงแรม Venetian

ตัวอย่าง

> อเล็กซานเดรียผ่านร้อนผ่านหนาวมาหลายศตวรรษ จนทุกวันนี้เป็นเมืองใหญ่อันดับสองของอียิปต์ อยู่ห่างจากกรุงไคโรประมาณ ๓ ชั่วโมงหรือราว ๒๐๐ กิโลเมตรปัจจุบันเป็นเมืองพักผ่อนตากอากาศที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของโลก
>
> เมืองนี้แตกต่างจากเมืองทั่วไปในอียิปต์ ตรงที่ตึกรามบ้านเรือนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอาคารเก่าล้วนเป็นสถาปัตยกรรมแบบกรีก-โรมันทั้งสิ้น ดูสวยงามและลงตัว มีอนุสาวรีย์มากมาย ทั้งรูปปั้นของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์อยู่บนหลังม้า บ้างก็รูปปั้นของพวกผู้นำชาวอาหรับในยุคหลังๆ ซึ่งก็แปลกตาดีที่หน้าตาบ้านเมืองเหมือนยุโรป แต่มีกลิ่นอายของอาหรับผสมผสานอยู่
>
> (เพื่อนเดินทาง มี.ค. น.๑๕๓)

ตัวอย่างนี้ ผู้เขียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเมืองอเล็กซานเดรียกับเมืองอื่นในอียิปต์ว่ามีลักษณะแตกต่างกันตรงที่เมืองอเล็กซานเดรียมีสถาปัตยกรรมแบบกรีก-โรมันและลักษณะบ้านเมืองเหมือนยุโรป เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพความแตกต่างของเมืองอเล็กซานเดรียและสร้างจุดสนใจให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยว

ตัวอย่าง

> อันที่จริงพิซซ่าญี่ปุ่นมี ๒ ตำรับด้วยกัน ได้แก่ ฉบับโอซากา และฉบับฮิโรชิมา แตกต่างกันที่พิซซ่าโอซากาจะบางและส่วนประกอบน้อยกว่า ในขณะที่พิซซ่าฮิโรชิมาไม่หวงเครื่องเครา ความหนาจึงเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว
>
> (Anywhere ก.ย.น.๗๔)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพิซซ่าญี่ปุ่น ๒ ตำรับคือ ฉบับโอซากาและฉบับฮิโรชิมาว่าพิซซ่าโอซากาจะบางและส่วนประกอบน้อยกว่าพิซซ่าฮิโรชิมา แต่พิซซ่าฮิโรชิมานั้นจะมีเครื่องประกอบมากกว่าและความหนามากกว่าเป็นอีกเท่าตัว ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพความแตกต่างของพิซซ่าญี่ปุ่น และสร้างจุดสนใจเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปรับประทานพิซซ่าฮิโรชิมา

ตัวอย่าง

> เมื่อได้ชิมข้าวหมกไก่สไตล์พม่าแล้ว ความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ขอบอกว่าติดใจมาก ถึงแม้ว่ารสชาติจะอ่อนกว่าข้าวหมกไก่บ้านเรา แต่ด้วยกลิ่นเครื่องเทศที่แรงกว่า และเนื้อไก่ที่เปื่อยนุ่ม ทำเอาเผลอทานหมดจานไปอย่างรวดเร็ว ทั้งๆ ที่ปากบอกว่าไม่หิว
>
> (เพื่อนเดินทาง ต.ค. น.๑๑๖)

ผู้เขียนเปรียบเทียบรสชาติของข้าวหมกไก่ในพม่ากับข้าวหมกไก่ในไทยว่า รสชาติข้าวหมกไก่ในพม่านั้นมีรสชาติอ่อนกว่า แต่มีกลิ่นเครื่องเทศแรงกว่า และมีเนื้อไก่ที่เปื่อยนุ่มกว่าในประเทศไทย ผู้เขียนเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นข้อดีของข้าวหมกไก่พม่า เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านลองรับประทานข้าวหมกไก่ในประเทศพม่า

นอกจากนี้ผู้เขียนยังเปรียบเทียบโดยการนำเอาประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านมาเป็นตัวเปรียบให้ผู้อ่านเข้าใจและเห็นภาพตามที่ผู้เขียนนำเสนอ เพื่อเชื่อมโยงความคิดของผู้อ่านให้ผู้อ่านเห็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงได้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> ด้วยระยะทางเพียง ๓๐ กิโลเมตรจากเมืองดานัง เพียงไม่นาน...เราก็มาถึงเมืองฮอยอัน เมืองเก่าซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังจนได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกของยูเนสโก้ โดยมีถนน ทรัน พู เป็นย่านท่องเที่ยวหลักของเมือง ด้านสองข้างทางนั้นเป็นบ้านเรือนสมัยเก่าที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ แต่ส่วนใหญ่จะถูกปรับเปลี่ยนเป็นร้านขายของที่ระลึก แกลเลอรี่ภาพ ร้านชา-กาแฟ เกือบตลอด

ทั้งซอย บวกกับฝรั่งนักท่องเที่ยวจำนวนมากมายมหาศาล จนผมเผลอนึกว่าตัวเองกำลังเดินอยู่แถวถนนข้าวสารหรือเมืองปาย

(Travel Guide พ.ค. น.๑๐๘)

ผู้เขียนเปรียบเทียบบรรยากาศของสถานที่บนถนน ทรัน พู ย่านท่องเที่ยวหลักของเมืองฮอยอันว่ามีลักษณะบ้านเรือนแบบเก่า แต่ส่วนใหญ่นั้นถูกปรับเปลี่ยนให้เป็นร้านขายของที่ระลึก แกลเลอรี่ภาพ ร้านชา-กาแฟ รวมถึงนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับถนนข้าวสารหรือเมืองปายในประเทศไทยที่มีฝรั่งนักท่องเที่ยว และร้านค้าจำนวนมากสองฝั่งถนน การเปรียบเทียบในลักษณะนี้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและมองเห็นภาพได้ชัดเจน

ตัวอย่าง

และเมื่อถึงลอนดอน เราก็ต้องนั่งรถต่ออีกชั่วโมงเศษ ไปเซาธ์แฮมป์ตัน ซึ่งเป็นท่าเรือที่ฟรีดอมออฟเดอะซีส์จอดรออยู่ และที่นั่นเอง เราก็ได้เห็นอภิมหาเรือที่ฉันมักจะยกเปรียบเทียบให้ใครๆ ฟังว่ามีขนาดประมาณๆ กับตึกเซ็นทรัลเวิลล์ที่ราชดำริของบ้านเรานั่นแหละ

(เที่ยวรอบโลก มิ.ย. น.๑๐๕)

ผู้เขียนเปรียบเทียบขนาดของเรือฟรีดอมออฟเดอะซีส์ที่จอดรออยู่ว่ามีขนาดใหญ่ประมาณกับตึกเซ็นทรัลเวิลล์ที่ราชดำริในประเทศไทย เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพขนาดความใหญ่ของเรือฟรีดอมออฟเดอะซีส์ ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

ด้วยการที่ชาวปินอยไม่เกี่ยงงอนเรื่องการแบ่ง Segment มอลล์ยักษ์ประมาณฟิวเจอร์ปาร์ค รังสิต ซึ่งมีไม่ต่ำกว่า ๘๐ แห่ง จึงกระจายอยู่ทั่วไปในเมโทรมะนิลา โดยเครือ SM ถือเป็นเจ้าพ่อมอลล์ แต่ความพิเศษของ Glorietta และ Greenbelt คือความมีระดับ โดยเฉพาะ Greenbelt จะเป็นไลฟ์สไตล์มอลล์ที่ชั้นล่างเรียงรายด้วยผับ ร้านอาหารและบาร์เก๋ไม่ต่ำกว่า ๒๐ แห่งเปิด

บริการไปถึงตี ๑ ตี ๒ ยามดึกหากมาย่านนี้คุณสามารถแต่งตัวจัดได้อย่างไม่ขาดเขินเพราะไฮโซและโมเดลชาวปินอยจะมาจอยกันที่นี้

(Anywhere ส.ค. น.๙๑)

ผู้เขียนเปรียบเทียบห้างสรรพสินค้าในพื้นที่ของเมโทรมะนิลาว่า แต่ละห้างสรรพสินค้าจะมีขนาดประมาณกับฟิวเจอร์ปาร์ค รังสิต ในประเทศไทยที่มีกระจายอยู่ในเมืองมะนิลาไม่ต่ำกว่า ๘๐ แห่ง เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพขนาดของห้างสรรพสินค้าที่กระจายอยู่ในเมืองมะนิลา

การเปรียบเทียบในลักษณะนี้เป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่พบเห็นจากการเดินทางในต่างประเทศกับสิ่งที่มีในประเทศไทยที่ผู้อ่านทั่วไปรู้จัก เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจเรื่องราวได้ทันที โดยไม่ต้องบรรยายรายละเอียดมาก ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจสิ่งนั้นได้ตรงกับที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ นอกจากนี้ผู้เขียนยังเปรียบเทียบสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนนำเสนอกับสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีชื่อเสียงหรือมีลักษณะเด่นที่คนทั่วไปรู้จักดี ดังตัวอย่าง

<u>ตัวอย่าง</u>

แม้ St. Mark's Square จะเป็นศูนย์กลางซึ่งเปรียบได้กับ Time's Square ของกรุงนิวยอร์ก หรือ Piccadilly Circus ของลอนดอน แต่ข้อแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดคือที่นี่ไม่มีรถราวิ่งให้รำคาญใจ

(Anywhere ม.ค. น.๑๑๗)

ผู้เขียนเปรียบเทียบ St. Mark's Square ซึ่งเป็นศูนย์กลางของเมืองเวนิชว่าเปรียบได้กับ Time's Square ของกรุงนิวยอร์ก หรือ Piccadilly Circus ของกรุงลอนดอน โดยข้อแตกต่างระหว่าง St. Mark's Square กับ Time's Square หรือ Piccadilly Circus คือ ไม่มีรถวิ่งผ่านไปมา

<u>ตัวอย่าง</u>

จากมาดาบา เราเดินทางออกสู่เขตกึ่งทะเลทรายที่ค่อนข้างแห้งแล้งไปตามเส้นทางที่เรียกว่า คิงส์ไฮเวย์ (King's Highway) ซึ่งเป็นถนนเชื่อมจากเหนือสู่ใต้ที่สร้างขึ้นตามเส้นทางซึ่งใช้กันมาตั้งแต่สมัยโรมัน ตลอดทางมีเพียง

ต้นไม้พุ่มเล็กๆ ไม่ชุ่มชื้นเหมือนเส้นทางช่วงแรก และวกเวียนขึ้นเขาลงเขา เหมือนหุบเขาแกรนด์แคนยอนที่มีผาหินสองฝั่ง...

(เที่ยวรอบโลก ก.พ. น.๕๕)

ผู้เขียนกล่าวถึงเส้นทางคิงส์ไฮเวย์ (King's Highway) ว่ามีต้นไม้พุ่มเล็กๆ ที่ไม่ชุ่มชื้นเหมือนช่วงแรกของเส้นทางและมีทางวกเวียนขึ้นเขาลงเขา โดยเปรียบเทียบว่าเหมือนกับหุบเขาแกรนด์แคนยอนที่มีผาหินสองฝั่ง เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของเส้นทางคิงส์ไฮเวย์

กล่าวโดยสรุปแล้วในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ ปรากฏพบการเปรียบเทียบในสองลักษณะคือ การเปรียบเทียบเพื่อให้ข้อมูลและการเปรียบเทียบเพื่อให้ภาพแก่ผู้อ่าน โดยผู้เขียนมีวิธีการเปรียบเทียบด้วยการนำสิ่งที่รู้จักกันโดยทั่วไปมาเป็นตัวเปรียบกับสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ เพื่อเชื่อมโยงความคิดของผู้อ่าน ให้ผู้อ่านเข้าใจและเห็นภาพของสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๔.๔ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (๒๕๔๘: ๕๖) กล่าวว่า คำถามเชิงวาทศิลป์ (Rhetorical questions) เป็นการตั้งคำถามแต่มิได้หวังคำตอบ หรือถ้าเป็นคำถามก็เป็นคำถามที่ทั้งผู้ถามและผู้ตอบรู้ดีอยู่แล้ว การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์นี้เพื่อเร้าอารมณ์ผู้อ่านหรือสื่อความหมายและข้อคิดที่ต้องการ

การใช้ประโยคคำถามในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ พบว่าผู้เขียนไม่ได้ใช้ประโยคคำถามเพื่อสื่อเจตนาถาม แต่เป็นการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ (Rhetorical questions) ซึ่งหมายถึงการใช้รูปประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เพื่อให้ผู้อ่านหยุดคิดพิจารณาหาคำตอบด้วยตัวเอง เพื่อเกิดความเข้าใจ เพื่อเป็นการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยนั้น เป็นการใช้คำถามเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางมาท่องเที่ยว ยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง โดยการใช้คำถามเพื่อเน้นย้ำข้อมูลที่ผู้เขียนได้นำเสนอไปแล้วให้ผู้อ่านหยุดคิดพิจารณาหาคำตอบ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ถึงแม้ชาวควีนส์แลนด์จะไม่ใช่ชาวอินคาที่บูชาดวงอาทิตย์ แต่พวกเขาก็รู้ดีถึงการเสริมสร้างความบันเทิงให้กับชีวิตประจำวันได้อย่างต่อเนื่องและเป็นสุข สำหรับรัฐที่มีขนาดใหญ่กว่ารัฐเท็กซัสถึงสองเท่าครึ่ง และเจ็ดเท่าเมื่อเทียบกับเกาะอังกฤษ เจ้าของสิ่งมหัศจรรย์ทางธรรมชาติอย่าง ภูเขาหินที่ Outback และแนวปะการังที่ Great Barrier Reef ควีนส์แลนด์จึงเปรียบดั่งกระเป๋าเดินทางใบใหญ่ ที่ยังมีอะไรน่าสนใจแอบซ่อนอยู่ใต้แสงอาทิตย์อีกมากมาย อย่างนี้แล้วตระเตรียมกระเป๋าใบโต พกครีมกันแดด ชุดว่ายน้ำตัวเก่ง และทรวดทรงองค์เอวสะท้านใจให้พร้อม จุดหมายโพ้นทะเลครั้งหน้า ใส่ชื่อควีนส์แลนด์ไว้ในตารางการเดินทางหน่อยเป็นไร

(Anywhere มี.ค. น.๕๕)

จากตัวอย่างผู้เขียนไม่ได้ใช้รูปประโยคคำถาม “ใส่ชื่อควีนส์แลนด์ไว้ในตารางการเดินทางหน่อยเป็นไร” เพื่อถามว่าให้ใส่การเดินทางไปท่องเที่ยวควีนส์แลนด์ไว้ในตาราง แท้ที่จริงแล้วผู้เขียนต้องการโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยว โดยให้ผู้อ่านฉุกคิดถึงความเป็นเจ้าของสิ่งมหัศจรรย์ทางธรรมชาติ รวมถึงความสวยงามของแนวปะการัง และความน่าสนใจอื่นๆ ในควีนส์แลนด์ที่ผู้เขียนได้นำเสนอไป เพื่อให้ผู้อ่านใส่ชื่อควีนส์แลนด์ไว้ในตารางการเดินทางของผู้อ่าน

ตัวอย่าง

เกาะเล็กๆ แห่งนี้เป็นสัญลักษณ์แห่งการปลดปล่อยความตึงเครียดที่อยู่เคียงคู่กับประเทศสิงคโปร์และคอยมอบความสุขให้กับนักท่องเที่ยวมาตลอด การปรับโฉมครั้งใหญ่ทั้งโครงการจะเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ.๒๐๑๐ ระหว่างนี้ หากคุณไม่อยากจะเป็นแค่นักช็อปปิ้ง และอยากลองไลฟ์สไตล์ที่แตกต่างบนเกาะที่ไม่เหมือนที่ใด คุณคงรู้แล้วว่าต้องไปที่ไหน

(Anywhere เม.ย. น.๘๕)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างนี้ผู้เขียนไม่ได้ใช้ประโยคคำถามเพื่อขอคำตอบจากผู้อ่านว่าต้องไปที่ไหน แต่ผู้เขียนต้องการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังเกาะเซ็นโตซ่าของประเทศสิงคโปร์ โดยเชิญชวนให้ผู้อ่านไปลองวิถีชีวิตที่แตกต่าง

ตัวอย่าง

> สำหรับหอสมุดแห่งใหม่นี้เป็นที่รวบรวมหนังสือตำรานานาชนิดกว่าแปดล้านเล่มเรียงรายอยู่ในห้องโถงทรงกลมที่กว้างใหญ่ไพศาล ส่วนภายในตกแต่งอย่างสวยงามวิจิตรพิศดาร แต่จะเป็นอย่างไรนั้นให้คุณผู้อ่านไปพิสูจน์เอง
>
> (เพื่อนเดินทาง มี.ค. น.๑๕๙)

ผู้เขียนกล่าวถึงห้องสมุดอเล็กซานเดรียที่ได้ปรับปรุงขึ้นใหม่ จากห้องสมุดเก่ามูซีออน (Mouseion) ซึ่งได้ตกแต่งขึ้นใหม่อย่างสวยงาม โดยผู้เขียนใช้ประโยคคำถามเพื่อยั่วยุผู้อ่านให้ผู้อ่านเดินทางไปพิสูจน์ความสวยงามด้วยตัวเอง เพื่อเป็นการโน้มน้าวให้ผู้อ่านเกิดความอยากรู้อยากเห็นและเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> คุณจะเหวอเหมือนฉันไหมเมื่อได้อ่านประวัติของโรงแรมนี้แล้วรู้ว่าโดมสีน้ำเงินโดดเด่นบนยอดของโรงแรมคาร์ลตันนั้นมาจากแรงบันดาลใจสุดบันลือโลกอย่างหน้าอกของโสเภณีฝรั่งเศสชั้นสูงในยุคศตวรรษที่ ๑๙ ดูเหมือนคนบ้านเมืองแถบนี้คิดอะไรได้ไม่เกินสรีระของผู้หญิงจริงๆ ทั้งสถิติบิกินีเอยและโดมสูงของโรงแรมชื่อดังนี่อีก แต่ก็อย่าได้แปลกใจ เพราะเรากำลังอยู่ในช่วงเวลาแห่งการตักตวงความสุข ณ สวรรค์ของชายหาดระดับโลก
>
> (Anywhere ม.ค. น.๑๐๒)

จากตัวอย่างผู้เขียนไม่ได้ใช้รูปประโยคคำถาม “คุณจะเหวอเหมือนฉันไหม” เพื่อให้ผู้อ่านตอบ แต่เป็นการใช้รูปประโยคคำถามเพื่อนำความคิดของผู้อ่านไปสู่เรื่องราวที่ผู้เขียนจะนำเสนอ กล่าวคือการให้ข้อมูลประวัติของโรงแรมที่สร้างมาจากแรงบันดาลใจจากหน้าอกของโสเภณีชาวฝรั่งเศส ดังจะเห็นได้จากผู้เขียนใช้รูปประโยคคำถามแล้วกล่าวถึงเรื่องราวประวัติของโรงแรมและ

กล่าวชี้แจงผู้อ่านว่าอย่าแปลกใจ เพราะเป็นช่วงเวลาของการตักตวงความสุขบนชายหาดระดับโลก ซึ่งข้อความที่ว่า “อย่าแปลกใจ” เป็นคำตอบของคำถามที่ผู้เขียนได้ถามนำในตอนต้น เนื่องจากเป็นคำตอบที่ผู้เขียนและผู้อ่านรู้ดีอยู่แล้ว

กล่าวโดยสรุปแล้วผู้เขียนใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ (Rhetorical questions) ในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เพื่อให้ผู้อ่านคิดพิจารณาและหาคำตอบด้วยตัวเองจนเกิดความเข้าใจและคล้อยตามสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเกิดการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

๔.๕ การใช้ภาษาระดับกันเอง

คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (๒๕๔๑: ๕) ให้ความหมายของคำว่า “ระดับภาษา” ว่าหมายถึง “ความลดหลั่นของถ้วยคำและการเรียบเรียงถ้อยคำที่ใช้ตามโอกาส กาลเทศะ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร” และระดับภาษานั้นสามารถแบ่งได้เป็นหลายระดับ โดยคำนึงถึงการใช้ตามฐานะของบุคคลและโอกาสที่ต้องการสื่อสาร

วิจิตร แสงพลสิทธิ์ และคณะ (๒๕๒๒) แบ่งระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารอย่างกว้างๆ ออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่

๑) ระดับภาษาปาก (Vulgate) ได้แก่ ภาษาที่มีลักษณะเป็นภาษาถิ่น ภาษาตลาด ภาษาแสลง ภาษาเฉพาะหมู่ ภาษาต่ำ

๒) ระดับภาษากึ่งแบบแผน (Informal) คือภาษาที่มีลักษณะก้ำกึ่งกันระหว่างภาษาปากกับภาษาแบบแผน คือไม่ต่ำจนเกินไป หรือเป็นแบบแผนเสียจนเคร่งครัด

๓) ระดับแบบแผน (Formal) คือภาษาที่ใช้อย่างเป็นทางการ เคร่งครัด ถูกแบบแผน และได้มาตรฐาน

คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๒๔๔๒) แบ่งระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่

๑) ภาษาแบบแผน เป็นระดับภาษาที่ใช้พูดหรือเขียนที่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านหลักภาษาเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความสุภาพและมารยาทในการสื่อสารด้วย

๒) ภาษากึ่งแบบแผน เป็นระดับภาษาที่ใช้พูดหรือเขียนในโอกาสทั่วๆ ไปโดยต้องคำนึงถึงเรื่องความสุภาพและมารยาทในการสื่อสาร

๓) ภาษาไม่เป็นแบบแผน เป็นระดับภาษาที่ผู้ใช้ไม่เคร่งครัดในเรื่องหลักภาษา มุ่งแต่สื่อความหมายพอให้เข้าใจภายในกลุ่ม จึงอาจมีคำแสลง คำย่อ คำตลาด คำต่ำ หรือคำต่างประเทศปะปน โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ระดับย่อยคือ ภาษาปากหรือภาษากันเอง กับภาษาต่ำ

จากการศึกษาพบว่า งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีการใช้ภาษาระดับกึ่งแบบแผนตามการแบ่งของวิจิตร แสงพลสิทธิ์ และคณะ (๒๕๒๒) หรือใช้ภาษาไม่เป็นแบบแผนตามการแบ่งของคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๒๔๔๒) แต่ในที่นี้ผู้วิจัยจะใช้ว่าภาษาระดับกันเอง ให้ตรงกับลักษณะที่ปรากฏ จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีการใช้ภาษาระดับกันเอง เพื่อให้สื่อภาพหรือความรู้สึกที่ชัดเจนแก่ผู้อ่าน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> ลาสเวกัสเป็นเมืองแห่งแสงสี ความหรูหรา และความบันเทิงทุกรูปแบบ ชนิดที่หาเมืองใดมาเทียบได้ยาก ใครที่มาที่นี่เป็นครั้งแรก จึงสังเกตได้ง่าย เพราะมักเดิน<u>อ้าปากหวอ</u>อยู่บ่อยๆ <u>เบิ่งตา</u>ดูโน่นดูนี่อยู่ตลอดเวลา ด้วยว่ามีอะไรที่น่าตื่นตาตื่นใจให้ดูชมอยู่ทุกนาที ถ้าจะเที่ยวลาสเวกัสกันจริงๆ ต้องใช้เวลาหลายเดือนหรือเป็นปีและถ้าจะให้ดีต้องมาทุกปี เพราะที่นี่เขามีอะไรแปลกๆ ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ โรงแรมและสถานบันเทิงแต่ละแห่งประชันกัน<u>สุดฤทธิ์</u>
>
> (เที่ยวรอบโลก ก.ค. น.๑๑๐)

ผู้เขียนใช้ภาษาระดับกันเอง ได้แก่ คำว่า “อ้าปากหวอ” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของแสงสี ความหรูหรา ของเมืองศิวิไลซ์ และใช้คำว่า “เบิ่งตา” ซึ่งหมายถึงอาการตื่นตาตื่นใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่เมืองลาสเวกัสเป็นครั้งแรก และแม้ว่าจะเคยเดินทางไปมาแล้วก็ต้องเดินทางไปอีก เนื่องจากมีสิ่งแปลกใหม่เกิดขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นผลจากการแข่งขันของโรงแรมและสถานบันเทิง ผู้เขียนใช้คำว่า “ประชันกันสุดฤทธิ์” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพการแข่งขันของโรงแรมและสถานบันเทิงที่แข่งขันกันอย่างมากเพื่อเรียกลูกค้า

ตัวอย่าง

นั่นเป็นทางเลือกหนึ่งครับ...แต่ถ้าคุณชอบอะไรแรงๆ กว่านั้นลองขึ้นไปตั้งต้นบนเนินเขาเหนือ อเล็กซานดร้า ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับนักปั่นน่องเหล็กผู้มั่นใจว่ากำลังแข้งแก่กล้าพอตัวแล้ว เริ่มการปั่นขึ้นไปตามถนนโอลด์ เชิร์ช (Old Church) ผ่านทางลุ่มๆ ดอนๆ สู่ถนน ลิตเลิ้ล วัลเล่ย์ (Little Valley) ตรงนี้แหละครับที่คุณอาจจะต้องอ้าปากค้าง! เพราะทิวทัศน์อันงามจับตา...จากนั้นค่อยย้อนกลับไปทางเชื่อม สเปียร์แกรส (Speargrass)

(Travel Guide มี.ค. น.๓๙)

ผู้เขียนใช้คำว่า “แรงๆ, นักปั่นน่องเหล็ก” และประโยค “กำลังแข้งแก่กล้าพอตัว, อ้าปากค้าง” ซึ่งภาษาระดับกันเอง เพื่อสื่อสารกับผู้อ่านได้รวดเร็ว ตรงประเด็น และเห็นภาพชัดเจน

ตัวอย่าง

สำหรับผู้ที่ชื่นชอบการช็อปฯ เป็นชีวิตจิตใจที่กลางเมืองเซ็นไดนั้นมีแหล่งช็อปปิ้งที่จัดว่าสุดยอดรอคุณอยู่ เพราะถนนจากหน้าสถานีรถไฟเซ็นไดที่ทอดตรงไปยังถนนชูโอ (Chuo-dori) ย่านอิชิบังโช (Ichiban Cho) และถนนโจเซ็นจิ (Jozenji-dori) ถือได้ว่าเป็นย่านการค้าที่ใหญ่ที่สุดของเมือง

(เพื่อนเดินทาง ก.ค. น.๑๙๓)

ผู้เขียนใช้คำว่า “สุดยอด” และการใช้คำย่อ “ช็อปฯ” ซึ่งเป็นภาษาระดับกันเอง เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพแหล่งช็อปปิ้งกลางเมืองเซ็นไดว่าเป็นแหล่งช็อปปิ้งที่ดีเยี่ยม เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่ผู้เขียนศึกษา มีลักษณะเป็นการพูดคุยระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจึงเลือกใช้ภาษาระดับกันเอง เช่น ภาษาปาก ภาษาสแลง คำย่อ คำอุทาน ในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและ “เข้าถึง” เรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้อย่างถูกต้อง และเกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับผู้เขียน ส่งผลให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องราวที่ผู้เขียนนำเสนอ

ได้ตามเจตนาของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

๔.๖ การใช้ภาษาในการเสนอแนะ

จากการศึกษางานเขียนนำเที่ยวในต่างประเทศพบว่าผู้เขียนจะเสนอแนะข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง แนะนำสถานที่สำคัญที่ควรเดินทางไปท่องเที่ยว หรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของนักท่องเที่ยวในการเดินทาง ว่าเป็นสิ่งที่ผู้อ่านควรนำไปปฏิบัติ เพื่อประโยชน์แก่ตัวผู้อ่านเอง โดยมักเสนอแนะในทำนองเชิญชวนให้ผู้อ่านเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง จากข้อมูลพบว่าผู้เขียนใช้รูปภาษาที่แสดงการเสนอแนะหรือแนะนำผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยใช้รูปภาษาที่แสดงการแนะนำโดยตรง ได้แก่ การใช้คำกริยา “แนะนำ” “ขอแนะนำ” “อยากแนะนำ” โดยจะปรากฏร่วมกับคำว่า “ควร” “ไม่ควรพลาด” ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

> กลุ่มสาวหมวยหน้าตาดีในชุดแนบเนื้อริมถนน ทำให้เราเห็นภาพเกลังยามค่ำคืนได้ชัดเจน แต่นั่นใช่จะหมายความว่าการเปิดกว้างในเรื่องการค้าขายของเกลังจะทำให้ที่นี่เป็นเมืองที่ไม่เหมาะกับการมาเยือนแต่อย่างใด ในยามค่ำคืนตลอดถนนเกลังและซิมเอนิว ยังมีร้านอาหารหลากเชื้อชาติ ที่ลองแล้ว แนะนำได้เลยว่านักชิมไม่ควรพลาด
>
> (เที่ยวรอบโลก มี.ค. น.๔๔)

ผู้เขียนให้ข้อมูลโดยการแนะนำผู้อ่านโดยตรงถึงร้านอาหารหลากหลายเชื้อชาติในถนนเกลังและซิมเอนิว ในประเทศสิงคโปร์ โดยใช้รูปภาษาที่แสดงการแนะนำโดยตรง และใช้ร่วมกับคำว่า “ไม่ควรพลาด” เพื่อแนะนำและโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> หลังอาหารเช้าที่โรงแรม (พวกเราพักที่โรงแรม Best Western ซึ่งมีอยู่ทั่วโลก และขอแนะนำว่าเป็นโรงแรมระดับกลางที่สะดวกสบายและทันสมัยมาก จองได้ทางอินเทอร์เน็ต) พวกเราเดินมาเพียงสิบนาทีก็ถึงตัวเมืองเก่า หรือ Old City อันเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์ ความหนาวเหน็บของเดือน

ธันวาคมที่เยอรมันนี้ รู้สึกทั้งหนาวลึกและหนาวแห้ง พวกเราแต่ละคนแต่งตัวด้วยเครื่องกันหนาวหนักคนละหลายกิโลอย่างน้อยก็สองถึงสามกิโลทีเดียว

ขอแนะนำว่าทำตัวให้อบอุ่นไว้ก่อนดีกว่านะครับ ถ้าเกิดเจ็บป่วยขึ้นมาในต่างประเทศ จะไม่สนุกเท่าใด เพราะการไปพบแพทย์ตามคลินิกก็ไม่ใช่ง่าย ส่วนใหญ่ต้องนัดหมาย เว้นแต่ใกล้จะตายเท่านั้น เขาจึงให้พบ...

(เที่ยวรอบโลก ธ.ค. น.๘๕)

ผู้เขียนแนะนำผู้อ่านเกี่ยวกับการเตรียมตัวเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเยอรมัน เนื่องจากการท่องเที่ยวในช่วงเดือนธันวาคมที่เยอรมันมีอากาศหนาว จึงแนะนำให้ผู้อ่านดูแลร่างกายให้อบอุ่น โดยให้เหตุผลว่าการไปพบแพทย์นั้นเป็นเรื่องยุ่งยาก

ตัวอย่าง

เมื่อข้ามมาขึ้นเกาะแล้ว ยังคงใช้เส้นทาง A87 มุ่งหน้าเข้าสู่ พอร์ตทรี (Portree) เมืองใหญ่และสำคัญที่สุดของเกาะสกาย เมืองนี้มีทุกสิ่งทุกอย่างด้วยเป็นศูนย์กลางคมนาคม ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของเกาะทั้งหมด รวมทั้งยังมีโรงแรมที่พักจำนวนมาก, จึงขอแนะนำว่าควรใช้เมืองนี้เป็นฐานที่พัก สำหรับนักเดินทางเที่ยวรอบเกาะเป็นวงกลม

(Travel Guide ก.ย. น.๗๘)

ผู้เขียนแนะนำผู้อ่านเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเกาะสกายว่าควรใช้เมืองพอร์ตทรี (Portree) เมืองใหญ่เป็นที่พักเพื่อเดินทางเที่ยวรอบเกาะสกายเป็นวงกลม ผู้เขียนใช้คำว่า “ควร” ร่วมกับ “ขอแนะนำ” เพื่อแนะนำและเน้นย้ำให้ผู้อ่านปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ของตัวผู้อ่านเอง

นอกจากผู้เขียนใช้รูปภาษาที่แสดงการเสนอแนะหรือแนะนำผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมาแล้วผู้เขียนยังเสนอแนะผู้อ่านแล้วตามด้วยการกล่าวยืนยันหรือรับประกัน กาญจนา นาคสกุล และคณะ (๒๕๒๑: ๓๖๖) กล่าวถึง การพูดอย่างจริงใจและรับผิดชอบว่า เป็นวิธีการที่นับได้ว่าดีที่สุด เนื่องจากการโน้มน้าวใจจะได้ผลต้องเริ่มจากการทำให้ผู้อ่านรู้สึกไว้ใจและให้ความเชื่อถือ เป็นวิธีการชักจูงใจอย่างตรงไปตรงมาปล่อยให้ผู้ฟังเป็นผู้ตัดสินใจ วิพากษ์วิจารณ์ด้วยตนเอง

การเสนอแนะที่ตามด้วยการกล่าวยืนยันหรือรับประกันจะทำให้ผู้อ่านมั่นใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนเสนอแนะนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้อ่านอย่างแท้จริง โดยรับประกันผลด้วยตัวของผู้เขียนเอง เนื่องจากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ โดยตรง โดยมักใช้รูปภาษาเพื่อแสดงความมั่นใจ ได้แก่ “รับรอง, รับรองได้ว่า, รับประกัน” ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจในการเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง ซึ่งจะช่วยโน้มน้าวให้ผู้อ่านเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ

ตัวอย่าง

> พระราชวังโปตาลามีลักษณะเหมือนป้อมปราการ หรือ Dzong (ซอง) วิธีการเยี่ยมชม ต้องเดินขึ้นบันไดที่สูงชันสู่ด้านบนซึ่งมีความงดงาม ระหว่างเดินขึ้น เราต้องหยุดพักเป็นระยะๆ เพื่อไม่ให้เหนื่อยเกินไปแต่ก็มีบางคนที่เริ่มมีอาการเหนื่อยหอบเพราะขาดออกซิเจน และแสงแดดที่ร้อนแรง ดังนั้นสิ่งที่ต้องเตรียมตัวควรพกน้ำดื่มหรือออกซิเจนกระป๋องติดตัวสำหรับช่วยหายใจ สวมเสื้อแขนยาว และสวมแว่นกันแดด พยายามเดินขึ้นไปอย่างช้าๆ ไม่เร่งรีบ แต่รับรองว่าเมื่อถึงด้านบนของพระราชวังแห่งนี้แล้ว ความอลังการจะทำให้ความเหนื่อยทั้งหมดหายไปในทันที
>
> (Anywhere ธ.ค. น.๖๑)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนเสนอแนะผู้อ่านเกี่ยวกับวิธีการเยี่ยมชมพระราชวังโปตาลา แล้วตามด้วยการใช้รูปภาษาแสดงถึงการรับประกันความสวยงามของพระราชวังโปตาลา คือ “รับรองว่า” เพื่อยืนยันถึงความคุ้มค่าที่ต้องเหนื่อยกับความยากลำบากของการเดินทางขึ้นไปชม เพื่อให้ผู้อ่านมั่นใจและตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวยังพระราชวังโปตาลา

ตัวอย่าง

> ...‘เกาะสกาย’ อาจจะเป็นสถานที่ที่เราไม่คุ้นชื่อและสนใจเท่าใดนัก แต่ถ้ามีโอกาสเดินทางไป สก็อตแลนด์ ผมแนะนำให้หาเวลาไปเยือนสัมผัสความงามที่ซุกซ่อนแห่งนี้... รับรองว่าไม่ผิดหวัง
>
> (Travel Guide ก.ย. น.๘๐)

ตัวอย่างนี้ ผู้เขียนแนะนำผู้อ่านให้เดินทางไปสัมผัสความงามที่เกาะสกายในประเทศสก็อตแลนด์ แล้วตามด้วยการรับประกันผล โดยใช้รูปภาษา “รับรองว่า” เพื่อแสดงความรับผิดชอบว่าหากผู้อ่านเดินทางไปยังเกาะสกาย ในสก็อตแลนด์ แล้วจะไม่ผิดหวัง เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> อเล็กซานเดรีย (Alexandria) ตั้งอยู่ห่างจากไคโรขึ้นมาทางตะวันออกเฉียงเหนือราว ๒๐๐ กิโลเมตร ซึ่งซาบรีบอกว่าสามารถเลือกวิธีมาจากไคโรได้หลายวิธี ถ้ามาทางรถส่วนตัวหรือรถบัสก็จะราว ๒ ชั่วโมง ทางเครื่องบินราว ๓๕ นาที ส่วนถ้าใครอยากนั่งละเลียดเวลาชมวิวข้างทาง ก็แนะนำให้เลือกทางรถไฟธรรมดา รับรองว่าจะได้เห็นทะเลทรายจนจุใจตลอด ๔ ชั่วโมงทีเดียว
>
> (เพื่อนเดินทาง ส.ค. น.๙๐)

ผู้เขียนเสนอแนะทางเลือกให้ผู้อ่านที่ต้องการชมทิวทัศน์ข้างทางโดยการใช้รูปภาษา “แนะนำ” ให้ผู้อ่านเลือกทางรถไฟธรรมดา เพื่อจะได้เห็นทะเลทรายอย่างจุใจ โดยผู้เขียนสร้างความน่าเชื่อถือ โดยใช้รูปภาษา “รับรองว่า” เพื่อให้ผู้อ่านมั่นใจและเลือกวิธีการเดินทางตามที่ผู้อ่านต้องการ

การใช้ภาษาในการเสนอแนะ ผู้เขียนจะเสนอแนะข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง แนะนำสถานที่สำคัญที่ควรเดินทางไปท่องเที่ยว หรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของนักท่องเที่ยวในการเดินทาง เพื่อประโยชน์แก่ตัวผู้อ่านเอง โดยมักเสนอแนะในทำนองเชิญชวนให้ผู้อ่านเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง โดยใช้รูปภาษาที่แสดงการเสนอแนะหรือแนะนำผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา หรืออาจเสนอแนะแล้วตามด้วยการยืนยันหรือรับประกันเพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าสามารถที่จะทำในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึงได้ อีกทั้งยังเป็นการยืนยันว่าสิ่งที่ผู้เขียนแนะนำนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านอย่างแท้จริง และยังเป็นการแสดงความรับผิดชอบของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจแล้วต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

๔.๗ การใช้ภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษางานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ พบว่าผู้เขียนจะใช้คำภาษาต่างประเทศเพื่อสามารถสื่อสารให้ “เข้าถึง” กลุ่มผู้อ่านได้อย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุที่ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่มีบทบาทอย่างมากในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ พบว่าในปัจจุบันปรากฏการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศหลายคำที่ได้เข้ามาในสังคมไทย ทำให้คนในสังคมมีมโนทัศน์เกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศหลายๆ คำเพิ่มมากขึ้น คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ผู้เขียนเลือกใช้ล้วนเป็นคำภาษาต่างประเทศที่คนในสังคมใช้กันในชีวิตประจำวัน เมื่อพูดแล้วสามารถเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องแปล ดังนั้นเมื่อผู้เขียนใช้คำทับศัพท์ต่างประเทศเหล่านั้น จึงสามารถโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านสนใจ และเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้ทันที

ผู้วิจัยพบการใช้ภาษาต่างประเทศในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ ปรากฏการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศและการใช้คำศัพท์ต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของผู้เขียนคือ ผู้อ่านงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่มีความสนใจในด้านการท่องเที่ยวต่างประเทศ การใช้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นการสื่อสารที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ทันที โดยไม่ต้องแปล ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว เข้าถึงผู้อ่านได้ง่าย สามารถโน้มน้าวใจผู้อ่านให้เดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ตัวอย่าง

> เราจำใจจากจัตุรัสรูสซิอูมาด้วยความเสียดาย พระอาทิตย์เริ่มคล้อยต่ำ ถนนออกุสตา ช็อปปิ้งสตรีทชื่อดังของลิสบอนในยามนี้ช่างเต็มไปด้วยสีสันนักดนตรี หน้าใหม่ตีกลองอย่างเมามัน ข้างๆ กันนั้นก็เป็นจิตรกรรับวาดภาพเหมือน ผู้คนนั่งรับลมเย็นหน้าร้านกาแฟ เด็กน้อยเลียไอศกรีมอย่างเอร็ดอร่อย หญิงสาววัยรุ่นวิ่งเข้าร้านนู้นร้านนี้อย่างรีบเร่ง สองข้างทางของถนนสายนี้คือบรรดาร้านรวงเล็กๆ น่ารักมากมาย ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็สามารถหาจับจ่ายได้ที่นี่ ร้านขายจิวเวลรี่ ร้านขายหนังสือ ร้านขายขนม ร้านขายรองเท้า และอีกสารพัดร้านต่างยืนกระทบไหล่กันอย่างเท่าเทียม ทุกร้านตกแต่งอย่างมีสไตล์ ฮิปมากก็มี ฮิปน้อยก็มี แต่ไม่ฮิปเลยนั้นก็หายากสักนิด ทุกร้านอยู่ในอาคารเก่าแก่อายุร้อยปีขึ้นไปทั้งนั้น
>
> (Anywhere ก.พ. น.๘๑)

จากตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในสองลักษณะได้แก่ คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่เป็นคำศัพท์ที่ใช้กันทั่วไปในสังคม ได้แก่ คำว่า “ไอศกรีม, ช็อปปิ้งสตรีท, จิวเวลรี่” และคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่เป็นศัพท์แสลง ได้แก่ คำว่า “ฮิป” หมายถึง ทันสมัย ผู้เขียนใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจเรื่องราวได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพแล้วต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยว

ตัวอย่าง

> โปรแกรมวันที่สอง ผู้โดยสารสามารถซื้อแพ็กเกจเพิ่มเติม โดยแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ เช่น Diving Tip, Fishing Trip, Discovery Scuba และ Snorkeling Trip แล้วแต่ความพอใจ ส่วนทริปสุดฮิตสำหรับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คือทริปดำน้ำแบบ Snorkeling ดังนั้นกางเกงว่ายน้ำแว่นตา และชันบล็อกที่เตรียมมาจึงถูกหยิบออกมาจากกระเป๋าเดินทางสำหรับกิจกรรมในบ่ายวันนี้
>
> (Anywhere ก.ค. น.๑๐๗)

จากตัวอย่างผู้เขียนใช้ คำว่า “แพ็กเกจ, ทริป, ชันบล็อก, ฮิต” เป็นคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ โดยปรากฏการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศเหล่านี้ร่วมกับการใช้ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ “Diving Tip, Fishing Trip, Discovery Scuba, Snorkeling Trip” ผู้เขียนใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศเหล่านี้ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถรับรู้และเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การสื่อสารตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

ตัวอย่าง

> ดูจากแผนผังของเรือลำนี้มีอยู่ทั้งหมด 15 เด็ค (Deck) ซึ่งเด็คที่โดดเด่นและมีผู้คนคึกคักมากเป็นพิเศษก็คือบริเวณเด็ค 5 ที่มีเพดานสูงโปร่งตกแต่งอย่างสวยงาม มีทางเดินยาวสี่ร้อยกว่าฟุต เรียกว่า รอยัล โพรเมอนาด (Royal Promenade) ที่เต็มไปด้วยร้านอาหาร ร้านไอศกรีม ร้านขายสินค้าปลอดภาษี ผับ และบาร์
>
> (เพื่อนเดินทาง มิ.ย. น.๑๔๔)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนใช้คำว่า “เด็ค, ไอศกรีม, ผับ, บาร์” เป็นคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ โดยคำว่า “เด็ด” หมายถึง ชั้นหรือดาดฟ้าเรือ ในที่นี้หมายถึง ชั้น โดยผู้เขียนให้ข้อมูลผู้อ่านว่าเรือลำนี้มีอยู่ทั้งหมด ๑๕ ชั้น โดยชั้นที่ ๕ นั้นเป็นชั้นที่มีความโดดเด่นและมีผู้คนคึกคักมากเป็นพิเศษ และใช้คำว่า “ไอศกรีม, ผับ, บาร์” ซึ่งเป็นคำทับศัพท์ร่วมสมัย ผู้เขียนใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศเหล่านี้ เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจเรื่องราวได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การสื่อสารเป็นไปตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

ตัวอย่าง

> สำหรับแหล่งช็อปปิ้งในตัวเมืองเก่าก็มีร้านค้าท้องถิ่นให้เลือกซื้อระหว่างเดินชมเมือง แต่ถ้ายังไม่หนำใจ เราขอแนะนำให้แวะไป อิงโกลตัสต์วิลเลจ (Ingolstadt Village) ที่นี่เป็น Chic Outlet Shopping ศูนย์รวมร้านค้าที่ทันสมัยเก๋ไก๋ขนาดใหญ่โดยเฉพาะสินค้าแบรนด์เนมดังๆ ของดีไซเนอร์ชื่อดังในต่างประเทศ ที่ตอนนี้กำลังมาแรงมากมายหลายแบรนด์ เพิ่งเปิดตัวไปเมื่อปลายปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นไฮไลท์ของเมืองที่เกิดขึ้นใหม่ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้แวะเวียนเข้ามา
>
> (เพื่อนเดินทาง ก.พ. น.๑๖๓)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนใช้คำว่า “ช็อปปิ้ง, แบรนด์เนม, ดีไซเนอร์, แบรนด์, ไฮไลท์” ซึ่งเป็นคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศร่วมสมัย และปรากฏการใช้คำภาษาต่างประเทศ “Chic Outlet Shopping” ซึ่งหมายถึง ร้านขายสินค้าทันสมัยขนาดใหญ่ ผู้เขียนใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศเหล่านี้ เพื่อส่งสารไปยังผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา ทำให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจเรื่องราวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพราะผู้อ่านสามารถรับรู้และเข้าใจคำศัพท์ภาษาต่างประเทศเหล่านี้ได้เป็นอย่างดีไม่ต้องแปลความหรืออธิบายความหมายเพิ่มเติม

อาจกล่าวได้ว่า การใช้คำภาษาต่างประเทศในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย เป็นการส่งสารไปยังผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งกลวิธีดังกล่าวสามารถโน้มน้าวใจผู้อ่านให้เข้าใจประเด็นที่ผู้เขียนกำลังนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้อ่านสามารถรับรู้และเข้าใจคำศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ใช้กันอย่างแพร่หลายได้เป็นอย่างดี ไม่จำเป็นต้องแปลความ หรืออธิบายความหมายเพิ่มเติม

กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยพบว่าผู้เขียนเลือกใช้กลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดทัศนคติที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง การเลือกใช้ภาษาในการนำเสนอจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยว

โดยสรุปแล้ว กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการโน้มน้าวใจในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศสามารถแบ่งออกเป็น ๗ กลวิธีใหญ่ๆ ได้แก่ การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การใช้ภาษาระดับกันเอง การใช้ภาษาเพื่อการเสนอแนะ และการใช้คำภาษาต่างประเทศ โดยกลวิธีทั้ง ๗ กลวิธีข้างต้นต่างเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน เนื่องจากงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในแต่ละเรื่องจะใช้กลวิธีการใช้ภาษาหลายกลวิธีประกอบกัน เพื่อทำหน้าที่โน้มน้าวใจผู้อ่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

[๑]Le Meridien Nice เป็นอีกหนึ่งโรงแรมหรูซึ่งอยู่ติดถนน The Promende des Anglais จึงสามารถมองเห็นวิว[๔] ทะเลและวิวบ้านเมืองนีซในเขต Old Town[๔] ได้อย่างถนัดตา โดยเฉพาะจากชั้น ๙ บริเวณที่ตากอากาศและสระว่ายน้ำในส่วน Roof Top[๔] ของโรงแรม ที่มองไปด้านหน้าจะเห็นทิวทัศน์ที่รับกับฟ้าสีใสและเวิ้งทะเลเต็มสองตา ด้านซ้ายคือตัวตึกน้อยใหญ่ที่สร้างไล่ตามเชิงเขา ที่นี่แว่นกันแดดดูจะเป็นของประดับกายที่ขาดไม่ได้สำหรับแขกทุกคน อาจไว้อำพรางแสงแดดจ้าหรือไว้เหล่สาวในชุดบิกินี่[๔] ก็ตามแต่ ส่วนฉันในยามบ่ายคล้อยเช่นนี้ น่าจะได้เวลาละเลียดฟองนุ่มของคาปูชิโน่[๔] และไล่สายตาไปตามการโบยบินของนกทะเลที่เหินร่อนเล่นลมตามประสาเจ้าถิ่น ถนนที่ทอดยาวด้วยตึกสไตล์ Art Deco[๔] ต้นปาล์มที่ปลูกยาวเรียงรายไปตามชายหาดที่เต็มไปด้วยก้อนกรวดกลับทำให้ฉันนึกถึงไมอามี่บีช[๔] ของฟลอริด้าขึ้นมา จะขาดนิดหน่อยก็ตรงที่ไม่มีหนุ่มเซิร์ฟบอร์ดโชว์[๔] พลังในเกลียวคลื่น

The Promenade des Anglais ได้รวบรวมสถานที่สำคัญไว้มากมาย กระทั่งสุนทรียภาพอย่างโอเปร่าเฮาส์[๔] (Opera) ยังมีให้เลือกชมที่ชวนให้ต้องมนต์ไปกับบทเพลงจากพลังเสียงของนักร้องชั้นสูง และยังมีพิพิธภัณฑ์สำคัญที่น่าไปชมอีกแห่งหนึ่งคือ Musée d'Art Moderne et comtemporain Théatre ซึ่งรวบรวมงานโมเดิร์นอาร์ต[๔] ดีๆ ไว้เช่นกัน

ในส่วนของเขตเมืองเก่า (Old Town) เป็นตลาดนัดขึ้นชื่อวันจันทร์จะมีการเปิดตลาดนัดของเก่า ถ้าเป็นวันอังคารถึงอาทิตย์จะจัดเป็นตลาดนัดดอกไม้ มีพรรณไม้เมืองหนาวสีสวยจัด แต่ดูๆ ไปปากคลองตลาดบ้านเราน่าจะดีกว่า ของเขาดอกไม้สวยก็จริงแต่มีเพียงจำนวนน้อย[๒] แต่สิ่งที่นักเดินตลาดชอบใจมากที่สุด ก็คงไม่พ้นการเสาะหาของอร่อยบรรดาเครื่องปรุงต่างๆ ดูน่าจับจ่ายทั้งนั้น มีทั้งกระเทียม เครื่องเทศ ผัก ผลไม้ อุดมสมบูรณ์ดีแท้ ทั้งขนมปังฝรั่งเศสหลากหลายชนิดและขาดไม่ได้กับพิซซ่า[๔] ที่มีให้เลือกมากกว่า ๑๐ หน้า ละลานตาจนเลือกสั่งไม่ถูก

จากการแนะนำของรีเซฟชั่น[๔] ที่ Le Mrridien Nice หากอยากหาร้านดินเนอร์[๔] ควรไปที่ภัตตาคารซีฟู้ด[๔] อย่างร้าน FLO (4, Rue Sacha Guitry โทร.0493133838 www.flonice.com) รับประกันความอร่อยและความดังสุดๆ แต่ต้องสำรองที่นั่งเพราะถึงจะจองไว้ก็ต้องรอคิว[๔] กันสักนิด เพราะที่นี่มีบริการเสิร์ฟ[๔] แบบฟูลคอร์ส[๔] (ราคาตกอยู่ราว 31.50 ยูโร)[๓] ตัวร้านด้านในสวยล้ำกับการจำลองภาพบรรยากาศของโรงละครชั้นเลิศ โดดเด่นด้วยเวทีมีม่านกำมะหยี่สีแดงไว้จัดแสดงครัวแบบเปิด รายนามนักแสดงจึงมีทั้งหัวหน้าเชฟ[๔] ผู้ช่วยเชฟ และฝ่ายตกแต่ง ทุกคนมีบทบาทเดียวกัน คือการประกอบอาหารรสเลิศ ออเดิฟ[๔] ชื่อดังของร้านคือ Duck Liver Terrine (14.50

ยูโร) ตับเป็ดสีชมพูชั้นดี ละเลียดทานคู่กับไวน์[๔] แดง รับรองสั่งเมนู[๔] นี้พนักงานจะทำหน้าเซอร์ไพรส์[๔] แถมซูนิ้วโป้งชมว่าคุณน่ะรู้จริง!

(Anywhere ม.ค. น.๙๐)

จากตัวอย่างจะเห็นว่ามีการใช้กลวิธีทางภาษาจำนวน ๔ กลวิธี ประกอบกัน ได้แก่ ๑. การบรรยาย[๑] จากตัวอย่างผู้เขียนใช้การบรรยายในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ๒. การเปรียบเทียบ[๒] ผู้เขียนเปรียบเทียบตลาดดอกไม้ในเขตเมืองเก่ากับปากคลองตลาดในประเทศไทย ๓. การใช้ภาษาเพื่อการเสนอแนะ[๓] ผู้เขียนแนะนำภัตตาคารซีฟู้ด "ร้าน FLO" ให้แก่ผู้อ่าน ๔. การใช้คำภาษาต่างประเทศ[๔] ผู้เขียนมีการแทรกคำภาษาต่างประเทศ

ตัวอย่าง

[๒]มีเหตุจูงใจกี่ข้อที่เป็นตัวกำหนดให้การเดินทางในแต่ละครั้งเป็นเรื่องน่าหลงใหล หรือน่าตื่นเต้น คุณจะจัดกระเป๋าเดินทางอย่างไร[๑] หากจุดหมายครั้งนี้คือการไปพบพานนานับสถานที่ ตั้งแต่นอนอาบแดดในโรงแรมหรูระยับบนชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ผจญภัยบนเกาะที่ชวนให้ตื่นตาไปกับอัศจรรย์ธรรมชาติ จิบแชมเปญ[๔] ขณะล่องเรือออกไปสูดอากาศบริสุทธิ์กลางทะเล และทนตัวสั่นหนาวเหน็บเพียงเพื่อได้ป้อนอาหารแก่ปลาโลมาแบบประชิดตัว คำตอบมีอยู่สองอย่าง เหลือดีกว่าขาด หรือน้อยไว้นั่นแหละดี

ที่หน้าประตูห้องพักใน Palazzo Versace[๔] โรงแรมอลังการงานสร้างตามแบบศิลปะในยุคเรเนสซองส์บนชายฝั่งโกลด์โคสต์ กระเป๋าในคำตอบอย่างแรกถูกลำเลียงมาวางไว้พร้อมกับรอยยิ้มพิมพ์ใจจากบริกรหนุ่มไออุ่นของแสงแดดยามบ่ายลอดผ่านม่านหน้าต่างสีขาว ตกกระทบลงบนเตียงนอนที่ปูด้วยผ้าลินินกลิ่นสะอาด หมอนอิงสีสดปักฉลุลวดลายขลิบทองวางเรียงอยู่บนนั้น เชื้อเชิญให้น่าลงไปเอนกายสักงีบ ทว่าเหตุจูงใจในการมารัฐ

ควีนส์แลนด์ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งกำลังรอให้ไปเยือนอยู่ภายนอกนั้นยั่วยวนยิ่งกว่า เสียงน้ำจากฝักบัวแบบป่าฝนเมืองร้อนและกลิ่นหอมชวนฝันของครีม[๔] อาบน้ำที่โลมไล้ไปทั่วร่างจากคอลเล็กชั่น[๔] The Dreamer จึงกลายเป็นแค่การทำความรู้จักโลกของเวอร์ซาเช่[๔] แต่เพียงลำดับแรก]๓

โกลด์โคสต์ (Gold Coast) เป็นเมืองเรียบชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกทางตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐควีนส์แลนด์ถัดลงมาจากบริสเบน (Brisbane) เมืองหลวงของรัฐ ขึ้นชื่อว่าเป็นจุดหมายวันหยุดยอดนิยมของชาวออสซี่มาตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ ๗๐ และเริ่มเป็นที่นิยมในระดับนานาชาติเรื่อยมา ด้วยชายหาดขาวนวลทอดตัวไปไกลราวกับไม่มีที่สิ้นสุดจากเหนือสุดที่เมนบีช (Main Beach) จรดสุดแดนใต้ติดกับรัฐนิวเซาธ์เวลส์ (New South Wales)[๓] ร่วม ๗๐ กิโลเมตร กลายเป็นที่จับจองของกิจกรรมนันทนาการนานับ ตามสภาพอากาศในภูมิประเทศเขตร้อนที่ซึ่งความผ่อนคลายมาพบกับความบันเทิงและธรรมชาติเห็นพ้องต้องไปกับความเจริญเติบโตอันรวดเร็ว หลากหลาย ที่พักรองรับวันพักผ่อนทั้งแบบมาเดี่ยว มาเป็นคู่ เป็นกลุ่ม จนถึงครอบครัว สำหรับนักท่องเที่ยวแบกเป้ยันโรงแรมห้าดาวถูกแต่งเติมให้ตื่นตาด้วยสวนสนุกขนาดยักษ์ คลับ บาร์[๔] แหล่งช็อปปิ้ง[๔] แถวหน้า สนามกอล์ฟ[๔] กว่า ๔๐ แห่ง ถนนหนทางที่แปรเปลี่ยนเป็นสนามแข่งรถระดับโลก ในทุกปีนอกเหนือไปจากคลื่นระลอกโตโดนใจนักเล่นเซิร์ฟบอร์ด[๔] และอุทยานแห่งชาติขนาด ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ตารางเมตรตลอด ๒๗๘ วันในแต่ละปี ชาวโกลด์โคสต์ภูมิใจนักว่าไม่ต้องอยู่ใต้เงาเมฆเลย นั่นก็ดูเป็นเหตุเป็นผลกับสมญานามเมืองแห่งรีสอร์ท อพาร์ตเมนต์[๔] และคอนโดมิเนียม[๔] สูงเสียดฟ้า กลายเป็นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่มีอนาคตอันแจ่มจรัส ใครเลยไม่ต้องการเป็นเจ้าของบ้านพักตากอากาศส่วนตัวในทำเลที่มีอากาศบริสุทธิ์มาเคาะประตูอยู่ทุกคืนวัน[๓]

(Anywhere มี.ค. น.๔๘)

จากตัวอย่างจะเห็นว่ามีการใช้กลวิธีทางภาษาจำนวน ๔ กลวิธี ประกอบกัน ได้แก่ ๑. การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์[๑] คือ “มีเหตุจูงใจกี่ข้อที่เป็นตัวกำหนดให้การเดินทางในแต่ละครั้งเป็นเรื่องน่าหลงใหล หรือน่าตื่นเต้น คุณจะจัดกระเป๋าเดินทางอย่างไร” เพื่อสร้างจุดสนใจนำเข้าสู่เนื้อหาของเรื่อง ๒. การบรรยาย[๒] จากตัวอย่างผู้เขียนใช้การบรรยายในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ๓. การพรรณนา[๓] ผู้เขียนใช้การพรรณนาเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพชายหาดโกลด์โคสต์ และ ๔. การใช้คำภาษาต่างประเทศ[๔] ผู้เขียนมีการแทรกคำภาษาต่างประเทศ

สรุปได้ว่า ในงานเขียนนำเที่ยวหนึ่งๆ ผู้เขียนจะเลือกใช้กลวิธีการใช้ภาษาหลายกลวิธีประกอบกัน เพื่อการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยว

กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนเลือกใช้กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อมุ่งเสนอข้อมูลรายละเอียดด้วยการบรรยาย บางตอนมุ่งแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ผู้เขียนจะใช้การพรรณนาและการเปรียบเทียบ ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความเพลิดเพลินเกี่ยวกับการเดินทางและสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ โดยจะเสนอเนื้อหาสาระให้ชวนติดตามด้วยการใช้ภาษาที่สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ผู้เขียนพบเห็นให้ผู้อ่านซึ่งไม่ได้เดินทางร่วมไปกับผู้เขียนได้เห็นภาพตามไปกับผู้เขียน ด้วยการเปรียบเทียบกับสิ่งที่ผู้อ่านคุ้นเคย ทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้องชัดเจน นอกจากนี้ยังเลือกใช้ภาษาในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อมุ่งให้ผู้อ่านเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด ทัศนคติ กระตุ้นความรู้สึกที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ด้วยการใช้คำเสนอแนะหรือการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ พร้อมทั้งโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงด้วยการใช้ภาษาระดับกันเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ ลักษณะเด่นและกลวิธีการใช้ภาษาของงานเขียนในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย พ.ศ.๒๕๔๙ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย จำนวน ๔ รายชื่อฉบับ ๙๐ เรื่อง ผลการศึกษาสรุปได้ดังต่อไปนี้

รูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย ปรากฏลักษณะสำคัญสองประการ ดังนี้

๑. ภาพ

ภาพมีความสำคัญต่องานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย เพราะเป็นวิธีการนำเสนอรูปแบบหนึ่งที่ทำให้งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ ดึงดูดใจ ชวนติดตามและเสริมความเข้าใจให้สาระสมบูรณ์ขึ้น ภาพจะสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่าน เนื่องจากงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในต่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ไกลจากประสบการณ์ของผู้อ่าน การแสดงภาพจะทำให้การสื่อความหมาย หรือเรื่องราวต่างๆ แก่ผู้อ่านได้รับรู้ ถูกต้องและแจ่มชัดยิ่งขึ้น โดยภาพในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศเป็นภาพถ่ายสีที่มีความสวยงามที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้อ่านไม่มีโอกาสได้สัมผัสโดยตรงทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้และความประทับใจ กระตุ้นให้ผู้อ่านต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้นๆ

๒. เนื้อความ

เนื้อความเป็นส่วนสำคัญที่ใช้ในการบอกเล่าเรื่องราวให้ข้อมูลข้อเท็จจริง อารมณ์ความรู้สึก รวมทั้งประสบการณ์ ความคิดเห็นต่างๆ ของผู้เขียนจากการเดินทางท่องเที่ยวสู่ผู้อ่าน การใช้เนื้อความในการเล่าเรื่องเป็นการให้ภาพอีกประการหนึ่ง คือภาพที่ผู้อ่านเห็นจากการจินตนาการตามคำบอกเล่าของผู้เขียน งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา เป็นบทความสารคดีที่มีเนื้อหาแนวบรรยายพรรณนา เล่าเรื่องราวประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งผู้เขียนมีจุดประสงค์เพื่อแนะนำให้ผู้อ่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และโน้มน้าวให้ผู้อ่านเกิดความต้องการจะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๒ องค์ประกอบ ดังต่อนี้

๑) ชื่อเรื่อง

ชื่อเรื่อง เป็นส่วนเชื้อเชิญให้เกิดความสนใจติดตามเรื่องราวของผู้เขียน โดยจะใช้ถ้อยคำที่เรียบง่ายและสื่อความหมายครอบคลุมเนื้อหาของเรื่อง ให้ความรู้สึกและสร้างจินตนาการในด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนนำเสนอ

๒) เนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่อง ประกอบด้วยส่วนที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข้อเท็จจริง อารมณ์ความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้เขียน โดยสามารถแบ่งองค์ประกอบย่อยออกได้เป็น ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ หัวเรื่อง บทนำ เนื้อหา บทสรุป และข้อความล้อมกรอบ โดยองค์ประกอบย่อยเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง ดังนี้

(๑) หัวเรื่อง มีหน้าที่เชื่อมโยงเนื้อหาของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศทั้งเรื่องเข้าด้วยกัน รวมทั้งบอกแนวทางของเนื้อหาทำให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาได้ว่าผู้เขียนจะกล่าวถึงเรื่องใดหรือสถานที่ท่องเที่ยวใด เพื่อดึงความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องราว

(๒) บทนำ มีหน้าที่นำผู้อ่านไปสู่เนื้อหาหรือเรื่องราวต่อๆ ไปในงานเขียนเรื่องนั้นๆ โดยบทนำที่ปรากฏพบมี ๓ ลักษณะ ได้แก่ บทนำที่กล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว บทนำที่กล่าวถึงสาเหตุของการเดินทางท่องเที่ยว และบทนำที่กล่าวเท้าความเรื่องราว

(๓) เนื้อหา เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ได้แก่ การให้ข้อมูลข้อเท็จจริง การให้ภาพ อารมณ์ ความรู้สึกจากประสบการณ์การท่องเที่ยว รวมถึงความคิดเห็นต่างๆ โดยสามารถแบ่งองค์ประกอบย่อยในส่วนเนื้อหาได้ ๒ ลักษณะ คือ การให้รายละเอียด และการแสดงความคิดเห็น

(๔) บทสรุป เป็นส่วนสุดท้ายหลังจากที่ผู้เขียนได้เสนอเรื่องราวต่างๆ ในส่วนเนื้อหาจนครบถ้วน ทำหน้าที่บอกให้ทราบว่าเรื่องได้ดำเนินมาถึงในช่วงท้าย หรืองานเขียนท่องเที่ยวนั้นกำลังจะจบลง โดยบทสรุปที่ปรากฏพบมี ๔ ลักษณะ ได้แก่ บทสรุปที่กล่าวถึงความรู้สึกและความประทับใจของผู้เขียน บทสรุปที่กล่าวเชิญชวนผู้อ่านให้เดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ผู้เขียนกล่าวถึง บทสรุปที่กล่าวให้ข้อมูลเชิงโฆษณาประชาสัมพันธ์ผู้อ่าน และบทสรุปที่ให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวต่อไปในฉบับหน้า

(๕) ข้อความล้อมกรอบ เป็นข้อความที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้อ่าน ซึ่งปรากฏแยกออกจากส่วนเนื้อหาของเรื่อง โดยผู้อ่านสามารถเห็นได้อย่างชัดเจน ปรากฏพบ ๒ ลักษณะคือ ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และข้อมูลคู่มือการเดินทางของนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบของเนื้อความทั้งสองส่วนนี้เป็นองค์ประกอบที่ผู้เขียนให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข้อเท็จจริง อารมณ์ ความรู้สึก รวมถึงความคิดต่างๆ ของผู้เขียน ที่มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำและโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

ส่วนกลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ พบว่ามี ๗ กลวิธี ได้แก่ การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การใช้ภาษาระดับกันเอง การใช้ภาษาเพื่อการเสนอแนะ และการใช้คำภาษาต่างประเทศ โดยกลวิธีทั้ง ๗ กลวิธีข้างต้นต่างเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน เนื่องจากงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในแต่ละเรื่องจะใช้ กลวิธีการใช้ภาษาหลายกลวิธีประกอบกัน เพื่อทำหน้าที่โน้มน้าวใจผู้อ่าน ชักชวนให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

จากภาพรวมของการศึกษา เรื่องลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย จะเห็นว่าลักษณะเด่นของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศประกอบด้วยการใช้ภาพและเนื้อความ ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในด้านส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยผู้เขียนจะใช้ภาพถ่ายที่สวยงาม เพื่อสื่อความหมายของเรื่องราวต่างๆ ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ ได้รับความรู้และความประทับใจ และใช้เนื้อความเพื่อบอกเล่าเรื่องราวการเดินทางท่องเที่ยว โดยเน้นการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่หลากหลาย รวมถึงอารมณ์ ความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้เขียน และมีกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อบอกเล่าเรื่องราวการเดินทางท่องเที่ยวที่ให้ภาพชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพ แสง สี เสียง รวมถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน โดยมุ่งโน้มน้าวใจผู้อ่านให้เดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึง

๕.๒ อภิปรายผล

๑. ผลจากการศึกษารูปแบบของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ ผู้วิจัยพบว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทยปรากฏลักษณะสำคัญ ๒ ส่วน ได้แก่ ภาพและเนื้อความ โดยลักษณะสำคัญสองส่วนนี้เป็นลักษณะสำคัญที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน เนื่องจากภาพเป็นส่วนที่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้เขียนกล่าวถึงได้อย่างชัดเจน และเนื้อความเป็นส่วนที่ให้ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพซึ่งเป็นภาพที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้อ่านตามคำบอกเล่าของผู้เขียน

๒. ผู้เขียนงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ นำเสนองานเขียนประเภทบทความสารคดีด้วยวิธีการเขียนรูปแบบใหม่ๆ เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบงานเขียนและสร้างความสนใจแก่งานเขียน จากการศึกษาพบว่ารูปแบบของการนำเสนอของงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศมีความหลากหลายมากขึ้นกว่าเดิม เช่น การนำเสนอเรื่องโดยการใช้ภาพและเรื่องผสม และการเขียนเลียนแบบเว็บบอร์ด แม้จะยังปรากฏเป็นจำนวนน้อยมาก แต่ก็เป็นแนวโน้มที่น่าสนใจในอนาคต

๓. งานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศที่ผู้วิจัยนำมาศึกษานี้ มีลักษณะที่สอดคล้องกับงานวิจัยของมัญชุสา อังคะนาวิน (๒๕๔๗) ที่ศึกษาปริจเฉทสารคดีท่องเที่ยว ในอนุสาร อ.ส.ท. ว่าสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. มีลักษณะเป็นปริจเฉทเรื่องเล่า ซึ่งมีลักษณะการเล่าเรื่องตามลำดับเวลา และเป็นสารคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวการท่องเที่ยวภายในประเทศไปยังสถานที่ที่สวยงามน่าสนใจ โดยมีลักษณะของการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจแทรกอยู่โดยตลอด ซึ่งสังเกตจากลักษณะของภาษาที่ผู้เขียนใช้ในการพรรณนาภาพความงดงามต่างๆ ของสถานที่

๔. ผู้วิจัยพบว่างานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ การนำเสนอเรื่องราวของการเดินทางท่องเที่ยว รวมถึงข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์แฝงบางประการคือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับพาหนะในการเดินทาง ข้อมูลเกี่ยวกับที่พัก รวมถึงข้อมูลเกี่ยวบริษัทนำเที่ยวต่างๆ ดังจะสังเกตได้จาก ข้อความที่ผู้เขียนขอบคุณผู้สนับสนุนการเดินทางในส่วนของเนื้อเรื่อง และพื้นที่ส่วนท้ายซึ่งเป็นพื้นที่ของผู้เขียนที่ไม่ได้เป็นองค์ประกอบในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสารท่องเที่ยวภาษาไทย โดยจะปรากฏอยู่ส่วนท้ายสุดหลังจากส่วนบทสรุป ผู้เขียนจะใช้พื้นที่นี้เขียนคำขอบคุณและประชาสัมพันธ์ถึงชื่อ สถานที่ ที่อยู่ เวลาทำการ และเบอร์โทรศัพท์ของผู้สนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Cook (อ้างถึงใน เพิ่มทิพย์, ๒๕๔๙) ได้อธิบายว่าบทความแฝงโฆษณาเป็นบทแทรกในนิตยสาร การนำเสนอเนื้อหาแม้ว่าจะเอื้อต่อประโยชน์ของผู้โฆษณา แต่ไม่เน้นการให้ข้อมูลสินค้ามากนักหรือมุ่งเน้นแต่เรื่องเกี่ยวกับสินค้าเพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการให้ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นข้อความแฝงโฆษณาประชาสัมพันธ์นั้น เนื่องจากนิตยสารที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาเป็นนิตยสารของเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในเชิงธุรกิจ ผู้เขียนจึงใช้พื้นที่บางส่วนในการสนับสนุนหน่วยงานหรือองค์กรที่ให้การสนับสนุนหรือผู้อุปถัมภ์นิตยสารนอกเหนือจากการโฆษณาโดยตรง ซึ่งมีลักษณะเป็นโฆษณาแฝง

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๑. ศึกษาเปรียบเทียบงานเขียนนำเที่ยวในประเทศ และงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศ

๒. ศึกษาบทความแฝงโฆษณาในงานเขียนนำเที่ยวต่างประเทศในนิตยสาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

กาญจนา นาคสกุล และคณะ. ๒๕๒๑. การใช้ภาษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. ๒๕๒๙. วรรณคดีวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย. ๒๕๔๒. การใช้ภาษาไทย ๑. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. ๒๕๔๑. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. ๒๕๔๘. ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชลอ รอดลอย. ๒๕๔๔. การเขียนสารคดี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชวรัตน์ เชิดชัย. ๒๕๒๐. การบรรณาธิกรณ์หนังสือพิมพ์และนิตยสาร. กรุงเทพมหานคร: แผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดวงเนตร์ มีแย้ม. ๒๕๔๔. การศึกษาพัฒนาการของการเขียนสารคดีท่องเที่ยวต่างประเทศตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๗๕ จนถึงพุทธศักราช ๒๕๔๐. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ตรีศิลป์ บุญขจร และธิดา โมสิกรัตน์. ๒๕๓๙. กระบวนการอ่านเพื่อความรู้. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย. ๑๑๑-๒๑๐. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ถวัลย์ มาศจรัส. ๒๕๓๘. สารคดีและการเขียนสารคดี. กรุงเทพมหานคร: มิติใหม่.

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป. ๒๕๓๕. การเขียนสารคดี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์. ๒๕๓๐. แนวการวิจารณ์สารคดี ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย ๗ (วรรณคดีวิจารณ์สำหรับครู). ๗๗๘-๗๘๐. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ธัญญา สังขพันธานนท์. ๒๕๔๘. การเขียนสารคดีภาคปฏิบัติ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธีรภาพ โลหิตกุล. ๒๕๔๔. กว่าจะเป็นสารคดี. กรุงเทพมหานคร: แพรวสำนักพิมพ์.

นันทา อาจแย้มสรวล. ๒๕๓๑. การศึกษาลักษณะภาษาในวารสารเพื่อการท่องเที่ยวปี พ.ศ. ๒๕๒๙. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. . ๒๕๑๘. วิเคราะห์รสวรรณคดีไทย. นครหลวง: โครงการตำรา สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.

ประทีป เหมือนนิล. ๒๕๑๙. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: อักษรสัมพันธ์.

ปรีชา ช้างขวัญยืน.๒๕๒๕. ศิลปะการเขียน.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประทานพร.

_____. ๒๕๓๙. การเสนอความคิดในงานเขียน. ใน ภาษาไทย ๖ (การเขียนสำหรับครู) .๔๑๓-๔๗๙. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พรทิพย์ สัมปัตตะวณิช. ๒๕๔๖. แรงจูงใจกับการโฆษณา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์.

เพิ่มทิพย์ บัวเพ็ชร์. ๒๕๔๙. กลวิธีการนำเสนอบุคคลในบทสัมภาษณ์ผู้มีชื่อเสียงในนิตยสารภาษาไทยสำหรับผู้หญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์. ๒๕๓๘. ภาษากับการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ ๓. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มัญชุสา อังคะนาวิน. ๒๕๔๗. ปริจเฉทการท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท.. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มาลี บุญศิริพันธ์. ๒๕๓๕. การเขียนสารคดีสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพรึก.

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. ๒๕๓๘. วรรณกรรมปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์.

วรรณศิริ ตั้งพงศ์ธิติ. ๒๕๔๔. พระนิพนธ์ประเภทสารคดีท่องเที่ยวของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วนิดา บำรุงไทย. ๒๕๔๕. สารคดี : กลวิธีการเขียนและแนววิจารณ์. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

วิจิตร แสงพลสิทธิ์ และคณะ. ๒๕๒๒. การใช้ภาษาไทย (ไทย ๑๐๑). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ศศิวิมล ผลิตาภรณ์. ๒๕๔๔. ลักษณะภาษาในพระราชนิพนธ์ประเภทสารคดีท่องเที่ยวในสมเด็จ

พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สรตี ใจสอาด. ๒๕๔๕. จดหมายเหตุรายวัน พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว : ต้นเค้าการเขียนสารคดีท่องเที่ยวยุคแรกของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สายทิพย์ นุกูลกิจ. ๒๕๓๙. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: เอส.อาร์.พริ้นติ้ง.

สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา. ๒๕๔๘. เจิมจันทน์กังสดาล:ภาษาวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววรวรรณ สุขใส เกิดเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๒๖ ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ) (เกียรตินิยมอันดับสอง) สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา ในปีการศึกษา ๒๕๔๗ และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๔๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย